

ĐỘT PHÁ

ĐỘT PHÁ TÀI CHÍNH

Sức Mạnh của Chiến Lược

TÀI CHÍNH

GARY KEESEE

ĐỘT PHÁ TÀI CHÍNH

SỨC MẠNH CỦA CHIẾN LƯỢC

GARY KEESEE

Financial Revolution: The Power of Strategy (Vietnamese)
Copyright © 2022 by Gary Keesee.

ISBN: 978-1-945930-14-0

Published by Free Indeed Publishers. Distributed by Faith Life Now.

Faith Life Now
P. O. Box 779
New Albany, OH 43054 1-(888)-391-LIFE

You can reach Faith Life Now Ministries on the Internet at:
www.FaithLifeNow.com

Printed in Vietnam

Đột Phá Tài Chánh: Sức Mạnh của Chiến Lược
Copyright © 2022 của Gary Keesee

ISBN: 978-1-945930-14-0

Xuất bản bởi Free Indeed Publishers. Phân phối bởi Faith Life Now.

Faith Life Now
P. O. Box 779
New Albany, OH 43054 1-(888)-391-LIFE

Bạn có thể biết thêm thông tin về Faith Life Now Ministries trên trang web này:
www.FaithLifeNow.com

In tại Việt Nam

ĐỀ TẶNG

Tôi muốn dành tặng cuốn sách này cho vợ tôi, Drenda, vì cuốn sách này là sự khích lệ, là lòng đam mê cháy bỏng của cô ấy đối với nhiều điều của Đức Chúa Trời cũng như tình yêu cô ấy dành cho gia đình và cho tôi khi cô ấy mãi luôn là người khơi nguồn cảm hứng cho tôi suốt những tháng năm qua. Chúng tôi đã cùng nhau minh chứng được rằng chỉ cần cùng nhau thôi thì mọi giấc mơ đều có thể trở thành hiện thực!

Gary Keese

MỤC LỤC

GIỚI THIỆU

CHƯƠNG 1: Ngài muốn chúng con làm gì?

CHƯƠNG 2: Vương Quốc

CHƯƠNG 3: Kinh Ngạc

CHƯƠNG 4: Những điều cơ bản: Đừng Rời Khỏi Nhà Khi Không Có Điều Này

CHƯƠNG 5: Bảng Cờ của Kinh Thánh

CHƯƠNG 6: Có Phải Tất Cả Đều Nói Tiếng Lạ?

CHƯƠNG 7: Rương Châu Báu

CHƯƠNG 8: Nơi Khó Thăng Tiến

CHƯƠNG 9: Tiếng Phán Êm Dịu, Nhỏ Nhẹ

CHƯƠNG 10: Những Khái Tượng và Giấc Mơ

CHƯƠNG 11: Đức Thánh Linh Cũng Giống Như Ông Chủ Của Tôi

CHƯƠNG 12: Cách Cầu Nguyện và Nhận Lãnh Báp-tem Thánh Linh

GIỚI THIỆU

Đột Phá Tài Chính: Sức Mạnh Của Chiến Lược là cuốn thứ ba trong bộ sách Đột Phá Tài Chính.

Bộ sách này gồm có năm cuốn và tất cả chúng đều là bản phóng tác mở rộng từ một hội nghị tôi từng thực hiện tại An-ba-ni vào năm 2005. Cuộc hội nghị lần đó đã làm thay đổi hướng đi của cuộc đời tôi một cách ngoạn mục. Nếu bạn đã nghe câu chuyện này rồi thì chắc bạn muốn bỏ qua phần giới thiệu và bắt đầu đọc ngay chương 1. Nhưng nếu bạn chưa nghe qua thì xin cho phép tôi được kể về làn sương xanh. “Làn sương xanh”, chắc bạn sẽ hỏi “nó là cái gì vậy?” Tôi hiểu ý bạn. Khi tôi thấy nó, tôi cũng không biết nó là gì như bạn vậy, nhưng quyền năng của Đức Chúa Trời quá dồi dào mạnh mẽ đến nỗi tôi biết chắc chắn nó đến từ Chúa. Hãy để tôi kể cho bạn nghe.

Vợ tôi và tôi bắt đầu hôn nhân trong nợ nần và vẫn cứ nợ nần trong suốt chín năm ròng rã. Không phải chỉ có nợ thôi đâu mà còn có cả cơn đau do suy nhược, căng thẳng gây ra lẫn nỗi sợ xoay quanh chuyện tiền bạc. Mặc dầu tôi chưa bao giờ cố tình đẩy gia đình lâm vào cảnh nợ nần nhưng nó thực sự là những gì chúng tôi đã làm. Đơn giản là chúng tôi bắt đầu bằng việc quẹt thẻ tín dụng để mua xăng nhưng rồi sau đó thì là thẻ Visa rồi tiếp theo là mười cái thẻ Visa khác. Khi không trả được nợ cho những cái thẻ Visa đó thì chúng tôi vay mượn nhiều công ty tài chính với lãi suất vay từ 28-33%. Nhưng rồi tiền vay tiêu xài cũng hết rồi lại quẹt thẻ và rồi cứ thế nợ chồng nợ! Cuối cùng, chúng tôi kết thúc bằng 10 cái thẻ tín dụng đã quá hạn trả và chúng đã bị huỷ, rồi chúng tôi nợ ba công ty tài chính, nợ thuế nhà nước lên đến

mười ngàn đô cộng với nhiều khoản nợ nhỏ lẻ khác nữa. Chúng tôi nợ tiền nha sĩ, nợ tiệm giặt là, nợ ba mẹ hai bên đến mười ngàn đô, nợ tiền hai chiếc ô-tô vợ chồng chúng tôi đi, nợ tiền thuê nhà và danh sách hãy còn dài lắm. Chúng tôi sống nhờ tiền hoa hồng tại thời điểm đó và sự căng thẳng nói đúng theo nghĩa đen đang giết chết tôi. Tôi bị những cơn hoảng loạn tấn công, rồi tôi phải dùng đến thuốc chống suy nhược nhưng cũng không giúp ích gì.

Mọi thứ chúng tôi có đều tan tành. Xe thì cũng đã chạy hơn 200.000 dặm. Căn nhà trong trang trại cũ kỹ, ọp ẹp, nhỏ thó chúng tôi thuê với giá 300 đô la mỗi tháng cũng gặp không ít vấn đề. Nhiều ô cửa sổ bị vỡ và khi không có tiền để sửa sang lại, chúng tôi dùng băng keo dán ống nước để dán lên những vết nứt đó. Nhưng như vậy cũng chẳng vá víu được gì. Dây leo thò từ bên ngoài cửa sổ mọc bò vào bên trong nhà thông qua những chỗ gãy bể đó. Vợ tôi, Drenda đã phải cắt tỉa lại chúng như thể chúng là một phần trang trí cho căn nhà. Tầm thám trong phòng ngủ của các con trai tôi được tìm thấy ở nơi người ta chuyên để những đồ không dùng đến nữa men theo con đường. Chăn mền của chúng được tìm thấy trong đồng đồ không dùng đến nữa ở một nhà dưỡng lão. Mọi thứ đồ nội thất trong nhà được tìm thấy ở nơi nào đó đại loại như trong chỗ người ta bán đồ lưu động không dùng đến nữa hoặc chúng tôi thấy nó bị bỏ đi trong nơi bỏ đồ phế liệu của một ai đó.

Cuộc sống không hề vui vẻ gì nếu ngày nào bạn cũng thức dậy và tự hỏi phải làm sao để nuôi nổi gia đình đây. Nỗi sợ đeo bám đời tôi, niềm vui và hi vọng bị bóp nghẹt trong mớ hỗn độn về việc sinh tồn. Drenda và tôi đã sống theo cách đó suốt chín năm dài! Là chín năm dài đằng đẳng đấy! Sống cảnh ấy một tháng hay tệ nhất là một năm thì tôi có thể hiểu được nhưng chín năm thì sao chứ? Sau chín năm sống kiểu căng thẳng đó thì cảm xúc của bạn sẽ trở thành những vết thương đau buốt và sự kiên nhẫn xem như không hề tồn tại.

Trong suốt chín năm đó, chúng tôi đã là những Cơ đốc nhân tham dự ở một hội thánh lớn và hội thánh dạy chúng tôi biết rằng nghèo đói chưa bao giờ là ý muốn của Đức Chúa Trời dành cho dân sự của Ngài. Chúng tôi dâng phần mười đều đặn, tuy nhiên tài chính của chúng tôi lại không phản ánh chút gì về sự thành tín của Đức Chúa Trời cũng như những gì mà Lời Ngài ngụ ý đến cả. Tôi được cấp bằng về khoa Cựu Ước hẵn hoi và cũng tham gia học trường Kinh Thánh chỉ ít hơn một năm. Nên tôi biết có cái gì đó không đúng ở đây nhưng nếu tôi chỉ giữ niềm hi vọng ấy thôi thì dĩ nhiên quanh đi quẩn lại cũng chỉ có nhiều đó. Chà, nhưng chín năm không phải chỉ có vậy thôi đâu. Về cơ bản ngày nào cũng có nhân viên thu tiền hoá đơn gọi điện, Drenda và tôi gần như mất hết hi vọng.

Ngoài ra, các bác sĩ cũng đã nói rằng tôi có tất cả mọi triệu chứng của một người mắc bệnh tiểu đường giai đoạn đầu khi tôi đối diện với nhiều vấn đề về suy nhược sức khoẻ. Không có tiền, tất cả thẻ tín dụng đều bị huỷ, nhà thì không có đồ ăn. Nỗi sợ tra tấn đời tôi đến mức tôi sợ ra khỏi nhà đúng theo nghĩa đen. Vợ tôi bắt đầu tính toán trong đầu làm sao để cô ấy và các con tôi có thể về nhà ba mẹ ruột khi cô ấy nghĩ mình sắp mất chồng. Tuy nhiên, ở ngay dưới đáy của cuộc đời thì bước ngoặt của cuộc đời tôi được mở ra.

Có một luật sư gọi cho tôi và tôi hứa rằng mình sẽ có khoản tiền để trả cho anh ta, đó là khoản tiền tôi rất kỳ vọng nhưng tiền đã không bao giờ xuất hiện để cho tôi trả nợ. Cho nên, sáng hôm đó anh ta gọi điện cho tôi khi không còn chút kiên nhẫn nào rằng “nội trong ba ngày, hoặc là ông trả tiền cho khách hàng của tôi hoặc là ông phải hầu toà vì số nợ này.” Đó cũng là lúc tôi biết rằng có giả vờ cũng như không. Tôi không có tiền và thậm chí còn nợ tiền bố mẹ đến mức gia đình không cho mượn nợ nữa. Quá tuyệt vọng, tôi đi lên lầu, nằm vật ra giường ngủ trong căn nhà nhỏ ọp ẹp của trang trại và kêu khóc với Chúa. Ngạc nhiên thay, ngay lập

tức tâm linh tôi nghe được tiếng đáp lời của Ngài. Thoạt đầu, Ngài chỉ nhắc tôi về một câu Kinh Thánh tôi đã từng nghe và đọc rất nhiều lần, Phi-líp 4:19:

“Đức Chúa Trời tôi sẽ cung ứng mọi nhu cầu của anh em theo sự giàu có vinh quang của Ngài trong Đấng Christ Jê-sus.”

“Tất nhiên rồi, thưa Chúa, con biết câu Kinh Thánh này mà,” tôi đáp lại Chúa và nói tiếp “nhưng nó không xảy ra cho cuộc đời con. Mọi thứ con cần đều không được đáp ứng.” Chúa lại đáp lời tôi, “Ta không liên quan gì đến mớ lộn xộn của con cả. Con gặp rắc rối vì con có bao giờ chịu học biết về cách Vương quốc Ta hoạt động đâu.” Ngài tiếp tục nói cho tôi nghe một số thứ khác nhưng tôi chỉ hiểu đúng một thông điệp: Nợ nần chưa bao giờ là ý muốn Ngài dành cho cuộc đời tôi. Mặc dầu tôi rất xúc động về điều mình vừa nghe được từ Chúa, phải công nhận là tôi không biết tí gì về ý nghĩa của Vương quốc mà Ngài nói đến cả. Tôi cũng có bằng cấp Kinh Thánh và cảm thấy mình cũng biết Kinh Thánh khá ổn nhưng hình như tôi đã sai. Điều đầu tiên tôi làm sau khi nghe những lời này đó là đi tìm Drenda và ăn năn với cô ấy vì đồng lộn xộn tôi bắt cả nhà bị liên lụy. Rồi sau đó chúng tôi cầu nguyện với Chúa và xin Ngài dạy cho chúng tôi biết cách Vương quốc Ngài hoạt động. Chúng tôi cũng ăn năn vì đã lệ thuộc vào tiền mắc nợ và kiên quyết không sống dựa vào tiền đi vay mượn vốn đã là lối sống của chúng tôi trước đây nữa. Nhưng thực tế, mặc dầu có bằng cấp Kinh Thánh hẵn hoi thì Vương quốc vẫn là điều huyền bí với tôi khi đó. Nơi duy nhất tôi nhớ có nói đến hai từ Vương quốc là ở trong Tân Ước, lời dạy cầu nguyện chung của Chúa Giê-su.

“Vương quốc Cha được đến, ý Cha được nên, ở đất như ở trời!” (Ma-thi-ơ 6:10)

Chúng tôi thật sự không hiểu Đức Chúa Trời đang cố gắng nói với chúng tôi điều gì nhưng khi bắt đầu tìm kiếm Chúa thì Ngài cũng bắt đầu dạy dỗ chúng tôi. Điều đầu tiên chúng tôi phải tìm cho bằng được đó là vương quốc là gì và tại sao Đức Chúa Trời lại nói đến hai từ này. Ngài

đang cố gắng nói với chúng tôi điều gì đây? Sau nhiều nghiên cứu, tôi học biết được rằng vương quốc không phải nói về một đám đông mà vương quốc chỉ về những người sống dưới quyền hạn thi hành hợp pháp của một thể chế lãnh đạo và của một vị vua. Trên thực tế, từ vương quốc thật sự nói đến quyền cai trị của vua. Quyền cai trị của vua hay thẩm quyền và bộ luật của vua được mọi công dân sống dưới sự cai trị của vua thực hiện trong suốt thể chế lãnh đạo của vua. Cho nên ở đây có một chìa khoá lớn dành cho tôi: Vương quốc của Đức Chúa Trời là một thể chế lãnh đạo.

Và thể chế lãnh đạo nào cũng có luật pháp!

Bạn thấy không, tôi đã xem Đức Chúa Trời giống với hầu hết các Cơ đốc nhân khác, với sự hiểu biết lệch lạc về những gì Ngài có thể thực hiện. Tôi cho rằng Ngài là Đức Chúa Trời nên Ngài có thể làm bất cứ điều gì Ngài muốn vào bất cứ lúc nào Ngài thích. Tôi biết ngay lúc này bạn sẽ nói là tôi sai nhưng hãy để tôi tiếp tục. Vì tôi đã tin Đức Chúa Trời có thể làm bất cứ điều gì Ngài muốn vào bất cứ lúc nào Ngài thích nên tôi đã xem những lời cầu nguyện không được đáp lời là một lời thỉnh cầu đã bị Ngài bác bỏ. Tính không chắc chắn liên quan đến lời cầu nguyện đã dẫn tôi đến chỗ chỉ biết hi vọng rằng cầu mong Ngài đáp lời tôi. Rồi thì đó, định dạng công thức cho đời sống cầu nguyện của tôi đó là khóc lóc và cầu xin lòng thương xót với hi vọng duy nhất rằng trường hợp của tôi đủ nghiêm trọng để thu hút sự chú ý của Đức Chúa Trời. Nhưng khi Đức Chúa Trời bắt đầu dạy tôi rằng toàn bộ Vương quốc của Ngài là một thể chế lãnh đạo bằng luật pháp để chúng tôi có thể học và thực hành thì tôi hứng khởi lắm. Tôi học biết được rằng khi tôi tin vào Đấng Christ thì tôi trở nên người thừa kế và là công dân của Vương quốc vĩ đại của Ngài.

Như vậy, anh em không còn là người xa lạ hoặc là người tạm trú nữa, nhưng là người đồng hương với các thánh đồ và là thành viên trong gia đình của Đức Chúa Trời; (Ê-phê-sô 2:19)

Tôi nhớ mình đã đọc câu Kinh Thánh đó và suy nghĩ, thì ra là mình có quyền hợp pháp trong Vương quốc Ngài! Mà điều này đơn giản chỉ có vậy thôi sao? Là công dân Hoa Kỳ, tôi không việc gì phải van xin và nài nỉ những gì vốn đã thuộc về tôi với tư cách là công dân cả. Tôi không cần phải cảm thấy nổi da gà khi chứng minh tôi là một công dân. Tôi được sinh ra ở Hoa Kỳ mà. Khi tôi được sanh lại vào trong Vương quốc của Đức Chúa Trời thì tôi trở thành công dân của Vương quốc Ngài. Điều đó có nghĩa tôi có lối vào hợp pháp đối với mọi điều luật cũng như được hưởng mọi quyền lợi từ mọi điều luật của Vương quốc Ngài có nói đến. Bỗng chốc toàn bộ thế giới của tôi thay đổi cách mạnh mẽ khi Đức Chúa Trời chỉ cho tôi thấy điều trên. Bạn thấy không, Drenda và tôi giống với hầu hết các Cơ đốc nhân khác đã không hiểu được Vương quốc và luật lệ của Vương quốc.

Thực chất, bạn sẽ nghe đại đa số Cơ đốc nhân sẽ nói kiểu thế này, “Chúa cho phép, Chúa biết điều gì là tốt nhất, Chúa vẫn đang kiểm soát mọi sự hoặc Chúa vẫn đang tế trị” mỗi khi có ai đó đang phải đối diện với thời gian khó khăn. Những câu bình phẩm này ngầm chỉ về một niềm tin tin rằng Chúa có quyền năng để cung ứng mọi nhu cầu nhưng chẳng qua là Ngài không sẵn lòng hoặc Ngài không có ý định sẽ liên quan. Những khái niệm sai lầm liên quan đến Đức Chúa Trời là kết quả của việc không biết tính cách của Đức Chúa Trời hoặc không hiểu biết cách Vương quốc của Ngài hoạt động.

Hãy để tôi minh họa điều tôi đang nói. Nếu bạn có một tỉ đô la trong ngân hàng thì bạn sẽ nói “tôi có một tỉ đô la.” Nhưng trên thực tế thì bạn không có một tỉ đô trong túi quần lúc bạn nói câu đó. Thay vào đó, bạn có một tỉ đô trong một trụ sở cơ quan nào đó mà ở cơ quan này bạn phải tuân theo mọi tiến trình hợp pháp để rút tiền từ trụ sở cơ quan đó thì bạn mới cầm được số tiền ấy trên tay. Vương quốc của Đức Chúa Trời cũng giống vậy. Là công dân và là thành viên của nhà Đức Chúa Trời, chúng ta thực sự là những người thừa kế mọi thứ Chúa có. Nhưng

cũng có luật lệ và tiến trình để thông qua đó chúng ta mới sở hữu được những điều vốn là của chúng ta một cách hợp pháp.

Vì hầu hết mọi người không hiểu Vương quốc Đức Chúa Trời cũng không hiểu tiến trình và luật lệ thông qua đó mà Vương quốc hoạt động nên khi có điều gì đó không xảy ra như Lời Ngài đã phán thì mọi người cho là cuối cùng bên sai là Chúa chứ không phải họ.

Đây là điều tôi khám phá ra được. Giả dụ bạn quyết định nhảy từ nóc toà nhà Empire State mà không có dù bay cũng không có thứ gì khác, nhưng bạn lại được thuyết phục rằng nếu bạn đập cánh tay đủ mạnh thì bạn có thể đáp đất an toàn. Tôi nghĩ bạn biết kết quả của trò chơi nguy hiểm đại dốt đó là gì rồi. Lý do bạn biết được kết quả là bởi vì bạn hiểu định luật trọng lực. Bạn biết định luật trọng lực không phải là định luật bán phần, cũng không phải vì vui mà đã là định luật trọng lực thì lúc nào nó cũng hoạt động theo cùng một cách thức và bạn nhất định đã biết kết quả. Cũng như vậy, khi bạn bật công tắc đèn, bạn chờ đợi ánh sáng xuất hiện vì bạn hiểu luật điện lực. Khi tôi ngồi trên máy bay, tôi chờ đợi máy bay sẽ cất cánh vì tôi hiểu định luật nâng. Máy bay và ánh sáng lúc nào cũng hoạt động vì chức năng hoạt động của nó được dựa trên hai định luật đó và hai định luật này có thể được học và nhân bội chúng lên để chúng sản sinh ra cùng một kết quả và cùng một chức năng vào bất cứ lúc nào. Vương quốc của Đức Chúa Trời cũng hoạt động bằng một mức độ chắc chắn như vậy.

Đây là sự vững tâm mà chúng ta có được trước mặt Ngài: Ấy là nếu chúng ta cầu xin điều gì theo ý muốn Ngài thì Ngài nghe chúng ta. Và nếu chúng ta biết Ngài nghe bất cứ điều gì chúng ta cầu xin thì chúng ta biết là mình đã nhận được điều cầu xin rồi. (1 Giăng 5:14-15)

Đây là sự tin chắc của chúng tôi. Nếu chúng tôi cầu xin không cứ điều gì theo ý muốn Chúa thì chúng tôi biết chắc rằng Ngài lắng nghe chúng tôi và nếu chúng tôi biết Ngài nghe chúng tôi thì chúng tôi biết chắc chúng tôi sẽ nhận được điều chúng tôi đã cầu xin với Ngài. Bạn thấy

không, tôi tin chắc chắn vào kết quả tôi nhận được vì Đức Vua chính là Đấng thiết lập luật lệ. Ngài cũng sẽ bảo vệ luật lệ của chính Ngài. Khi Kinh Thánh nói Ngài nghe chúng ta chứ Kinh Thánh không nói Ngài nghe rõ ràng rành mạch từng lời từng chữ của chúng ta, mà thay vào đó, Kinh Thánh nói đến cách thẩm phán lắng nghe trường hợp đó để trả lại sự công bằng. Thẩm phán không tuyên án dựa trên cảm xúc cá nhân mà thay vào đó thẩm phán hiện diện ở đó để đảm bảo luật lệ được thi hành vì quyền lợi của mọi công dân thuộc về Vương quốc cho nên tôi đã biết cách phiên toà kết thúc vụ kiện trước khi nó bắt đầu.

Drenda và tôi đã chứng kiến nhiều điều quá kinh ngạc xảy ra trong đời sống chúng tôi khi chúng tôi bắt đầu vận dụng quy luật của Vương quốc vào đời sống chúng tôi. Chúng tôi trở thành những con người hoàn toàn tự do thoát khỏi nợ nần trong vòng hai năm rưỡi. Chúng tôi đi từ việc phải chia nhỏ bữa ăn Happy Meal cho ba đứa con của tôi đến chỗ trả tiền mặt đầy đủ cho những chiếc ô-tô mới, mua được căn nhà mơ ước rộng 55 mẫu Anh. Chúng tôi mở nhiều công ty mà những năm về sau vẫn còn sản sinh lợi nhuận ròng hàng năm với hàng ngàn đô la mỗi năm. Chúng tôi thành lập hội thánh tại quê nhà để chia sẻ cho mọi người biết những gì chúng tôi đã khám phá được trong Vương quốc Đức Chúa Trời. Và chúng tôi thấy có rất nhiều người cũng đang muốn biết những gì chúng tôi biết và sống cuộc sống tốt đẹp là cuộc sống được Vương quốc Đức Chúa Trời ban tặng. Vì có có nhiều tin tức tốt lành về Vương quốc mà kể từ đó hội thánh chúng tôi được gia tăng lên đến hàng ngàn tín hữu mạnh mẽ.

Mặc dầu hầu như ngày nào tôi cũng dạy về Vương quốc cho bất kỳ ai muốn lắng nghe nhưng tôi vẫn ước ao chạm đến những người chưa từng được nghe về Vương quốc bằng sự trải nghiệm trước đó. Tôi biết Vương quốc sẽ thay đổi cuộc đời của một ai đó nếu nó có liên quan đến sự thông hiểu về Vương quốc, tôi cần chia sẻ cho họ không chỉ một bài học thôi hầu cho họ có thể nắm được sự hiểu biết cơ bản về Vương quốc. Khái niệm tôi nghĩ sẽ hiệu quả được

sinh ra từ chính kinh nghiệm của tôi khi lớn lên trong một hội thánh Giám Lý. Khi còn là một chàng thanh niên trẻ, chúng tôi trải qua nhiều buổi nhóm phần hưng kéo dài cả tuần lễ. Cho nên tôi ước ao có được nhiều buổi nhóm phần hưng về tài chính kéo dài suốt cả tuần lễ nếu có thể. Tôi hình dung trong đầu sẽ có năm bài học diễn ra vào các buổi tối trong tuần. Tôi chưa từng dạy về Vương quốc theo một hệ thống nào trước đây và tôi tự hỏi làm sao có thể sắp xếp các bài học lại với nhau. Và tôi cũng tò mò không biết năm bài học liên tiếp về Vương quốc sẽ ảnh hưởng lên nhiều người như thế nào nếu họ được dạy dỗ về Vương quốc. Nên tôi bắt đầu cầu nguyện cho việc tổ chức buổi nhóm cầu nguyện như thế được diễn ra và tôi xin Chúa cho tôi cơ hội để thực hiện điều đó. Lời thỉnh cầu của tôi đó là tôi sẽ được dạy cho một nhóm người chưa từng được nghe về Vương quốc trước đó.

Vào một buổi chiều nọ, tôi đi gặp một trong những người bạn của tôi là giáo sĩ tại An-ba-ni. Cuộc trò chuyện của chúng tôi chủ yếu xoay quanh những khía cạnh về hội thánh, chức vụ và cuối cùng thì chúng tôi chuyển sang đề tài Chúa đã chỉ cho tôi thấy những gì. Larry sẽ tổ chức chương trình hội nghị mục vụ nội địa thường niên tại An-ba-ni vào dịp mùa thu năm đó và anh ấy đã mời tôi làm một trong những diễn giả của anh. Tôi không hề nói gì với anh ấy chuyện tôi ước ao dạy loạt năm bài học về Vương quốc bao giờ nhưng thật hứng khởi khi anh nói tôi sẽ dạy ba bài ở hội nghị đó. Anh nói tôi sẽ chịu mọi chi phí đi lại giống như những mục sư nào muốn đến vì An-ba-ni lúc ấy là quốc gia còn nghèo khó. Tôi đồng ý ngay và lên kế hoạch đến An-ba-ni vào mùa thu năm 2005.

Cuối cùng cũng đến ngày đi, tôi vô cùng hào hứng khi sắp được dạy về Vương quốc cho một nhóm người thực sự chỉ mới tập tành làm một Cơ đốc nhân mà thôi. Khi đến An-ba-ni, Larry đón tôi tại sân bay và nói một trong những diễn giả của anh đã huỷ lịch giảng và bây giờ tôi có thể dạy loạt năm bài. Tôi biết chắc chắn Đức Thánh Linh đã sắp xếp hết chuyện này! Tôi

chỉ mới soạn được ba bài học thôi nhưng rồi khi tôi cầu nguyện thì nhanh chóng có được hai bài còn lại. Tôi có chút sợ hãi khi nghĩ đến việc không biết mọi người sẽ đáp ứng lại loạt bài học như thế nào vì khắp mọi nơi trong quốc gia của họ ai ai cũng rất nghèo chưa kể tham nhũng nữa.

Có thể nói rằng suốt bài học đầu tiên họ có đôi chút lưỡng lự, ngần ngại nhưng khi tôi tiếp tục dạy họ những gì Chúa dạy tôi kèm theo nhiều câu chuyện để xác chứng cho những gì tôi dạy thì mọi người vui vẻ và phấn khởi hơn. Đến bài số bốn thì họ cười bật cười và rất vui về những gì họ nghe được đến mức có một vài người phải hét lớn vì phấn khích. Lạ lùng thay, tôi cảm nhận Chúa phán với tôi rằng tôi phải lấy tiền dâng vào bài học số năm. Tôi lấy làm lạ vì tôi chịu phí để những người này có thể đến được đây và tôi biết tiền bạc của họ rất eo hẹp có khi họ còn không có một xu dính túi nữa thì làm sao tôi có thể lấy tiền dâng của họ được. Nhưng sau một hồi ngẫm nghĩ về việc này, tôi nhận ra mọi người ở đây cần hành động theo những gì họ đã nghe. Tôi chỉ có chút lo âu khi phải nói cho Larry nghe điều này, tuy nhiên rất nhanh sau đó anh ấy bảo tôi cứ tiến hành làm và cứ nhận tiền dâng đi. Dĩ nhiên, tôi không lấy tiền dâng vì chính tôi; vì số tiền dâng vẫn sẽ ở đó, ở tại An-ba-ni vì lợi ích của các hội thánh An-ba-ni.

Bài học cuối cùng được dạy, tôi dạy họ cách khai phóng đức tin và làm sáng tỏ một số quy luật tôi đã dạy. Kết thúc buổi nhóm, lúc nhận lấy số tiền dâng, mọi thứ dường như vỡ tung. Mọi người bắt đầu la hét và nhảy múa vì sự xúc động của Đức Chúa Trời tràn ngập khán phòng. Chúng tôi có bốn người đứng trước bục cùng với những cái giỏ đựng tiền dâng nhưng họ gần như không đứng nổi. Họ khóc và run rẩy trước sự hiện diện của Chúa lúc họ dâng hiến. Tôi chưa từng thấy một buổi nhóm nào như vậy, đặc biệt là về chuyện dâng hiến!

Khi Larry và tôi rời khỏi buổi nhóm, chúng tôi nói chuyện với nhau về việc chúng tôi ngạc nhiên ra sao khi được đụng chạm bởi sự xúc dầu quyền năng của Chúa cũng như sự hưởng ứng của mọi người đêm hôm đó. Sau khi về đến căn hộ của Larry, Larry vô cùng tò mò lúc kiểm lại số tiền dâng vì từ trước đến nay anh chưa từng thấy lượng tiền dâng nào mà nhiều đến nỗi đầy tận hai giỏ như vậy. Anh ấy nói trước đây một phần tư giỏ là lượng tiền dâng bình thường của hội thánh sau mỗi lần dâng hiến. Khi Larry đổ phần tiền dâng hiến trong giỏ lên một cái bàn trong phòng khách thì bất ngờ có một dải ánh sáng màu xanh bao phủ khắp căn phòng và một sự xúc dầu tôi chưa bao giờ thấy trước đây bao trùm chúng tôi. Chúng tôi bất động và ngã người ra ghế. Khi nhìn đồng tiền đang nằm trên bàn trước mặt chúng tôi, tôi để ý thấy có một chiếc nhẫn cưới nằm giữa đồng tiền. Tôi biết chắc chắn cái nhẫn này được ai đó vì không có tiền dâng đã dâng vào và nó là tất cả những gì người đó có. Khi thấy chiếc nhẫn, Chúa phán với tôi.

“Ta sai con đến với nhiều quốc gia để dạy chúng biết về giao ước phước hạnh tài chính của Ta và bất cứ nơi nào con đi, Ta sẽ chi trả cho con.”

Tôi xong rồi. Tôi bị mất ngủ ba ngày liền. Sự xúc dầu đó vẫn còn trên tôi suốt nhiều tuần sau đó. Thậm chí nếu tôi có gặp người đến từ quốc gia khác thì tôi cũng sẽ cảm nhận được sự xúc dầu này mà thôi. Mặc dầu mọi khoản dâng hiến đều được được gửi lại cho hội thánh An-ba-ni, nhưng sau khi về nhà, Larry gọi cho tôi và nói Chúa bảo anh ấy gửi chiếc nhẫn đến cho tôi. Tôi quá đôi phần khích. Mặc dầu tôi không nói gì với Larry chuyện tôi muốn có chiếc nhẫn đó nhưng anh ấy đã nghe được từ Chúa và đã gửi chiếc nhẫn ấy đến cho tôi. Tôi muốn chiếc nhẫn đó sẽ là một kỉ niệm ấn chứng cho những gì Chúa phán với tôi và cho đến hôm nay chiếc nhẫn ấy vẫn còn được đặt làm kỉ niệm ở trên tường nhà tôi.

Khi tôi về đến Ohio thì có một mục sư là bạn của Larry đang quản nhiệm một hội thánh nhỏ ở Utah nghe được những gì đã xảy ra tại An-ba-ni thì đã liên lạc mời tôi đến hội thánh của ông nếu tôi đồng ý. Ông ấy chăm sóc những người Da Đỏ và ông cũng nói họ vốn rất nghèo. Ông cũng nói hội thánh của ông chỉ khoảng 60 người mà thôi nhưng tôi nói không sao hết; Tôi sẽ đến.

Tôi cũng thực hiện tương tự năm bài học tôi đã dạy tại An-ba-ni. Tôi không thấy ánh sáng màu xanh xuất hiện ở đó nhưng sự xúc dầu thì vẫn có và nó vô cùng mạnh mẽ tại đó.

Trong trường hợp này tiền dâng được dâng vào chức vụ của tôi nên tôi đã niêm túi tiền mặt đó lại để mang về Ohio. Lúc về đến văn phòng, tôi giao cái túi cho thư ký kiểm tiền rồi cô ta sẽ gửi lại cho tôi sau giờ ăn trưa. Nhưng đương ăn trưa thì điện thoại reo, trên màn hình điện thoại hiện lên số máy của cô thư ký. Tuy nhiên, lúc bắt máy, tôi không nghe thấy tiếng của ai bên đầu dây kia cả. Lúc chuẩn bị tắt máy, tôi nghĩ tôi nghe thấy tiếng khóc. Tôi hỏi “Tracy?” Tracy trả lời, cố gắng kìm nén cảm xúc. Cô ấy hỏi “Mục sư ơi,” “Đã có chuyện gì xảy ra với số tiền dâng tại Utah vậy mục sư?”, “Cô hỏi có chuyện gì xảy ra với số tiền dâng là sao?” tôi hỏi. Rồi cô ấy tiếp lời “Dạ, là vì lúc mở cái túi và đổ tiền lên bàn để kiểm, bất thành linh sự xúc dầu của Chúa giáng trên tôi mạnh mẽ đến nỗi tôi ngã lăn ra đất. Một thư ký khác nghe có tiếng động trong phòng nên chạy đến chỗ tôi để xem có chuyện gì không thì quyền năng của Chúa cũng giáng trên cô ấy giống như tôi vậy! Có chuyện gì với số tiền dâng này vậy mục sư?” Rồi tôi mới kể cho cô ta nghe chuyện xảy ra ở Utah và rằng có một sự xúc dầu mạnh mẽ xảy ra ở đó lúc tôi thu tiền dâng còn ngoài ra không có gì khác cả. Tôi phải thừa nhận là tôi vô cùng tò mò về những điều đã xảy ra gần đây là những điều tôi chưa từng nghe hay chứng kiến trước đây bao giờ. Mặc dầu tôi không hiểu được nhưng rõ ràng sự xúc dầu ấy xuất hiện từ buổi nhóm có liên quan đến tiền bạc! Thực sự là vậy!

Chúng tôi bắt đầu thực hiện cái chúng tôi gọi là Hội Thảo Đột Phá Tài Chính khắp đất nước, trong hội thánh lớn và nhỏ, bất cứ đâu có người muốn nghe. Mặc dầu chúng tôi chỉ thấy làn sương xanh xuất hiện ở một số hội thảo nhưng sự xúc dầu thì luôn luôn mạnh mẽ. Như sự xúc dầu đã xảy ra ở An-ba-ni và sự xúc dầu từ số tiền dâng của hội thánh người Da Đỏ ở Utah, sự xúc dầu nằm trên chính số tiền dâng hiến. Tôi để ý sau buổi nhóm, lúc kiểm tiền dâng, nếu bạn chỉ cầm một đồng xu trong đó thôi thì bạn cũng sẽ run bần bật bởi quyền năng của Thánh Linh. Có một điều thú vị khác chúng tôi để ý đó là từng tờ tiền hay từng tấm ngân phiếu tất cả đều khác nhau. Mức độ xúc dầu trên chúng đều khác nhau. Sau đó, tôi học biết được rằng sở dĩ có sự khác nhau về mức độ xúc dầu này là do lượng đức tin được khai phóng cùng với số tiền dâng của mỗi cá nhân là khác nhau. Thật là phi thường!

Bộ sách gồm năm cuốn có tựa đề *Đột Phá Tài Chính* này là loạt sách bao phủ toàn bộ năm bài học mà tôi đã dạy tại An-ba-ni lần đầu tiên. Nhưng dĩ nhiên, năm cuốn sách này được mở rộng hơn so với năm bài học tại hội nghị đột phá tài chính đầu tiên ấy. Tôi tin chắc khi bạn bắt đầu học biết Vương quốc như Drenda và tôi thì Vương quốc sẽ thay đổi cách bạn nhìn mọi thứ y hệt như vợ chồng chúng tôi vậy. Cuốn sách này là cuốn thứ ba trong bộ sách năm cuốn mà ban đầu nó được gọi là Được Thịnh Vượng Bởi Thánh Linh lúc tôi dạy tại An-ba-ni. Tôi tin tiêu đề này vẫn còn đúng trong ngày nay. Chính Đức Thánh Linh cảm thúc bạn cho bạn những chiến lược để bạn được thịnh vượng. Niềm hi vọng của tôi đó là thông qua cuốn sách này bạn sẽ học biết cách Đức Thánh Linh hoạt động trong địa hạt thể gian để đem những chiến lược này vào thực tế.

CHƯƠNG 1

NGÀI MUỐN CHÚNG CON LÀM GÌ?

Khi lần đầu đến An-ba-ni, tôi đúng là mớ lộn xộn. Tầm ảnh hưởng của những gì Chúa làm trong đời sống chúng tôi, rồi cách Ngài phán với tôi rằng tôi sẽ đem những điều này đi khắp muôn dân có chút quá tải. Muôn dân ư? Tôi là người đã nói với Drenda lúc chúng tôi kết hôn rằng anh sẽ không bao giờ đi đây đi đó và cũng không bao giờ muốn đi công tác hầu việc Chúa ở những quốc gia khác. Nhưng dĩ nhiên Đức Chúa Trời có dự tính khác cho tôi. Tôi là người sẽ phải đi đến nhiều quốc gia khác nhau nhưng bằng cách nào chứ? Tôi có công việc kinh doanh phủ khắp nước Mỹ, có hội thánh để vận hành, có một gia đình để chăm sóc và nuôi nấng rồi còn hàng tá những trách nhiệm khác nữa. Tôi không biết làm sao mình có thể đi đến những quốc gia khác được. Tôi không tài nào thấy được cách mình sẽ đi đến những quốc gia đó. Nhưng Chúa thì có kế hoạch, một kế hoạch thực sự không bắt buộc tôi phải đi đến những quốc gia đó, một kế hoạch tôi chưa bao giờ nghĩ đến mà thực sự cũng không muốn nghĩ đến – đó là kế hoạch phát sóng truyền hình.

Drenda và tôi hoàn toàn không biết chút gì về việc phát sóng truyền hình cả. Lúc đó, chúng tôi thậm chí còn không có quay phim những buổi nhóm thờ phượng Chúa nữa

mà. Nhưng Đức Chúa Trời bắt đầu chỉ cho chúng tôi thấy điều gì sẽ đến và làm sao thực hiện điều đó và chúng tôi cảm nhận có một lực kéo bắt chúng tôi phải tìm kiếm tra cứu chuyện phát sóng truyền hình. Thứ đầu tiên tôi biết được đó là tiền, rất nhiều tiền để thực hiện chương trình truyền hình nữa là khác. Khi tính toán mọi thứ cho chương trình này, chúng tôi thấy mất gần ba trăm ngàn đô la Mỹ cho việc phát sóng vào năm đầu tiên. Phải thừa nhận là tôi hơi sốc vì kinh phí làm truyền hình sao lại có thể đắt đỏ đến như vậy chứ. Vấn đề lớn ở đây là hội thánh của chúng tôi đã chạm đến giới hạn về tài chánh khi chuẩn bị xây cất Now Center là mục vụ campus của hội thánh và chúng tôi không còn bất kỳ khoản dư nào để chi trả cho chương trình truyền hình. Cho nên đây là điều Chúa phán với tôi lúc tôi không có một xu nào để chạy chương trình truyền hình lúc này cả. Tôi nhớ Ngài cũng thừa nhận như vậy với tôi mà Ngài lại phán rằng “Thôi được rồi, vì không có tiền nên đó mới là lý do tại sao con và Drenda sẽ chi trả cho

TÔI BIẾT ĐỨC CHÚA TRỜI THÀNH TÍN VỚI LỜI NGÀI VÀ TÔI BIẾT BẢN THÂN TÔI PHẢI BƯỚC ĐI BẰNG ĐỨC TIN, TIN CẬY RẰNG NGÀI SẼ CHỈ CÁCH CHO TÔI.

khoản này!”

Phải nói là chúng tôi có chút vỡ oà không biết diễn tả thành lời như thế nào nữa, đặc biệt ngay lúc chúng tôi cần chi 6-7 triệu đô la cho dự án của hội thánh. Tin tôi đi, dự án New Center tự thân nó đã là một đảm trách khổng lồ đòi hỏi một lượng đức tin rất lớn để bước đi đấy và nó cũng đòi hỏi mọi sự nỗ lực đổ đều phải đổ vào dự án này đấy. Chưa hết đâu,

Drenda và tôi đã kết ước dâng 250,000 đô la cho dự án, và cũng trong lúc đó, chúng tôi chưa nắm khoản tiền nào trong tay hết. Giờ mà ưu tiên hàng đầu thêm 300,000 đô la cho cùng một năm thì dường như là điều bất khả thi.

Tôi biết hành trình tôi đang đi nằm trong tay Chúa và lời hứa của Ngài đó là Ngài sẽ cung ứng tiền bạc cho bất kỳ nơi nào Ngài phán qua tâm linh tôi. Tuy nhiên, về mặt tự nhiên khi nhìn vào con số này thế nào đi chăng nữa, tôi cũng không nhìn ra được có cách nào để Drenda và tôi có thể trả nổi số tiền ưu tiên nhất trong mọi điều khác chúng tôi đang thực hiện là 300,000 đô này. Tôi biết Đức Chúa Trời thành tín với Lời Ngài và tôi biết bản thân tôi phải bước đi bằng đức tin, tin cậy rằng Ngài sẽ chỉ cách cho tôi. Tôi ước tôi có thể nói cho bạn biết tôi tự tin và tự do khỏi mọi nỗi lo lắng về quyết định này như thế nào nhưng tôi không thể. Hội thánh có xu nào là tiết kiệm xu ấy cho việc xây

dựng hội thánh. Tiền bạc cá nhân tôi có thì cũng được dâng cho khoản 250,000 đô mà tôi đã kết ước chưa kể còn có nhiều lãnh vực khác trong công việc kinh doanh của tôi cũng cần phải rót vốn vào cùng kỳ năm đó nữa. Thực sự không có bất kỳ khoản nào để có thể dâng 300,000 đô cho chi phí phát sóng truyền hình!

Drenda và tôi có kế hoạch đi nghỉ hai tuần ở Hawaii và khi về đến nhà, tôi sẽ phải ký hợp đồng phát sóng truyền hình. Chắc chắn là tôi thích kỳ nghỉ Hawaii rồi nhưng phải thừa nhận là có chút khó khăn để có thể giãn xả hoàn toàn khi sức nặng của việc ra quyết định tôi sẽ phải đối diện lúc trở về nhà thì thật khó để mà gạt nó ra khỏi đầu óc tôi được. Bên cạnh chuyện tiền bạc dùng cho việc phát sóng truyền hình, tôi hoàn toàn không có sự chuẩn bị gì cho việc phát sóng chương trình truyền hình cả vì tôi cảm thấy nó quá chú ý vào bản thân khi nói trước ống kính máy quay. Tôi có thể trò chuyện trước hàng ngàn người trong buổi nhóm nhưng nói trước ống kính máy quay thì tôi bị khiếp vía. Với tất cả những gì đang chạy qua chạy lại trong đầu và trong tâm linh tôi đã đủ khiến tôi phải tranh chiến với nỗi sợ hãi trong việc ra quyết định này rồi.

Mặc dầu tôi biết tôi thực sự nghe được tiếng phán từ Chúa nhưng tôi vẫn đối diện với một thực tế rằng chúng tôi không có tiền. Công việc kinh doanh của tôi cũng đang căng thẳng về mặt tài chính vào năm đó trong khi tôi lại không thấy được cách để điều này có thể được tiến hành. Vâng, đúng rồi đấy, đó là sợ hãi, đó là sự vô tín. Tôi biết điều đó chứ. Tôi chỉ là đang thành thật ở điểm này mà thôi. Tôi biết tôi phải nắm giữ Lời Chúa và để mắt tôi xoay khỏi điều tôi đang nhìn. Ngài phán Ngài sẽ chi trả! Suốt thời điểm này, có một đồng tiền vàng đã được dâng vào một trong những buổi nhóm của chúng tôi. Thật lòng mà nói, trước giờ tôi chưa từng nhìn thấy một đồng tiền vàng nào như đồng tiền tôi đang cầm trên tay cả. Khi cầm nó lên, Chúa phán với tôi. “Giống như Ta chỉ cho Phi-e-rơ nơi đồng xu được cất giấu để nộp thuế thì Ta cũng sẽ chỉ cho con biết con sẽ tìm thấy tiền ở đâu để chi trả cho chương trình phát sóng truyền hình.”

Tôi đem đồng tiền vàng này theo cùng chúng tôi trong suốt kỳ nghỉ ở Hawaii và khi tôi đi dọc bờ biển và cầu nguyện, việc cầm đồng tiền này theo là để nhắc cho tôi nhớ rằng Đức Chúa Trời sẽ chi trả cho chương trình phát sóng truyền hình. Những lần đi bộ dọc bờ biển cầu nguyện thường có điều gì đó sẽ xảy ra trong tôi. Sau khi cầu nguyện trong Thánh Linh được một lát, tôi có được sự bình an về việc ký hợp đồng và bắt đầu đi bộ

ngược trở lại, hướng về căn nhà của chúng tôi nhưng khi đi được tầm 20-50 bước chân hướng về ngọn đồi phía trước thì tâm trí tôi lại bắt đầu la hét vào bản thân tôi rằng đã nói là về tự nhiên không có cách nào để có tiền đâu mà. Trên thực tế có nhiều điều cho tôi thấy là chúng tôi không có tiền, rồi không biết cách thực hiện chương trình truyền hình và cũng không có bất kỳ trang thiết bị nào cả và danh sách hãy còn dài lắm. Nhưng trong tâm linh tôi, tôi vẫn giữ điều Chúa đã phán với tôi tại An-ba-ni, rằng bất kỳ nơi đâu Ngài sai tôi đi, Ngài sẽ chi trả. Đã bước sang tháng Năm kể từ lúc chuyện này xảy ra và trên thực tế, tôi phải chi 300,000 đô vào cuối năm để cho công việc được tiến hành và điều này khiến cho ngọn núi tôi phải leo ngày càng cao hơn rồi.

Tâm linh sợ hãi cũng nói chuyện với tôi nữa, nó thử nghiệm xem tôi có nắm lấy Lời Chúa đã phán với tôi hay không. “Mày dạy mọi điều về tài chính và khi mày không trả được những khoản này thì trông sẽ như thế nào nhỉ?” Thế là tôi quay ngược trở lại, tiến về phía bờ biển, cầu nguyện và làm mới tâm trí tôi bằng Lời Đức Chúa Trời cho đến chừng tôi nhận được sự bình an về điều này. Như vậy tôi cứ đi hết lượt này đến lượt khác, vật lộn với tâm trí và tâm linh về bản hợp đồng khoản chừng một tuần cho đến chừng tôi biết chắc mọi thứ sẽ ổn thoả, sợ hãi không còn tra tấn tôi bằng những suy nghĩ tiêu cực nữa. Drenda và tôi không biết tiền sẽ đến từ đâu nhưng chúng tôi biết chắc chúng tôi đã nghe được tiếng Chúa. Vậy nên lúc trở về nhà, tôi ký hợp đồng và tiến hành tìm cách làm sao thực hiện được chương trình truyền hình này.

Liên quan đến chuyện tiền nong, ngạc nhiên thay, tôi nhận được cuộc gọi từ một người đàn ông sống tại Atlanta, mà cách đây một vài tháng trước khi kỳ nghỉ tại Hawaii được lên lịch, là người tôi không hề biết. Anh ta mới nói với tôi rằng anh ta đã đọc cuốn sách về tài chính của tôi và anh ta rất thích nó. Tại thời điểm đó, sách tôi viết chỉ là sách tự xuất bản trong thành phố thôi chứ chưa từng được bán ra ở bất kỳ đâu cả. Nhưng dường như một trong số nhân viên của tôi đã có kỳ nghỉ tại Atlanta và anh ta đã có cuộc trò chuyện với anh này về công việc là người anh vô tình gặp tại sân bay mà thôi. Nhân viên của tôi vừa có được cuốn sách của tôi thì đã đưa nó cho anh ta rồi.

Cho nên sau khi đọc cuốn sách, anh ta nói anh ta thích cuốn sách đến nỗi phải gọi để nói chuyện với tôi. Chúng tôi trò chuyện với nhau rất lâu và rồi anh ta đề cập đến chuyện anh ta sẽ đi truyền giáo, tập trung truyền giáo ở nước ngoài là chuyện chính

yếu của anh ta. Anh ta hỏi thỉnh thoảng chúng tôi có thể gặp nhau hay không và tôi cũng nói rằng khoảng một tháng nữa tôi sẽ đi công tác và sẽ có mặt ở sân bay Atlanta là chuyển công tác sau khi đi nghỉ mát về. Chúng tôi hẹn gặp nhau như thế. Khi gặp được nhau, chúng tôi đã có cuộc trò chuyện vô cùng thú vị. Tôi quá đổi vui mừng khi nghe anh ta kể những câu chuyện về phép lạ cũng như những nguy hiểm anh ta thường xuyên đối diện trong những chuyến đi của mình. Nhưng chủ đề về tài chính là chủ đề thực sự kéo chúng tôi lại gần nhau. Dường như anh rất thích cuốn sách tôi viết cũng như câu chuyện tôi thoát khỏi nợ nần.

Trong suốt cuộc trò chuyện, anh ta bảo tôi rằng anh mới vừa đi Charlotte về là nơi anh là diễn giả cho một chương trình truyền hình được phát sóng và anh cảm thấy câu chuyện tài chính của tôi sẽ là một câu chuyện tuyệt vời cho cùng một chương trình truyền hình của anh ta. Anh ta nói mình đã chuyển cuốn sách cho họ rồi để họ có thể biết về tôi. Quả thật tôi có hơi sốc khi nghe toàn bộ điều này.

Thậm chí tôi còn chưa từng nghe qua chương trình TV anh ta đề cập đến nhưng khá chắc chắn, vài tuần sau đó tôi nhận được cuộc gọi từ giám đốc chương trình hỏi liệu tôi có hứng thú với chương trình không. Một trong những yêu cầu để lên sóng truyền hình là phải có sản phẩm để họ có thể cung cấp trực tuyến. Vì thế tôi trả lời họ rằng tôi có 5 chiếc đĩa CD thu âm giảng dạy Đột Phá Tài Chính. Họ trả lời như vậy là quá hoàn hảo và rồi chúng tôi thương lượng giá cả về việc cung cấp đĩa CD cho họ. Tôi trao cho họ loạt bài dạy của tôi dĩ nhiên với giá sỉ nhưng thậm chí có là cung cấp giá sỉ cho toàn bộ loạt bài dạy qua CD đó thì cũng đã đủ để tôi có được lợi nhuận đem về cho chức vụ chúng tôi đang thực hiện rồi. Kì diệu hơn nữa, chương trình phát sóng vô cùng thành công và chúng tôi đã bán được hàng ngàn, hàng ngàn chiếc đĩa CD thu âm loạt bài dạy này.

Ngồi đếm doanh số bán đĩa CD rồi cả món quà một người bạn trong hội thánh tặng cộng với nhiều món quà khác, Drenda và tôi không còn phải bỏ một đồng tiền túi nào vào cho năm đầu tiên phát sóng chương trình TV cả! Đức Chúa Trời thật thành tín với Lời Ngài. Ngài nói Ngài sẽ trả thì Ngài sẽ chi trả. Thôi được rồi, một nửa nan đề đã được cất đi, còn một nửa nan đề còn lại mà tôi phải đối diện cũng lớn đấy. Như đã nói trước đó, tôi không biết gì về việc thực hiện chương trình TV cả!

Mùa thu năm ấy, Drenda đi tham dự một chương trình hội nghị lớn về phụ nữ Cơ đốc và cô ấy được mời đến một căn phòng màu xanh nơi tất cả những vị khách mời đang tụ họp để nghe chương trình. Thật là một vinh dự lớn khi Drenda được mời và cô ấy rất hào hứng tham gia. Sau khi xong được một bài học, lúc cô ấy ngồi xuống ăn trưa thì có một người phụ nữ mà cô ấy chưa từng gặp bao giờ đến ngồi bên cạnh cô ấy. Sau khi trao đổi thông tin qua lại với nhau, đột nhiên người phụ nữ ấy hỏi “Thế cô đã thực hiện chương trình TV bao giờ chưa?” Drenda bị làm cho kinh ngạc nhưng rồi cô ấy đáp “Tôi chưa thực hiện bao giờ nhưng chúng tôi cũng đang suy nghĩ về việc ấy.” Người phụ nữ tiếp lời “Ồ, thế nếu cô muốn làm, hãy gọi cho người này nhé, anh ta có thể giúp cô đấy.” Drenda viết lại số điện thoại và địa chỉ thư điện tử mà người phụ nữ kia đưa cho cô ấy rồi cô ấy cất vào trong ví của mình.

Vài tuần sau đó khi đã về nhà, cô ấy thực tình quên bẵng đi mọi thông tin về mảnh giấy cô ấy đã cất trong ví. Nhưng một đêm nọ, sau khi tìm thấy nó, cô ấy quyết định viết thư gọi cho anh chàng này để xem anh ta sẽ nói gì. Anh ta có vẻ quan tâm và đã yêu cầu cô ấy gửi cho mình chiếc đĩa CD có thu âm bài dạy về *Đột Phá Tài Chính* mà chúng tôi đã thực hiện. Khoảng tầm 7-10 ngày sau, trợ lý của anh ta gọi cho chúng tôi và nói rằng anh ta vô cùng thích thú và muốn gặp chúng tôi tại hội nghị thường niên mang tên National Religious Broadcasters sắp diễn ra chỉ còn cách đó vài tuần nữa thôi. Chúng tôi đáp rằng sẽ gặp họ tại đó.

Drenda và tôi lái xe đi tham dự hội nghị và trước khi hội nghị diễn ra chúng tôi có chút căng thẳng. Tôi đã sắm cho mình một bộ âu phục màu đen cho hội nghị và thực sự không biết trước điều gì đang chờ đợi mình. Anh ta muốn chúng tôi gặp anh ta tại khách sạn để thảo luận về chương trình TV. Lúc tiến vào khách sạn, ấn tượng đầu tiên tôi nhớ lúc chúng tôi bước từng bước tiến vào đại sảnh đó là chúng tôi đi qua đi lại để lấy chút bình tĩnh trước khi gõ cửa căn phòng cao cấp nhất của khách sạn này. Khi bước vào phòng, chúng tôi ngạc nhiên khi thấy hết thảy mọi người ở đó đang ngồi đợi gặp chúng tôi để nói chuyện. Ghế được sắp xếp theo hình bán nguyệt, Drenda và tôi được sắp xếp ngồi phía đối diện dãy ghế. Chúng tôi chưa từng gặp ai trong số họ nhưng tất cả họ đều ăn mặc vô cùng chuyên nghiệp.

Chúng tôi mở đầu bằng những câu chuyện xã giao nhưng rồi họ bắt đầu hỏi chúng tôi nhiều câu hỏi liên quan đến việc chúng tôi mong muốn thực hiện chương trình TV. Tôi vẫn còn nhớ câu hỏi đầu tiên, “Tại sao ông muốn thực hiện chương trình TV vậy?” Mặc dầu lúc đó tôi không biết gì về nó, trong khi những người đang ngồi trong phòng đó lại là những ông sếp lớn hàng đầu đến từ nhiều lãnh vực khác nhau trong việc sản xuất chương trình truyền hình. Người đàn ông chúng tôi đã nói chuyện ở đó, dĩ nhiên cũng có những người chịu trách nhiệm sản xuất rồi tiếp thị và nhiều người khác nữa cũng đặt nhiều câu hỏi hóc búa. Lúc kết thúc, tôi cảm thấy cuộc họp đã trôi qua rất thuận lợi. Chúng tôi chỉ là chúng tôi thôi, không cố gắng thu hút sự chú ý của bất kỳ ai ngoại trừ việc chia sẻ câu chuyện kể về những điều Đức Chúa Trời đã làm cho chúng tôi mà thôi. Hết thấy họ dường như đều rất vui vẻ khi nghe khái tượng và lòng đam mê của chúng tôi và họ nói với chúng tôi rằng họ sẽ gọi lại cho chúng tôi sau vài tuần nữa để thảo luận chi tiết hơn.

Rồi vài tuần cũng trôi qua, chúng tôi đã nói chuyện lại với họ; và lần này, tất cả chúng tôi đều quyết định tiến về phía trước để lên kế hoạch thực hiện bài học trên chương trình truyền hình. Lúc đó, chúng tôi đã kết luận rằng chúng tôi chỉ dựng phim tại nhà rồi quý ông mà Drenda đã biết trước đó đã nhã nhặn đề nghị lần gặp tiếp theo sẽ là tư thất của chúng tôi. Anh ta muốn xem xem nhà của chúng tôi thực sự có đáp ứng được nhu cầu công việc hay không.

Đến ngày gặp mặt lúc anh ta đến nhà chúng tôi, tất cả chúng tôi đã cùng nhau ngồi xuống trò chuyện. Cho đến lần viếng thăm này thì tôi vẫn thực sự không biết gì nhiều về lịch sử làm chương trình truyền hình của anh ta ngoại trừ việc đã có một phụ nữ gặp gỡ Drenda và trao cho vợ tôi số điện thoại của người đàn ông này. Nhưng khi ngồi lại với nhau, anh ta bắt đầu kể cho chúng tôi nghe tất cả những chương trình truyền hình do anh ta sản xuất và hiện đang vận hành ra sao. Tên gọi của những chương trình ấy hết thấy đều là những cái tên thuộc lãnh vực nội trợ! Tôi ngồi đó kinh sợ, “Ôi Chúa, làm sao mà Ngài từng bước dẫn được con người này, ở tận Los Angeles mà có thể đến được nhà riêng của con, trên con đường dơ bẩn, ngay tại đây trong miền quê này, trong một nơi khỉ ho cò gáy như thế này cơ thưa Chúa?” Anh ta đồng ý thực hiện trọn vẹn chương trình cho chúng tôi, từ phần quay phim, đến phần biên tập rồi đến khâu sản xuất với

giá rất phải chăng. Chúng tôi cũng đồng ý bắt đầu nhận quay chương trình tại nhà của chúng tôi, ngay trong phòng khách này.

Ngày đầu tiên ghi hình cũng đến và phải thừa nhận là tôi lo lắng về điều này lắm. Như đã nói, tôi không có chút kinh nghiệm nào về việc làm chương trình TV cả. Tôi không biết làm sao chương trình truyền hình được thiết kế xuống cũng như tôi chưa bao giờ nói chuyện trước ống kính máy quay bao giờ; tất cả đều mới tinh. Tôi rất phấn khởi khi

**CÓ AI TRONG
ANH EM BỊ ĐAU
KHỔ CHĂNG?
NGƯỜI ẤY HÃY
CẦU NGUYỆN.
GIA-CƠ 5:13**

được nói về câu chuyện Vương quốc nhưng nói trên TV thì là một ngưỡng cửa khác đầy kinh hãi trong đời mà tôi cần phải chiến thắng nó.

Nhưng có nhiều thứ trở nên tồi tệ hơn khi có một chuyện vô cùng đau lòng đã xảy ra vào cái ngày bấm máy đầu tiên đã khiến cho ngày đó thậm chí trở nên khó khăn hơn nhiều. Người sản xuất phim được cử đến để dựng phim cho suốt một tuần làm việc đã phải rời đi đêm hôm đó. Bi kịch thay,

cậu con trai của ông vì chạy quá tốc độ mà bị tai nạn chết người lúc va vào hông xe của chiếc xe đi bên cạnh. Trợ lý của ông ấy đã đến để giải thích chuyện vừa xảy ra nhưng chúng tôi quyết định không kể cho bất kỳ ai biết cho đến khi quá trình quay phim kết thúc. Nhưng bằng một cách nào đó chúng tôi đã vượt qua được. Chúng tôi quay được ba buổi phát sóng ngày hôm đó và chúng tôi đã chính thức có mặt trên TV! Wow!

Lúc bắt đầu phát sóng chương trình truyền hình, chúng tôi không biết phải làm sao để có thể trả đều đặn cho lượt phát sóng một khi chúng tôi đã bắt đầu. Nhưng Đức Chúa Trời bắt đầu dạy chúng tôi rằng Ngài không chỉ cung ứng 300,000 đô chúng tôi cần lúc bắt đầu phát sóng mà Ngài còn tiếp tục cung ứng cho việc lên sóng truyền hình như vậy. Có nhiều thứ chúng tôi phải học lắm. Bạn biết đấy, chúng tôi thậm chí còn chưa từng nghĩ đến chuyện khán thính giả cũng muốn gieo vào mục vụ phát sóng truyền hình của chúng tôi nữa kìa; Lúc chúng tôi thực hiện, mọi thứ dễ thương như vậy đấy.

Tôi còn nhớ Tracy, thư ký của tôi từ văn phòng đã gọi cho tôi sớm hơn một chút trước khi chương trình được lên sóng. Lúc bắt máy, tôi có thể biết cô ấy đang run hồi hộp lắm. Giọng cô run lẩy bẩy. Cô ta nói “Mục sư ơi! Có một khán thính giả nào đó đã gửi đến cho chúng ta một tấm séc trị giá 500 đô lúc xem chương trình của chúng ta. Và mục sư ơi,

lúc tôi cầm tấm séc lên thì sự xúc dầu đó đã ở trên tấm séc này như số tiền mà mục sư đã mang về từ hội thánh của người da đỏ trước đây vậy.” Tôi lắp bắp “Cô không đùa tôi đấy chứ?” “Ai đó đã thực sự gửi tiền cho chúng ta ư?” Tôi chưa từng nghĩ sẽ có ai đó dâng hiến tài chính để hỗ trợ chương trình phát sóng cho đến khi tấm séc này xuất hiện. Nhưng, ngợi khen Chúa, kể từ đó, có nhiều người đã dâng hiến, mang chương trình đi khắp nơi trên thế giới mỗi ngày, ở mọi khung giờ! Chi phí dĩ nhiên cũng tăng lên đến hàng triệu đô la mỗi năm nhưng Đức Chúa Trời luôn khiến cho Lời Ngài được ứng nghiệm trong đời sống tôi. Ngài luôn là Đấng chi trả mọi hoá đơn đó.

Cuốn sách này nói về việc làm sao để nghe và có được đời sống được dẫn dắt bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Câu chuyện về việc thực hiện chương trình truyền hình là một ví dụ hay cho cách Đức Thánh Linh dẫn dắt mọi người thực hiện nhiều thứ lớn lao hơn hầu cho họ có thể mơ ước về điều bất khả thi. Mọi thứ Chúa làm trong đời sống chúng tôi đã đi từ chỗ chúng tôi không những có khả năng nhận biết cách Vương quốc Ngài vận hành mà còn có cả khả năng nghe được sự hướng dẫn của Ngài cùng sự khôn ngoan và mọi câu trả lời chúng tôi cần. Câu chuyện tôi vừa kể với bạn sẽ không bao giờ xảy ra nếu tôi không biết cách lắng nghe Đức Thánh Linh. Có nhiều lúc, chúng ta có thể phải đối diện với nhiều hoàn cảnh khó khăn có thể khiến chúng ta tuyệt vọng nhưng Đức Chúa Trời thì luôn có câu trả lời.

Có ai trong anh em bị đau khổ chẳng? Người ấy hãy cầu nguyện. (Gia-cơ 5:13)

Tại sao phải cầu nguyện? Vì bạn cần nghe được câu trả lời, sự hướng dẫn và giải pháp cho nan đề. Nhiều lần khi Drenda và tôi tìm được câu trả lời, sự hướng dẫn, giải pháp thì Đức Chúa Trời có thể thực hiện nhiều điều hơn đến nỗi chúng vượt quá sự tưởng tượng của chúng tôi lúc đối diện khó khăn. Ngài sẽ giúp đỡ bạn theo cách vô cùng độc đáo và nhiều khi đó là những giải pháp và chiến lược kỳ lạ nữa hầu cho bạn có thể vượt qua điều bạn cảm thấy là bất khả thi. Lắm lúc, khả năng nghe được câu trả lời từ Chúa có thể làm nên sự khác biệt cho bạn, hoặc thất bại hoặc thành công, hoặc là sống hoặc là chết đấy. Tôi sẽ nói nhiều hơn về việc nghe được tiếng phán của Đức Thánh Linh trong cuốn sách này nhưng trước tiên hãy để tôi cho bạn một minh họa khác mô tả cách Đức Thánh Linh giúp đỡ bạn trong những giờ phút khó khăn.

Khi chúng tôi bắt đầu ra mắt dự án xây dựng Now Center là dự án tốn đến 6.5 triệu đô la trong khi lúc ban đầu chúng tôi chỉ mới gây quỹ được 2.5 triệu đô la tiền mặt thôi và cũng có một ít là tiền trong tài khoản ngân hàng. Trong mười tám tháng đầu của dự án, chúng tôi cũng gây dựng được nhiều khoản. Đây là dự án lớn đối với hội thánh 550 tín đồ dự phần vào. Chúng tôi khởi công vào mùa thu 2007 và mọi thứ diễn ra rất trôi chảy cho đến mùa xuân 2008. Có lẽ bạn còn nhớ sự suy thoái kinh tế vào năm 2008. Cho nên dự án của chúng tôi nằm ngay chính giữa sự suy thoái đó. Giá cả mọi thứ đều cao hơn giá niêm yết. Đó chỉ là một ví dụ thôi. Ngân sách cho toàn bộ dự án hết sạch vì giá cả leo thang năm đó.

Gần đến cuối năm 2008, những ngân hàng nằm trong khu vực của chúng tôi và thực sự thì trên toàn bộ đất nước đều đang thu hồi lại hạn mức tín dụng cùng khoản vay không kì hạn vì suy thoái càng ngày càng sâu sắc. Một ngày kia chủ thầu của chúng tôi đến để xin được trả tiền công là khoản đã được ngân hàng của chúng tôi chấp thuận trước đó. Anh ta cần trả tiền cho những nhà thầu phụ cùng với những hoá đơn khác chưa chi trả nữa, tiền anh ta nhận đã được chi tiêu hết rồi. Tầm séc một triệu đô la theo sự sắp xếp của ngân hàng như trước đây lúc chúng tôi gặp áp lực về những khoản cần chi bằng tiền mặt tại thời điểm đó đã được chi hết. Bây giờ không kiếm đâu ra một triệu đô la nào nữa hết. Chúng tôi bị sốc khi phát hiện ra ngân hàng đã rút lại chính sách của họ cũng như họ đã thu hẹp lại hạn mức tín dụng. Một lần nữa, đây không phải chuyện chỉ xảy ra ở ngân hàng của chúng tôi mà là toàn bộ ngân hàng trong vùng đều như vậy. Những tiêu đề xuất hiện trên trang đầu tiên ở mặt báo địa phương tuần đó nói về ngân hàng của chúng tôi. Họ đã sai thải 550 nhân viên tuần đó và bây giờ họ đang vật lộn để sinh tồn trước sự khủng hoảng kinh tế này.

Lại một lần nữa, vấn đề cần giải quyết gấp đó là người chủ thầu cần trả cho những chủ thầu phụ cũng như những vật liệu đã dùng vào xây dựng. Tờ ngân phiếu một triệu đô la này chẳng thấm thía vào đâu so với cái anh ta cần chi trả sắp đến. Anh ấy đã trả hết một triệu đô la đó rồi! Bây giờ còn có nhiều công ty và gia đình khác cũng cần chúng tôi trả công cho chủ thầu của họ để họ có thể được anh ta trả cho. Giống như chúng tôi, anh ta cũng định ninh rằng ngân hàng sẽ tiếp tục hỗ trợ cho khoản họ đã cam kết. Nhưng bây giờ thì sao? Nếu là bạn, bạn sẽ làm gì lúc này? Tôi không có triệu đô la nào trong

tay cả và tôi cũng không đi xin tiền mọi người trong hội thánh chúng tôi. Bên cạnh đó, chương trình phát sóng truyền hình ngày một tốn kém hơn vì chúng tôi đã mở rộng hơn về độ phủ sóng trực tuyến; bây giờ cứ một lượt lên sóng như vậy thì tốn khoản 50,000 đô la cho mỗi tháng. Điều chúng tôi có thể làm đó là những gì Gia-cơ 5:13 chép, hãy cầu nguyện!

Sự việc này vừa mới xảy ra sau khi tôi dành được một kỳ nghỉ khác tại Hawaii qua công việc kinh doanh của tôi năm đó. Khi biết ngân hàng đã thu hồi lại toàn bộ việc vay nợ chỉ còn cách vài ngày nữa là chúng tôi đi nghỉ mát. Lúc ra sân bay để bắt chuyến bay sang Maui, phải thừa nhận là tôi hơi bị sốc. Tâm trí tôi chạy với tốc độ một ngàn dặm một giờ. Nhưng khi bước đến sân bay thì tôi được cảm thúc khi cảm thấy có lỗi với bản thân khi nghe được tiếng phán của Chúa. Ngài phán “Hãy Đưa Cây Gậy Của Con Lên!” Tôi dừng lại và suy ngẫm điều Chúa vừa phán với tôi, đột nhiên tôi hiểu ra vấn đề.

Đây chính xác là điều Đức Chúa Trời phán với Môi-se khi dân Y-sơ-ra-ên không còn đường lui vì quân đội của Pha-ra-ôn đã rượt đuổi họ ngay tại Biển Đỏ. Chúa đã phán với Môi-se rằng ông hãy giơ cây gậy của ông lên trên biển và khi ông đưa cây gậy của ông lên thì nước biển phải rẽ ra làm đôi, mở đường cho dân Y-sơ-ra-ên vượt thoát. Cây gậy Môi-se cầm đại diện cho những lời hứa Đức Chúa Trời ban cho ông cũng như thẩm quyền ông được giao phó để hoàn tất nhiệm vụ.

Tôi biết lúc đó Chúa bảo tôi làm gì. Tôi là một lãnh đạo, là mục sư của hội thánh; Tôi được ban cho thẩm quyền để giải quyết hoàn cảnh này. Tôi phải nắm lấy thẩm quyền để đứng dậy và tìm cách. Khi đến Hawaii, tất cả những gì tôi có thể làm là cầu nguyện. Cả đêm có thể tôi không ngủ. Tâm linh của tôi rối loạn và tôi biết tôi đang vật lộn với Thánh Linh để có được câu trả lời tôi cần. Cuối cùng, Drenda có một ý tưởng mà cô ấy tin chắc đến từ Chúa. Con cảm ơn Chúa vì người vợ của con! Rất nhiều lần cô ấy được Chúa dùng để tìm ra kế hoạch và sự chỉ dẫn tôi cần trong nhiều trường hợp. Tôi không tài nào diễn tả được cô ấy quý giá ra sao đối với tôi và tôi yêu vợ tôi nhiều đến nhường nào. Cô ấy chưa bao giờ bỏ cuộc!

Kế hoạch của cô ấy đơn giản mà thâm thúy. Không có gì đảm bảo là nó sẽ thành công nhưng chúng tôi bắt đầu hành động ngay tức khắc. Kế hoạch của chúng tôi đó là lên một bài thuyết trình để gọi cho ngân hàng của người chủ thầu của chúng tôi chứ không

phải là ngân hàng của chúng tôi để xin họ cho chúng tôi mượn tiền. Trong bài thuyết trình, chúng tôi sẽ trình bày cho họ biết chúng tôi là ai và tại sao chúng tôi cảm thấy vay nợ là phương cách tốt nhất cho đôi bên. Nói cho ngắn gọn đó là như tôi đã nói, ngân hàng nào trong vùng cũng đã dừng lại toàn bộ mọi chế độ cho vay mượn. Suy nghĩ của chúng tôi đó là nếu người chủ thầu của chúng tôi không giải ngân được thì có lẽ anh ta sẽ phải tuyên bố vỡ nợ, mọi khoản vay mượn hiện tại của anh ta với ngân hàng có nguy cơ không trả được. Chúng tôi chắc chắn điều đó sẽ khiến cho ngân hàng của anh ta phải trả giá đắt, chúng tôi cũng chắc chắn đây là điều mà ngân hàng này không muốn. Và một lần nữa, sự việc này không nằm ở ngân hàng của chúng tôi và họ cũng không có bất kỳ mối quan hệ nào hay có chuyện gì với chúng tôi cả.

Cho nên chúng tôi đã lập một bảng thống kê về lãnh vực chúng tôi thực hiện và rằng lãnh vực này đã đang phát triển ra sao. Chúng tôi trình bày cho ngân hàng thấy lịch sử và dự báo tăng trưởng của chúng tôi. Chúng tôi cũng tính cả những con đường sẽ xảy ra đối với toà nhà chúng tôi xây dựng sẽ sản sinh lợi tức như thế nào không tính

**NẾU BẠN MUỐN
THÁP VÀO TIỀM
NĂNG KINH SỢ CỦA
VƯƠNG QUỐC ĐỨC
CHÚA TRỜI THÌ BẠN
CẦN HỌC BIẾT CÁCH
LẮNG NGHE ĐỨC
THÁNH LINH.**

đến khía cạnh hội thánh chẳng hạn như thu nhập tăng nhanh như thế nào qua chương trình phát sóng truyền hình và nhiều thứ khác chúng tôi nghĩ họ sẽ quan tâm. Chúng tôi muốn cam đoan một lần nữa rằng chúng tôi đang rất mạo hiểm để làm lợi cho ngân hàng thậm chí có phải ở giữa những thời kỳ vô cùng khó khăn như thế này. Chúng tôi cũng nói rằng nếu nhà thầu không được giải ngân thì họ có thể gặp rủi ro mất cả chì lẫn chài trong khi chúng tôi muốn “giúp” họ tránh được điều này. Chúng tôi muốn gặp phó giám đốc ngân hàng là người đảm trách khoản vay thương mại và công nghiệp. Chúng tôi đã cầu nguyện và bước vào văn phòng của ông ta, tự tin biết chắc rằng đây là kế hoạch Đức Thánh Linh ban cho chúng tôi và khiến chúng tôi để ý đến.

Kì lạ thay, sau phần thuyết trình, ông đã yêu cầu thư ký cắt ngay một khoản 500,000 đô cho chúng tôi cầm về đưa cho hội thánh ngay. Ông nói rằng ông đã làm một việc vượt ra ngoài thông lệ và chưa từng có điều nào được thực hiện giống như vậy trước đây. Không có giấy viết tay, không có một mẫu đơn nào chỉ có một tấm séc trị giá 500,000 đô. Ông còn nói 500,000 đô còn lại sẽ được tiến hành thông qua giấy viết tay nhưng ông

cam đoan tiền sẽ đến tay chúng tôi vì một khi ông đã quyết định thì mọi việc sẽ vậy. Chúng tôi đã trả cho nhà thầu một triệu đô la và xây dựng xong toà nhà.

Thật khó để nói cho bạn biết cảm giác Drenda và tôi lái xe một giờ đồng hồ về lại nhà ra sao với 500,000 đô la trong túi. Chúng tôi quá đỗi vui sướng và cảm thấy hết sức tuyệt vời! Không một lời lẽ nào có thể diễn tả chính xác cảm nhận của chúng tôi ở giây phút đó nhưng chúng tôi thật quá kinh sợ điều mà Đức Thánh Linh vừa làm. Người đầu tiên chúng tôi gọi điện là nhà thầu chính của chúng tôi. Tôi vẫn còn nghe được sự vui mừng trong giọng nói của anh lúc chúng tôi thông báo tin vui cho anh. “Ông vừa làm gì vậy?” anh ta hỏi tôi. “Họ đã ký séc đưa cho ông sao?” Cả hai chúng tôi biết chắc đó là Đức Chúa Trời.

Chuyện này làm sao xảy ra được vậy? Là Đức Thánh Linh đấy! Đức Chúa Trời có câu trả lời cho nhu cầu của bạn, hỡi bạn yêu quý. Nếu bạn muốn thắp vào tiềm năng kinh sợ của Vương quốc Đức Chúa Trời thì bạn cần học biết cách lắng nghe Đức Thánh Linh. Và đó là điều mà cuốn sách này nói về.

Bước đi cùng với Đức Thánh Linh qua mọi hoàn cảnh phấn khích hơn nhiều so với bất cứ tập phim nào James Bond đóng mà bạn từng xem đấy! Và giống như phim ảnh vậy, bạn sẽ luôn biết kết thúc bộ phim ai là người sẽ chiến thắng mà không cần biết bộ phim đó có nhiều pha gay cấn cỡ nào.

CHƯƠNG 2

VƯƠNG QUỐC

Tôi biết chắc bạn đã nghe về nhiều vụ kiện tụng lên sấm hồ sơ rồi cuối cùng bị toà án bác bỏ vì nó chẳng đâu vào đâu cả. Sau đây là một ví dụ như thế.

Một tù nhân ở nhà tù Cô-lô-ra-đô đã đệ đơn kiện đòi hơn 88 tỷ đô la (vâng là tỷ đô) phản đối Giải Bóng Bầu Dục Quốc Gia. Vụ kiện bắt nguồn từ phán quyết của trọng tài trong trận đấu tranh suất để vào vòng trong giữa đội tuyển Dallas Cowboys và Green Bay Packers. Các trọng tài cho rằng quả bắt bóng do Dez Bryant (thuộc đội tuyển Cowboys) thực hiện là bị hụt. Tù nhân này không đồng ý. Đơn kiện của anh ta cáo buộc rằng những trọng tài ở Giải Bóng Bầu Dục Quốc Gia đã làm việc sơ suất và vi phạm trách nhiệm tín thác. Tại sao tù nhân này lại khởi kiện đòi 88 tỷ đô la? Cầu thủ Bryant mang số áo 88.¹

Nghe thật điên rồ có phải không? Tôi nghĩ ai cũng biết vụ kiện sẽ chẳng đi đến đâu cả. Nhưng cái gì quyết định vụ kiện có hiệu lực hay không? Ồ, theo law.com thì có hai lý do chính để xác định vụ kiện nào sẽ bị toà án bác bỏ đó là vấn đề quyền hạn thực thi hợp pháp hoặc là vấn đề đó là vô căn cứ theo luật định. Tại sao tôi lại đề cập đến vấn đề pháp lý trong cuốn sách nói về Đức Thánh Linh? Đó là bởi vì nếu bạn muốn thấy được

sự hành động của Đức Thánh Linh trong hoàn cảnh của bạn thì bạn cần phải hiểu rõ luật pháp đang nói gì. Vương quốc của Đức Chúa Trời cũng giống như vương quốc trên đất được vận hành bên trong những ranh giới của luật lệ trong vương quốc đó. Trong hai cuốn sách trước của tôi ở bộ sách này, *Đột Phá Tài Chính: Sức Mạnh của Lòng Trung Thành* và *Đột Phá Tài Chính: Sức Mạnh của Lòng Yên Nghỉ*, tôi có trình bày nhiều điều cơ bản về cách Vương quốc Đức Chúa Trời hoạt động liên quan đến quyền hạn thực thi hợp pháp và luật lệ. Nhưng để hiểu điều tôi đang nói có liên quan đến Đức Thánh Linh, có lẽ thật ích lợi nếu chúng ta quay trở lại và ít nhất là chúng ta tự nhắc lại những nguyên tắc này. Hãy khởi động bằng một câu đố nào!

*Nhưng Đức Chúa Jêsu phán: “Nhà tiên tri không bị khinh dể, ngoại trừ giữa quê hương, bà con và gia đình mình.” Ở đó **Ngài không thể** làm một việc quyền năng nào ngoài việc đặt tay trên một vài người đau ốm và chữa lành cho họ. Ngài ngạc nhiên vì lòng vô tín của họ. Rồi Ngài đi giảng dạy khắp các làng gần đó.*

Mác 6:4-6

Bạn có thể cho tôi biết lý do tại sao Chúa Giê-su không thể chữa lành bệnh cho người dân trong phân đoạn này không? Đáp án chuẩn tôn giáo sẽ là Đức Chúa Trời không có ý chữa lành cho họ. Tóm lại, Đức Chúa Trời biết rõ cái gì là tốt nhất và nếu Ngài muốn chữa lành họ thì Ngài đã làm rồi, có phải không? Ý tôi là vì Ngài là Đức Chúa Trời mà. Bạn có cho là có nhiều người ở đó cần được chữa lành nhưng mà họ không nhận được sự chữa lành không? Tôi nghĩ phân đoạn này nói rõ ràng thế mà. Biết được đáp án tại sao Chúa Giê-su không thể chữa lành cho họ là một câu hỏi cực kỳ quan trọng, là câu hỏi cần phải có lời giải đáp. Nếu chúng ta đọc được kết luận của câu chuyện này thì chúng ta sẽ thấy rằng Chúa Giê-su nói họ thiếu đức tin vì vậy nó ngăn trở sự chữa lành đến với họ. Để hiểu được sự quan sát và kết luận của Chúa Giê-su cho lý do tại sao họ không nhận được sự chữa lành, chúng ta sẽ phải hiểu rõ được đức tin là gì và tại sao lại cần có đức tin trong địa hạt thể gian để thiên đàng có được quyền hạn thực thi hợp pháp trên đất.

Hãy để tôi tóm tắt vấn đề trong câu chuyện này. Đó là không phải do thiếu quyền năng hay sự sẵn lòng từ góc nhìn của Chúa Giê-su. Vấn đề ở đây là quyền hạn thực thi hợp pháp. Mấu chốt là thiên đàng không có quyền hạn thực thi hợp pháp đối với những

người trong câu chuyện này. Bây giờ, trước khi bạn ném cuốn sách này vào một xó và nói rằng bạn không biết tôi đang muốn nói cái gì thì hãy cho tôi một phút giải thích.

Khi A-đam và Ê-va được đặt để trên đất, họ có thẩm quyền trọn vẹn và đầy đủ trên đất. Tôi nghĩ phân đoạn sau đây làm cho ý tôi muốn nói được rõ ràng.

Chúa đã đặt Người thấp hơn các thiên sứ trong một thời gian ngắn; Chúa đội cho Người mào triều vinh quang và tôn trọng, đặt mọi vật phục dưới chân Người.

Hê-bơ-rơ 2:7-8

Hãy để ý Kinh Thánh nói rằng A-đam được đội mào triều vinh quang và tôn trọng. Thuật ngữ đội mào triều ở đây nói đến vị trí thẩm quyền của A-đam trên những điều ông cai trị chứ không thực sự nói đến việc ông được đội cho một chiếc vương miện trong Khu Vườn. Nhưng chúng ta cũng có thể nói rằng có lẽ có sự phát sáng ánh hào quang xung quanh ông, nhưng đây chỉ là suy nghĩ của tôi thôi. A-đam có được sự vinh hiển (sự xúc dầu và oai nghi của Vương quốc) và sự tôn trọng (vị trí thẩm quyền) của Vương quốc Đức Chúa Trời. Và từ hai điều này, ông cai trị toàn quả đất, với thẩm quyền đại diện thay cho Vương quốc Đức Chúa Trời. Sa-tan kẻ đã ở sẵn trên đất khi con người được tạo dựng đã khinh miệt con người và khao khát có được thẩm quyền A-đam có. Hẳn biết không phải dễ dàng gì mà chiếm được thẩm quyền này từ tay A-đam vì A-đam lúc này hoàn toàn có thẩm quyền trên hắn nên hắn phải bày mưu lừa dối làm sao để cho A-đam phải cởi bỏ chiếc vương miện (thẩm quyền) này xuống một cách tự nguyện.

Vậy nên, Sa-tan lừa dối Ê-va và A-đam bị xúi giục, phản nghịch lại Đức Chúa Trời, kết quả là bị tước mất địa vị trong Vương quốc Đức Chúa Trời. Khi đi theo Sa-tan thì bây giờ họ phải sống dưới quyền hạn thực thi hợp pháp của vương quốc Sa-tan. Cho nên bạn có thể đặt câu hỏi “Tại sao Đức Chúa Trời cho phép Sa-tan xuất hiện trong khu vườn ngay từ đầu thế kia?” Chà, thì hẳn phải ở đó chứ. Tôi biết có thể bạn sẽ bị sốc khi nghe câu trả lời nhưng bạn thấy đó đây là sự thật. Hãy nhìn nhanh vào Sáng Thế Ký 2:8-9.

Sau đó, Giê-hô-va Đức Chúa Trời lập một khu vườn tại Ê-đen, ở hướng đông, và đặt người mà Ngài vừa dựng nên ở đó. Giê-hô-va Đức Chúa Trời khiến đất mọc lên các thứ cây đẹp mắt và ăn ngon. Giữa vườn có cây sự sống và cây biết điều thiện, điều ác.

Độc phân đoạn này xong, có lẽ chúng ta sẽ hỏi tại sao Đức Chúa Trời lại đặt Cây Biết Điều Thiện Và Điều Ác ngay tại giữa vườn ngay bên cạnh Cây Sự Sống làm gì vậy. Về cơ bản, để hợp pháp chuyện Đức Chúa Trời tấn công lãnh thổ của Sa-tan thì Ngài phải trao cho con người quyền tự do lựa chọn hoặc phục vụ Ngài hoặc Sa-tan. Đức Chúa Trời không thể cứ thế mà bước vào nơi của Sa-tan là nơi Sa-tan có quyền hạn hợp pháp và đặt con người ở đó được. Để hợp pháp hoá, con người phải quyết định bản thân mình lựa chọn phục tùng ai. Chừng nào con người còn lựa chọn Đức Chúa Trời, lựa chọn Cây Sự Sống thì chừng ấy con người còn quyền cai trị trên Sa-tan. Cho nên Cây Biết Điều Thiện Và Điều Ác phải được đặt ngay bên cạnh Cây Sự Sống là vậy.

Đây là một sự quan sát quan trọng mà chúng ta cần phải nhìn thấy được. Con người không thể được đặt trên đất mà không có ý chí tự do. Tôi biết, hầu hết Cơ đốc giáo sẽ nói rằng chúng ta được tạo dựng cùng với ý chí tự do để Đức Chúa Trời có thể biết được ai yêu mến Ngài. Tôi cho rằng tôi có thể nói lên một chút sự thật về câu phát biểu này. Nhưng về cơ bản, nếu vắng mặt khả năng tự do lựa chọn thì sẽ không còn hợp pháp nữa. Giả sử nếu con người không được ban cho ý chí tự do lựa chọn thì con người cũng không thể nào được đặt để trên đất. Còn có nhiều điều khác trong sự thảo luận này thì tôi cũng đã có nói qua ở hai cuốn sách trước của tôi.

Vì A-đam chọn đi theo sự lừa dối của của Sa-tan nên ông đã đánh mất Vương quốc Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời đối đầu với con người trong Sáng Thế Ký 3:17-19:

Ngài phán với A-đam: “Vì con đã nghe theo lời vợ, ăn trái cây mà Ta đã ra lệnh cấm ăn, Nên đất đai sẽ vì con mà bị nguyên rủa; Con phải khổ nhọc suốt đời mới có miếng ăn từ đất sinh ra. Đất sẽ sinh gai góc và cây tật lê, và con sẽ ăn rau cỏ ngoài đồng ruộng. Con phải làm đổ mồ hôi trán mới có miếng ăn cho đến ngày con trở về đất, là nơi con từ đó mà ra. Vì con là cát bụi, con sẽ trở về với cát bụi.”

Về cơ bản, Đức Chúa Trời phán với A-đam rằng vì A-đam mà đất bị rủa sả. Vì A-đam vốn có quyền quản trị toàn bộ quả đất nên ông cũng chính là người mở cửa cho Sa-tan cai trị và chính ông là người đã đá Đức Chúa Trời ra khỏi quả đất. Bấy giờ đôi tay của Đức Chúa Trời bị trói và A-đam lúc này chỉ có thể sinh tồn qua việc đổ mồ hôi trán. Chỉ có một chi tiết nhỏ, rất nhỏ mà Sa-tan quên không nói cho Ê-va lúc hắn cám dỗ bà. Đó

là Đức Chúa Trời đã phán xét Sa-tan, đuổi hẳn khỏi thiên đàng và tuyên án ngôi nhà đời đời của hắn chính là địa ngục. Việc bạn hiểu được điều này rất quan trọng. Vì có nhiều người sẽ nói rằng “Làm sao một Đức Chúa Trời yêu thương lại có thể đuổi dân sự Ngài vào nơi gọi là địa ngục chứ?” Ngài không làm điều này, là A-đam. Khi chúng ta xem phân đoạn tiếp theo, chúng ta sẽ thấy địa ngục không bao giờ được tạo dựng để dành cho con người cả.

*Kể đó, Ngài phán với những người ở bên trái rằng: ‘Hỡi những kẻ bị nguyên rủa, hãy lui ra khỏi Ta, đi vào lửa đời đời **đã chuẩn bị sẵn cho quỷ vương và những quỷ sứ của nó.**’ (Ma-thi-ơ 25:41)*

Khi A-đam và Ê-va ở dưới quyền hạn thực thi hợp pháp của Sa-tan thì cũng đồng nghĩa với việc họ ở dưới quyền phán xét của Sa-tan. Hết thảy nhân loại đều ở dưới quyền thống trị của Sa-tan thông qua A-đam. Hãy suy nghĩ về việc nuôi bò. Nếu một trong những con bò của bạn sinh con bê thì con bê đó dĩ nhiên thuộc về bạn vì cả đàn bò đều là của bạn. Vì thế mà dòng dõi A-đam tự động ở dưới quyền hạn thực thi hợp pháp của Sa-tan. Theo sự hiểu biết chuẩn tôn giáo hoặc tôi nên nói là theo sự thiếu hiểu biết, người ta sẽ nói vận mệnh con người dù là được ở trên thiên đàng hay ở dưới địa ngục, cả hai đều dựa trên việc họ tốt xấu như thế nào, đây là khái niệm hoàn toàn sai. Thực tế là sự phán xét của họ đã được tuyên bố rồi. Hết thảy họ sẽ đều xuống địa ngục. Không phải vì họ làm sai mà là vì những gì A-đam đã làm. Bây giờ, vì tình yêu thương của Đức Chúa Trời dành cho người nam và người nữ Ngài đã tạo dựng mà Ngài lập nên kế hoạch giải cứu thông qua Chúa Giê-su Christ đàn ông và phụ nữ có thể thoát khỏi sự phán xét và được đem trở lại với quyền hạn thực thi hợp pháp của Vương quốc Đức Chúa Trời.

*Ngài **đã giải thoát** chúng ta khỏi quyền lực của bóng tối, và đem chúng ta vào vương quốc của Con yêu dấu Ngài; (Cô-lô-se 1:13)*

Phải để ý thấy rằng Đức Chúa Trời đã mở ra một lối thoát hợp pháp khỏi quyền hạn thực thi hợp pháp và sự phán xét của Sa-tan. Nhưng để đạt được điều này thì mỗi người đàn ông và phụ nữ thậm chí cả trẻ con phải chọn nắm lấy cơ hội này cách cá nhân bằng việc tin vào danh của Chúa Giê-su. Hỡi các Cơ đốc nhân, ngay lúc này đây, quý vị hãy lắng nghe lời tôi. Cô gái trẻ đẹp kia đang trên đường đi xuống địa ngục trừ khi có ai đó nói cho cô biết rằng cô phải tin vào danh Chúa Giê-su trước khi cô qua đời. Có rất nhiều

người tốt sẽ phải ở trong địa ngục. Sa-tan đã nói dối khi khiến họ tin rằng họ có thể thoát khỏi địa ngục bằng việc làm công đức. Danh của Chúa Giê-su là danh duy nhất được ban cho người nam và người nữ để họ được cứu và thoát khỏi sự phán xét của Sa-tan. Tôi cũng muốn làm sáng tỏ một điều rằng khi A-đam sa ngã, ông đã chết về mặt tâm linh và bị dứt bỏ khỏi Đức Chúa Trời; tuy nhiên, ông vẫn có quyền sinh sống hợp pháp trên đất. Vì điều này mà Sa-tan phải dùng đến những con người bị ma quỷ dẫn dắt và Đức Chúa Trời phải dùng đến những con người được Đức Thánh Linh dẫn dắt để khiến cho công việc được thực hiện trong vương quốc con người. Cho nên chúng ta phải biết rằng lên thiên đàng hay xuống địa ngục là vấn đề pháp lý chứ không phải vấn đề dựa trên mức độ chúng ta tốt đẹp như thế nào mà chuyện này phải được dựa trên sự chiến thắng hợp pháp của Chúa Giê-su trên Sa-tan tại Thập Tự Giá. Mặc dầu Chúa Giê-su đã khiến cho con người được hợp pháp thoát khỏi quyền hạn thực thi hợp pháp của Sa-tan nhưng một lần nữa, mỗi một người phải kêu cầu danh Chúa Giê-su bằng đức tin để thừa hưởng được điều này.

Tôi biết chúng ta đã để lại phần thảo luận này ở một vài trang trước nhưng đây là lúc chúng ta quay trở lại với câu hỏi ban đầu, “Tại sao Chúa Giê-su không thể chữa lành trong Mác đoạn 6?” Tôi đã nói là do quyền hạn thực thi hợp pháp và nó thực sự là vậy. Vì A-đam đã giao tận tay quyền hạn thực thi hợp pháp của vương quốc con người cho Sa-tan nên Đức Chúa Trời không thể cứ thế mà đến và làm cho nổ tung bất cứ nơi nào Ngài muốn vì như vậy là không hợp pháp. Bây giờ, đừng có hiểu lầm điều tôi nói để rồi bối rối về việc ai mới thực sự là chủ tể của quả đất. Kinh Thánh nói rất rõ ràng rằng Đức Chúa Trời là chủ của quả đất cùng mọi vật trong đó. Tuy nhiên, khi liên quan đến vương quốc con người thì Đức Chúa Trời không có quyền hạn thực thi hợp pháp trên họ. Chúng ta có thể tìm thấy điều này trong Lu-ca 4:5-7.

Ma quỷ đem Ngài lên, chỉ cho Ngài tất cả các vương quốc trên thế gian trong giây lát, và nói: “Ta sẽ cho ngươi tất cả thẩm quyền và vinh quang của chúng, vì chúng đã được giao cho ta và ta muốn cho ai tùy ý. Vậy, nếu ngươi thờ lạy ta, thì tất cả sẽ thuộc về ngươi.”

Chúng ta có thể thấy ở đây A-đam đã trao cho Sa-tan quyền hạn thực thi hợp pháp trên mọi vương quốc thế gian. Vì lý do này mà Đức Chúa Trời không thể cứ làm những gì Ngài muốn trong địa hạt quả đất liên quan đến con người. Nhưng nếu Đức Chúa Trời

có thể tìm được một người nam hoặc một người nữ nào đó tin vào Ngài và hoàn toàn được thuyết phục bởi những gì thiên đàng nói thì Đức Chúa Trời có thể thực thi thẩm quyền của Ngài thông qua người đó. Cũng cùng một cách tương tự như vậy mà Sa-tan đạt được lối vào địa hạt quả đất từ ban đầu thông qua người có quyền hạn hợp pháp trên đất là A-đam. Khi Đức Chúa Trời mất đi người của Ngài là A-đam thì Ngài phải tìm một lối vào khác để trở lại quả đất để thực thi kế hoạch giải cứu của Ngài và người đó có tên là Áp-ram.

Đức Giê-hô-va phán với Áp-ram: “Hãy ra khỏi quê hương, bà con thân tộc và nhà cha của con để đi đến vùng đất Ta sẽ chỉ cho con. Ta sẽ làm cho con thành một dân lớn, Ta sẽ ban phước cho con, làm rạng rỡ danh con, và con sẽ thành một nguồn phước. Ta sẽ ban phước cho người nào chúc phước con, nguyền rủa kẻ nào nguyền rủa con; Mọi dân trên đất sẽ nhờ con mà được phước.”

Sáng Thế Ký 12:1-3

Áp-ram hay chính là Áp-ra-ham là cánh cửa để một lần nữa Đức Chúa Trời có lối vào lại địa hạt quả đất và mang kế hoạch cứu rỗi của Ngài đến cho nhân loại. Đức Chúa Trời lập giao ước với Áp-ra-ham cùng con cháu của người và thông qua sự bằng lòng hợp pháp này mà Đức Chúa Trời mang Chúa Giê-su Christ vào thế gian nhưng chỉ thông qua dòng dõi của Áp-ra-ham mà thôi. Đây là lý do tại sao Chúa Giê-su phải là con cháu của Áp-ra-ham và tại sao dân Y-sơ-ra-ên không được phép cưới gả với các nước láng giềng. Đây cũng là lý do sách đầu tiên của Tân Ước không có gì ngoài gia phả. Thực tế đây là bằng chứng để chứng minh Chúa Giê-su là con cháu hợp pháp của Áp-ra-ham đồng thời cũng chứng minh cho Sa-tan biết Chúa Giê-su có quyền hợp pháp để đến thế gian và làm giá cứu chuộc cho tội lỗi.

Vì con người vẫn có quyền hợp pháp trên đất, đừng nhầm lẫn với thẩm quyền thuộc linh mà Đức Chúa Trời và Sa-tan phải sử dụng nhiều người để hoàn tất mọi điều. Đơn giản là con người có quyền hạn hợp pháp duy nhất trên quả đất. Nhưng giống như việc Sa-tan có được lối vào thế gian thông qua việc A-đam và Ê-va tin tưởng những gì hắn nói thì Đức Chúa Trời cũng phải tìm ra ai đó tin vào những gì Ngài nói để giành được một chỗ trong quả đất. Khi một người nam hoặc một người nữ nào đó hoàn toàn bị bắt phục bởi những gì thiên đàng nói bằng hết cả tấm lòng thay vì những gì vương quốc Sa-

tan nói thì cái đó gọi là đức tin và đức tin sẽ khiến cho thiên đàng có quyền hạn thực thi hợp pháp để hành động thông qua người đó mà mang ý muốn của Đức Chúa Trời đến thế gian chống cự lại vương quốc Sa-tan.

Chìa khoá thực sự là đây. Vì Sa-tan đang ở trên đất nên hắn sẽ luôn bảo vệ vương quốc của hắn và hắn cũng sẽ không ngừng cố gắng huỷ hoại kế hoạch của Đức Chúa Trời. Vì thế, Đức Chúa Trời sẽ hoạt động ngầm để đem kế hoạch và chiến lược của Ngài vào trong địa hạt quả đất. Và qua sự nhận biết cách Đức Chúa Trời hoạt động ngầm bạn sẽ tìm được chiếc chìa khoá tối trọng cho thành công và chiến thắng của cuộc đời bạn. Tôi gọi đó là Sức Mạnh của Chiến Lược!

CHƯƠNG 3

NGẠC NHIÊN

Tôi nhận được một cuộc gọi điện thoại từ người tôi chưa từng gặp bao giờ. Anh ta tự giới thiệu về mình và nói rằng anh ta cùng với một vài người nữa thực sự rất thích cuốn sách *Cuộc Đi Săn Bằng Đức Tin* cũng như sự dạy dỗ của tôi về Vương quốc Đức Chúa Trời. Thực tế thì anh ta muốn hỏi liệu tôi có hứng thú đi Montana để giảng dạy cho nhóm 70 người nam vào tối thứ Sáu và sáng thứ Bảy hay không. Trước khi tôi có thể trả lời thì anh ta nói tiếp “Sau khi dạy xong vào sáng thứ Bảy, chúng tôi muốn mời mục sư đi săn linh dương vì khi đó là mùa linh dương.” Chà, không mất nhiều thời gian để trả lời đâu, tôi đồng ý ngay. Anh ta còn nói các con của tôi cũng được mời đi cùng nếu chúng muốn. Suốt nhiều tháng hè, họ giúp chúng tôi có được giấy phép chính xác để tôi có thể đi săn vào mùa thu năm đó. Con trai tôi là Tim cũng quyết định đi cùng và cháu cũng có được giấy phép.

Sau đó tôi được biết đây là nhóm những người làm mục vụ Promise Keepers và họ vô cùng say mê những câu chuyện đi săn tôi kể trong phần dạy dỗ của mình cũng như cách tôi nhận được con hươu bằng đức tin. Họ muốn nghe nhiều hơn làm sao tôi luôn có được con hươu của mình trong vòng 30 đến 40 phút và thậm chí là cách Đức Chúa Trời dạy tôi cách cụ thể liên quan đến loài thú tôi sẽ săn được cũng như giới tính của chúng rồi kích cỡ gạc hươu nữa. Tôi phải đồng ý là những câu chuyện tôi kể hầu như không thể tin

được và nếu tôi không tận mắt nhìn thấy chúng xảy ra thì có lẽ tôi cũng tò mò không kém gì họ đâu.

Cuối cùng thì tuần lễ đi Montana cũng đến. Tim và tôi bay qua đó và có gặp một vài người lãnh đạo trong nhóm mục vụ, họ thật sự là những người yêu mến Chúa. Họ dẫn chúng tôi đi câu cá hồi cũng như đến trường bắn để xem những khẩu súng trường họ đã chuẩn bị cho chúng tôi. Lớn lên ở Ohio, tôi không quen dùng súng trường tầm xa. Luật của tiểu bang chỉ cho phép súng săn chuyên dụng cho việc săn nai và tầm xa luôn dưới cự li 91.44 mét, còn lại hầu hết là dưới 46 mét. Cho nên khi họ thiết lập mục tiêu bắn ở cự li 183 mét thì tôi cần phải điều chỉnh nhiều đấy; nhưng sau khi luyện tập được một chút thì tôi có thể bắn trúng bia và tuyên bố mình đã sẵn sàng đi săn.

Tối hôm đó, tôi dạy họ ở sân vận động trường học địa phương và buổi sáng hôm sau cũng vậy. Tất cả họ ai nấy đều háo hức lắng nghe và học biết về Vương quốc của Đức Chúa Trời, đặc biệt là cách Đức Chúa Trời dạy tôi về luật lệ của Vương quốc thông qua việc đi săn. Sau bữa trưa, họ nói “Sau khi học xong thì là lúc để đi săn linh dương rồi đây!” Tôi chưa từng đi săn linh dương và tôi đoán mình cũng không hiểu tiến trình săn linh dương là gì. Với kinh nghiệm đi săn của tôi thì bạn sẽ đi với đội hai hoặc ba người là chuẩn rồi. Nhưng họ lại chờ theo rất rất nhiều người đi cùng. Tôi nhớ đêm trước khi đi săn, Tim hỏi tôi “Bố ơi, bố không lo lắng về chuyến đi săn linh dương đúng không bố? Bố sẽ dạy họ biết Vương quốc là gì cũng như lời công bố con số nhất định mà Vương quốc lúc nào cũng hoạt động y hệt vậy đó, phải không bố, nhưng nếu bố không săn được con linh dương nào trước mặt tất cả họ thì sao bố ơi?” Tôi đáp lời con trai tôi rằng tôi không lo lắng về chuyện săn linh dương. Drenda và tôi đã gieo hạt giống và đã đồng thuận về con linh dương đó; nên nó chắc chắn phải là như vậy.

Khi xe chúng tôi dừng lại ở một trang trại đã được họ cho phép đi săn thì họ giải thích cho chúng tôi biết rằng linh dương là loài chạy nhanh nhất Bắc Mỹ, chạy nhanh thứ hai hành tinh chỉ xếp sau loài báo gê-pa ăn thịt mà thôi. Họ còn giải thích thêm loài linh dương có cặp mắt tinh vô cùng, chúng luôn đề cao cảnh giác cho nên chỉ cần chúng thấy người là chúng sẽ biến mất dạng trong vòng một giây thôi. Vẫn câu nói như vậy – một con linh dương được và của Tim sẽ là con cái.

Kế hoạch của chúng tôi là lái xe đến nông trại, sau đó cho xe chạy lên đỉnh đồi, rồi đi bộ lên đỉnh đồi quan sát phía dưới để xem có chỗ râm mát nào đáng chúng tôi đặt vị trí bắt đầu chuyển đi săn của mình hay không. Lúc chúng tôi leo lên đến đỉnh đồi, từ đằng xa chúng tôi phát hiện được một bầy linh dương đang đứng. Vì lý do địa hình mà chúng tôi cảm thấy mình đã tiếp cận chúng đủ gần cho một cú bắn bằng cách đứng lại tại một hẻm núi thấp men theo con suối. Chúng tôi phải len lỏi vào hẻm núi một cách vô cùng cẩn thận để đến được quả đồi cuối cùng, rồi chầm chậm từng chút leo lên ngọn đồi để nhắm bắn nếu con linh dương hãy còn đứng đó khi chúng tôi đến nơi. Khi đến nơi rồi, chúng tôi vào vị trí bắn ở một khoảng cách tầm 183 mét đến 229 mét so với con linh dương kia.

Tim và tôi bò thật chậm men theo sườn núi để chắc chắn chúng tôi đã ở gần sát triền núi nhất sao cho chúng tôi có thể nhìn bao quát được sườn núi. Theo kế hoạch thì sau khi bắn được con linh dương của tôi thì đến lượt Tim bắn hạ con linh dương cái. Tôi bò thật chậm thật chậm theo sườn núi và nhìn khắp một lượt để chắc chắn kế hoạch của chúng tôi thành công; một bầy linh dương nhỏ không nhìn thấy chúng tôi. Tôi giương súng trường của mình lên và thấy khó có thể giữ cố định cánh tay tôi với một khoảng cách xa như thế chưa kể việc bò trườn như thế này đúng là rất khó thở. Nhưng cuối cùng thì khi nghĩ bản thân tôi sắp có được con linh dương đực, tôi mạnh dạn bóp cò súng. Tôi đã bắn trượt. Đàn linh dương dường như đang ngơ ngác không biết chuyện gì xảy ra lúc tôi bóp cò lần hai. Tôi lại bắn trượt. Bấy giờ thì chúng bỏ chạy tán loạn lúc tôi bóp cò lần ba, rồi lần bốn, nhưng tất cả đều trượt. Khi bắn phát thứ năm thì tất cả bọn chúng biến mất hút chỉ sau một tiếng tách từ cò súng của tôi. Tôi hết đạn.

Tôi biết ngay lúc đó, bọn chúng chạy tán loạn hết cả rồi, chúng đã biến mất khỏi tầm mắt của chúng tôi. Tất cả bọn chúng ngoại trừ một con linh dương đực tôi đã bắn trượt khi nãy. Cậu ta đứng yên ở đấy theo một cách thật hoàn hảo, cách vị trí tôi đứng bắn khoảng vài mét trở lại. Tôi hứng khởi mượn cây súng trường của Tim. Bấy giờ, tôi đang đứng đó, giương súng lên, kéo cò súng và con linh dương đực ấy ngã xuống. Tôi vừa phấn khích vừa thở phào nhẹ nhõm. Con linh dương đực này đã là của tôi. Khi nhìn lại phía sau lưng, tôi bị làm cho hết hồn khi thấy mọi người hò hét và cổ vũ. Có một vài người đang gọi điện thoại, còn tôi thì nghe được một người đang nói với đầu dây bên

kia rằng, “Thật đấy, nó y hệt như cuốn sách Cuộc Đi Săn Bằng Đức Tin, khoảng phút thứ

Thế giới đang đói khát nhìn thấy một điều có thật và Đức Chúa Trời luôn thích làm cho họ phải kinh ngạc.

40 thì con linh dương đực kia đứng im, không nhúc nhích, y hệt như cuốn sách đã nói vậy.” Tất cả bọn họ đều nhìn thấy Vương quốc hoạt động. Sau tất cả những việc này, tôi dành hàng giờ đồng hồ liền dạy họ về Vương quốc và ai nấy cũng đều muốn được nhìn thấy cách Vương quốc hoạt động.Ồ vậy đấy, mặc cho

tôi có bắn dỏ tệ thì nó vẫn có kết quả, chưa kể nó còn tăng thêm mức độ tin cậy cho những gì tôi dạy nữa. Buổi trưa hôm đó, Tim bắn hạ được con linh dương cái đang chạy cho mình với cú bắn hoàn hảo. Cả hai chúng tôi đều vô cùng hào hứng. Montana vẫn cứ xinh đẹp như thế, còn Tim và tôi thì kinh nghiệm được Vương quốc theo chiều kích thật đáng kinh sợ. Tôi vẫn còn treo đầu con linh dương đực trên tường trong phòng làm việc của tôi để nhắc tôi nhớ về Vương quốc và sự thành tín của Đức Chúa Trời.

Tại sao tôi lại kể cho bạn nghe chuyến đi săn của chúng tôi trong một cuốn sách như thế này? Vì Đức Chúa Trời muốn dùng bạn để mô phỏng Vương quốc Ngài cho hết thủy gia đình, bạn bè và người thân của bạn. Tất cả họ đều muốn nhìn thấy Vương quốc hoạt động. Thế giới đang đói khát nhìn thấy một điều gì đó có thật và Đức Chúa Trời luôn thích làm cho họ phải kinh ngạc. Để làm họ ngạc nhiên, bạn sẽ phải học biết cách Vương quốc Đức Chúa Trời vận hành cũng như cách Đức Thánh Linh mang những câu trả lời cùng những cơ hội bạn cần để làm kinh ngạc mọi người kể cả bạn. Về sau có một vài lãnh đạo điều hành mục vụ này mời tôi đi mô phỏng về Vương quốc cho nhiều người đang bị mắc kẹt trong tôn giáo với mục đích rất khác biệt. Sau này tôi mới biết có nhiều người trong số họ đã dâng tấm lòng mình cho Chúa từ sự dạy dỗ của tôi ngày ấy. Đức Thánh Linh đã thực thi kế hoạch đó thật đúng chỗ và Ngài sẽ giúp đỡ bạn để kế hoạch của bạn cũng được thành công.

Hãy để tôi kể cho bạn nghe thêm một câu chuyện nữa nhưng câu chuyện này ra trực tiếp từ Kinh Thánh và nó sẽ minh họa một lần nữa cách Đức Chúa Trời muốn làm cho bạn ngạc nhiên bằng những kế hoạch và chiến lược siêu nhiên làm bằng cơ cho sự thực hữu của Ngài cũng như tình yêu Ngài dành cho những người xung quanh bạn.

Một lần kia, khi Đức Chúa Jêsus đứng trên bờ hồ Ghê-nê-xa-rét, dân chúng chen lấn chung quanh Ngài để nghe lời Đức Chúa Trời. Ngài thấy hai chiếc thuyền đậu gần bờ; những người đánh cá đã ra khỏi thuyền và đang giặt lưới. Ngài lên một trong hai chiếc thuyền đó, là chiếc của Si-môn, và bảo ông chèo ra khỏi bờ một chút; rồi Ngài ngồi trên thuyền giảng dạy cho dân chúng.

Khi giảng xong, Ngài bảo Si-môn: “Hãy chèo ra ngoài nước sâu, thả lưới để đánh cá.” Si-môn thưa: “Thưa Thầy, chúng con đã làm việc suốt đêm mà không bắt được gì cả nhưng vâng lời Thầy, con sẽ thả lưới.” Họ thả lưới xuống và bắt được nhiều cá đến nỗi sắp đứt cả lưới. Họ ra hiệu gọi các bạn ở thuyền khác đến giúp. Các bạn ấy đến chở cá đầy hai thuyền, đến nỗi gần chìm. Thấy vậy, Si-môn Phi-e-rơ quỳ xuống ngang đầu gối Đức Chúa Jêsus và thưa: “Lạy Chúa, xin lìa khỏi con, vì con là người có tội.” Vì Si-môn và tất cả những người ở đó với ông đều kinh ngạc về mẻ lưới vừa rồi; cả Gia-cơ và Giăng con Xê-bê-đê, bạn của Si-môn cũng vậy.

Lu-ca 5:1-9

Phi-e-rơ, Gia-cơ và Giăng đã đánh cá suốt đêm mà chẳng bắt được gì. Họ là những ngư phủ dày dạn kinh nghiệm lớn lên bên bờ hồ và họ hiểu rất rõ bờ hồ này, tuy nhiên họ lại trở về với đôi bàn tay trắng. Nhưng, dĩ nhiên, câu chuyện không kết thúc ở đó. Chúa Giê-su mượn thuyền của Phi-e-rơ để giảng cho đoàn dân rồi sau đó Ngài bảo ông thả lưới ở ngoài chỗ nước sâu. Phi-e-rơ hơi sốc một chút đáp lại rằng ông và những người bạn đã đánh cá suốt đêm mà không bắt được con cá nào nhưng vì Chúa Giê-su bảo vậy nên ông sẽ làm theo như vậy. Khi Phi-e-rơ quăng lưới, Kinh Thánh chép ông bắt được nhiều cá đến nỗi lưới sắp đứt và ông phải gọi những người bạn ngư phủ khác đến giúp ông. Kinh Thánh còn nói lưới của bạn bè ông cũng sắp đứt và tất cả tàu cá của bọn họ đều gần chìm vì quá nhiều cá. Kinh Thánh nói những ngư phủ dày dạn kinh nghiệm này hoảng kinh bởi số cá bắt được vào ngày hôm đó nhiều đến nỗi họ đã bỏ nghề để đi theo Chúa Giê-su.

Đây là một trong những câu chuyện Kinh Thánh tôi yêu thích vì nó mô tả rõ ràng bức tranh về những sự khác nhau giữa hai vương quốc, vương quốc bóng tối và Vương quốc của Đức Chúa Trời. Vương quốc bóng tối dưới sự cai trị của Sa-tan là một vương quốc đổ bể, kiệt quệ, hệ thống làm việc quàn quật mà không có được thứ gì, đầy những sự

lao khổ, đổ mồ hôi sôi nước mắt chỉ để sinh tồn. Tôi gọi đây là hệ thống rửa sả của quả đất, bị đem đến thế gian qua sự nổi loạn của A-đam khi so sánh với bức tranh Vương quốc Đức Chúa Trời vinh hiển cùng với những gì Vương quốc Đức Chúa Trời sinh ra. Hãy nhìn thật lâu, thật kĩ hai bức tranh, hai thái cực này để nhận biết rằng Đức Chúa Trời đã mang đến cho bạn cánh cửa số hai – cánh cửa của Vương quốc.

Bây giờ, mọi Cơ đốc nhân đều sẽ vỗ tay, hò hét và lớn tiếng rằng, “Vâng, Vương quốc của Đức Chúa Trời thật tuyệt; hãy nhìn số cá mà xem!” Nhưng có rất ít người hỏi Chúa Giê-su đã làm gì và hầu hết không ai biết rằng tất cả họ đều được ban cho cùng một thẩm quyền và khả năng để tận hưởng cùng một mức độ cung ứng như Phi-e-rơ, Gia-cơ và Giăng đã có ngày hôm ấy. Câu trả lời mẫu mực liên quan đến việc giải thích cho cách Chúa Giê-su thực hiện sự việc ngày hôm đó là, vì Chúa Giê-su là Chúa nên Ngài có thể làm được điều đó. Nhưng gượng đã; chúng ta đã thấy Chúa Giê-su không chữa lành được cho rất nhiều người trong Mác đoạn 6 vì thiên đàng không có quyền hạn thực thi pháp lý tại đó cơ mà. Không, có nhiều định luật thuộc linh của Vương quốc được thi hành vào ngày hôm đó làm cho mọi thứ trở nên dễ dàng và sản sinh ra vô số cá đấy.

Nhưng mà đây mới là vấn đề. Hầu hết các Cơ đốc nhân tôi gặp thậm chí còn không có suy nghĩ rằng chuyện này có thể xảy ra và họ có thể làm điều tương tự như Chúa Giê-su đã làm, nếu có thì họ cũng không có manh mối cho việc làm sao Chúa Giê-su thực hiện được điều đó. Tôi hay nói câu này trong những hội nghị tôi thực hiện đó là nếu bạn không thể dạy được điều gì đó thì bạn cũng không thể sống được với nó. Ý tôi là nếu bạn không xác định được cách để bắt cá thì bạn không bao giờ sao chép được cách bắt cá. Cho nên mẻ cá lớn này xảy ra làm sao vậy? Bạn có thể xác định được không? Nếu bạn muốn bắt cách với mẻ to như vậy thì bạn sẽ phải tìm xem chúng xuất hiện bằng cách nào. Tuy nhiên, hầu hết mọi người đều sốc khi tôi bắt đầu nói chuyện kiểu này. Nhưng Chúa Giê-su đã nói gì?

Thật, Ta bảo thật các con, người nào tin Ta cũng sẽ làm những việc Ta làm, và sẽ làm những việc lớn hơn nữa, vì Ta đi về với Cha.

Giăng 14:12

Khi Chúa Giê-su nói chúng ta có thể làm tương tự những việc Ngài làm vì Ngài về cùng Cha thì Ngài đang muốn nói đến việc Đức Thánh Linh sẽ được ban xuống cho chúng ta sau sự chết và phục sinh của Ngài. Ngài cũng là Đức Thánh Linh đã giáng trên Chúa Giê-su tại bờ sông Giô-đanh, cho phép Ngài thi hành những công việc quyền năng của Đức Chúa Trời mà chúng ta đã thấy khi chúng ta đi theo chức vụ của Ngài. Chúng ta biết quyền năng này bị ngăn trở trong Mác đoạn 6 vì có sự vô tín của lòng người nhưng quyền năng ấy lại không bị ngăn trở trong Lu-ca 5, liên quan đến cá thì chúng ta cần học biết những định luật của Vương quốc để chúng ta có thể xác định được đâu là những ngăn trở hay cơ hội cho phép dòng chảy của Thánh Linh tự do tuôn đổ bất kể hoàn cảnh là gì. Cho nên, hãy nhìn vào câu chuyện và tìm xem có những định luật và nguyên tắc nào trong Vương quốc chúng ta có thể nhận diện và học tập được.

Bây giờ, nếu bạn đã đọc cuốn sách đầu tiên của tôi thì bạn biết điều thuộc linh nào đã xảy ra tại đây khi Phi-e-rơ đem con tàu đến cho Chúa Giê-su dùng. Đó là con tàu cá của Phi-e-rơ và thực sự thì nó là toàn bộ vốn liếng làm ăn của ông đã được chuyển đổi vương quốc hay chuyển đổi quyền hạn thực thi pháp lý! Đúng đấy, khi Chúa nhận lấy con tàu thì con tàu này ở dưới chức vụ của Ngài, bây giờ con tàu của Phi-e-rơ ở dưới quyền hạn thực thi pháp lý của Vương quốc Đức Chúa Trời. Một khi con tàu ở dưới quyền hạn thực thi pháp lý của Vương quốc Đức Chúa Trời thì Đức Thánh Linh có quyền hạn thực thi pháp lý để chuyển tải Lời Tri Thức của Chúa Giê-su thành sự định vị dòng chảy của cá ở mực nước sâu này. Mẻ cá khổng lồ là kết quả của một kế hoạch và chiến lược siêu nhiên được ban ra bởi Đức Thánh Linh cho Phi-e-rơ thông qua Chúa Giê-su ngày hôm đó. Tri thức kín nhiệm là cái tôi gọi tên và vì có điều này mà Phi-e-rơ, Gia-cơ và Giăng đã thấy được mẻ cá khổng lồ từ trước đến giờ. Trên thực tế, Kinh Thánh chép những ngư phủ này bị làm cho kinh ngạc.

Tôi tin Chúa Giê-su muốn bạn sống cuộc đời làm kinh ngạc người khác, là cuộc đời mình hoá được Vương quốc để những người xung quanh bạn bị làm cho kinh ngạc bởi những gì họ thấy để họ cũng sẽ đến tin nhận Chúa Giê-su nữa. Tôi tin những con tàu tôn giáo rỗng tuếch sẽ không đời nào quyến rũ được người ta đến với Chúa đâu. Đức Chúa Trời muốn mọi người nhìn thấy sự tốt lành của Vương quốc Ngài hầu cho ai cũng nhìn thấy

được và tin được rằng Ngài tốt lành và Ngài sẵn lòng tiếp nhận những ai đến với Ngài. Ê-sai đã công bố điều này khi ông công bố lời tiên tri chỉ về hội thánh.

“Họ sẽ được gọi là cây công chính, là cây Đức Giê-hô-va đã trồng để làm vinh hiển Ngài.”
(Ê-sai 61:3)

Vậy, thông điệp tôi muốn nói cho bạn biết liên quan đến câu chuyện mẻ lưới kỳ diệu trong Lu-ca đoạn 5 là gì? Ồ, có nhiều định luật thuộc linh bạn cần nắm được từ câu chuyện này nhưng nếu bạn cứ thế phớt lờ tư tưởng này thì cuộc đời của bạn sẽ thay đổi đấy.

Ai cũng có thể bắt được cá nếu Chúa Giê-su chỉ cho họ chính xác nơi có cá để thả lưới!! Hoặc ư để tôi nói theo cách này: Ai cũng có thể bắt được cá nếu Chúa Giê-su nói cho họ biết cá ở đâu và làm sao bắt cá!

Mọi người nói với tôi, “Ồ, nghe dễ thương thật đấy ông Gary nhưng Chúa Giê-su không còn ở đây nữa.” Không phải vậy đâu bạn ơi vì cũng một Đức Thánh Linh đã mách bảo Chúa Giê-su ngày hôm đó cá ở đâu đang ở đây hôm nay và Ngài đang sống trong lòng bạn nếu bạn là một người tin Chúa. Hãy lắng nghe những gì Chúa Giê-su phán với các môn đồ của Ngài khi Ngài chuẩn bị lìa khỏi họ.

Ta đã nói những điều này cho các con trong lúc Ta còn ở với các con. Nhưng Đấng An Ủi, tức là Đức Thánh Linh mà Cha sẽ nhân danh Ta sai đến, Ngài sẽ dạy dỗ các con mọi điều, và nhắc các con nhớ tất cả những gì Ta đã phán với các con. Ta để sự bình an lại cho các con. Ta ban sự bình an của Ta cho các con. Sự bình an Ta cho các con không giống như thế gian cho. Lòng các con chớ bối rối và đừng sợ hãi.

Giăng 14:25-27

Sự bình an của Chúa Giê-su là gì? Chính là Đức Thánh Linh, Đấng phán với Ngài cách xử lý hoàn cảnh Ngài đang gặp phải. Chúa Giê-su đã gọi Đức

CHÚA GIÊ-SU GỌI ĐỨC THÁNH LINH LÀ Đấng CỐ VẤN. BẠN YÊU QUÝ, Đấng CỐ VẤN NÀY ĐANG SỐNG TRONG BẠN Đấy VÀ NGÀI SẼ KHÔNG BAO GIỜ LÌA BẠN Đâu.

Thánh Linh là Đấng Cố vấn. Hỡi bạn yêu quý, Đấng Cố Vấn này đang sống trong bạn đấy và Ngài sẽ không bao giờ lìa bạn đâu. Bạn có đang lắng nghe Ngài không? Bạn sẽ đồng

ý rằng Đức Chúa Trời có lẽ có câu trả lời cho bất kỳ hoàn cảnh nào bạn đang đối diện chứ? Chúa Giê-su phán rằng Đấng Cố Vấn này có thể dạy bạn hoặc cố vấn mọi sự cho bạn. Theo từ điển kinh thánh phù dẫn *Strong* (3875), từ Đấng Cố Vấn theo tiếng Hi Lạp thuần nghĩa đen là ai đó được mời đến hoặc được kêu gọi để đi bên cạnh một người, đặc biệt là cho nhu cầu của người ấy. Điều này cũng có nghĩa người này sẽ biện hộ cho thân chủ của mình trước mặt quan toà, một cố vấn đứng ra biện hộ, một người giúp đỡ hợp pháp hoặc một người biện hộ. Theo ý nghĩa rộng nhất thì từ này chỉ đến một người giúp đỡ hoặc là một người phụ tá.

Tôi không biết bạn thì sao chứ tôi thì tôi rất cần một người giúp đỡ giống như vậy; bạn có thể cần chứ? Đức Thánh Linh là câu trả lời dành cho Phi-e-rơ khi họ đánh cá suốt đêm mà chẳng được gì. Và Đức Thánh Linh là câu trả lời của tôi lúc tôi không biết kiếm tiền ở đâu để thoát nợ. Và sau khi khiến cho gia đình rơi vào mớ hỗn độn tài chính trong suốt những năm tháng ấy, khi tôi quay trở lại xin Đức Chúa Trời cứu giúp thì vào một đêm nợ Đức Thánh Linh ban cho tôi một giấc mơ để tôi biết tôi cần rời công ty mình đã làm việc nhiều năm để thành lập công ty riêng từ mớ tạp nhạp của tôi.

Chính Đức Thánh Linh đã phán bảo với tôi rằng sứ mệnh của công ty tôi mới thành lập khi ấy là công bố sự tốt lành của Đức Chúa Trời và giúp nhiều người thoát khỏi nợ nần, tôi chưa từng có ý nghĩ nào như vậy trước đây. Tôi mà giúp người ta thoát khỏi nợ nần sao? Tôi là tấm gương điển hình cho việc không biết xử lý tiền bạc. Cuộc đời tôi xoay quanh cơn ác mộng tài chính. Nhưng đó lại là điều Ngài phán bảo tôi làm, bởi đức tin, Drenda và tôi đã bước đi và về cơ bản chúng tôi cũng nói y hệt điều Phi-e-rơ đã nói, “Chúa ơi, chúng con thật không hiểu nhưng vì Ngài đã nói vậy nên chúng con sẽ làm theo.” Bằng cách đi theo sự cố vấn của Đức Thánh Linh, công ty mới thành lập khi đó càng ngày càng phát triển và tạo được lợi nhuận khiến Drenda và tôi có thể trả hết nợ. Công ty vẫn còn hoạt động cho đến ngày nay, bây giờ cũng được 30 năm rồi và vẫn đang sinh lời hàng trăm ngàn đô la mỗi năm.

Này, tôi không thông minh đến mức đó đâu và bạn cũng thế nhưng Đức Chúa Trời đã ban cho bạn một Đức Thánh Linh để giúp đỡ bạn cùng với nhiều câu trả lời bạn cần trong đời. Nhưng khi chúng ta học tập từ cuốn sách này, chúng ta biết chúng ta cũng có

vai trò cần thực hiện, cộng tác với Đức Thánh Linh để mang ý muốn của Đức Chúa Trời được thực hiện trên đất này.

Không may thay, từ kinh nghiệm tôi có với nhiều người, dường như có nhiều Cơ đốc nhân không tìm được câu trả lời cho những nan đề họ đang đối diện trong cuộc sống. Họ cứ mãi đánh bắt cá bằng sức riêng của họ, sau khi đánh bắt cá suốt đêm thì họ vẫn là tay trắng hoàn trắng tay hoặc gần như thế. Họ không bao giờ nghe được tiếng của Thánh Linh ở đó để giúp họ trong từng hoàn cảnh một. Mặc dầu hầu hết Cơ đốc nhân sẽ nói, “Chúa sẽ giúp tôi điều này, điều kia” nhưng họ không hiểu cách Ngài giúp đỡ họ hay làm thế nào họ nghe được những câu trả lời họ cần. Có nhiều người không nhận ra rằng họ phải làm việc với Đức Chúa Trời để hoàn tất được những câu trả lời họ cần và họ vẫn đang chờ đợi Chúa làm điều gì đó cho nan đề của họ trong khi câu trả lời đã ở sẵn bên trong họ rồi.

Ví dụ, nói đến chuyện tiền bạc, người ta sẽ nói Đức Chúa Trời sẽ làm cho tôi giàu có. Tôi đáp “Tuyệt vời! Thế Chúa làm thế nào mà mang tiền bạc đến cho anh được hay quá vậy?” Thoạt đầu, khi nghe họ bào chữa như thế thì tôi sẽ hỏi họ câu hỏi kiểu thế này để thách thức đức tin của họ. Nhưng tôi sẽ hỏi họ thêm nữa rằng “Tiền sẽ xuất hiện như thế nào vậy? Chúa mang tiền đến cho anh như thế nào vậy?” Và khi tôi gắng hỏi để có được câu trả lời thì họ nói họ không biết. Đưa ra lý do không biết thì cũng không sao cả nhưng rõ là bạn cần câu trả lời. Bạn không thể gạt những gì mà bạn không nhìn thấy. Hãy nhớ, Chúa Giê-su rất cụ thể khi Ngài cho Phi-e-rơ biết nơi đâu có cá và thậm chí Ngài còn chỉ cho họ cách bắt cá nữa. “Hãy quăng lưới của con xuống.” Rõ ràng, bạn cần biết cá ở đâu khi bạn đi câu cá đúng không?!

Vì có những con người tiêu biểu như vậy nên tôi gọi đó là tư duy cái hộp, chỉ biết nghĩ đơn giản là Chúa sẽ làm nhưng rồi đời sống tài chính vẫn cứ bị rối loạn 10 năm hoặc 20 năm mà không thay đổi được một chút gì. Thật buồn. Bạn có muốn biết tại sao họ cứ dậm chân tại chỗ như vậy không? Vì họ chưa bao giờ được dạy cho cách bắt cá theo Đức Thánh Linh, theo cách của Vương quốc cả. Họ không biết Đức Thánh Linh hành động như thế nào trong địa hạt quả đất để giúp họ thành công. Họ không biết phần họ cần làm cũng như đâu là phần việc của Đức Thánh Linh để đạt được sự thành công cho nhu cầu khẩn thiết của họ.

Giống như người tôi đã gặp vào giờ ăn trưa nay. Anh ta cao to, nặng khoảng 170 kilogram. Một chân của anh ta bị bó nẹp với cặp nạng chống hai bên người. Anh ta gần

**ĐỨC THÁNH LINH
CŨNG CHÍNH LÀ
ĐỨC CHÚA TRỜI,
ĐẮNG SỐNG TRONG
BẠN, CUNG ỨNG
CHO BẠN MỌI CÂU
TRẢ LỜI BẠN CẦN.**

như không di chuyển được. Sau khi ăn xong một chiếc bánh mì tròn phô mai, anh ta gọi thêm một chiếc bánh ngọt nhân bơ đậu. Tôi bị sốc khi nghe anh ta gọi thêm cái bánh đó. Tôi không biết anh ta đang nghĩ gì nhưng rõ ràng anh ta đã no. Hiển nhiên, ăn uống như vậy là tự sát. Anh ta vật vờ lắm mới đứng dậy được khỏi cái bàn, chầm chậm, đầu đón lê bước ra khỏi nhà hàng. Đây là cách tôi thấy Cơ đốc nhân đang sống ngày nay – nghe về những lời hứa nhưng vẫn tiếp tục ăn chất độc và rồi

tự hỏi tại sao có nhiều thứ không hiệu quả.

Hỡi bạn yêu quý, bạn có câu trả lời! Đức Thánh Linh cũng chính là Đức Chúa Trời, Đấng sống trong bạn cung ứng cho bạn mọi câu trả lời bạn cần. Có nhiều người hỏi tôi liệu họ nên kết hôn với Susan hay Sally, liệu họ nên nhận công việc này hay công việc kia, liệu họ nên đi hay ở, liệu họ nên bán cổ phiếu hay mua cổ phiếu. Đức Thánh Linh trong bạn mới là Đấng có mọi câu trả lời. Một lần nữa, đây chính là mục đích của cuốn sách này, học biết cách Đức Thánh Linh giúp đỡ chúng ta cũng như cách Vương quốc hoạt động liên quan đến việc nghe được giọng nói của Đức Thánh Linh.

Hãy để tôi tóm lược lại cho bạn.

Ai cũng có thể bắt cá, kể cả bạn nếu Chúa Giê-su nói cho họ biết cá ở đâu và làm sao bắt được cá.

Karol giải thích cuộc đời cô ấy thay đổi như thế nào trong email sau đây.

Ngày này năm ngoái tôi đang đi mua sắm chuẩn bị quà giáng sinh bằng thẻ tín dụng nhưng cũng sắp đến hạn vì tôi không có một đồng xu tiền mặt nào để mua quà cho con gái của tôi là đứa vẫn còn tin vào ông già Nô-en. Tôi liên tục sống trong tình trạng lo lắng và sầu não và tôi viết thư này gửi đến Mục sư Gary để nói cho mục sư biết rằng điều tôi gieo đó không có hiệu quả, không có gì xảy ra cả;

nhưng ông ấy vẫn kiên nhẫn trả lời tôi rằng mùa gặt cũng cần thời gian chứ không phải gieo hôm nay rồi ngày mai gặt ngay được.

Và ngày này năm nay, tôi đang đi mua quà giáng sinh cho mọi thành viên trong gia đình của tôi bằng tiền mặt. Tôi mua nhiều món quà trị giá 300-400 đô la và tôi muốn cảm ơn một vài người đã giúp đỡ tôi lúc khó khăn. Năm ngoái, tôi sống trong một căn phòng của tầng hầm mà một số bạn bè đã cho tôi tá túc vài tháng. Tôi thậm chí còn không có tiền để mua đồ ăn hoặc nhiên liệu. Nhưng bây giờ thì tôi sống trong một căn hộ xinh đẹp với tủ lạnh đầy ắp thức ăn.

Ngày 3 tháng 12 là sinh nhật con gái tôi và chúng tôi đã dẫn cháu đi công viên Hershey ở Pennsylvania. Chúng tôi mời cả người bạn thân nhất của con bé cùng đi nữa và tất cả chúng tôi đã ở lại khách sạn Hershey, chúng tôi chi trả mọi thứ bằng tiền mặt. Tôi còn mua tặng cho con bé một món quà lớn trị giá hơn 400 đô la vì năm ngoái có ai đó đã làm bề mặt tôi khi cho tôi 30 đô la để tổ chức sinh nhật cho con bé.

Tôi thậm chí không tìm được nước mắt lúc viết thư này. Tôi thật biết ơn Mục sư Gary và vợ của Mục sư, bà Mục sư Drenda. Năm nay là năm tuyệt nhất trong đời tôi. Những thứ Đức Chúa Trời đã làm thành cho đời tôi thật quá đổi tuyệt vời. Tôi có thể viết thành một cuốn sách với những câu chuyện đó nữa ấy chứ. Cảm ơn Mục sư vì đã dạy tôi biết rằng tôi có thể sống ở thiên đàng ngay trên đất.

Email sau đây là của một trong những câu chuyện kinh ngạc nhất về Vương quốc tôi từng được nghe; lá thư này đến từ Sharon sống tại tiểu bang Michigan.

Kính gửi mục sư Gary, thay mặt chồng tôi, tôi gửi đến mục sư lá thư này. Tôi chỉ muốn cảm ơn mục sư vì ông bà mục sư đã luôn là sự khích lệ cho vợ chồng chúng tôi. Chúng tôi đã nghe mục sư giảng trên Sid Roth khoảng ba, bốn năm trước. Lúc ấy, chúng tôi gặp nhiều khó khăn lắm. Chồng tôi bị sa thải sau 18 năm làm việc trong lúc chúng tôi vừa mới xây nhà xong và tốn khoảng 280,000 đô la. Chúng tôi nợ ngập đầu và bị căng thẳng vô cùng.

Chúng tôi đã đặt mua những chiếc đĩa CD của mục sư và chúng đã giúp chúng tôi vượt qua hoàn cảnh đó. Chúng tôi đã biết nợ nần làm méo mó, làm ảnh hưởng

đến sức khoẻ và cuộc đời của mục sư sâu sắc thế nào khi ấy. Chúng tôi bị bế tắc. Mặc dầu không thể trả nổi khoản nợ cho căn nhà mới của hai vợ chồng nhưng chúng tôi đã sống trong ngôi nhà mới ấy được hai năm trước khi bị buộc rời khỏi nhà. Nên tự thân việc đó cũng là một phước hạnh cho vợ chồng chúng tôi rồi.

Để tóm tắt câu chuyện của mình, tôi muốn nói rằng sau bốn năm thất nghiệp, chồng tôi đã được nhận lại công việc cũ vì anh ấy giữ vững đức tin của mình và anh ấy tin vào lời hứa của Đức Chúa Trời và mục sư cũng như vợ của mục sư đã giúp vợ chồng chúng tôi vượt qua hoàn cảnh thông qua những chiếc đĩa CD giảng dạy về Vương quốc. Chồng tôi đã được nhận lại công việc cũ cùng với việc được nhận bù lương của bốn năm thất nghiệp này nữa! Không có bất kỳ giấy tờ uỷ quyền hay pháp lý nào liên quan ở đây cả. Anh ấy còn được bù tất cả những kỳ nghỉ cho suốt bốn năm thất nghiệp đó nữa. Trên thực tế, khi công ty thuê nhận anh trở lại thì điều đầu tiên họ yêu cầu anh làm đó là đi du lịch! Vâng, chúng tôi còn mua được căn nhà hiện tại tốt hơn căn nhà cũ bằng tiền mặt nữa. Cám ơn ông bà mục sư vì tất cả!

Còn đây là thư của Andrew ở Missouri:

Tháng Năm hai năm về trước, tôi đang ở trong hoàn cảnh rất cam go. Tôi không hạnh phúc gì với công việc trước đó cả nên đã nhận một công việc mới ở một vị trí mới đó là bán hàng ngoài trời. Có nhiều chủ nợ gọi cho tôi, tôi gần như không có tiền để trả hoá đơn điện nước, hay thực phẩm, thời gian cuối tháng lúc nào cũng đến nhanh lắm cùng với hoá đơn tiền nhà. Tuy nhiên, thứ tôi thực sự CỐ khi ấy là một chồng đĩa CD từ mục sư Gary có tên Đột Phá Tài Chính 2.0. Một ngày nọ, ngồi trong một buổi nhóm, tôi muốn gieo hạt giống nhưng chỉ có vốn vụn 23 đô la và nó vừa đủ để trả tiền gas giúp tôi sống sót qua tuần đó mà thôi. Công việc không thuận lợi cho lắm và tôi muốn Đức Chúa Trời biết rằng tôi thực sự muốn gieo chỉ là tôi không có đủ tiền để làm việc đó mà thôi. Tôi đã nghe được một giọng nói từ bên trong tôi rằng Ta (Đức Chúa Trời) có thể làm được nhiều điều hơn con với 23 đô la này. Đức Chúa Trời thương lượng với tôi để tôi gieo đi 20 đô la và tin rằng Ngài sẽ mang đến kết quả tốt đẹp cho tôi.

Vào ngày thứ Năm hôm ấy, tôi có phụ giúp làm bảng miêu tả cho đồng nghiệp ở khâu họ phụ trách. Tôi sẵn sàng giúp đỡ dù biết sẽ không nhận được gì dù có bán được bất kỳ sản phẩm nào cho họ đi chăng nữa. Sau khi kết thúc công việc vào ngày đó, giám sát viên của tôi nói rằng anh ta rất cảm kích về sự giúp đỡ của tôi và tôi thực sự đã bán hết toàn bộ những mặt hàng giảm giá nội trong ngày đó (trong trường hợp nếu ông có thắc mắc thì việc này thay đổi nhiều thứ lắm chứ không phải chỉ có hoa hồng theo doanh số thôi đâu). Ông có thể đoán được không? Tổng lợi nhuận tôi nhận được là2000 đô la!!! Chưa đến một tuần mà tôi đã ĐƯỢC NHẬN LẠI GẤP 100 LẦN!!!

Đức Chúa Trời thực sự thành tín và khi Ngài ở trong hoàn cảnh nào đó thì ít cũng hoá thành nhiều với Ngài. Kể từ đó, tôi rất siêng năng trong việc dâng phần mười và dâng lạc hiến rồi rộng với thái độ vui lòng và mong đợi sự gia tăng.

Vài tháng sau đó, tôi được chúc phước ở một vị trí mới và đó CHÍNH XÁC là cái tôi đã gieo. Chưa đến hai năm thôi mà tôi đã đi từ thu nhập chắt chiu từng cật sang thu nhập thịnh vượng gấp bốn. Ngợi khen Chúa và tôi dâng mọi vinh hiển lên cho Ngài. Nói về khía cạnh ngợi khen: Tôi muốn ngợi khen Ngài vì tôi không còn nợ tiền ngân hàng để mua xe nữa, hiện tôi đang chạy một chiếc xe đời mới và ĐÃ TRẢ XONG bằng tiền mặt!!!

Còn đây là một lời chứng ngợi khen từ Hàn Quốc:

Gởi mục sư Gary đáng kính,

Tôi đã sống cuộc đời không mục đích và không thể tự mình làm được điều gì có ích cả. Tôi đã từng sống bằng sự bố thí của người khác và cho đến khi ai cũng ngán ngẩm vì phải giúp đỡ tôi liên tục thì hi vọng duy nhất của tôi là mua được một túi bách bích quy và một chai nước Co-ca mà thôi. Đó là tất cả những gì tôi có thể mua được cho tôi và cho hai nhóc con nhà tôi ăn mà thôi. Tôi không thể trả nổi hoá đơn và tiền thuê nhà. Tôi vẫn còn nhớ lần đầu thờ phượng trực tuyến cùng với hội thánh Faith Life của mục sư. Tôi có giải thích cho kênh chăm sóc trực tuyến của hội thánh mục sư về hoàn cảnh của tôi khi đó và tất cả những gì mục sư chăm sóc trực tuyến ấy nói với tôi đó là tôi cần xin Chúa chỉ cho tôi cách và nơi

tôi câu cá như Chúa Giê-su đã chỉ cho Phi-e-rơ cách nộp thuế cho Sê-sa vậy. Để tóm tắt câu chuyện của tôi, tôi muốn kể cho mục sư biết rằng bây giờ tôi đã là chủ của một nhà hàng theo phong cách Phi Châu và cũng là chủ tiệm sa-lon tóc, tất cả bởi vì tôi đã nghe sự dạy dỗ của mục sư Gary. Mọi sự ca ngợi của tôi thuộc về Đức Chúa Trời!

Đó là những câu chuyện tuyệt vời! Nhưng có lẽ bạn sẽ nói, “Tuyệt lắm thưa mục sư Gary. Chắc chắn rồi, có nhiều thứ hiệu quả cho người khác chứ không phải cho tôi đâu.”

Ồ, câu chuyện của bạn vẫn chưa xong mà! Hãy để tôi hỏi bạn điều này. Khi bạn ngồi đọc chương sách này, tay bạn có nắm chặt thành ghế vì bạn sợ bạn sẽ bị thổi bay lên không trung không? Không, tất nhiên là không rồi, tôi nói đúng chứ? Tại sao? Bạn biết không? Vì bạn hiểu luật trọng lực và bạn biết luật trọng lực hiệu quả cho tất cả mọi người. Vậy thì Vương quốc của Đức Chúa Trời cũng hiệu quả theo cách tương tự vậy. Bạn có thể học được nhiều định luật trong Vương quốc. Bạn có thể nghe được nhiều chiến lược độc đáo biến cuộc đời bạn thành câu chuyện về quyền năng của Đức Chúa Trời. Chúng ta đã biết thực tế là do sự thông tuệ của Đức Thánh Linh và sự giúp đỡ của Ngài đã khiến cho những câu chuyện này trở thành hiện thực. Cho nên, chúng ta hãy khởi hành bằng việc xem lại những điều cơ bản nói về Đức Thánh Linh rồi chúng ta sẽ đi sâu vào chi tiết làm sao nghe được những chiến lược chúng ta cần.

CHƯƠNG 4

NHỮNG ĐIỀU CĂN BẢN: ĐỪNG RA KHỎI NHÀ KHI KHÔNG CÓ ĐIỀU NÀY

Nếu bạn đang được dẫn dắt để đến với cuộc đời được Đức Thánh Linh ban cho những chiếc lược cùng với những chiến thắng thì trước tiên bạn cần được tái sinh và tiếp theo là được báp-tem trong Đức Thánh Linh. Vâng, Đức Thánh Linh có hai công tác hoàn toàn khác biệt. Nếu đây là điều hoàn toàn mới đối với bạn thì cũng không sao cả. Tôi sẽ dẫn bạn đi qua điều này. Nhưng hãy để tôi nói ngay điểm này cho bạn, đó là Chúa Giê-su phán rằng việc được báp-tem trong Đức Thánh Linh thật rất quan trọng đến nỗi Ngài phán bạn đừng ra khỏi nhà khi không có điều này! Một lần nữa, tôi không tự nói điều đó; mà là Chúa Giê-su đã phán trong Công Vụ 1:4-5:

Trong khi họp mặt với các sứ đồ, Ngài dặn họ: “Đừng ra khỏi thành Giê-ru-sa-lem, nhưng phải ở đó chờ điều Cha đã hứa, là điều các con đã nghe Ta nói. Vì Giăng đã làm báp-têm bằng nước, nhưng trong ít ngày nữa, các con sẽ được báp-têm bằng Đức Thánh Linh.”

Công Vụ 1:4-5

Nhưng khi Đức Thánh Linh giáng trên các con thì các con sẽ nhận lấy quyền năng và làm chứng nhân cho Ta ...”

Công Vụ 1:8

Hãy để ý lời Chúa Giê-su đã phán, “Đừng rời khỏi nhà khi chưa có điều này – điều này là cái cốt lõi!” Về cơ bản, Ngài đang nói “Các con cần quyền năng này để thực thi công tác của Đức Chúa Trời, đó là làm chứng nhân cho Vương quốc.” Tuy nhiên, ngày hôm nay, có nhiều Cơ đốc nhân còn chưa nghe hoặc kinh nghiệm được sự báp-têm bằng Đức Thánh Linh, có nhiều Cơ đốc nhân lớn lên trong nhà thờ nhưng vẫn chưa bao giờ được nghe về nhu cầu phải được báp-têm Thánh Linh. Hoặc họ lớn lên trong nhà thờ và nghe nghe kể rằng phép báp-têm này không còn được dành cho ngày hôm nay nữa, đó là những phép lạ đã qua.

Tôi được nuôi lớn trong hội thánh giống như thế và không bao giờ được nghe về báp-têm Thánh Linh. Tôi nhận được rất nhiều thư điện tử từ vô số người sống khắp nơi trên thế giới cũng chưa từng được nghe về chân lý quyền năng này. Có nhiều lá thư tôi nhận được trong đó họ hỏi rằng món quà này ngày nay có còn hiệu lực không và đó là lý do tôi dành thời gian để ghi lại lễ thật liên quan đến phép báp-têm Thánh Linh trong sách này.

Tôi tin Kinh Thánh đã nói rất rõ ràng liên quan đến lãnh vực này và tôi muốn để Kinh Thánh tự nói về chân lý này. Kinh Thánh có mọi câu trả lời bạn cần. Nhưng trước tiên, tôi muốn mang đến cho bạn một vài điều cơ bản về cách tôi khám phá được chân lý về phép báp-têm trong Đức Thánh Linh.

Lúc còn trẻ, tôi đã là người đói khát Đức Chúa Trời (bây giờ tôi vẫn vậy dù tôi có già hơn) và tôi tham gia trong một hội thánh có hệ phái. Sáng Chúa Nhật nào chúng tôi cũng thực hiện hết những điều thuộc về lễ nghi tôn giáo. Tôi không thấy họ có sự thay đổi nào đáng kể trong đời sống hay là họ được chữa lành bằng quyền năng của Đức Chúa

Trời. Tôi cho là tôi có thể nói rằng tôi không thấy nhiều sự minh họa về Vương quốc của Đức Chúa Trời.

Năm tôi 18 tuổi – là một chàng thanh niên đói khát Chúa - tôi chạy đến cửa hàng pizza của cha tôi. Một đêm nọ, có một cậu bạn ghé tiệm bánh của cha tôi để rủ tôi đến một buổi nhóm phấn hưng. Buổi nhóm đó được tổ chức ở một nhà thờ Giám Lý nhỏ trong thị trấn của tôi và diễn giả khách mời là một nhà truyền giáo, ông ấy đã nói rằng ngày nay, Chúa Giê-su vẫn đang làm những điều mà Ngài đã làm trong thời Kinh Thánh.

Bấy giờ, điều này thu hút sự chú ý của tôi vì tôi muốn được nhìn thấy điều đó. Một số bạn bè của tôi cũng đi nhóm ở nhà thờ này, vì vậy tôi quyết định đến tham dự buổi nhóm phấn hưng đó. Mặc dầu tôi không nghe nói về phép báp-tem trong Đức Thánh Linh tối hôm đó nhưng tôi thực sự được đụng chạm sâu sắc về sự hiện diện của Đức Chúa Trời ở buổi nhóm đó. Bạn bè tôi sinh hoạt ở nhà thờ này đã khích lệ tôi quay trở lại với hội thánh vào ngày Chúa Nhật, thế là tôi làm như vậy. Tôi đem lòng yêu hội thánh ấy và biến hội thánh mới này thành hội thánh nhà của tôi.

Vài tuần lễ sau buổi nhóm phấn hưng đó, tôi gặp gỡ một nhóm phụ nữ sinh hoạt tại hội thánh ấy và họ cũng tổ chức lớp học Kinh Thánh hằng tuần. Họ nói về điều gì đó được gọi là báp-tem Thánh Linh, những ân tứ của Đức Thánh Linh và nhiều điều khác, toàn là những điều tôi chưa từng được nghe trước đó bao giờ. Lớp học Kinh Thánh của họ rơi vào các buổi sáng và vì tôi làm việc lại cửa hàng pizza vào ca tối nên tôi quyết định tham gia học.

Khi đến nơi, tôi mới phát hiện ra mình là cậu thanh niên duy nhất ở đó và chỉ mới tròn 18 tuổi thôi nhưng chẳng sao cả. Tôi đến lớp học Kinh Thánh bởi vì tôi đói khát Chúa. Và tôi lại còn có *quá* nhiều câu hỏi để hỏi nữa.

Những quý bà này rất kiên nhẫn với tôi và họ dạy tôi học Kinh Thánh lại còn dùng *chính Kinh Thánh của tôi* để chỉ cho tôi thấy rằng báp-tem trong Đức Thánh Linh thời Kinh Thánh vẫn còn được dành cho ngày nay và quyền năng của Đức Chúa Trời vẫn còn được thể hiện trong ngày nay giống như đã từng xảy ra trong quá khứ lúc Chúa Giê-su còn bước đi trên đất vậy. Phần hay nhất khi họ nói cho tôi biết đó là báp-tem trong Đức Thánh Linh được dành cho *mọi* tín hữu – cho bất kỳ ai cầu xin.

Sau khi tham gia lớp học Kinh Thánh được vài tuần thì họ kể cho tôi nghe về một mục vụ trong nước được gọi là Women's Aglow là mục vụ tổ chức những buổi nhóm mở rộng toàn thành phố. Women's Aglow đã và đang là tổ chức dạy nhiều điều về phép báp-tem trong Đức Thánh Linh. Những quý bà trong lớp học Kinh Thánh lên kế hoạch tham dự, và họ đã mời tôi đi cùng họ đến đó. Vào những ngày này mọi người từ khắp các hệ phái hiệp nhau lại để nghe dạy và ai nấy đều thích thú về đề tài báp-tem Thánh Linh, tính đến thời điểm đó, đề tài này chủ yếu được nói trong những hội thánh Ngũ Tuần mà thôi. Đó là những ngày mà có nhiều người gọi là Sự Phục Hưng Ân Tứ, là nơi dạy về Đức Thánh Linh xuyên mọi hệ phái.

Khi tôi đến buổi nhóm Women's Aglow, tôi thấy có hàng trăm phụ nữ đang nhóm hiệp. Lại lần nữa, tôi là cậu thanh niên chiếm thiểu số ở đó nhưng sự hiện diện của Đức Chúa Trời trong căn phòng đó quả thật rất rõ ràng.

Tôi kinh ngạc khi có nhiều người nói rằng họ được chữa lành và tôi kinh ngạc khi chứng kiến một vài người đang cầu nguyện tự dưng ngã rộp ra nền đất. Đây là điều tôi chưa bao giờ thấy trước đây và tôi tò mò xen lẫn bối rối. Tôi thấy có nhiều người nói tiếng lạ lắm. Mặc dầu về tự nhiên điều này dường như lạ lắm đối với tôi nhưng với những người đã kinh nghiệm rồi thì dường như họ vô cùng phấn khởi vì được Chúa đụng chạm. Sau đó, nghe những quý bà này giải thích tôi mới biết là do thân thể chúng ta là xác thịt nên không thể đứng nổi trước quyền năng của Đức Chúa Trời và có thể nhiều khi do họ quá choáng ngợp bởi cái được gọi là “sự xúc dầu.”

Họ chỉ cho tôi đây là điều đã xảy ra trong chức vụ của Chúa Giê-su. Trong Giăng 18:4b-6 khi những lính canh đi tìm để bắt giam Chúa Giê-su thì Chúa Giê-su đã trả lời họ rằng,

“Các người tìm ai?” Họ đáp: “Jêsus, người Na-xa-rét.” Đức Chúa Jêsus nói: “Chính Ta đây!” Giu-đa, kẻ phản Ngài, cũng đứng đó với họ. Khi Đức Chúa Jêsus nói: “Chính Ta đây” thì họ đều lùi lại và ngã xuống đất.

Suốt buổi thờ phượng, những phụ nữ đứng xung quanh tôi ai nấy đều hào hứng và tôi nghe có nhiều người nói tiếng lạ và ngợi khen Đức Chúa Trời. Toàn bộ trải nghiệm này thật quá mới mẻ cho tôi đến nỗi hầu như suốt buổi nhóm tôi chỉ biết đứng đó và sững

sờ kinh ngạc mà thôi. Mặc dầu có nhiều khía cạnh trong buổi nhóm khá lạ lẫm đối với tôi nhưng không thể phủ nhận rằng buổi nhóm quá tuyệt vời và đặc biệt tuyệt vời khi sự hiện diện của Đức Chúa Trời là không thể chối cãi. Tôi vô cùng phấn khích khi biết Phúc Âm thật có tồn tại, và quyền năng của Đức Chúa Trời vẫn còn hành động trên đất y hệt trong Kinh Thánh.

Ngày hôm đó, vị diễn giả mời gọi bất kỳ ai muốn nhận lãnh Đức Thánh Linh thì cứ tiến lên phía trước để được cầu nguyện vào cuối giờ nhóm. Cho nên tôi cũng bước lên để họ cầu nguyện cho tôi. Khi họ cầu nguyện cho tôi, tôi thấy bản thân mình bị choáng ngợp vì sự hiện diện mạnh mẽ của Đức Chúa Trời. Khi tôi đầu phục trước sự hiện diện của Ngài, tôi kinh ngạc khi thấy bản thân tôi bộc phát cầu nguyện trong Thánh Linh và nói những lời tôi không tài nào hiểu nổi. Tôi cầu nguyện tiếng lạ được một lúc vào tối hôm đó. Tôi quá choáng ngợp bởi kinh nghiệm này, tôi muốn kể cho tất cả mọi người biết những gì đã xảy ra cho tôi! Nhưng lúc chia sẻ cho bạn bè tôi trong hội thánh về điều tôi đã kinh nghiệm thì họ không có chút hào hứng nào. Họ thường hay nói rằng tiếng lạ là ma quỷ hoặc điều đó đã là quá khứ rồi. Họ còn cảnh báo tôi phải tránh xa những người Tin Lành này!

Thời đó, hội thánh không cởi mở với những ân tứ của Thánh Linh và giáo lý được phổ biến rộng rãi này chỉ là những phép lạ trong quá khứ thời của các sứ đồ. Nhưng bấy giờ tôi đã hiểu quyền năng của Đức Chúa Trời không hề là quá khứ!

Trước khi buổi nhóm Women's Aglow diễn ra, tôi phụ trách ban thanh niên trong nhà thờ Giám Lý nhỏ của tôi. Công việc này không đòi hỏi gì nhiều từ tôi ngoại trừ tối Chúa Nhật hằng tuần, chúng tôi sẽ nhóm thanh niên dưới tầng hầm hội thánh. Thường thì chúng tôi chơi trò chơi, làm chứng, học Kinh Thánh. Thật sự thấy mình là thanh niên nên tôi rất sốt sắng làm công việc Chúa nên tôi sẵn sàng giúp đỡ cho công tác của hội thánh.

Thường thì trong buổi nhóm của chúng tôi sẽ có mười lăm đứa trẻ và sau trải nghiệm ngày hôm đó ở buổi nhóm Women's Aglow, tôi muốn kể cho đám nhóc nghe về phép báp-tem Thánh Linh mà tôi đã kinh nghiệm. Tôi thấy, giống như tôi, hầu hết bọn chúng chưa bao giờ được nghe về kinh nghiệm này và tôi biết chúng sẽ không đời nào được nghe ở buổi nhóm sáng Chúa Nhật tại hội thánh địa phương đâu.

Trước khi kể cho bạn nghe điều gì diễn ra tiếp theo, tôi nghĩ tôi nên bổ sung cho bạn biết tư tưởng của tôi khi đó. Tôi không được sự cho phép của mục sư của tôi để nói điều này cho thanh niên. (Bấy giờ tôi nghĩ tôi được phép nói.) Tôi cũng không kể cho mục sư của tôi biết những gì đã xảy ra với tôi.

Tôi không cố gắng bước đi trong sự nổi loạn chống lại hội thánh của tôi đâu, và tôi cũng không cố gắng làm chuyện mờ ám sau lưng mục sư của tôi. Chỉ là tôi quá phấn khích mà thôi. Lúc đó, tôi thực sự không hiểu đây là đề tài thường gây tranh cãi nhiều và tôi không hề nghĩ mục sư của tôi sẽ chống lại điều này.

Tối Chúa Nhật sau khi được nhận lãnh phép báp-tem Thánh Linh, tôi đã lên kế hoạch kể cho thanh niên chuyện đã xảy ra với tôi và tôi sẽ cho họ xem vài câu Kinh Thánh nói về việc này trong sách Công Vụ. Rồi chúng tôi sẽ có mặt tại tầng hầm của nhà thờ, ngồi bệt lên sàn nhà hình vòng tròn lúc tôi chia sẻ cho họ kinh nghiệm của tôi và rồi tôi đi qua vài câu Kinh Thánh xác nhận lại trải nghiệm này của tôi.

Vào buổi nhóm thanh niên ấy, mục sư của tôi đến dự và ngồi ngay bên trái tôi lúc tôi chia sẻ. Tôi không hề nghĩ mục sư sẽ đến. Là mục sư của tôi, tôi nghĩ ông đã biết hết mọi điều tôi sắp chia sẻ rồi chứ.

Cho nên, tôi đã chia sẻ về buổi nhóm tôi đã dự cũng như những điều tôi đã chứng kiến. Tôi thực sự không đi sâu vào chi tiết nói tiếng lạ. Thay vào đó, tôi tập trung sự chú ý vào Công Vụ 1:9 là nơi nói về việc chúng ta sẽ được nhận lãnh quyền năng khi Đức Thánh Linh giáng trên chúng ta để chúng ta làm chứng nhân cho Đức Chúa Trời. Vào cuối buổi nhóm, tôi không biết đức kết như thế nào, cho nên tôi hỏi các bạn thanh niên khi đó rằng nếu họ muốn được nhận lãnh phép báp-tem Thánh Linh thì hãy đưa tay lên.

Tôi không biết làm như vậy để được gì lúc đó. Ý tôi là, tôi chưa từng chứng kiến bất kỳ ai phục vụ cho phần đáp ứng bài học về báp-tem Thánh Linh ngoại trừ điều tôi được tận mắt thấy lúc ở buổi nhóm Women's Aglow. Tôi nghĩ có lẽ tôi biết hai hoặc ba câu Kinh Thánh nhắc đến phép báp-tem Thánh Linh lúc đó.

Cho nên, tôi mới nói “Nếu các bạn muốn nhận lãnh món quà miễn phí là Đức Thánh Linh thì hãy giơ tay lên, cuối đầu xuống và cầu nguyện.” Họ làm theo như tôi vừa nói.

Tôi không hề chạm đến họ cũng không hướng dẫn họ làm sao để được nhận lãnh Đức Thánh Linh. Chúng tôi cúi đầu và cầu nguyện. Dĩ nhiên, chúng tôi nhắm mắt cầu nguyện giống như mọi tín hữu “ngoan đạo”.

Rồi tôi ngồi xuống sau khi nói “a-men” thì tôi bắt đầu nghe một vài tiếng động ở giữa họ. Tôi mở mắt ra thì thấy một vài người trong số họ đang khóc, một vài người đang run bần bật và có bảy bạn thanh niên bắt đầu nói tiếng lạ. Lúc họ nói tiếng lạ thì tôi thấy trên gương mặt họ có quầng sáng màu vàng kỳ lạ bao quanh. Gương mặt họ khi ấy sáng ánh sáng màu vàng như màu vàng từ ánh đèn sợi tóc toả ra vậy! Tôi sửng sốt!

Đến lúc này mục sư của tôi mới lên tiếng, ông vỗ vai tôi rồi bảo ông có điều muốn nói với tôi ngay lập tức. Chúng tôi bước ra căn phòng kế bên, ông nhìn chăm chăm vào mắt tôi và nói “Điều này là điều thuộc về ma quỷ. Con không thể làm trưởng ban thanh niên ở đây nữa. Chúng ta không cho phép điều này.”

Tôi nghĩ, *“Sao mục sư lại có thể nói điều này là ma quỷ được chứ? Ý con là hãy nhìn các bạn ấy mà xem! Các bạn ấy đang vô cùng sống động cơ mà!”* Bạn có thể nhìn thấy được sự xúc dầu rõ ràng trên họ. Dĩ nhiên, tôi thậm chí còn không biết từ ngữ *xúc dầu* có nghĩa là gì lúc đó nữa. Tôi chỉ biết là họ đang rất sống động và tôi cũng không hề động đến họ hay bảo họ phải hành động như vậy. Thật thất vọng và hoang mang khi mục sư quả trách tôi thế kia nhưng tôi không biết phải làm gì cả.

Tuần Chúa Nhật sau đó, tôi tìm cách trở lại hội thánh nhưng thay vì ngồi phía trên, gần bục giảng như thường lệ, tôi chỉ ngồi ở phía sau. Tôi biết trong mắt mục sư của mình, tôi đã bị thất thế vì có buổi nhóm thanh niên vừa rồi và tôi đã nghĩ tốt hơn hết mình nên lặng lẽ trong lúc tìm cách xử lý hoàn cảnh này.

Vào buổi nhóm sáng Chúa Nhật, thường lệ sẽ có thì giờ yên lặng suy ngẫm Lời Chúa. Đây là thì giờ tĩnh nguyện rất thiêng liêng và rất được coi trọng trong hội thánh tôi. Ai nấy đều cúi đầu, không một âm thanh nào cất lên cả. Bạn có thể nghe được tiếng kim đồng hồ kêu tích tắc. Cũng lúc đó tôi cảm thấy có ai đó vỗ vai tôi. Tôi ngồi hàng ghế chót và rồi bất thành linh có ai đó đang đứng ngay lối đi chính giữa nhà thờ và vỗ vào vai tôi.

Thoạt đầu, tôi bị sốc khi nghĩ sao lại có ai đó đang đi lại trong khoảnh khắc tĩnh lặng và yên lặng cầu nguyện như thế này nhỉ. Nhưng khi ngược mặt lên, tôi bị làm cho ngạc

nhiên khi thấy có một đứa nhóc là người đã nhóm buổi tối thanh niên vừa rồi đang đứng trước mặt tôi. Tôi cũng biết thằng bé này là một trong bảy đứa được nhận lãnh báp-tem Thánh Linh vào tối hôm đó. Cậu bé nhìn tôi và nói, “Đi thôi!” Tôi nghĩ, “Đi? Nhưng mà đi đâu mới được cơ chứ?”

Kinh ngạc làm sao, thằng bé lại toả ra ánh sáng màu vàng như đêm thằng bé được nhận lãnh Đức Thánh Linh và tôi biết Đức Chúa Trời đã đang làm điều gì đó. Nhưng tôi không chắc đó là lúc thích hợp hay là nơi thích hợp để làm điều gì đó hay không vì tôi vốn đã gặp rắc rối với mục sư của tôi rồi. Tôi cũng biết chúng tôi không thể cứ muốn làm gì thì làm vào buổi sáng Chúa Nhật tại nhà thờ được. Rồi thằng bé nói, “Em đang cầu nguyện cho mẹ của em.”

Bấy giờ, tôi mới bắt đầu hiểu được sự việc. Tôi biết mẹ của cậu nhóc. Bà ấy là một phụ nữ gầy, nhỏ nhắn và đã bị bệnh trong một khoảng thời gian dài. Bà ấy bị thoái hoá 5 đốt sống lưng và hi vọng duy nhất của bác sĩ là nối các đốt sống lại với nhau. Ca phẫu thuật này rất nghiêm trọng và cậu bạn này là đứa con trai duy nhất của bà. Dĩ nhiên, cậu bé rất quan tâm đến mẹ mình.

Sau khi nhận lãnh báp-tem Thánh Linh, cậu cảm thấy chắc chắn rằng Chúa Giê-su sẽ chữa lành cho mẹ của cậu. Cho nên khi cậu nói “Đi thôi” thì tôi nghĩ cậu ta sẽ chạy thẳng lên đó, đặt tay lên mẹ mình và âm thầm cầu nguyện cho mẹ cậu. Nhưng không hề như vậy. Cậu ta tiến về phía mẹ, dắt bà đứng dậy ngay tại chỗ bà đang ngồi rồi dẫn bà lên phía trước.

Cậu ta đặt bà ngồi xuống và bắt đầu cầu nguyện tiếng lạ lớn nhất có thể cho mẹ mình. Bây giờ, hãy nhớ điều này, toàn bộ sự việc này diễn ra trong thì giờ toàn thể nhà thờ đều yên lặng suy ngẫm cá nhân, không hề có tiếng động nào cả. Nên tôi bị sốc lắm! Rồi cậu ta quay sang tôi và nói, “Anh giải thích cho mọi người hiểu chuyện gì đang xảy ra đi.”

Bây giờ thì tôi đã hiểu tại sao cậu ta bắt tôi đi cùng này giờ. Cậu ta nghĩ tôi là người đã kể cho cậu về phép báp-tem Thánh Linh cho nên bây giờ cậu ta nghĩ tôi cũng có thể kể cho toàn thể hội thánh về việc đó sau khi họ đã nghe cậu ta cầu nguyện tiếng lạ cho mẹ mình.

Cho nên, tôi đứng đó, ngay trước mặt hội chúng như là một phát ngôn viên của cậu ta, còn cậu ta thì sẽ cầu nguyện tiếng lạ cho mẹ mình. Tôi thực sự không biết phải nói gì, đặc biệt là khi mục sư của tôi ngồi đó trừng mắt giận dữ nhìn tôi. Tôi chỉ nói đơn giản cho mọi người biết là mẹ cậu ấy bị bệnh và cậu ấy đang cầu nguyện tiếng lạ cho mẹ là điều có nói trong Kinh Thánh. Nhưng bạn biết gì không? Ngay buổi sáng hôm đó tại nhà thờ, bà ấy đã được chữa lành!

Sự chữa lành ấy là đức tin của cậu con trai không thêm quan tâm người khác nghĩ gì về chuyện cầu nguyện của mình. Cậu ta được bắt phục hoàn toàn rằng Đức Thánh Linh đang sống và còn sống tốt nữa là đằng khác và Đấng ấy có thể chữa lành cho mẹ của cậu.

Mặc dầu bà ấy được lành ngay nhưng hội thánh thì vẫn không nhận lãnh được điều đó. Sự thật là có nhiều người trong số họ sau đó đến với tôi và nói “Ồ, tôi không phiền khi cậu ta cầu nguyện cho mẹ mình nhưng tiếng lạ thì chúng tôi không liên quan gì cả.” Chà, tôi có thể chắc chắn rằng ma quỷ cũng ghét tiếng lạ lắm và tôi hi vọng tôi có thể giúp bạn hiểu tại sao hẳn lại ghét tiếng lạ trước khi cuốn sách này khép lại.

**NHỮNG LỜI TA NÓI
VỚI CÁC CON KHÔNG
PHẢI TA TỰ NÓI,
NHƯNG CHÍNH CHA
LÀ ĐẤNG Ở TRONG
TA ĐANG LÀM
NHỮNG VIỆC CỦA
NGÀI.
GIĂNG 14:10B**

Có thể bạn lớn lên trong hàng ghế nhà thờ nơi tiếng lạ và các ân tứ Thánh Linh không được biểu hiện. Hoặc có thể lắm bạn lớn lên với sự dạy dỗ rằng tiếng lạ không được dành cho ngày nay hoặc nó đã là dĩ vãng xa xưa rồi. Những câu hỏi này thật không khó để trả lời đâu. Kinh Thánh đã nói rất rõ về chủ đề này. Cho nên tốt hơn hết hãy nhìn vào Lời Chúa và tìm xem chân lý nói về phép báp-têm trong Đức Thánh Linh. Hãy trở lại với những câu Kinh Thánh mà chúng ta đã đọc lúc bắt đầu chương này.

Trong khi họp mặt với các sứ đồ, Ngài dặn họ: “Đừng ra khỏi thành Giê-ru-sa-lem, nhưng phải ở đó chờ điều Cha đã hứa, là điều các con đã nghe Ta nói. Vì Giăng đã làm báp-têm bằng nước, nhưng trong ít ngày nữa, các con sẽ được báp-têm bằng Đức Thánh Linh.”

Công Vụ 1:4-5

Có một vài điểm quan trọng chúng ta có thể thấy được trong hai câu Kinh Thánh trên:

1. Báp-tem bằng Đức Thánh Linh khác với việc báp-tem bằng nước.
2. Chúa Giê-su nói đây là điều tối trọng. Sự thật là, Ngài đã nói rất rõ rằng bạn không thể làm được bất cứ điều gì nếu thiếu điều này.

Hãy nhớ rằng Chúa Giê-su vừa nói với các môn đồ rằng họ sẽ ra đi và rao giảng Phúc Âm cho muôn dân nhưng họ sẽ không thể minh họa hay chứng thực được Vương quốc thiên đàng nếu không có phép báp-tem này. Cho nên Ngài mới nói, “hãy chờ đợi cho đến khi các con nhận lãnh được quyền phép này.”

Nhưng khi Đức Thánh Linh giáng trên các con thì các con sẽ nhận lấy quyền năng và làm chứng nhân cho Ta tại thành Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê, xứ Sa-ma-ri cho đến cùng trái đất.”

Công Vụ 1:8

Quyền năng! Trong tiếng Hi Lạp từ *quyền năng* là *dunamis* từ đó chúng ta mới có từ *dynamite* trong tiếng Anh và tiếng việt có nghĩa là *bùng nổ*. Cho nên chúng ta thấy quyền năng của Đức Chúa Trời giáng trên chúng ta để chúng ta thực hiện công việc Ngài. Trước đó trong chức vụ của Chúa Giê-su, Ngài đã nhắc đến quyền năng này hay nói cách khác Ngài đã thi hành chức vụ dưới sự xúc dầu này là sự xúc dầu đến từ Đức Chúa Cha.

“Những lời Ta nói với các con không phải Ta tự nói, nhưng chính Cha là Đấng ở trong Ta đang làm những việc của Ngài.” (Giăng 14:10b)

“Thật, Ta bảo thật các ngươi, Con không thể tự mình làm điều gì,” (Giăng 5:19)

Bạn thấy không, Chúa Giê-su cần quyền năng của Thánh Linh Đức Chúa Trời. Từ *xúc dầu* có nghĩa “áp dụng để.” Chúa Giê-su nhận lãnh sự xúc dầu tại bờ sông Giô-đanh từ Đức Chúa Cha khi Đức Thánh Linh ngự trên Ngài dưới hình dạng chim bồ câu.

Chỉ sau khi Chúa Giê-su nhận lãnh sự xúc dầu này Ngài mới có thể thi hành những công việc của Vương quốc. Đến *Chúa Giê-su* còn cần sự xúc dầu này thì chúng ta lại càng cần hơn! Quyền năng này sẽ làm chứng (hoặc đưa ra lời chứng) thông qua sự minh họa rằng Đức Chúa Trời thực hữu đối với những ai không biết Ngài.

Kinh Thánh cũng nói rằng bạn sẽ nhận lãnh quyền phép khi Đức Thánh Linh **GIÁNG TRÊN BẠN** chứ không phải khi Ngài đến *trong* bạn lúc bạn được tái sanh.

Có nhiều người bối rối khi nghe chúng tôi trình bày về Đức Thánh Linh, họ nghĩ rằng họ đã nhận lãnh được Đức Thánh Linh khi họ tiếp nhận Đấng Christ. Và sự thật là họ *thực sự* nhận được Đức Thánh Linh khi họ tiếp nhận Đấng Christ. Đức Thánh Linh khiến cho tâm linh họ được sống lại với Đức Chúa Trời và được hiệp một với Đức Chúa Trời.

Chúng ta là những người đang sống đối với Đức Chúa Trời qua quyền năng của Đức Thánh Linh cư ngụ bên trong chúng ta khi chúng ta được tái sanh. Nhưng hãy để ý Kinh Thánh nói rằng khi Đức Thánh Linh giáng trên các người. Đây là một thực tế quan trọng mà chúng ta sẽ nói đến ở phần sau của sách: được tái sinh và được xức dầu hoặc được báp-tem bằng Đức Thánh Linh là hai sự kiện khác nhau. Chúng ta có thể hiểu tốt hơn về điều này nếu chúng ta nhìn lại Giăng 20:21-22.

Ngài lại nói với họ: “Bình an cho các con! Như Cha đã sai Ta thế nào, Ta cũng sai các con thế ấy.” Nói xong, Ngài hà hơi trên họ và nói: “Hãy nhận lãnh Đức Thánh Linh.”

Chúng ta thấy ở đây, sau khi Chúa Giê-su phục sinh thì Ngài chào các môn đồ của Ngài và Ngài hà hơi trên họ và nói cho họ nghe về việc họ sắp nhận lãnh Đức Thánh Linh. Đây là khoảnh khắc họ được tái sanh và tâm linh của họ trở nên sống động đối với Đức Chúa Trời từ bên trong. Tuy nhiên Chúa Giê-su lại nói với họ rằng hãy chờ đợi sự báp-tem Đức Thánh Linh là Đấng sẽ giáng trên họ về sau này.

Nếu họ đã nhận lãnh trọn gói về Đức Thánh Linh lúc Chúa Giê-su hà hơi trên họ thì tại sao Ngài lại bảo họ phải chờ đợi tại thành Giê-ru-sa-lem cho đến chừng họ nhận lãnh được Đức Thánh Linh như lời đã được hứa sẽ giáng trên họ chứ? Một lần nữa, chúng ta thấy đây là hai sự kiện khác nhau với hai chức năng khác nhau nhưng lại cùng một Đức Thánh Linh. Cũng vậy, như tôi đã nói, tôi muốn chỉ ra rằng Chúa Giê-su phải được báp-tem Đức Thánh Linh để Ngài thi hành chức vụ và cũng để Ngài được hiệu quả trong chức vụ của Ngài nữa. Trước khi Chúa Giê-su được báp-tem bằng Đức Thánh Linh, không có sự ký thuật nào về phép lạ Ngài thi hành cả. Chúa Giê-su có hoá bánh lúc Ngài còn niên thiếu không? Ngài có thi hành dấu kỳ phép lạ lúc Ngài vẫn còn là con trẻ không? Ngài có hoá đồ ăn em bé cho Ngài khi nó hết lúc Ngài bị đói bụng không? Không!

Không hề như vậy! Tại sao Ngài không làm như vậy? Câu trả lời đơn giản và thành thật nhất đó là: Ngài *không thể*.

Chuyện không hề như thế cho đến *mãi sau này* khi Ngài nhận lãnh Đức Thánh Linh tại bờ sông Giô-đanh thì Ngài mới bắt đầu thi hành phép lạ. Bạn thấy đấy, Chúa Giê-su đến thế gian trong thân xác con người. Ngài không đến như Con Trai của Đức Chúa Trời cùng với quyền năng và vinh hiển. Là con người, Ngài bị giới hạn như bất kỳ người nào khác. Ngài không thể chữa lành hay thực thi phép lạ, cũng giống như bạn và tôi không thể làm được bất kỳ phép lạ nào cho chúng ta và người khác.

Tuy nhiên, khác với chúng ta, tâm linh của Chúa Giê-su không bị chết đối với Đức Chúa Trời khi Ngài hạ sanh nơi trần thế. Tâm linh của Ngài luôn sống đối với Đức Chúa Trời; Ngài không cần phải được tái sanh như chúng ta. Tuy nhiên, dầu tâm linh Ngài vẫn sống với Đức Chúa Trời như là Con thì Ngài vẫn cần được báp-tem Thánh Linh trước khi Ngài có thể thi hành chức vụ, cũng giống như chúng ta vậy.

Khi được báp-têm xong, vừa lúc Đức Chúa Jêsus lên khỏi nước, thì kìa, các tầng trời mở ra, Ngài thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời ngự xuống như chim bồ câu đậu trên Ngài. Đây, có tiếng từ trời phán: “Đây là Con yêu dấu của Ta, đẹp lòng Ta hoàn toàn.”

Ma-thi-ơ 3:16-17

Hãy nhớ rằng khi nghĩ về Chúa Giê-su, chúng ta biết Ngài là Vua trên muôn vua, là Chúa trên các chúa nhưng đây không phải là vị thế Ngài dùng để thi hành chức vụ. Ngài chỉ thi hành chức vụ sau khi Đức Thánh Linh giáng trên Ngài tại sông Giô-đanh và từ đây các phép lạ bắt đầu xảy ra.

Chức vụ của bạn (vì *mọi* tín hữu đều được gọi để thực thi công việc của Chúa Giê-su) không thể bắt đầu cho đến khi bạn được báp-tem Thánh Linh – bạn cần quyền năng của Đức Thánh Linh để hoàn thành công việc. Và bạn cần khả năng cầu nguyện trong Thánh Linh để biết cách thực hiện công việc và chúng ta sẽ nói về việc này sau.

Dĩ nhiên, bạn có thể giới thiệu kinh nghiệm sanh lại bằng cách kể cho người khác những gì Kinh Thánh nói về sự cứu rỗi. Có nhiều Cơ đốc nhân chưa được báp-tem Thánh Linh hiệu quả trong việc chia sẻ tin tức tốt lành của Phúc Âm nhưng họ không có quyền năng

của Thánh Linh để minh hoạ được Vương quốc như Chúa Giê-su đã thực hiện. Không có quyền năng của Thánh Linh làm cho sự giảng đạo bị suy yếu.

Khi Chúa Giê-su đối đầu với những người Pha-ri-si liên quan đến sự vô tín của họ, Ngài đã nói đến những phép lạ Ngài đã làm. Ngài bảo với họ,

“Khi Ta nói Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta thì hãy tin Ta; ít nhất cũng hãy tin qua chính các công việc Ta làm.”

Giăng 14:11

Về cơ bản, Chúa Giê-su đang nói rằng sự bày tỏ về Vương quốc sẽ đặt dấu chấm hết cho mọi sự tranh cãi; Nan đề đã được giải quyết; Dĩ nhiên bây giờ mỗi tín hữu đều có đầy đủ quyền lợi cho mọi thứ Chúa Giê-su đã trả giá cho, trong đó có sự chữa lành. Mỗi tín hữu đều có thể nhận lãnh mọi lời hứa của Đức Chúa Trời qua đức tin (đồng ý với thiên đàng) và họ không cần phải làm phép báp-tem trong Đức Thánh Linh để nhận lời hứa từ Đức Chúa Trời.

Nhưng để quyền năng ấy tuôn chảy từ bạn đến với người khác và để bạn tuôn chảy mọi ân tứ của Đức Thánh Linh và để tận hưởng lợi ích của việc bước đi trong chiều kích những sự mầu nhiệm của thiên đàng thông qua nói tiếng lạ thì bạn phải có sức mạnh của sự xúc dầu này! Tôi biết bạn có thể không hiểu ý tôi khi tôi nói đến việc nói tiếng lạ. Đừng để điều đó làm cho bạn sợ hãi; bạn sẽ có trọn sự giải thích ở điều này về sau.

Cô con gái Amy của tôi là lãnh đạo thờ phượng tại hội thánh Faith Life, New Albany, Ohio của chúng tôi. Có vài năm, con bé gặp ở trong tình trạng gây khó khăn cho cả hai vợ chồng chúng tôi – bụng của con bé dần dần to lên và nhô ra thấy rõ. Dù chúng tôi đã đi đến nhiều bác sĩ nhưng không một ai trong số đó tìm ra được nguyên nhân tại sao. Tất cả các bác sĩ đều nói rằng do cơ địa của con bé vốn dĩ là như vậy.

Chà, bụng con bé vẫn ngày một to cho đến khi con bé thực sự thấy bản thân nó giống hệt một bà bầu với cái thai sáu tháng tuổi vậy. Lúc đó, Amy chụp X-quang và qua tia X chúng tôi có thể thấy rõ mồn một cái bụng con bé ngày một lớn. Nhìn vào phim chụp X-quang, Amy biết bước tiếp theo trong y học sẽ là gì và điều đó có nghĩa con bé sẽ phải làm phẫu thuật. Là phụ nữ đã kết hôn, Amy biết bất kỳ ca phẫu thuật nào cũng có thể ngăn cản hoặc khiến con bé không thể sinh con sau này được nữa. Đây không bao giờ

là điều con bé muốn. Con bé đã luôn mơ ước về những năm tháng làm mẹ. Chúng tôi cũng có thể thấy qua tia X, phần phình to ở bụng đang chèn ép những cơ quan khác bên trong cơ thể con bé và điều này dẫn đến nhiều nguyên nhân tại sao phần tiêu hoá của con bé gặp vấn đề nghiêm trọng cũng như những vấn đề về gan thận. Con bé quyết định nghiêm túc tìm kiếm Lời Chúa và dành toàn bộ thời gian tập trung nghiên cứu Kinh Thánh dạy về sự chữa lành. Cũng trong những tuần đó, tôi dạy về sự chữa lành tại hội thánh Faith Life của chúng tôi. Kết thúc loạt bài này, Amy đã xin các trưởng lão đặt tay và cầu nguyện chữa lành cho con bé theo Gia-cơ 5:14-15 là những gì chúng tôi đã thực hiện.

Có ai trong anh em đau ốm chăng? Người ấy hãy mời các trưởng lão Hội Thánh đến; họ sẽ nhân danh Chúa cầu nguyện và xức dầu cho người bệnh. Sự cầu nguyện bởi đức tin sẽ cứu người bệnh, Chúa sẽ đỡ người ấy dậy; nếu người bệnh có phạm tội, cũng sẽ được tha.

Gia-cơ 5:14-15

Amy được thuyết phục về Lời Chúa ở hai câu Kinh Thánh này rằng khi chúng tôi đặt tay *công bố* sự chữa lành trên con bé thì con bé sẽ được lành. Mặc dầu không có sự bày tỏ vật lý cho thấy sự chữa lành trên con bé vào giây phút đó nhưng con bé hoàn toàn được bắt phục rằng mình đã được lành.

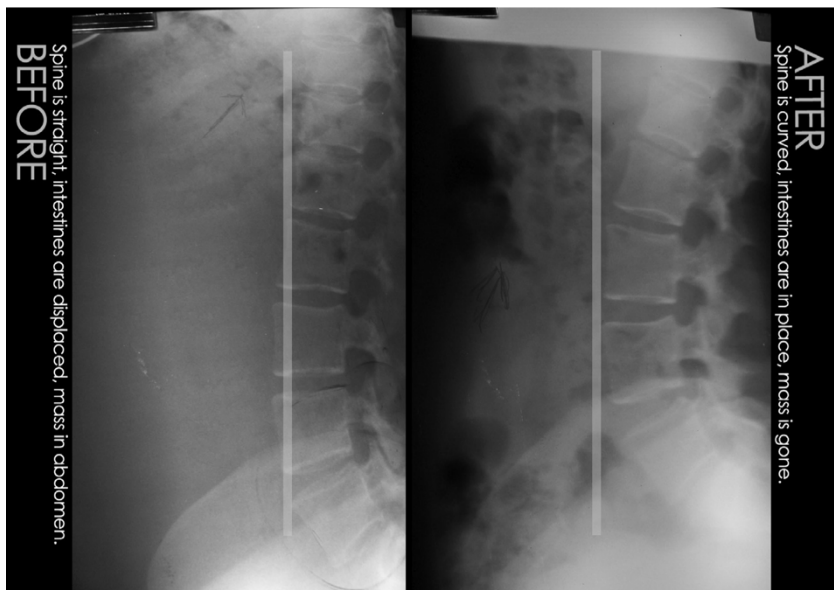
Hai tuần sau, lúc đi ngủ, vẫn không có bằng chứng vật lý cho việc con bé đã được lành bệnh nhưng sáng hôm sau khi thức dậy con bé sững sốt. Con bé đã sụt 5,8 kilogram và 22,86 xăng-ti-mét từ thắt lưng trở xuống chỉ sau một đêm đi ngủ. Phần ngực và lưng sau bấy giờ hoàn toàn bình thường. Con gái tôi đã được chữa lành ngay lập tức!

TRƯỚC

SAU

Những bức ảnh sau đây sẽ chỉ cho bạn thấy sự chữa lành đáng kinh ngạc. Bức hình bên trái là mô tả tình trạng Amy lúc con bé đi ngủ. Bức hình bên phải thì mô tả tình trạng lúc con bé thức dậy.

Bạn có thể nhìn thấy tia X trong bức hình bên trái ở phần lưng của con bé trước khi con bé được chữa lành và bức hình bên phải là bức hình chụp X-quang sau một tuần con bé được lành. Hãy chú ý mà xem các đốt sống lưng đã thay đổi ngoạn mục như thế nào!

Lúc đó Amy đã và bây giờ thì vẫn đang là lãnh đạo thờ phượng tại hội thánh Faith Life. Chà, bạn có thể hình dung điều đã xảy ra vào Chúa Nhật kế tiếp khi con gái tôi đến hội thánh – mọi người nhìn con bé chăm chăm! Mọi người đứng ở tiền sảnh sững sờ đến mức phải thốt lên “Điều gì đã xảy ra cho cô vậy? Cô mới nhận được một cơ thể mới à?” Toàn thể hội thánh đều bị sốc vào Chúa Nhật hôm đó khi Amy dẫn thờ phượng và sự biểu lộ của Vương quốc Đức Chúa Trời đã mang nhiều người về với Chúa và có nhiều người đã được chữa lành.

Bạn sẽ phải đồng ý rằng con người cần nhìn thấy Vương quốc Đức Chúa Trời hoạt động. Trong Công Vụ 1:8, chúng ta thấy sự xúc dầu đó, báp-tem trong Đức Thánh Linh đóng vai trò quan trọng sống còn.

Nhưng khi Đức Thánh Linh giáng trên các con thì các con sẽ nhận lấy quyền năng và làm chứng nhân cho Ta tại thành Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê, xứ Sa-ma-ri cho đến cùng trái đất.”

Công Vụ 1:8

Theo như Chúa Giê-su đã quan tâm, sự mô tả về Vương quốc Đức Chúa Trời đóng vai trò *chính yếu*.

Những người tin sẽ được các dấu lạ này kèm theo: Họ sẽ nhân danh Ta đuổi quỷ; sẽ nói những ngôn ngữ mới; bắt rắn trong tay, hay nếu uống nhầm chất độc cũng không bị hại; họ đặt tay trên người bệnh thì người bệnh sẽ được lành.”

Mác 16:17-18

Bắt rắn trong tay và uống nhầm chất độc nói đến vương quốc Sa-tan và đây là sự liên hệ trực tiếp đến sự sợ hãi. Vương quốc Sa-tan đã bị đánh bại. Chúa Giê-su không đề xuất rằng chúng ta có thể bắt những loài rắn nguy hiểm và uống chất độc thật sự mà Ngài đang dùng cụm từ này làm ví dụ minh họa về quyền năng chúng ta được ban cho trên kẻ thù nghịch. Chúng ta là những người nắm lấy thẩm quyền và quyền năng của Đức Chúa Trời trên sự cai trị của Sa-tan để giải thoát mọi người tự do!

Hãy để ý Chúa Giê-su nói “**những dấu lạ này**” sẽ cặp theo những ai tin. Khi người ta nhìn thấy *những dấu lạ này* (những sự minh họa) về Vương quốc, họ sẽ hỏi làm thế nào

những điều này xảy ra. Dầu lạ sẽ chỉ ra điều gì đó. Tự thân dầu lạ không phải là đáp án mà dầu lạ sẽ chỉ cho mọi người biết Chúa Giê-su là ai!

Những dầu lạ này sẽ làm ngừng mọi tranh cãi về việc Chúa Giê-su có phải là Chúa hay không – NGÀI THẬT LÀ CHÚA! Và khi người ta nhìn biết Ngài là ai thì họ sẽ ăn năn và quay trở về cùng Đức Chúa Trời. Đó là lý do tại sao bạn và tôi cần được báp-tem trong Đức Thánh Linh và quả thật chúng ta sẽ không hiệu quả nếu thiếu điều này!

Vậy nên bây giờ chúng ta đã đặt để một nền tảng nhỏ nhoi cho lý do tại sao bạn cần được báp-tem trong Đức Thánh Linh, kế tiếp hãy dò xét xem Kinh Thánh nói gì về sự xức dầu này nhé!

CHƯƠNG 5

BẰNG CỜ KINH THÁNH

Một trong những cách tốt nhất để lĩnh hội sự hiểu biết về báp-tem trong Đức Thánh Linh đó là đi theo những người đã được nhận lãnh điều này vào ngày Lễ Ngũ Tuần, là điều đã được ký thuật trong sách Công Vụ. Khi chúng ta tra xem từng câu Kinh Thánh, đức tin và sự biết chắc của bạn sẽ lớn lên để bạn biết rằng phép báp-tem này cũng được dành cho bạn.

Đến ngày lễ Ngũ Tuần, các môn đồ nhóm họp tại một chỗ. Thành linh, có tiếng động từ trời đến như tiếng gió thổi ào ào, đầy khắp nhà môn đồ ngồi. Các môn đồ thấy những lưỡi như lưỡi lửa xuất hiện, tản ra và đậu trên mỗi người trong họ. Tất cả đều được đầy đầy Đức Thánh Linh, bắt đầu nói các ngôn ngữ khác, theo như Thánh Linh cho họ nói.

Bấy giờ có những người Do Thái sùng đạo từ các dân trong thiên hạ về, đang lưu trú tại Giê-ru-sa-lem. Khi nghe tiếng ấy, dân chúng kéo đến và sửng sốt vì mỗi người đều nghe các môn đồ nói tiếng bản xứ của mình. Họ rất ngạc nhiên và hỏi nhau: “Tất cả những người đang nói đó không phải là người Ga-li-lê sao? Vậy sao mỗi người chúng ta đều nghe họ nói tiếng bản xứ của mình? Nào người Bạt-thê, Mê-đi, Ê-la-mít, kẻ ở tại Mê-sô-pô-ta-mi, Giu-đê, Cáp-pa-đốc, Pông, A-si-a, Phi-ri-gi, Pam-phi-ly, Ai Cập, các vùng thuộc Li-by gần Sy-ren; nào du khách từ Rô-ma đến, cả người Do Thái hoặc người theo đạo Do Thái, người Co-rét và Ả-rập nữa, chúng ta đều nghe họ dùng ngôn ngữ chúng ta mà nói về những việc quyền năng của Đức Chúa Trời.” Mọi người đều kinh ngạc và bối rối, nói với nhau: “Việc này có nghĩa gì?” Nhưng có kẻ lại chế giễu rằng: “Họ say rượu mới rồi đó.”

Công Vụ 2:1-13

Trước tiên, điều tôi muốn bạn nhìn thấy ở đây đó là **tất cả họ** đều được đầy đầy Đức Thánh Linh! Thứ hai, *tất cả họ* đều nói tiếng lạ. Có lẽ bạn đã từng nghe người ta mô tả về ngày Lễ Ngũ Tuần và giải thích tại sao tất cả họ đều nói tiếng lạ. Có một số người cho rằng đó là kinh nghiệm chỉ xảy ra một lần cho hội thánh mà thôi vì những người dân khi đó hội hiệp lại từ nhiều quốc gia khác và theo đó dĩ nhiên tiếng lạ là cần thiết để rao giảng Phúc Âm cho tất cả những người nói các thứ tiếng khác nhau.

Nhưng nếu bạn đi vào những câu Kinh Thánh trên, bạn sẽ thấy có 120 người nhóm lại tại phòng cao đang nói về những công việc diệu kỳ của Đức Chúa Trời. Họ không rao giảng Phúc Âm; họ chỉ đang ngợi khen Đức Chúa Trời mà thôi.

Chúng ta đều nghe họ dùng ngôn ngữ chúng ta mà nói về những việc quyền năng của Đức Chúa Trời.” Mọi người đều kinh ngạc và bối rối, nói với nhau: “Việc này có nghĩa gì?”

Công Vụ 2:11b-12

Những người đứng xung quanh đó nghe họ ngợi khen Đức Chúa Trời bằng chính các thứ tiếng của dân tộc họ thì ai nấy đều kinh ngạc và lấy làm khó hiểu. Rồi Phi-e-rơ đứng dậy và giảng sứ điệp cứu rỗi và ngày hôm đó có 3000 người được thêm vào hội thánh. Bây giờ, nếu các môn đồ *vốn đã giảng đạo* bằng tiếng lạ thì Phi-e-rơ không cần phải đứng dậy để giảng đạo nữa. Nhưng cho đến khi Phi-e-rơ đứng lên rao giảng thì họ cũng không biết điều họ nghe có ý nghĩa gì. Tiếng lạ khi đó không được dùng để rao giảng Phúc Âm và bây giờ tiếng lạ cũng không được dùng để rao giảng Phúc Âm. Chúng ta sẽ đi qua phần những ích lợi của việc nói tiếng lạ ở chương sau, còn bây giờ, tôi chỉ muốn nhấn mạnh sự tranh cãi phổ biến tôi từng được nghe mà thôi.

Một lần nữa, tôi muốn nói đến điểm Kinh Thánh nói rằng tất cả họ đều nhận lãnh và tất cả họ đều nói tiếng lạ. Bây giờ, nếu Kinh Thánh để mặc chúng ta ở điểm này, có lẽ chúng ta sẽ nghi ngờ liệu nói tiếng lạ có được dành cho toàn bộ hội thánh không. Nhưng Kinh Thánh không để mặc chúng ta ở đó. Thay vào đó, chúng ta còn tìm thấy hiện tượng nói tiếng lạ này còn tiếp tục tái diễn và xảy đến cho *mỗi một cá nhân* nhận lãnh báp-tem Đức Thánh Linh sau ngày Lễ Ngũ Tuần.

Hãy để tôi cho bạn biết một trong những người đàn ông có mặt vào ngày Lễ Ngũ Tuần hôm đó là Phi-líp.

Vậy, những người bị tan lạc đi từ nơi này đến nơi khác truyền giảng Tin Lành. Phi-líp đi xuống thành Sa-ma-ri rao giảng Đấng Christ cho dân chúng ở đó. Đoàn dân nghe ông giảng và thấy các dấu lạ ông làm thì đồng lòng chăm chú nghe ông;

Công Vụ 8:4-6

Ở đây chúng ta thấy Phi-líp đang mô tả Vương quốc và mọi người lắng nghe ông. Và điều này khá nên như vậy trong ngày nay! Khi người ta *thấy* các dấu lạ, khi người ta *thấy bằng cơ* về Vương quốc, họ sẽ bị thu hút đến gần hơn điều bạn sắp nói.

Vì có những uế linh kêu lớn tiếng mà ra khỏi nhiều người bị ám; nhiều người bại và què cũng được chữa lành. Vì thế, trong thành tràn ngập niềm vui.

Công Vụ 8: 7-8

Hãy chú ý Phi-líp đang bước đi trong quyền năng ông vừa nhận lãnh đương khi còn ở Giê-ru-sa-lem. Các dấu lạ cặp theo ông, vì quyền năng của Đức Chúa Trời là bằng cứ cho tất cả các dấu lạ ở đây. Ông đã được nhận lãnh *dunamis* (trong tiếng Hi-lạp có nghĩa là *quyền năng*); nên bây giờ ông có thể làm nhân chứng cho Vương quốc Đức Chúa Trời.

Các sứ đồ ở Giê-ru-sa-lem nghe tin dân chúng Sa-ma-ri đã tiếp nhận đạo Đức Chúa Trời liền sai Phi-e-rơ và Giăng đến với họ. Hai ông đến nơi, cầu nguyện cho những người này để họ nhận lãnh Đức Thánh Linh. Vì Đức Thánh Linh chưa giáng xuống trên ai cả, họ chỉ nhân danh Chúa là Đức Chúa Jêsus nhận báp-têm mà thôi. Phi-e-rơ và Giăng đặt tay trên họ, họ liền nhận lãnh Đức Thánh Linh.

Công Vụ 8:14-17

Khi các sứ đồ ở tại Giê-ru-sa-lem nghe nói tại Sa-ma-ri người ta đã được nghe Lời Chúa thì họ cử Phi-e-rơ và Giăng đến đó. Khi đến nơi, hai sứ đồ đã cầu nguyện cho họ hầu cho họ nhận lãnh được Đức Thánh Linh vì lúc bấy giờ Đức Thánh Linh chưa giáng trên bất kỳ ai trong số tín hữu tại Sa-ma-ri. Tuy nhiên, Kinh Thánh nói các quỷ bị buộc phải rời khỏi, người ta được lành, những công việc quyền năng của Đức Chúa Trời vừa mới xảy ra và người ta tin vào danh Giê-su và họ được báp-têm bằng nước. Nhưng Kinh Thánh cũng nói rằng Đức Thánh Linh CHƯA GIÁNG TRÊN bất kỳ ai trong số tín hữu tại đó cả!

Bạn thấy đó, Phi-líp đã rao giảng sự cứu rỗi và người ta tiếp nhận sứ điệp cứu rỗi, và họ nhận lãnh được sự cứu rỗi nhưng họ chưa nhận lãnh được phép báp-têm Đức Thánh Linh. Họ được sanh lại nhưng hãy nhìn vào câu nói này: Đức Thánh Linh chưa “GIÁNG TRÊN BẤT KỲ AI TRONG SỐ TÍN HỮU TẠI ĐÓ.” Lại có sự khác nhau giữa việc Đức Thánh Linh *ở trong* chúng ta (chúng ta được sanh lại) và Đức Thánh Linh *giáng trên* chúng ta với quyền năng được ban tặng.

Kinh Thánh không nói tại sao Phi-líp không rao giảng về phép báp-têm Thánh Linh. Có thể ông đã rời khỏi thành Giê-ru-sa-lem ngay tức khắc sau khi tự ông được nhận lãnh báp-têm Thánh Linh và lúc đó người ta chưa nhận biết được điều này. Dù lý do có là gì đi chăng nữa thì cũng có một sự thật hiển nhiên đó là người ta đã tin Phúc Âm, đã được nhận lãnh phép báp-têm bằng nước vì thế họ đã được sanh lại. Nhưng hãy chú ý thật

quan trọng làm sao khi các sứ đồ cầu nguyện cho tín hữu tại Sa-ma-ri để họ nhận lãnh báp-tem Thánh Linh thì họ đã nhận lãnh được ngay tức khắc.

Suy nghĩ đầu tiên của các sứ đồ không phải là nói cho các tín hữu về cách họ ăn mặc. Các sứ đồ không nói, “Hãy nói cho các tín hữu tại thành này về cách ăn mặc đúng đắn hoặc khi nào thì đến hội thánh.” Họ không bận tâm đến những quy tắc giáo lý. Điều trước tiên họ quan tâm đến là gì? Đó là phép báp-tem Thánh Linh! Cho nên các sứ đồ nỗ lực đến đó trước tiên rồi ngay sau đó là nói với họ mọi điều về sự nhận lãnh phép báp-tem Đức Thánh Linh.

Rồi Phi-e-rơ và Giăng đặt tay trên họ thì họ nhận lãnh được Đức Thánh Linh. Ngay lúc đó họ nhận lãnh được Đức Thánh Linh. Chứng cứ là gì? Tôi tin cũng giống như mọi người khác: nói tiếng lạ.

Khi thấy các sứ đồ đặt tay lên thì Thánh Linh được ban xuống, Si-môn liền lấy tiền bạc dâng cho hai sứ đồ, và nói: “Xin cũng cho tôi thẩm quyền ấy, để tôi đặt tay trên ai thì người ấy nhận lãnh Đức Thánh Linh.” Nhưng Phi-e-rơ trả lời rằng: “Tiền bạc của anh cũng hư vong với anh, vì anh tưởng có thể lấy tiền bạc mua được sự ban tặng của Đức Chúa Trời! Anh chẳng được dự phần hoặc chia sẻ trong việc này đâu, vì lòng anh không ngay thẳng trước mặt Đức Chúa Trời. Vậy, hãy ăn năn việc ác của anh và cầu nguyện với Chúa, để may ra Ngài sẽ tha thứ ý tưởng ấy trong lòng anh. Vì tôi thấy anh đang ở trong mật đắng và trong xiềng xích tội ác.” Si-môn trả lời: “Xin hãy cầu nguyện Chúa cho tôi, để tôi không mắc phải điều quý ông nói đó.”

Công Vụ 8:18-24

Khi Si-môn thấy Đức Thánh Linh được ban cho qua sự đặt tay, ông đề nghị mua quyền năng này từ các sứ đồ bằng tiền. Si-môn hẳn đã thấy một điều gì đó, một bằng chứng cho điều đã xảy ra lúc họ nhận lãnh Đức Thánh Linh. Ông muốn sức mạnh này.

Bấy giờ, họ chưa nói tiếng lạ ngay lúc đó nhưng có điều gì đó đã xảy ra ngay trước mắt họ đã có thể nhìn thấy. Si-môn đã thấy có điều gì đó thật quyền năng và anh ta cũng muốn sở hữu năng lực đó để làm y như vậy cho người khác. Tôi tin qua những lời bình của anh ta chỉ ra rằng họ đã nhận lãnh được phép báp-tem như bao người khác đã nhận lãnh được vậy và họ khởi sự nói các thứ tiếng lạ. Một lần nữa, tôi muốn chỉ ra rằng thật

quan trọng cho hội thánh tại Giê-ru-sa-lem nhìn thấy được phép báp-tem Thánh Linh như nó vốn có – đây là điều quan trọng sống còn!

Quá trình cải đạo của Phao-lô đã diễn ra trên đường đến thành Đa-mách, có một người đàn ông tên A-na-nia được sai đến với Phao-lô để cầu nguyện cho ông.

A-na-nia ra đi; ông bước vào nhà rồi đặt tay trên Sau-lơ và nói: “Hỡi anh Sau-lơ, Chúa là Đức Chúa Jêsus, đã hiện ra với anh trên đường đi đến đây, sai tôi đến để cho anh được sáng mắt lại và được đầy đầy Đức Thánh Linh.”

Công Vụ 9:17b

Kinh Thánh không nói Phao-lô nói tiếng lạ lúc ông được báp-tem Thánh Linh nhưng chúng ta biết ông thật sự đã nói tiếng lạ và tôi tin ông cũng nhận lãnh được như bao người khác đã nhận lãnh được vậy. Có thể bạn sẽ đặt câu hỏi tại sao tôi lại tin như vậy. Dễ thôi mà. Vì chính những gì Phao-lô đã viết trong thư tín 1 Cô-rinh-tô 14:18.

Cảm tạ Đức Chúa Trời, tôi nói được các thứ tiếng lạ nhiều hơn tất cả anh em. (1 Cô-rinh-tô 14:18)

Cho nên, chúng ta có thể kết luận rằng Phao-lô nói tiếng lạ khi ông được báp-tem trong Đức Thánh Linh. Khi bạn đọc toàn bộ sách Công Vụ, bạn sẽ khám phá được rằng phép báp-tem này cứ liên tục được nhận lãnh hết ngày này qua ngày khác trong toàn bộ hội thánh chứ phép báp-tem Thánh Linh không phải chỉ được nhận trong ngày Lễ Ngũ Tuần mà thôi.

Về sau, trong Công Vụ chương 10, Phi-e-rơ được sai đến với nhà của một Dân Ngoại và ông được dẫn dắt để rao giảng Phúc Âm cho họ. Hãy nhớ, đây là điều cực kỳ không bình thường đối với Phi-e-rơ, vì ông là người Do Thái, mà lại được sai đến nhà của Dân Ngoại. Ông đi chỉ bởi vì ông được dẫn dắt đến đó qua khả năng từ Đức Thánh Linh.

Khi Phi-e-rơ còn đang nói thì Đức Thánh Linh giáng trên mọi người nghe đạo. Các tín hữu chịu cắt bì, là những người cùng đi với Phi-e-rơ, đều kinh ngạc vì quà tặng là Đức Thánh Linh cũng tuôn đổ trên các dân ngoại nữa. Các tín hữu đó nghe họ nói tiếng lạ và ca ngợi Đức Chúa Trời. Bấy giờ Phi-e-rơ nói: “Ai có thể từ chối báp-têm bằng nước cho những người đã nhận lãnh Đức Thánh Linh cũng như chúng ta chẳng?” Vậy, ông truyền

làm báp-têm cho họ nhân danh Đức Chúa Jêsus Christ. Rồi họ mời ông ở lại thêm vài ngày nữa.

Công Vụ 10:44-48

Đương lúc Phi-e-rơ rao giảng Phúc Âm của Đấng Christ cho nhà của một Dân Ngoại thì Đức Thánh Linh giáng trên cả nhà là những người đang nghe sứ điệp. Bạn không thể thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vậy làm sao họ biết Đức Thánh Linh đến trên họ? Phân đoạn nói rằng những tín hữu chịu phép cắt bì đã đến cùng với Phi-e-rơ kinh ngạc khi thấy quà tặng Đức Thánh Linh được tuôn đổ thậm chí cho cả Dân Ngoại vì họ nghe những người này nói tiếng lạ và ngợi khen Đức Chúa Trời.

Vậy bằng có nào cho thấy Đức Thánh Linh ở đó? Phi-e-rơ phải thừa nhận rằng điều này là bằng có để ông biết rằng Đức Chúa Trời tiếp nhận những con người này. Trên thực tế, ông thấy họ nói tiếng lạ khi ông còn chưa giảng gì cho họ về báp-têm trong Đức Thánh Linh là bằng có rõ ràng mà ông cần. Phi-e-rơ biết họ đã nhận lãnh được vì họ đã nhận lãnh Đức Thánh Linh giống như ông vậy – và họ cầu nguyện bằng tiếng lạ.

Bạn sẽ thấy có một sự khác biệt lớn giữa những gì tư duy hội thánh hiện đại cho là quan trọng với những gì mà tư tưởng hội thánh cho là đã từng quan trọng trong thời đại Kinh Thánh. Một trong những câu Kinh Thánh tôi yêu thích đã chỉ ra rõ ràng rằng mọi người đều nên nhận lãnh được phép báp-têm trong Đức Thánh Linh và xác nhận không nghi ngờ gì rằng đây quả thật là công tác của Đức Thánh Linh khác với công tác tái sinh lại một người, đó là Công Vụ 19:1-2.

Trong khi A-pô-lô ở Cô-rinh-tô, thì Phao-lô đi đường xuyên nội địa, đến Ê-phê-sô. Gặp một số môn đồ ở đó, 2ông hỏi họ: “Từ khi tin, anh em đã nhận lãnh Đức Thánh Linh chưa?” Họ trả lời: “Chúng tôi chưa từng nghe nói có Đức Thánh Linh nào cả.”

Công Vụ 19:1-2

Khi Phao-lô vào thành Ê-phê-sô, ông tìm được một vài môn đồ và hỏi họ, “Từ khi tin, anh em đã nhận lãnh Đức Thánh Linh chưa?” Đây là điều ưu tiên hàng đầu mà Phao-lô quan tâm khi ông đến với những tín hữu này.

Phao-lô nhận biết việc sanh lại hoàn toàn khác biệt với việc được báp-tem bằng Đức Thánh Linh với bằng cứ là nói tiếng lạ.

Tại sao đây lại là điều Phao-lô quan tâm hàng đầu khi hỏi họ? Vì giống như điều Chúa Giê-su đã nói trong Công Vụ 1:4! Về cơ bản Ngài nói, “Đừng ra khỏi thành nếu không có điều này!” Các sứ đồ tại Giê-ru-sa-lem đã làm gì khi họ thấy các tín hữu tại thành Sa-ma-ri đã được nghe Lời Chúa? Họ nói, “Này các chàng trai, hãy đứng dậy đi lên đó ngay. Chúng ta phải đảm bảo rằng mọi thứ phải được thực hiện đúng đắn. Hãy lên đó và chắc chắn rằng mọi người đều nhận lãnh được phép báp-tem Thánh Linh.” Khi Phao-lô đi khắp thành Ê-phê-sô, tìm gặp một số môn đồ, thì điều trước tiên ông hỏi họ là “Anh chị em đã nhận lãnh Đức Thánh Linh kể từ khi anh chị em tin Chúa chưa?”

**BÂY GIỜ, TÔI TIN
ĐÂY LÀ ĐỀ TÀI GÂY
TRANH CÃI TRONG
NHIỀU HỘI THÁNH
KHÔNG PHẢI VÌ NÓ
KHÔNG CÓ TRONG
KINH THÁNH MÀ LÀ
VÌ MA QUỶ VÔ CÙNG
GHÉT ĐIỀU NÀY.**

Khi họ trả lời “Chưa, chúng tôi thậm chí còn chưa nghe rằng có một Đức Thánh Linh nào đó nữa,” Phao-lô hỏi họ thế họ đã nhận lãnh được phép báp-tem nào. Họ đáp “phép báp-tem của Giăng.” Phao-lô nói phép báp-tem của Giăng là báp-tem nói về sự ăn năn và ông bảo họ tin vào Đấng sẽ đến sau ông. Đấng ấy là Chúa Giê-su, hãy tin Ngài.

Lúc nghe điều này, họ được báp-tem trong danh Chúa Giê-su (báp-tem bằng nước). Về sau, khi Phao-lô đặt tay trên họ thì Đức

Thánh Linh đến trên họ và họ nói các thứ tiếng. Hãy để ý khi Phao-lô hỏi họ như vậy thì ông cho rằng hết thảy họ đều tin vào Chúa Giê-su. Vậy tại sao ông còn hỏi họ “Anh chị em đã nhận lãnh Đức Thánh Linh kể từ khi anh chị em tin Chúa chưa?” Đó là vì ông hiểu phép báp-tem Thánh Linh hoàn toàn khác với việc được tái sanh.

Bây giờ, tôi tin đây là đề tài gây tranh cãi trong nhiều hội thánh không phải vì nó không có trong Kinh Thánh mà là vì ma quỷ vô cùng ghét điều này.

Vì nếu đây là quyền năng, nếu đây là cánh cửa để đến với khả năng đổi đời và làm chứng nhân cho thế giới thì bạn sẽ ở thế đối nghịch với thần của đời này và chúng ta biết quan điểm của hắn về điều này là thế nào rồi đấy. Báp-tem Thánh Linh trao cho chúng ta hồ chứa quyền năng - quyền năng của Đức Chúa Trời để chúng ta thực hiện những việc Chúa Giê-su làm để Đức Chúa Trời được tôn vinh!

CHƯƠNG 6

CÓ PHẢI TẤT CẢ ĐỀU NÓI TIẾNG LẠ?

Có lẽ bạn từng nghe có người nói mình không nói tiếng lạ và cũng không tin rằng bất kỳ ai cũng có thể nói hoặc nên nói tiếng lạ. Rồi họ trích dẫn 1 Cô-rinh-tô 12:27-30 làm lý do tại sao họ tin như thế. Họ chỉ ra rằng chính Phao-lô nói rằng không phải ai cũng nói tiếng lạ. Chà, hãy nhìn vào văn cảnh và xem điều Phao-lô thực sự đang nói đến ở đây.

Anh em là thân của Đấng Christ, và mỗi cá nhân là một chi thể. Đức Chúa Trời đã sắp đặt trong Hội Thánh: thứ nhất là sứ đồ, thứ nhì là nhà tiên tri, thứ ba là giáo sư, kế đến là người làm phép lạ, rồi đến người được ân tứ chữa bệnh, người giúp đỡ, người quản trị, người nói các thứ tiếng lạ. Có phải tất cả đều là sứ đồ sao? Tất cả đều là nhà tiên tri sao? Tất cả đều là giáo sư sao? Tất cả đều làm phép lạ sao? Tất cả đều được ân tứ chữa bệnh sao? Tất cả đều nói được các thứ tiếng lạ sao? Tất cả đều thông dịch được tiếng lạ sao?

1 Cô-rinh-tô 12:27-30

Trong thư tín này, Phao-lô đang nói với hội thánh tại thành Cô-rinh-tô về cách vận hành buổi nhóm trong sự trật tự để tất cả mọi tín hữu đều được chăm sóc thuộc linh khi nhóm hiệp lại với nhau trong hội thánh. Lúc đó, tất cả đều đang cố gắng để xem ai giỏi giang hơn ai bằng những ân tứ thuộc linh cũng như bằng những nhà thuyết giảng họ thích. Phao-lô hướng dẫn họ cách thức hoạt động như là một thân thể hiệp nhất trong tình yêu thương. Bây giờ, hãy nhìn kỹ hơn trong 1 Cô-rinh-tô 12:27-28:

Anh em là thân của Đấng Christ, và mỗi cá nhân là một chi thể. Và trong hội thánh [tôi đề nghị bạn nên gạch chân cụm từ này] Đức Chúa Trời đã sắp đặt như sau: thứ nhất là sứ đồ, thứ nhì là nhà tiên tri, thứ ba là giáo sư, kế đến là người làm phép lạ, rồi đến người được ân tứ chữa bệnh, người giúp đỡ, người quản trị, người nói các thứ tiếng lạ.

1 Cô-rinh-tô 12:27-28

Phao-lô còn tiếp tục nói nữa nhưng tôi sẽ dừng lại ở đây vì tôi muốn nói một chút về cụm từ “trong hội thánh”. Ông đang nói về một hội thánh hữu hình đang nhóm hiệp. Chúng ta có thể xác nhận điều này trong 1 Cô-rinh-tô 14:18-19 là nơi Phao-lô sử dụng cụm từ này:

*Cảm tạ Đức Chúa Trời, tôi nói được các thứ tiếng lạ nhiều hơn tất cả anh em. Tuy nhiên, **TRONG HỘI THÁNH**, tôi thà nói năm lời bằng tâm trí để dạy dỗ người khác, hơn là cả vạn lời bằng tiếng lạ.*

1 Cô-rinh-tô 14:18-19

Phao-lô nói “Cảm tạ Đức Chúa Trời, tôi nói được các thứ tiếng lạ nhiều hơn tất cả anh em. Tuy nhiên, **trong hội thánh**...” Cụm từ này được lặp lại và lúc này, rõ ràng Phao-lô đang nói về một hội thánh có thật đang nhóm hiệp với nhau chứ không phải là hội thánh vô hình. Chúng ta sẽ đồng ý với nhau rằng Phao-lô là một phần của thân thể Đấng Christ là “hội thánh”. Dĩ nhiên là vậy. Và ông nói ông rất vui vì được nói nhiều thứ tiếng hơn hết thấy mọi tín hữu nào tại thành Cô-rinh-tô. Sở dĩ ông nói như vậy là bởi vì hội thánh này đang rất hân hoan với khả năng mới được ban cho họ đó là nói tiếng mới và họ đã nói vô tội vạ và điều này gây nên nhiều bối rối.

Về cơ bản ông đang nói rằng, “Này anh chị em, tôi nói tiếng mới nhiều hơn hết thấy anh chị em nhưng có một cách để sử dụng ân tứ này ‘trong hội thánh’ đó là trong sự trật tự và không dẫn đến nhiều hoang mang.” Ông còn tiếp tục nói rằng, trong hội thánh (sự nhóm hiệp của các con cái Chúa), thà ông nói tiếng người ta có thể hiểu được (ngôn ngữ chung của họ) để người khác được gây dựng.

Tự thân sự nhóm hiệp trong hội thánh sẽ có một số người sử dụng ân tứ tiếng lạ và ân tứ thông giải tiếng lạ như điều đã được ký thuật trong 1 Cô-rinh-tô chương 12 nhưng tất cả sẽ không nói hoặc không nên sử dụng ân tứ tiếng lạ vì mục đích gây dựng toàn thể hội thánh. Thậm chí Phao-lô còn giới hạn số lượng người nên nói tiếng lạ và thông giải tiếng lạ trong giờ nhóm đó là tối đa ba người.

Nếu có người nói tiếng lạ, thì chỉ nên hai hoặc ba người là tối đa. Mỗi người nói theo thứ tự, và phải có người thông dịch. (1 Cô-rinh-tô 14:27)

Cho nên khi Phao-lô nói tất cả mọi người đều không nên nói tiếng lạ là ông đang nói đến bối cảnh “trong hội thánh” hay nói cách khác là trong sự nhóm hiệp lại của hội thánh.

Bạn cần hiểu rằng mỗi tín hữu đều có khả năng nói tiếng lạ nhưng không phải tất cả mọi người đều cùng được xúc dầu để hoạt động ân tứ tiếng lạ và thông giải trong giờ

nhóm của hội thánh. Nếu bạn thực sự có sự xúc động để bước vào chiều kích nói tiếng lạ trong giờ nhóm của hội thánh thì Kinh Thánh nói rằng bạn nên cầu nguyện để bạn có thể thông giải được.

Vì thế, người nói tiếng lạ, hãy cầu nguyện để thông dịch được tiếng ấy. (1 Cô-rinh-tô 14:13)

Tôi tin rằng người nói tiếng lạ là ứng cử viên có khả năng nhất trong việc thông giải tiếng lạ trong buổi nhóm vì sứ điệp vốn đã được tuôn chảy qua họ rồi.

Tại sao bạn nên cầu nguyện tiếng lạ? Ma quỷ ghét tín hữu biết cách cầu nguyện trong Thánh Linh (bằng tiếng lạ) và tôi muốn chắc chắn bạn hiểu lý do tại sao.

Khi Phao-lô nói ông vui vì ông được nói tiếng lạ nhiều hơn bất kỳ ai, hẳn phải có lý do nào đó khác thì mới khiến ông vui như vậy chứ. Phao-lô đưa ra một bình luận trong 1 Cô-rinh-tô 14 mà chúng ta cần đọc.

*Người nói tiếng lạ tự **gây dựng** chính mình, nhưng người nói tiên tri **gây dựng** Hội Thánh. (1 Cô-rinh-tô 14:4)*

Hãy đào sâu thêm chút nữa. Gây dựng ở đây có nghĩa gì vậy? Từ ngữ gây dựng có nghĩa “để hướng dẫn hoặc để làm cho ích lợi, đặc biệt là về thần trí hoặc thuộc linh; để nâng lên.”

Bạn sẽ phải đồng ý rằng có nhiều lúc khi bạn cần sự hướng dẫn để biết nên đi con đường nào, hiểu được hoàn cảnh nào đó hoặc để đưa ra quyết định đúng đắn nào đó. Thì đây

CŨNG VẬY, THÁNH LINH GIÚP ĐỠ SỰ YẾU ĐUỐI CỦA CHÚNG TA, VÌ CHÚNG TA KHÔNG BIẾT PHẢI CẦU NGUYỆN ĐIỀU GÌ CHO ĐÚNG, NHƯNG CHÍNH THÁNH LINH DÙNG NHỮNG SỰ THỞ THAN KHÔNG THỂ DIỄN TẢ BẰNG LỜI MÀ CẦU THAY CHO CHÚNG TA.

RÔ-MA 8:26

là lúc sự cầu nguyện tiếng lạ giúp đỡ bạn: để gây dựng bạn hay để mang sự hướng dẫn đến cho cuộc đời bạn. Phao-lô đã nói ý này thật rõ ràng trong Rô-ma 8:26-27:

Cũng vậy, Thánh Linh giúp đỡ sự yếu đuối của chúng ta, vì chúng ta không biết phải cầu nguyện điều gì cho đúng, nhưng chính Thánh Linh dùng những sự thở than không thể diễn tả bằng lời mà cầu thay cho chúng ta.

Đấng dò xét lòng người, biết rõ ý tưởng của Thánh Linh, vì Thánh Linh theo ý muốn Đức Chúa Trời mà cầu thay cho các thánh đồ.

Phao-lô cho chúng ta biết rằng chúng ta sẽ gặp nan đề và bị yếu đuối: “chúng ta không biết phải cầu nguyện như thế nào.” Có thể bạn sẽ hỏi, “Tại sao có sự yếu đuối ở đây?” Chúng ta có thể hiểu lý do tại sao lại có sự yếu đuối ở đây bằng cách đọc 1 Giăng 5:14-15.

Đây là sự vững tâm mà chúng ta có được trước mặt Ngài: Ấy là nếu chúng ta cầu xin điều gì theo ý muốn Ngài thì Ngài nghe chúng ta. Và nếu chúng ta biết Ngài nghe bất cứ điều gì chúng ta cầu xin thì chúng ta biết là mình đã nhận được điều cầu xin rồi.

1 Giăng 5:14-15

Không biết hoặc không biết chắc chắn ý muốn của Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ không thể hoạt động bằng đức tin (hoàn toàn hiệp ý với Đức Chúa Trời) và nếu chúng ta không thể hoạt động trong đức tin thì chắc chắn chúng ta sẽ ở trong tình trạng yếu đuối vì chúng ta không thể thác vào ân điển hay quyền năng của Đức Chúa Trời nếu không có sự hiện diện của đức tin. Cho nên Phao-lô nói nếu không biết cách cầu nguyện thì sẽ ở trong tình trạng yếu đuối và việc cầu nguyện tiếng lạ có thể giúp đỡ chúng ta. Hãy cùng đọc câu Kinh Thánh này một lần nữa.

Cũng vậy, Thánh Linh giúp đỡ sự yếu đuối của chúng ta, vì chúng ta không biết phải cầu nguyện điều gì cho đúng.

Rô-ma 8:26a

Điểm yếu của chúng ta đó là chúng ta không biết cách cầu nguyện! Kinh Thánh không nói cho chúng ta biết người chúng ta nên kết hôn, nơi chúng ta nên sống, hay công việc chúng ta nên làm. Không biết được ý muốn của Đức Chúa Trời, chúng ta không thể biết chắc và tin chắc rằng chúng ta được Ngài nhậm lời lúc chúng ta cầu nguyện. Một lần nữa, đây sẽ là một điểm yếu lớn của chúng ta đấy! Chúng ta không có sự tin chắc vào Đức Chúa Trời khi chúng ta không biết ý muốn Ngài là gì. Nhưng có một cách mà chúng ta có thể phân định được đâu là ý muốn của Đức Chúa Trời trong mọi hoàn cảnh của cuộc đời. Có một cách chúng ta có thể biết chắc chắn đâu là ý muốn của Đức Chúa Trời để chúng ta có thể hoạt động trong đức tin và trong sự tin quyết.

Đó là điều Phao-lô đang nói. Sự gậy dựng ông đang nói có nghĩa là có một lối đi để bước vào loại tri thức này - một sự hiểu biết đến từ Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Và chúng ta thắp vào khả năng nghe được Thánh Linh bằng cách cầu nguyện trong Thánh Linh hay chính là cầu nguyện tiếng lạ. Nếu chúng ta nghe theo lời khuyên của Phao-lô xa hơn trong Rô-ma 8:26b-27, chúng ta đọc 1.5 câu Kinh Thánh sau đây:

nhưng chính Thánh Linh dùng những sự thở than không thể diễn tả bằng lời mà cầu thay cho chúng ta. Đấng dò xét lòng người, biết rõ ý tưởng của Thánh Linh, vì Thánh Linh theo ý muốn Đức Chúa Trời mà cầu thay cho các thánh đồ.

Nhưng Phao-lô không nói rằng chúng ta phải rên rỉ kể lể lúc cầu nguyện trong Thánh Linh, thay vào đó, Phao-lô nói bằng những câu Kinh Thánh ở trước đó.

Vì chúng ta biết rằng tất cả tạo vật đều than thở và quặn thắt cho đến ngày nay; không những muôn vật mà cả chúng ta là những người có Thánh Linh là trái đầu mùa, cũng than thở trong lòng đang khi mong đợi được làm con nuôi, là sự cứu chuộc thân thể chúng ta. Trong niềm hi vọng đó, chúng ta được cứu. Nhưng khi đã thấy được điều mình hi vọng rồi thì không còn là hi vọng nữa. Vì ai lại hi vọng vào điều mình đã thấy? Nhưng nếu đặt hi vọng vào điều mình không thấy thì chúng ta cứ kiên nhẫn chờ mong điều đó.

Cũng vậy, Thánh Linh giúp đỡ sự yếu đuối của chúng ta, vì chúng ta không biết phải cầu nguyện điều gì cho đúng, nhưng chính Thánh Linh dùng những sự thở than không thể diễn tả bằng lời mà cầu thay cho chúng ta. Đấng dò xét lòng người, biết rõ ý tưởng của Thánh Linh, vì Thánh Linh theo ý muốn Đức Chúa Trời mà cầu thay cho các thánh đồ.

Rô-ma 8:22-27

Phao-lô dùng từ than thở ở đây làm một ví dụ minh họa hay tương tự một điều gì đó xảy ra bên trong chúng ta. Chúng ta than thở trong lòng giống như một phụ nữ sắp sanh con. Đó là chúng ta thai nghén, quặn thắt và rồi sanh nở điều gì đó đến từ Thánh Linh của Đức Chúa Trời bên trong chúng ta, nghĩa là nhận lãnh một cái gì đó mới mẻ, một thứ gì đó chưa từng có trước đây; hoặc bạn có thể nói đó là điều mà trước giờ con người bạn không thể tự mình nói ra được. Cho nên chúng ta “sanh nở” loại tri thức là những điều chúng ta không biết, một điều gì đó mới, vượt khỏi tâm thần của chúng ta thông qua tiến trình cầu nguyện trong Thánh Linh. Kinh Thánh nói cho chúng ta biết rằng

Thánh Linh của Đức Chúa Trời cầu nguyện theo ý muốn toàn hảo của Đức Chúa Trời cho mọi hoàn cảnh thông qua tâm linh của chúng ta. Điều này nói lên rằng Đức Chúa Trời, chính Ngài cầu thay cho chúng ta, thông qua tâm linh của con người, bằng sự thổ lộ không nói thành lời (không thể nói thành lời cách rõ ràng và rõ nghĩa được).

Vậy điều chúng ta khám phá được ở đây đó là Đức Thánh Linh sẽ cầu thay cho chúng ta bằng những sự thổ lộ (như người nữ sắp sanh con) không nói nên lời mà cầu thay cho chúng ta là những lời lẽ chúng ta không tài nào hiểu (hay còn gọi là tiếng lạ). Và Ngài dò xét lòng người, biết rõ ý tưởng của Thánh Linh vì Thánh Linh (Thánh Linh của Đức Chúa Trời) cầu thay cho các thánh đồ theo ý muốn tốt lành toàn hảo của Đức Chúa Trời. Thánh Linh của Đức Chúa Trời cầu nguyện theo ý muốn tốt lành toàn hảo của Đức Chúa Trời trong từng hoàn cảnh **thông qua tâm linh bạn lúc bạn cầu nguyện tiếng lạ**.

Vậy, chúng ta yếu đuối lúc chúng ta không biết ý muốn của Đức Chúa Trời. Đức tin không thể được khai phóng cho đến khi chúng ta biết rõ ý muốn của Đức Chúa Trời. Phao-lô đang nói rằng nếu chúng ta cầu nguyện trong Thánh Linh, chính Thánh Linh của Đức Chúa Trời sẽ cầu thay thông qua chúng ta cho ý muốn tốt lành toàn hảo của Đức Chúa Trời đến với cuộc đời chúng ta bất kể mọi hoàn cảnh.

Vì Thánh Linh của Đức Chúa Trời cầu thay thông qua chúng ta bằng tiếng lạ, vậy làm sao chúng ta được gây dựng vì chúng ta đâu có biết mình đang cầu nguyện cho điều gì? Đáp án được tìm thấy trong một thư tín khác của Phao-lô.

“Những gì mắt chưa thấy, tai chưa nghe, và lòng chưa nghĩ đến thì Đức Chúa Trời đã dành sẵn cho những người yêu mến Ngài.” Nhưng Đức Chúa Trời đã bày tỏ những điều này cho chúng ta qua Thánh Linh. Vì Thánh Linh thấu suốt mọi sự, ngay cả những điều sâu nhiệm của Đức Chúa Trời. Ai biết được tư tưởng của con người, nếu không phải là tâm linh ở trong chính người ấy? Cũng vậy, không ai có thể biết được ý tưởng của Đức Chúa Trời, ngoài Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Nhưng, chúng ta không nhận lấy linh của thế gian mà là Thánh Linh từ Đức Chúa Trời, để có thể hiểu được những ân tứ Đức Chúa Trời ban cho chúng ta. Chúng tôi truyền đạt điều này, không nhờ những ngôn từ học hỏi được nơi sự khôn ngoan của loài người, nhưng nhờ sự chỉ dạy của Thánh Linh, dùng lời lẽ thuộc linh giải bày những chân lý thuộc linh.

1 Cô-rinh-tô 2:9b-13

Trước nhất, Phao-lô đang nói rằng chúng ta sẽ có được những thứ chúng ta chưa từng nghe, chưa từng thấy hay chưa từng nghĩ đến như điều tôi đang sắp chia sẻ cho bạn đây. Và rồi ông còn nói tiếp cho chúng ta biết cách thức để điều này được kích hoạt:

Ai biết được tư tưởng của con người, nếu không phải là tâm linh ở trong chính người ấy? Cũng vậy, không ai có thể biết được ý tưởng của Đức Chúa Trời, ngoài Thánh Linh của Đức Chúa Trời.

1 Cô-rinh-tô 2: 11

Trước khi tôi đi qua khía cạnh này của Kinh Thánh, trước hết chúng ta cần nắm được bài học cơ bản ở đây. Theo 1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:23, con người chúng ta gồm có ba phần: linh, hồn và thân thể.

Cầu xin chính Đức Chúa Trời bình an thánh hóa anh em một cách toàn diện. Cầu xin tâm linh, linh hồn, và thân thể anh em được giữ vẹn toàn, không chỗ trách được khi Chúa chúng ta, là Đức Chúa Jêsus Christ quang lâm!

1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:23

Tâm linh chúng ta là phần thuộc về Đức Chúa Trời đang ở trong con người chúng ta; phần hồn của chúng ta gồm có ý chí, lý trí và cảm xúc; và phần thân thể của chúng ta chính là cơ thể vật lý của chúng ta đây. Phao-lô đang nói rằng phần hồn của chúng ta (ý chí, lý trí và cảm xúc) và phần tâm linh được kết nối hết sức chặt chẽ đến mức tâm linh chúng ta biết được tư tưởng của chúng ta.

Nếu đảo ngược lại thứ tự thì nó cũng đúng như vậy. Tâm trí chúng ta có thể nắm bắt được những tư tưởng của tâm linh chúng ta. Phao-lô nói rằng Thánh Linh của Đức Chúa Trời biết ý tưởng của Đức Chúa Trời và đó cũng là điều mà chúng ta nhận lãnh được qua Thánh Linh của Đức Chúa Trời hầu cho chúng ta **biết được** đâu là điều Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta cách nhưng không.

Nhưng, chúng ta không nhận lấy linh của thế gian mà là Thánh Linh từ Đức Chúa Trời, để có thể hiểu được những ân tứ Đức Chúa Trời ban cho chúng ta. Chúng tôi truyền đạt điều này, không nhờ những ngôn từ học hỏi được nơi sự khôn ngoan của loài người,

BẮP-TEM THÁNH LINH LÀ VỮ KHÍ BÍ MẬT CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI! THÁNH LINH CÓ THỂ TẢI Ý MUỐN CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI ĐẾN TRÊN ĐẤT MÀ MA QUỶ KHÔNG TÀI NÀO HAY BIẾT CÁI GÌ ĐANG DIỄN RA.

nhưng nhờ sự chỉ dạy của Thánh Linh, dùng lời lẽ thuộc linh giải bày những chân lý thuộc linh.

1 Cô-rinh-tô 2:12-13

Phao-lô tiếp tục nói rằng loại tri thức không được nhận biết qua những ngôn ngữ có thể hiểu được là loại tri thức chúng ta không tài nào biết được theo cách tự nhiên nhưng sẽ được mặc khải cho chúng ta qua Thánh Linh của Đức Chúa Trời là những gì chúng ta nói được thành lời do Thánh Linh dạy chúng ta biết chứ không phải là những ngôn từ được học hỏi qua năng lực tự nhiên hay qua ngôn ngữ loài người bèn là

lời lẽ thuộc linh. Chúng ta biết điều Phao-lô đang nói đến ở đây là cầu nguyện tiếng lạ khi ông nói chúng ta cũng cầu nguyện bằng những lời lẽ thuộc linh vì ông đã từng dùng chính xác định nghĩa này để mô tả việc nói tiếng lạ trong 1 Cô-rinh-tô 14:14-15:

Vì nếu tôi cầu nguyện bằng tiếng lạ thì tâm linh tôi cầu nguyện, nhưng tâm trí tôi không nhận được kết quả gì. Vậy tôi phải làm gì? Tôi sẽ cầu nguyện bằng tâm linh, nhưng cũng cầu nguyện bằng tâm trí; tôi sẽ hát bằng tâm linh, nhưng cũng hát bằng tâm trí.

Phao-lô đang dùng cụm từ “cầu nguyện bằng tâm linh” để nói đến việc nói tiếng lạ. Chúng ta có thể cho rằng Phao-lô đang nói đến cùng một việc nói tiếng lạ khi ông nói chúng ta cũng cầu nguyện bằng những lời lẽ thuộc linh được dạy cho chúng ta qua Thánh Linh.

Vì người nói tiếng lạ không nói với loài người, mà nói với Đức Chúa Trời nên không ai hiểu được, bởi người ấy nói những điều mầu nhiệm trong Thánh Linh.

1 Cô-rinh-tô 14:2

Một lần nữa, Phao-lô đề cập đến phần tâm linh của chúng ta là phần có năng lực nói những điều chúng ta chưa từng thấy, chưa từng nghe hoặc chưa từng biết đến hay nói như Phao-lô thì đó là “những điều mầu nhiệm”. Cũng hãy để ý điều Phao-lô nói đến trong câu này đó là chúng ta đang cầu nguyện những điều mầu nhiệm qua chính tâm linh chúng ta chứ không phải Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Làm sao điều này lại có

thể khi chúng ta không đoán biết được ý của tâm linh chúng ta? Điều này không khó! Đó là qua Thánh Linh của Đức Chúa Trời, bây giờ cũng là Đấng hoà làm một với tâm linh chúng ta.

Ai biết được tư tưởng của con người, nếu không phải là tâm linh ở trong chính người ấy? Cũng vậy, không ai có thể biết được ý tưởng của Đức Chúa Trời, ngoài Thánh Linh của Đức Chúa Trời.

1 Cô-rinh-tô 2:11

Khi tâm linh chúng ta nắm bắt được những tư tưởng của Đức Chúa Trời thì tâm trí chúng ta đồng thời cũng nắm bắt được những tư tưởng của Đức Chúa Trời. Khi tâm trí chúng ta nắm bắt được những tư tưởng của Đức Chúa Trời thì chúng ta gọi đó là “sự mặc khải”, “được soi sáng” hoặc như Phao-lô nói đó là “được gây dựng.” Bây giờ thì bạn đã biết tại sao Phao-lô nói ông vui vì ông cầu nguyện tiếng lạ nhiều hơn bất cứ người nào khác; ông nhận được ích lợi của việc hiểu được ý muốn của Đức Chúa Trời trong mọi hoàn cảnh.

Đây là điều Phao-lô nhắc đến trong 1 Cô-rinh-tô 2:15-16

Nhưng, người có Thánh Linh thì xét đoán mọi sự, còn chính người ấy thì không bị ai xét đoán. “Vì ai đã biết được tâm trí của Chúa, để chỉ bảo Ngài?” Nhưng chúng ta có tâm trí của Đấng Christ.

Chúng ta không bị giới hạn theo sự đoán xét đơn giản của con người mà chúng ta có thể xét đoán mọi sự bằng sự trợ giúp của Đức Chúa Trời. Đây thật là một tin tức tuyệt vời! Chúng ta có khả năng này, bằng việc cầu nguyện trong Thánh Linh (tiếng lạ), chúng ta nhận được những sự mầu nhiệm, là những thứ chúng ta không biết; và qua tri thức đặc biệt này, chúng ta có thể xét đoán đúng mọi sự hoặc ra quyết định được cho mọi sự!

Báp-tem Thánh Linh là vũ khí bí mật của Đức Chúa Trời! Thánh Linh có thể tải ý muốn của Đức Chúa Trời đến trên đất mà ma quỷ không tài nào hay biết cái gì đang diễn ra. Trên thực tế, cầu nguyện trong Thánh Linh được kể là một phần trong khí giới thuộc linh được nói đến trong Ê-phê-sô 6:18a:

Hãy thường xuyên dùng mọi lời khẩn nguyện, nài xin, mà cầu nguyện trong Thánh Linh.

Cầu nguyện trong Thánh Linh cho phép chúng ta nắm được những chiến lược làm chúng ta qua mặt được kẻ thù hoặc để phát triển sách lược độc đáo và có một không hai.

Ích lợi hàm ý ở đây là chúng ta có thể ra những quyết định đúng đắn cho đời sống chúng ta bằng cách tháp vào tâm trí của Đấng Christ. Tôi nghĩ bạn sẽ đồng ý rằng đây là điều quan trọng sống còn! Tôi thực sự thấy như vậy!

Tôi muốn lấy cho bạn một ví dụ, một ví dụ đến tận bây giờ tôi vẫn còn nhớ liên quan đến việc ra quyết định cho công việc kinh doanh của tôi. Có một đại diện kinh doanh tôi cộng tác làm việc là người đại diện cho một trong các bên đối tác bán hàng của tôi đòi kiện công ty của tôi ra toà vì tôi không chịu theo anh ta đến với một công ty mới. Anh ta muốn tôi tiếp tục làm việc với anh ta khi anh ta rời bỏ công ty mà tôi luôn làm việc cùng họ. Tôi thích anh chàng này nhưng tôi cảm thấy mình nên trung thành với công ty mà anh ta đã làm việc cho chứ không phải tôi nên trung thành với anh ta. Tuy nhiên, trên thực tế, công ty mà anh ta đã làm việc trước đó đã nói với anh ta rằng tất cả khách hàng của anh ta có quyền đi theo anh ta để thành lập một công ty mới. Cho nên tôi không làm gì sai với anh ta cả nhưng tôi không cảm thấy vui khi bị ép buộc đi cùng với anh ta. Công ty này luôn đối xử công bằng với tôi.

Rồi anh ta đe dọa sẽ kiện tôi ra toà vì một vài tháng trước đó anh ta có đề cập chuyện chuyển sang công ty mới và anh ta đã hỏi liệu rằng tôi có muốn đi theo anh ta không. Thật sự tôi không suy nghĩ gì về việc này, tôi nói tôi sẽ đi. Anh ta nói anh ta đã tính đến chuyện làm ăn của tôi rồi nên mới quyết định chuyển công ty. Nhưng bấy giờ anh ta thực sự đã ấn định thời gian anh ta rời khỏi công ty cũ, còn tôi thì cảm thấy không ổn về quyết định của tôi. Cho nên tôi đã cầu nguyện trong Thánh Linh một vài ngày. Nhưng tôi vẫn chưa có được câu trả lời tôi cần.

Drenda và tôi thường dắt bọn trẻ đến công viên giải trí lớn để thư giãn với nhau vài giờ đồng hồ được gọi là Cedar Point. Thật sự nó là công viên tàu lượn siêu tốc lớn nhất Hoa Kỳ và chúng tôi thường đến đó đôi ba lần một năm. Hôm đó là tối thứ Sáu, và tôi phải trả lời để sáng thứ Hai tuần sau chúng tôi biết phải làm gì. Đứng trước sự việc này tôi quyết định để tâm trí mình tập trung vào một cái gì đó khác trong một chút thì sẽ tốt hơn và thế là tôi dẫn Drenda đến công viên giải trí vào buổi tối hôm đó. Lúc đứng xếp

hàng, thậm chí đầu óc tôi không có nghĩ gì về quyết định tôi sẽ đưa ra trước sáng thứ Hai, nhưng bất thành linh, tôi biết chính xác mình phải làm gì. Điều đó rõ như ban ngày vậy. Đức Thánh Linh nói chuyện với tôi và tôi quyết định ở lại công ty mẹ. Công ty mới của anh chàng đại diện bán hàng này đã gặp trục trặc trong công việc được vài tháng rồi.

Cho nên đây là chìa khoá chính để thành công – cầu nguyện! Và hãy thường xuyên cầu nguyện trong Thánh Linh để mọi chuyện đều kết thúc êm đẹp cho bạn và bạn sẽ có quyết định đúng đắn cũng như nắm bắt được những sự màu nhiệm của chiến lược mà bạn cần để thắng cuộc.

“Hãy cầu nguyện không thôi” (1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:17)

CHƯƠNG 7

RỪNG CHÂU BÁU

Tôi nhớ ngày đầu tiên gặp Dan. Lúc ấy cậu ta đứng phía cuối phòng nhóm hội thánh, ngồi hàng ghế cuối cùng, cùng với cháu gái Jennifer của tôi. Sau này tôi mới biết chúng đang hẹn hò. Tuy nhiên, tôi có thể nói được biểu lộ của Dan đó là tâm cậu ta hoàn toàn không đặt ở hội thánh. Trên thực tế, dường như cậu ta còn không cảm thấy chút gì là

thoải mái cả. Sau này tôi mới biết do hội thánh chúng tôi có hơi khác so với hệ phái mà cậu ta nhóm lại. Nhưng lúc cậu ta bắt đầu nghe về Vương quốc thì cậu ta bắt đầu thả lỏng và cuối cùng thì cậu ta kết hôn với cháu gái của tôi.

Lúc đó, Dan làm công việc trong trang trại khoảng 5,665,599m² ở miền trung Ohio, và công việc không suôn sẻ lắm. Thực chất, cậu ta không kiếm được lợi nhuận và cậu ta vô cùng lo lắng. Nhưng khi cậu ta cứ liên tục nghe về Vương quốc và cách Đức Thánh Linh có thể giúp đỡ thì một ngày kia, cậu ta gặp Jennifer và nói “anh muốn dâng hiến gấp đôi.” Jennifer bị sốc nhưng rất phấn khích. Và đó là điều họ đã làm.

Năm đó, họ gieo trồng cũng trên cùng một diện tích 5,665,599m² nhưng năng suất đạt 128% cao hơn năm trước đó. Thực tế là cao hơn rất nhiều, hai cháu của tôi đã có thể dùng tiền mặt để mua xe ô-tô và dùng tiền mặt mua thêm một trang trại khác, điều này có nghĩa tăng diện tích gieo trồng cho năm tiếp theo. Dan rất hứng khởi! Cháu họ tôi đã nói với bố mình rằng phải mất 10 năm mới có thể trả xong cho trang trại mới nhưng cháu tôi lại mới vừa trả xong. Vì thế tôi đã hỏi Dan làm sao điều này xảy ra và tôi bảo Dan kể cho tôi nghe câu chuyện của mình.

Dường như sau khi Dan và Jennifer bắt đầu dâng hiến gấp đôi thì bọn trẻ cũng cùng nhau cầu nguyện và xin Chúa chỉ cho chúng cách làm. Dan kể vào một ngày nọ khi Dan kiểm tra thư điện tử mà ngày nào mình cũng nhận được, hầu hết là thư điện tử quảng cáo về trang trại, thế là thằng bé cứ nhóm mỗi năm cái thẻ quảng cáo lại với nhau là nó quảng đi ba cái vào thùng rác cho đến khi nào thằng bé được cảm động thì sẽ lôi nó ra lại từ thùng rác. Không có gì đặc biệt ở một cái thẻ quảng cáo nhỏ đó cả, lại là một lá thư quảng cáo khác về một loại vật dụng dành cho trang trại. Trong mẫu quảng cáo này người ta mời những người làm nông trại đến dự một cuộc họp thảo luận xoay quanh trang thiết bị dành cho trang trại.

Dan cảm thấy được thúc giục để đi và sau khi đến với cuộc họp, cháu họ tôi đã mua công cụ đã được quảng cáo đó. Công cụ này là một sản phẩm mới trên thị trường được dùng vào mục đích trồng trọt, là một cái gì đó dùng để đặt hạt giống vào chỗ đất đã được chuẩn bị sẵn. Dan cố gắng giải thích cho tôi hiểu về những lý do khoa học rằng công cụ này gia tăng hiệu quả vụ mùa ra sao nhưng thằng bé phải mất hết nửa đường mới giải thích xong được cho tôi. Nhưng thằng bé thì hiểu và biết đây là công cụ quan

trọng. Dan nói với tôi rằng thằng bé là người thứ hai mua công cụ này ở Ohio tại thời điểm đó. Chà, một công cụ nhỏ nhưng thực sự làm nên kỳ tích, tăng năng suất lên đến 128%. Dan ngày một mua nhiều đất hơn và cho đến hôm nay, thằng bé đã tậu được hàng ngàn mẫu đất. Bây giờ thì cháu tôi có nhiều câu chuyện để kể về việc Đức Thánh Linh đã giúp đỡ thằng bé ra sao trong việc ra những quyết định thúc đẩy thằng bé đi nhanh hơn những gì cháu tôi có thể tưởng tượng.

Vậy làm thế nào Dan thay đổi được từ năng xuất sản xuất kém sang năng xuất sản xuất sinh lời cao đến vậy? Đó là do cháu tôi đã làm theo sự hướng dẫn của Đấng Cố Vấn, nghe theo lời khuyên của Đức Thánh Linh. Có một điều đáng buồn đó là hầu hết các Cơ đốc nhân đều nghe được câu chuyện nhưng lại không biết câu chuyện xảy ra như thế nào và đó là lý do tại sao tôi cảm thấy thật quan trọng khi viết cuốn sách này. Không, hầu hết các Cơ đốc nhân sẽ ăn mừng việc Chúa vĩ đại như thế nào, nhận biết rằng đó là việc Chúa làm nhưng lại không có manh mối nào để sao chép nó lại. Thế là chúng ta kết thúc bằng sự vỡ mộng của hàng tá Cơ đốc nhân với Chúa và rồi đổ hết mọi khó khăn của họ là do Chúa. “Chúa ở đâu thế? Tôi không biết tại sao Chúa không giúp tôi” là những câu tôi nghe rất nhiều.

Tôi hi vọng đến đây bạn đã hiểu được điều này nhưng Vương quốc được vận hành theo luật pháp chứ không phải theo ơn huệ. Đức Chúa Trời không tùy chọn người này được phước còn người kia không. Dan không phải là một trong những người được chọn của Đức Chúa Trời cũng không có gì đặc biệt hơn bạn trong mắt của Đức Chúa Trời. Bạn cũng có cùng những quyền lợi hợp pháp như Dan trong Vương quốc. Giống như việc bất kỳ ai cũng có quyền gieo giống và thu hoạch mùa gặt, Vương quốc Đức Chúa Trời sẽ thực thi cho bất kỳ ai biết cách vận dụng luật của Vương quốc. Bạn là thành viên của gia đình Đức Chúa Trời và là công dân của Vương quốc vĩ đại của Ngài và bạn có quyền thừa hưởng tất cả những gì Ngài có.

Vậy nên hãy để tôi nói cho bạn lý do tại sao có nhiều con cái của Đức Chúa Trời đang gặp thất bại trong cuộc đời họ. Họ không biết cách Vương quốc hoạt động và họ cũng không biết cách lắng nghe Đức Thánh Linh.

Đức Giê-hô-va, Đấng Cứu Chuộc ngươi, là Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên phán thế này: “Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, là Đấng dạy dỗ ngươi để ngươi được ích lợi, và dẫn ngươi vào con đường ngươi phải đi.”

Ê-sai 48:17

Sự thành công của Dan không phải là điều gì đó do Dan tưởng tượng ra. Quả thật chính chiến lược độc đáo thấy rõ của Đức Thánh Linh vì Dan từng bước từng bước áp dụng luật Vương quốc và hai vợ chồng cháu gái của tôi đã nghe được tiếng Đức Thánh Linh phán và Ngài đã giúp đỡ chúng bằng một kế hoạch. Tôi muốn bạn viết xuống dòng chữ sau.

ĐỨC THÁNH LINH CÓ MỘT KẾ HOẠCH!

Không gì quyền năng hơn cho bằng việc có kế hoạch. Không có kế hoạch, bức tranh chỉ là giấc mơ, nhưng có kế hoạch, giấc mơ có thể được xây đắp.

Gia đình nào cũng có thể hình dung việc cả gia đình mình được sống trong một căn nhà đẹp đẽ với nhiều phòng ngủ, có nhiều không gian sống tiện ích, căn bếp hiện đại và nội thất bắt mắt. Nhưng tính đến đây, tất cả chỉ là một giấc mơ, một bức tranh ngoài ra không có gì hết. Bức tranh này phải được vẽ ra rồi thì phải được xây dựng thành một bản thiết kế xây dựng chi tiết, một kế hoạch. Một khi nhà thầu có được bản thiết kế nhà thì

**HÃY ĐỂ TÔI NÓI
LẠI LẦN NỮA - TÔI
NGHĨ BẠN CẦN
PHẢI NGHE LẠI
LẦN NỮA - ĐỨC
CHÚA TRỜI CÓ KẾ
HOẠCH DÀNH CHO
BẠN!**

căn nhà mới được xây dựng. Vì một vài lý do nào đó, phần lớn các Cơ đốc nhân đều có một thứ mà tôi gọi là hộp thư tâm trí. Khi họ cầu nguyện và xin Đức Chúa Trời cho họ số tiền họ cần, giống như Dan, họ chỉ chờ đợi số tiền đó xuất hiện trong thùng thư điện tử của họ hoặc tệ hơn nữa là họ mong chờ ai đó đem số tiền ấy đến cho họ. Họ không có manh mối nào cho tiến trình nhận lãnh này hết.

Vâng, trước hết, bạn phải có một bức tranh. Nhưng cần có một tiến trình để khiến cho bức tranh ấy biến thành thực tế là nơi bạn thực sự sẽ tận hưởng được nó. Câu trả lời ở đây chính là một kế hoạch hay một chiến lược cần thiết để biến bức tranh thành hiện

thực. Hãy để tôi lấy một ví dụ cho bạn. Nếu tôi nói với bạn là tôi có thể chấn chỉnh rất nhanh chuyện tiền bạc của bạn và bạn chuẩn bị giấy, bút sẵn sàng cho những gì tôi nói bạn cần thực hiện, rồi bạn đi lấy giấy và bút và chuẩn bị nghe câu trả lời. Rồi tôi sẽ nói rằng đối với hầu hết những người đọc cuốn sách này cũng như đối với bạn thì điều tôi sắp nói ra đây có lẽ sẽ loại bỏ đi được áp lực tài chính bạn đang đối diện cũng như khiến bạn trả xong nợ chưa đầy một năm. Bây giờ, bạn sẽ nắm cây bút chặt hơn, và bạn dốc hết sức lực để viết để chắc chắn rằng mình không bỏ lỡ bất cứ điều gì tôi nói.

Tôi giải thích cho bạn biết câu trả lời vô cùng đơn giản. Năm nay bạn sẽ kiếm được 10 triệu đô la. Có lẽ lúc này bạn sẽ trở mắt nhìn tôi rồi bắt đầu nhoẻn miệng cười. Rồi giả sử tôi cho là 10 triệu không đủ cho bạn, bạn phải kiếm được 25 triệu đô la, rồi tôi tiếp tục nói “chà, nếu vẫn không đủ thì 25 triệu đô la.” Lúc này đây, bạn không chỉ nhoẻn miệng cười thôi đâu mà bạn còn bắt đầu cười to lên nữa. Tại sao? Hãy để tôi nói cho bạn biết điều gì xảy ra. Với hầu hết nhiều người, 10 triệu đô la thực sự khiến họ thoát khỏi nợ nần, cái cười ở đây là vì họ không thấy chính họ có khả năng kiếm được 10 triệu đô la trong một năm. Sự lựa chọn 25 triệu đô chỉ khiến họ cười to lên thôi vì nó vượt quá góc nhìn về khả năng của họ nên họ chỉ biết cười to lên thôi.

Nhưng nếu tôi nói tôi là ông chủ của một công ty xuất khẩu và tôi đưa ra mức giá 1000 đô cho từng quả bóng được bỏ vào trong thùng, đóng lại và chuyển đi. Cứ cho là bạn có thể đóng được 500 thùng mỗi ngày và tôi cũng sẽ ký hợp đồng một năm với bạn cho mức thuê này. Ví dụ này có hơi phóng đại nhưng nó sẽ làm rõ ý tôi muốn nói.

Bây giờ, giả sử bạn thực sự ký hợp đồng với tôi và tôi thực hiện theo như những gì đã nói với bạn trước đó, câu trả lời tài chính của bạn khi này là kiếm được 10 triệu đô trong vòng một năm thì thái độ của bạn lúc này sẽ ra sao? Bây giờ, bạn sẽ không còn cười nữa. Thay vào đó bạn sẽ hét lên vì vui mừng và phấn khích. Tại sao? Vì kiếm được 10 triệu đô với hợp đồng này thì quả là dễ mà. Trên thực tế, nếu có là 25 triệu đô cũng vẫn dễ và 100 triệu đô thì cũng không quá sức đâu. Điều gì làm nên sự thay đổi này? Chỉ một điều thôi – đó là bạn có một kế hoạch. Giống như câu phát biểu tôi nói trước đó, bất kỳ ai cũng có thể bắt cá nếu Chúa Giê-su chỉ cho họ biết cá ở đâu và bắt bằng cách nào và bây giờ câu nói này cũng được dành cho bạn. Một khi bạn có kế hoạch, là

kế hoạch khiến bạn nhìn thấy bạn có khả năng làm được thì vấn đề của bạn đã được giải quyết.

Đức Giê-hô-va phán: “Vì chính Ta biết chương trình mà Ta hoạch định cho các con; đó là chương trình bình an chứ không phải tai họa, để ban cho các con một tương lai và một hi vọng. (Giê-rê-mi 29:11)

Hãy để tôi nói lại lần nữa – tôi nghĩ bạn cần phải nghe lại lần nữa - Đức Chúa Trời có kế hoạch **DÀNH CHO BẠN!**

Cách đây vài tháng, tôi vinh hạnh được gặp một trong những đối tác làm ăn tại một hội thánh tôi đang dạy. Cuối giờ nhóm họ đến với tôi bằng một nghi vấn hay tôi nên nói là một câu phát biểu thế này. “Nó không hiệu quả! Tôi đã gieo hạt giống và hiệp ý với chồng tôi liên quan đến việc nhận được một con nai sừng tấm đực nhưng tôi lại không nhận được con nào cả.” Cô kể cho tôi nghe cách cô gieo để có được một con nai đực sừng tấm cụ thể và một con nai sừng tấm bình thường cho một phát bắn đẹp mắt. Thế là tôi bắt đầu hỏi cô nhiều hơn và cuối cùng tôi hỏi cô có tình cờ gặp được con nai đực sừng tấm nào trong ngày hôm đó là con cô sẽ săn không thì cô ấy trả lời tôi “Vâng, đó chính xác là con nai đực sừng tấm tôi đã gieo khi đi săn và nó đứng ở một khoảng cách hoàn hảo cho phát bắn của tôi.”

Bấy giờ tôi có chút ngạc nhiên ở điều này, rồi tôi hỏi điều gì đã xảy ra sau đó. Cô ấy đáp lẽ ra cô ấy đã có một cú bắn hoàn hảo nhưng do cô đã nhờ bạn mình ngắm bắn hộ để cô bóp cò súng và cô cho là bạn cô đã giúp cô chứ bản thân cô chưa từng canh để ngắm bắn nên cô đã bắn trượt. Bây giờ thì đối với tôi, sự việc đã rõ ràng nhưng thật lấy làm ngạc nhiên vì cô đã không là người làm điều này.

Tôi nghĩ đây cũng là nơi mà nhiều Cơ đốc nhân đang ở. Vì một vài lý do nào đó, họ không hiểu quy trình, vai trò họ nắm giữ trong mùa gặt. Tôi phải giải thích cho cô ấy hiểu rằng Đức Chúa Trời đã làm xong phần của Ngài, còn cô thì không hoàn tất vai trò của cô. Bạn thấy đấy, Đức Chúa Trời có thể ban cho bạn một kế hoạch nhưng về phía bạn bạn cũng phải thực hiện vai trò của mình để kế hoạch được thành công. Thật đấy, phải là Đức Chúa Trời và bạn!

*“Vương quốc thiên đàng ví như kho báu **BỊ ẨN GIẤU** trong một đồng ruộng. Một người kia tìm được thì giấu đi, vui mừng đem bán mọi thứ mình có, để mua đồng ruộng ấy.”*

Ma-thi-ơ 13:44

Có quá nhiều lẽ thật về Vương quốc trong câu Kinh Thánh này! Trước tiên, hãy định nghĩa kho báu. Theo từ điển, kho báu là bất cứ loại của cải nào đó quý giá hoặc quý báu. Vì thế kho báu không phải là một thời vàng được; nó có thể là bất cứ thứ gì bạn cần ngay lúc đó. Vì câu Kinh Thánh này đang nói rằng Vương quốc thiên đàng ví như một kho báu hay bạn có thể nói mọi thứ bạn cần trong đời đều có trong Vương quốc. Vậy Vương quốc nằm ở đâu? Trong câu Kinh Thánh này, Chúa Giê-su nói nó bị ẩn giấu trong đồng ruộng. Chà, đừng có nói với tôi là bạn không muốn biết đồng ruộng này nằm ở đâu nhé! Tin tốt lành ở đây đó là Chúa Giê-su đang kể cho chúng ta biết cánh đồng nằm ở đâu và Ngài cũng chỉ cho chúng ta biết làm sao tìm thấy được kho báu bị che giấu này.

Nếu chúng ta đi đến ẩn dụ về người gieo giống trong Mác chương 4, chúng ta sẽ thấy Chúa Giê-su đang dạy cách sản sinh đức tin trong lòng người. Ngài dùng lối so sánh tương tự giữa tâm linh con người là một mảnh đất với Lời Chúa là hạt giống được gieo vào trong đất. Cùng lối so sánh tương tự này, tôi có thể nói rằng mảnh đất được nhắc đến trong Ma-thi-ơ chương 13 cũng có cùng một định nghĩa đó là tâm linh con người. Tôi muốn dành chút thời gian để nhắc cho bạn nhớ điều chúng ta học được trong chương 6, đó là khi chúng ta được sanh lại, tâm linh chúng ta trở thành một với tâm linh của Chúa, điều này cho phép chúng ta tháp vào tư tưởng của Chúa. Vậy nên kho báu nằm trong cánh đồng không hề giới hạn chúng ta chút nào cả mà ngược lại còn cho chúng ta biết rằng tất cả những gì Ngài có thì chúng ta cũng có vì chúng ta là một với Ngài trong Thánh Linh.

Nhưng, như điều đã chép: “Những gì mắt chưa thấy, tai chưa nghe, và lòng chưa nghĩ đến thì Đức Chúa Trời đã dành sẵn cho những người yêu mến Ngài.” Nhưng Đức Chúa Trời đã bày tỏ những điều này cho chúng ta qua Thánh Linh. Vì Thánh Linh thấu suốt mọi sự, ngay cả những điều sâu nhiệm của Đức Chúa Trời. Ai biết được tư tưởng của con người, nếu không phải là tâm linh ở trong chính người ấy? Cũng vậy, không ai có thể biết được ý tưởng của Đức Chúa Trời, ngoài Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Nhưng, chúng ta

không nhận lấy linh của thế gian mà là Thánh Linh từ Đức Chúa Trời, để có thể hiểu được những ân tứ Đức Chúa Trời ban cho chúng ta.

1 Cô-rinh-tô 2:9-12

Và rồi 1 Cô-rinh-tô 2:16 còn bổ sung thêm rằng *chúng ta có tâm trí của Đấng Christ!* Chúa Giê-su xác nhận kho báu nằm ở đâu trong Lu-ca 17:20-21.

... “Vương quốc Đức Chúa Trời không đến một cách rõ ràng để có thể quan sát được... Vì vương quốc Đức Chúa Trời ở trong các người.”

Lu-ca 17:20-21

**VƯƠNG QUỐC ĐÃ THUỘC
VỀ BẠN, HỒI BẠN CỦA TÔI,
TOÀN BỘ VƯƠNG QUỐC LÀ
CỦA BẠN. ĐỨC CHÚA TRỜI
KHÔNG CẦN PHẢI THÊM
THẮT BẤT CỨ ĐIỀU GÌ VÀO
THỨ NGÀI ĐÃ HOÀN TOÀN
BAN CHO BẠN. BẠN VỐN
ĐÃ CÓ MỌI THỨ RỒI!**

Anh em không biết rằng thân thể anh em là đền thờ của Đức Thánh Linh đang ngự trong anh em, Đấng mà Đức Chúa Trời đã ban cho anh em sao? Anh em cũng không còn thuộc về chính mình nữa, vì anh em đã được mua bằng giá rất cao. Vậy, hãy dùng thân thể anh em mà tôn vinh Đức Chúa Trời.

1 Cô-rinh-tô 6:19-20

Vậy, hãy để tôi tóm tắt cho bạn điều tôi đang nói.

CÓ MỘT KHO BÁU BÊN TRONG BẠN!

Kho báu đáng giá bao nhiêu? Kho báu vượt trên mọi giấc mơ to lớn của bạn! Kho báu là không thể nào đo lường được!

Đức Chúa Trời là Đấng hành động trong chúng ta bằng quyền năng Ngài, có thể làm trở hơn bội phần mọi điều chúng ta cầu xin hoặc suy tưởng.

Ê-phê-sô 3:20

Bây giờ, đây là nơi chúng ta sẽ phải tự huấn luyện bản thân chúng ta một cách hoàn toàn khác! Kho báu là thứ vượt trên những gì chúng ta có thể tưởng tượng! Điển hình, khi chúng ta cần thứ gì đó hoặc một sự giúp đỡ nào đó, chúng ta sẽ phải huấn luyện chính chúng ta phải có cái nhìn vượt ra ngoài khả năng của chúng ta để đi tìm bằng được câu trả lời. Nhưng bây giờ, Đức Thánh Linh cũng chính là Đức Chúa Trời sống

trong chúng ta và Ngài là Đấng cứu giúp chúng ta. Chúng ta cũng đã thảo luận cách cầu nguyện trong Thánh Linh hay cầu nguyện tiếng lạ mang sự hướng dẫn đến cho chúng ta và mặc khải những sự mầu nhiệm rồi. Nhưng có nhiều người lại khổ sở đi tìm hiểu kiểu giúp đỡ này không giá trị ra sao hay Chúa có thực sự muốn nhậm lời họ cầu xin trong từng khía cạnh của đời sống họ hay không.

Nhưng khi bạn được sanh lại, bạn trở thành thành viên của đại gia đình Đức Chúa Trời và bạn là công dân của Vương quốc vĩ đại của Ngài. Ngài đã ban cho bạn mọi điều Ngài có! Trên thực tế, Lu-ca 12:32 nói rằng không còn lý do nào cho sự sợ hãi vì Cha của bạn bằng lòng ban cho bạn Vương quốc. Là Vương quốc nào? Chính là Vương quốc của Đức Chúa Trời!

Hỡi bầy nhỏ, đừng sợ, vì Cha các con đã bằng lòng ban vương quốc cho các con rồi.

Lu-ca 12:32

Vương quốc đã thuộc về bạn, hỡi bạn của tôi, toàn bộ Vương quốc là của bạn. Đức Chúa Trời không cần phải thêm thắt bất cứ điều gì vào thứ Ngài đã hoàn toàn ban cho bạn. Bạn vốn đã có mọi thứ rồi! Có nhiều người hành động như thể họ đang làm phiền Chúa nếu họ mời Ngài can dự vào đời sống thường nhật của họ. Nhưng rõ ràng đó chỉ là sự ngu muội mà thôi. Nếu tôi nói với bạn rằng bạn là công dân của Hoa Kỳ và bạn nói “Ồ, tôi không biết. Nếu tôi mở một cửa tiệm ở đây, tôi e là tôi sẽ làm phiền ai đó nếu tôi muốn tận dụng một số điều luật của đất nước để tôi có thể làm ăn ở đây.” Là công dân Hoa Kỳ, bạn được hưởng thụ toàn bộ mọi quy định và đặc quyền của toàn đất nước cung cấp cho bạn. Tất cả đều thuộc về bạn! Đừng thụt tay lại. Hãy đến mà thừa hưởng mọi quyền lợi đã được hợp pháp hoá cho bạn!

Tại sao Vương quốc của Đức Chúa Trời được ví như một kho báu?

Vì nếu bạn nắm rõ thiên đàng, bạn có thể biết trong mọi hoàn cảnh bạn cần phải làm gì với những chiến lược độc đáo, đặc biệt và đến từ Chúa. Hãy để tôi cho bạn một ví dụ khác làm sao điều này được thực hiện.

Khi Drenda và tôi bắt đầu học về Vương quốc, đời sống vợ chồng chúng tôi thay đổi rất nhiều. Hoàn toàn thoát khỏi nợ nần là cảm giác như được hít thở bầu không khí trong lành và cuộc sống có thêm hương vị mới vậy đó. Trả tiền mặt để mua mảnh đất rộng 55

mẫu Anh đã là giấc mơ rồi, đã là một điều kinh ngạc rồi, nhưng chúng tôi vẫn cần có một ngôi nhà được xây trên mảnh đất đó. Chúng tôi không am tường chuyện xây nhà cửa và thực sự không biết bắt đầu từ đâu nhưng chúng tôi bắt đầu cầu nguyện xin Chúa chỉ CÁCH xây dựng ngôi nhà chúng tôi cần trên mảnh đất của chúng tôi. Chúng tôi tin cậy Đức Thánh Linh sẽ giúp đỡ chúng tôi.

Nhưng muốn không bao giờ mắc nợ nên chúng tôi bắt đầu khám phá những cách thức độc đáo để xây nhà. Một trong những cách thức có được nhà đẹp với giá rẻ thì đó là nhà lắp ghép. Nhà lắp ghép không phải là nhà lưu động, thay vào đó, nó là căn nhà được xây dựng từ nhiều phần ráp lại với nhau ở nhà máy sản xuất rồi nó sẽ được vận chuyển và được lắp ráp trên mảnh đất của bạn. Những ngôi nhà như thế này cũng có cùng chất lượng như những ngôi nhà được xây bằng gạch, bê-tông cố định nhưng giá thành rẻ hơn do phương thức xây dựng hữu hiệu tại nhà máy sản xuất. Cho nên chúng tôi có xem qua hai, ba công ty xây dựng nhà lắp ghép cũng như những mẫu nhà họ giới thiệu. Sau một lần nghiên cứu, tìm hiểu về nhà lắp ghép, chúng tôi cảm thấy đây là hướng đi của mình thì chúng tôi chọn ra một công ty và một mẫu nhà mà chúng tôi nghĩ rằng nó sẽ rất đẹp trên mảnh đất của chúng tôi. Chúng tôi cũng đã sẵn sàng ký hợp đồng sau khi trở về nhà từ một hội nghị học đường chúng tôi được mời làm diễn giả ở Virginia. Chúng tôi quyết định tiến hành kế hoạch này vì chúng tôi cũng đã bàn bạc kỹ và chi tiết để xem mình có bỏ lỡ hay thiếu sót gì không và để cảm thấy chắc chắn đây là cách chúng tôi sẽ thực hiện trước khi ký hợp đồng lúc quay trở về nhà.

Tôi không nhớ chuyện xảy ra như thế nào, chỉ nhớ là chúng tôi được mời làm diễn giả ở hội nghị Virginia, chúng tôi được mời ở lại một trong những gia đình phụ huynh của ngôi trường tư thục đó trong lúc chúng tôi ở Virginia. Trên đường đến với ngôi nhà được xây dựng theo phong cách miền Nam xinh đẹp, được gặp nhiều bạn bè mới, chúng tôi khen nhà của họ đẹp ra sao. Rồi trong lúc trò chuyện, chúng tôi mới phát hiện họ tự xây nhà. Mới nghe xong tôi đã sốc. “Anh chị là những nhà xây dựng ư?” Tôi hỏi họ. Họ đáp “Ồ, chúng tôi không phải như thế đâu.” Người bố giới thiệu cho chúng tôi biết anh ta là kế toán cho một công ty lớn ở trong vùng. “Ồ, vậy làm sao anh chị tự xây nhà được hay vậy?” Tôi hỏi.

Họ bắt đầu kể về nhiều thứ khác nữa và trong lúc trò chuyện qua lại, chúng tôi mới kể cho họ nghe là chúng tôi cũng sắp xây nhà và chuẩn bị ký hợp đồng ngay khi chúng tôi về lại thị trấn của mình. Họ rất phấn khởi khi nghe việc này và bắt đầu hỏi chúng tôi về dự định của chúng tôi cho căn nhà mới. Thế là chúng tôi kể cho họ nghe về Vương quốc và cách cuộc đời chúng tôi được biến đổi. Chúng tôi chia sẻ cách có được tiền mặt để mua mảnh đất rộng 55 mẫu Anh cũng như việc chúng tôi hứng khởi ra sao khi thoát khỏi căn nhà trong trang trại đó.

Chúng tôi đề cập đến chuyện chúng tôi đã lên kế hoạch đầu vào đấy hết rồi và họ hỏi liệu có thể cho họ xem bản kế hoạch được không, dĩ nhiên chúng tôi rất vui khi cho họ xem. Rồi chúng tôi xây dựng lại kế hoạch, chúng tôi cùng nhau ngồi xuống bàn ăn và mở bản kế hoạch ra. Không mất quá lâu, người vợ bắt đầu nói thế này, “Không, khu vực này quá nhỏ,” hoặc “anh chị cần một căn bếp lớn hơn” hoặc “anh chị có từng nghĩ đến việc rồi đây bọn trẻ sẽ lớn hơn không? Là ông bà mục sư, anh chị thực sự cần không gian thư giãn lớn hơn.” Về cơ bản, kết quả cuối cùng là họ đã chỉ cho chúng tôi lý do tại sao đây không phải là mẫu nhà để chúng tôi xây dựng và chúng tôi đồng ý với mọi khía cạnh họ góp ý. “Chà, làm sao chúng ta có thể xây căn nhà lớn hơn mà chỉ với số tiền này thôi nhỉ?” “Chà, dễ mà.” Họ đáp. “Anh chị tự xây nhà mình!” Khi nghe họ nói như vậy, tôi gần như cười phá lên. “Cái gì, tôi ư? Tôi tự xây nhà mình?” Như đã nói, tôi không biết gì về nhà cửa! Nhưng họ khích lệ chúng tôi, họ nói rằng việc này không khó. Họ kể cho chúng tôi nghe về cuốn sách có tên *Tiết Kiệm Hơn 50,000 Đô La Khi Bạn Chính Là Ông Chủ Thầu Xây Dựng: Cách Lên Kế Hoạch, Chuẩn Bị Nhà Thầu Phụ Và Xây Căn Nhà Mơ Ước Của Bạn* của tác giả Warren V.Jaeger.

Khi chúng tôi về đến nhà, chúng tôi quyết định không ký hợp đồng xây dựng nhà lắp ghép nữa. Chúng tôi đặt mua cuốn sách đó và đọc nó, nghiền ngẫm từng chương sách. Chúng tôi cũng nhìn vào cách xây dựng một căn nhà mẫu. Cuối cùng, chúng tôi cũng tìm ra được một mẫu nhà chúng tôi thích và bắt đầu phân tích, chia nhỏ từng bước thực hiện. Chúng tôi nói chuyện với một vài người bạn và với một số người có kinh nghiệm trong việc xây nhà nữa. Cuối cùng, chúng tôi quyết định chúng tôi có thể xây nhà! Nhìn vào kế hoạch xây dựng, chúng tôi tự hỏi “Mình có thể làm gì để ngôi nhà nằm trong khả năng chi tiêu tài chính của mình đây?” Không thể tin được, tôi quyết định đi toàn bộ

đường dây trong nhà mặc dầu tôi chưa từng đi dây điện 12/2 trong đời tôi bao giờ. Có

**TÔI LUÔN NÓI RẰNG
NHỮNG BÍ MẬT CỦA ĐỨC
CHÚA TRỜI ĐƯỢC CHE
GIẤU LÀ ĐỂ DÀNH CHO BẠN
CHỨ KHÔNG PHẢI ĐỂ GIẤU
KHỎI BẠN! SA-TAN SỐNG
TRONG BÓNG TỐI VÀ HẮN
KHÔNG BIẾT KẾ HOẠCH
CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI.**

một người bạn biết việc đi dây điện nên anh đã nói cho tôi biết rằng việc này không khó và anh sẽ chỉ cho tôi cách thực hiện.

Vì tôi bận làm ăn kinh doanh nên Drenda quyết định cô ấy là người chịu trách nhiệm chính trong việc liên hệ làm việc với những người thợ xây dựng. Chúng tôi sắp xếp cho một chủ thầu lên khung sườn nhà và chúng tôi sẽ làm phần còn lại. Những việc diễn ra sau đó đúng là căng thẳng nhưng đồng thời

cũng là những ngày tháng thú vị trong đời chúng tôi. Để kể vắn tắt câu chuyện thì thế này. Chúng tôi hoàn tất ngôi nhà với diện tích sàn nhà rộng gấp đôi so với mẫu nhà lắp ghép có thể mang đến. Sàn nhà được làm bằng gỗ; những cánh cửa cũng bằng gỗ rất chắc chắn; phào chỉ được làm bằng gỗ đặc ruột, xinh đẹp, những cái tủ bếp dễ tháo lắp mà không nhất thiết phải là tủ sắt. Chúng tôi đã tiết kiệm được hơn 200,000 đô trong việc tự xây ngôi nhà của mình!

Ngày hôm nay, tôi rất vui khi đã cầu xin Đức Thánh Linh giúp đỡ chúng tôi bằng một kế hoạch. Kết quả vượt trên mọi thứ chúng tôi từng mơ ước mình sẽ có được. Tôi vẫn còn kinh sợ Chúa về cách Ngài sắp đặt chuyến đi Virginia rồi cho chúng tôi được gặp hai vợ chồng cũng vừa mới tự tay xây xong ngôi nhà của họ. Tôi được thuyết phục rằng nếu điều này không xảy ra thì chúng tôi có lẽ không xây được ngôi nhà lắp ghép rồi. Tôi không nói rằng nhà lắp ghép sẽ không được tiến hành mà ý tôi là nó sẽ không thể được tiến hành nhanh đến mức như vậy nếu tôi không có được kế hoạch của Đức Thánh Linh. Căn nhà chúng tôi xây dựng còn là một lời chứng về cách Đức Thánh Linh giúp đỡ bạn trong mọi hoàn cảnh, Ngài sẽ ban cho bạn một kế hoạch cụ thể, một hướng đi nhất định khiến bạn thành công vượt sức mong đợi!

Cho nên một lần nữa, hãy để tôi nói lại rằng...

Đức Chúa Trời có kế hoạch CHO BẠN!

Nhưng có thể bạn sẽ nói, “Gary, chuyện này cái gì cũng tốt cả nhưng Ma-thi-ơ 13:44 đã nói rằng kế hoạch bị chôn giấu mà!”Ồ, vâng, đúng là nó bị chôn giấu nhưng bị chôn giấu là để có ích lợi cho bạn. Hãy nhìn vào những gì Chúa Giê-su nói trong Ma-thi-ơ 13:10-11.

*Các môn đồ đến gần hỏi Ngài: “Sao Thầy dùng ẩn dụ để nói với họ?” Ngài đáp: “Các con **đã được ban cho** sự hiểu biết về những điều bí mật [những thứ bị ẩn giấu] của vương quốc thiên đàng, còn họ thì không được ban cho.*

Ma-thi-ơ 13:10-11.

Sự bí mật về tri thức này là để dành cho bạn chứ không phải cho ma quỷ hay cho những người xấu xa sử dụng sai mục đích hoặc cản trở kế hoạch Đức Chúa Trời muốn bạn biết. Kinh Thánh nói Sa-tan sẽ thay đổi chiến thuật nếu hắn có thể biết được Chúa đang làm cái gì.

Nhưng chúng tôi rao giảng sự khôn ngoan, mầu nhiệm và kín giấu của Đức Chúa Trời, điều đã được Đức Chúa Trời định sẵn từ trước các thời đại cho sự vinh quang của chúng ta. Không có nhà lãnh đạo nào của đời này biết được điều đó, vì nếu biết, họ đã không đóng đinh Chúa vinh quang vào thập tự giá.

1 Cô-rinh-tô 2:7-8

Tôi luôn nói rằng những bí mật của Đức Chúa Trời được che giấu là để dành cho bạn chứ không phải để giấu khỏi bạn! Sa-tan sống trong bóng tối và hắn không biết kế hoạch của Đức Chúa Trời. Hắn chỉ phản ứng theo những gì Ngài làm. Trước khi hắn biết chuyện gì đang xảy ra thì mọi chuyện cũng đã muộn rồi! Cho nên, lần sau có thể bạn sẽ có chút lo lắng nhưng khi màn đêm dần buông xuống mà bạn vẫn chưa có được câu trả lời từ Chúa thì hãy biết rằng Chúa không bao giờ chậm trễ và có lẽ điều bạn nhìn thấy chỉ là một sự trì hoãn – sự trì hoãn hoạt động để giữ cho câu trả lời được che giấu cho đến chừng đúng thời điểm nó sẽ được bộc lộ ra.

*Vương quốc thiên đàng ví như kho báu **BỊ ẨN GIẤU** trong một đồng ruộng. Một người kia tìm được **thì giấu trở lại**, vui mừng đem bán mọi thứ mình có, để mua đồng ruộng ấy.”*

Chúng ta đã thảo luận cánh đồng là gì và nó nằm ở đâu và tại sao nó lại bị ẩn giấu. Bây giờ chúng ta cũng sẽ thảo luận xem làm cách nào để biết được những thứ bị ẩn giấu này từ Vương quốc Đức Chúa Trời bằng việc cầu nguyện trong Thánh Linh và lắng nghe tiếng của Đức Thánh Linh. Nhưng còn có một nguyên tắc khác quan trọng không kém trong tiến trình được kể ra trong câu Kinh Thánh trên mà bạn phải biết. Việc lơ đãng sẽ khiến cho nhiều kế hoạch tốt đẹp và xuất sắc bị sụp đổ dẫn đến sự tụt dốc không phanh trong đời sống nhiều người. Nếu bạn chú ý thì sẽ thấy trong câu Kinh Thánh trên có nói đến một người biết chắc chắn về một kho báu, về một ý tưởng, về một sự dẫn dắt hoặc một kế hoạch xác định từ Đức Chúa Trời cho nên Kinh Thánh mới nói anh ta bèn giấu đi. **ANH TA KHÔNG MANH ĐỘNG NGAY LẬP TỨC VỀ KHO BÁU** này! Anh ta cũng không kể cho bạn bè và hàng xóm láng giềng của anh ta biết về điều anh ta đã nghe được từ Chúa hay một kế hoạch mới mẻ, phấn khởi của anh ta ngay lập tức. Kinh Thánh nói anh ta đem đi giấu lại, rồi đem bán hết mọi thứ để mua cánh đồng. Nói cho đơn giản dễ hiểu, anh ta không muốn tiết lộ nơi cất giấu kho báu cho bất kỳ ai khác cho đến chừng anh ta thực sự sở hữu kho báu. Bằng việc cho đến chừng mình sở hữu được nó thì anh ta muốn đảm bảo rằng sẽ không có bất kỳ ai trộm được kho báu của anh ta cả.

Kinh Thánh cũng tiết lộ vào lúc anh ta tìm được kho báu, thực sự anh ta không thể mua được kho báu nên anh ta phải trải qua tiến trình chuẩn bị để giúp anh ta có khả năng mua được đồng ruộng. Nguyên tắc này vượt trên chuyện tiền bạc, không phải đơn giản là mua món đồ nào đó. Điều này dạy chúng ta rằng có một nguyên tắc quan trọng sống còn trên đời cũng như cách bạn hành động theo điều Đức Thánh Linh chỉ cho bạn nếu bạn muốn thành công.

Kinh Thánh ở đây đang muốn nói rằng một khi bạn nghe được ý tưởng hoặc sự dẫn dắt nào đó, bạn đừng nên hành động ngay cho đến chừng bạn có khả năng giữ được nó. Tôi nghĩ chúng ta có thể dễ dàng nhìn thấy được điều này trong chuyện tiền bạc. Nếu bạn không có đủ tiền để mua đất, chắc chắn bạn sẽ không nói cho ai biết rằng có kho báu trong mảnh đất đó. Nếu chuyện có kho báu bị lộ ra thì bạn biết chắc rằng sẽ có người mua ngay miếng đất. Thay vì vậy, bạn sẽ đi và làm bất cứ điều gì để có tiền mua cho bằng được miếng đất trong lúc giữ kín bí mật về chuyện kho báu cho riêng bạn mà thôi.

Nguyên tắc này là thật cho mọi sự hướng dẫn hoặc sự dẫn dắt Đức Chúa Trời ban cho bạn. Có nhiều lúc, Cơ đốc nhân bỏ lỡ ngay từ đầu cho một cái kết tốt đẹp. Có nhiều lúc, Đức Thánh Linh sẽ mặc khải cho chúng ta một ý tưởng nào đó, Ngài không mặc khải để chúng ta hành động ngay vào lúc đó mà là để cho phép chúng ta có thời gian chuẩn bị hầu cho chúng ta thực sự nắm bắt được cơ hội. Đối với bất kỳ sự nỗ lực nào thì giai đoạn chuẩn bị cũng là phần quan trọng nhất trong tiến trình. Trong thể thao, những trận đấu thắng hay thua đều dựa trên sự chuẩn bị của đội đó trong suốt quá trình luyện tập, khi mà chẳng có ai ở đó để xem họ luyện tập ra sao. Nhưng bạn sẽ phải đồng ý một điều rằng thời gian luyện tập chưa khi nào là vui cả; nó vô cùng mệt mỏi. Nếu so sánh thì ai cũng thích sự phấn khích của trận thi đấu, đám đông cổ vũ, đèn điện sân khấu và khoảnh khắc chiến thắng nữa.

Không may thay, những giấc mơ này sẽ trở thành nỗi buồn và đau khổ khi sự chuẩn bị không được chú trọng. Tôi không thể kể cho bạn biết từng có bao nhiêu người thất bại tôi từng gặp chỉ vì họ không biết nguyên tắc này. Tôi từng thấy có nhiều người thực sự được Chúa kêu gọi, thực sự được xúc dầu, ra đi mở hội thánh trong khi họ chưa chuẩn bị đủ về mặt cảm xúc lẫn tài chánh và thế là kết thúc bằng thảm họa thay vì giấc mơ họ đã nhìn thấy lúc ban đầu. Tôi từng biết có nhiều người nghe được ý tưởng kinh doanh đến từ Chúa và họ tin chắc rằng họ sẽ thành công, thế là họ nghỉ công việc làm trọn thời gian mà không có sự khôn ngoan hay sự chuẩn bị phù hợp nào và họ kết thúc bằng sự phá sản. Phần buồn bã trong những câu chuyện này đó là Chúa bị đổ lỗi và những người có liên quan trở thành những con người vỡ mộng không những vỡ mộng bởi chính bản thân họ mà còn bởi Chúa nữa. Tôi không chắc tại sao có nhiều người nghĩ sự thành công sẽ xảy đến chỉ sau một đêm. Nhưng có nhiều người cần phải được dạy về tiến trình thành công được chứa đựng bằng câu Kinh Thánh đơn giản này.

Có nhiều người đến với tôi và bảo, “Mục sư ơi, Đức Chúa Trời nói với tôi rằng đây là hội thánh Chúa gọi tôi đến.” Và rồi tôi không bao giờ gặp lại họ thêm lần nào nữa. Điều tiếp theo bạn nghe được đó là nhà của họ bị liệt vào danh sách nhà bán phát mãi và xe của họ đang bị thu hồi. Đây KHÔNG phải là những gì Đức Chúa Trời dành cho bạn.

Khi bạn nghe được một ý tưởng nào đó đến từ Đức Thánh Linh, điều đó không có nghĩa bạn hành động ngay tắp lự lúc đó. Hầu hết thời gian đó là để dẫn bạn đến chỗ cất giấu

giấc mơ và chuẩn bị để sở hữu được nó. Thường thì chúng ta không có tất cả mọi thứ chúng ta cần để sở hữu khái tượng cùng với sự thành công. Sự chuẩn bị có thể sẽ mất một tuần hoặc thậm chí vài năm tùy thuộc vào việc Chúa chỉ cho bạn cần làm những gì. Bạn phải hiểu sự chuẩn bị và thời điểm cũng quan trọng như nhau có khi hơn cả việc có ý tưởng đấy!

Tôi biết trong trường hợp của tôi, tôi được gọi để rao giảng Phúc Âm năm tôi 19. Tôi có một khái tượng rõ ràng lúc tôi đang cầm cuốn Kinh Thánh và Chúa phán với tôi rằng, “Ta gọi con để rao giảng Lời Ta” ba lần. Nó là một kinh nghiệm rất thật và mạnh mẽ. Nhưng Chúa lại không bảo tôi phải đi ra và rao giảng ngay lúc đó. Thay vào đó, Ngài bảo tôi đi học đại học. Bạn thấy đấy, về cơ bản tôi bị đánh trượt cấp ba với mức điểm 1.3. Tôi xấu hổ lắm và tránh gặp mọi người. Hãy để tôi nói rõ. Thậm chí tôi còn chưa có sự trưởng thành cần thiết để chẵn bầy nữa! Cho nên tôi vào đại học, và nó thật sự khó, rất khó – nhưng tôi đã kiên nhẫn và hoàn thành xong bốn năm đại học.

Sau khi tốt nghiệp đại học, tôi tự hỏi đó đã là lúc để tôi rao giảng chưa. Nhưng Chúa lại phán với tôi rằng Ngài muốn tôi đi làm công việc bán bảo hiểm và bảo hiểm chứng khoán cho một công ty tài chính trong vùng. Mặc dầu điều này nghe vô lý với tôi nhưng tôi biết đó là tiếng Chúa tôi đã nghe được nên tôi đã xin đi làm. Công việc đó thậm chí còn khó hơn đi học đại học. Tôi phải gọi điện thoại chào hàng, tư vấn sản phẩm mỗi ngày và học cách vượt qua nỗi sợ đám đông. Sống bằng việc ăn hoa hồng rất khó và thành thật mà nói, ngày nào tôi cũng muốn nghỉ việc nhưng tôi biết tôi không thể. Cuối cùng, sau một vài năm, tôi cũng thành thạo được công việc tôi đang làm. Trên thực tế, Drenda và tôi đã xây dựng văn phòng của chúng tôi lên vị trí số một trong tổng số 5000 văn phòng khắp quốc gia và chúng tôi được công nhận.

Đó là lúc Chúa phán với tôi rằng bây giờ là lúc con mở hội thánh. Tôi đã 40 tuổi tại thời điểm đó. Mất 21 năm để Chúa chuẩn bị tôi cho khái tượng Ngài ban cho tôi năm tôi 19. Khi bắt đầu chẵn bầy, bấy giờ tôi mới hiểu tại sao tôi lại cần nhiều sự chuẩn bị đến thế. Chức vụ chẵn bầy khó hơn tôi nghĩ. Nhưng vì tôi đã được huấn luyện về mối quan hệ con người cũng như cách xử lý lúc bị từ chối khi còn đi làm nên tôi có thể trung tín với sự kêu gọi của Chúa trên cuộc đời tôi. Không phải nhiệm vụ nào cũng mất 21 năm chuẩn bị nhưng nguyên tắc chuẩn bị thì giống nhau.

Vì nguyên tắc của sự chuẩn bị này mà tôi thích câu Kinh Thánh Ma-thi-ơ 13:44 được diễn dịch như sau:

Vương quốc thiên đàng ở trong các con sẽ ban cho các con trí hiểu hoặc khả năng hiểu được những bí mật hoặc những điều ẩn giấu của Đức Chúa Trời. Tri thức này sẽ được ban cho các con từ Thánh Linh của Đức Chúa Trời, chính Ngài đang sống bên trong các con. Khi một người tìm được hoặc nghe được tri thức mẫu nhiệm thì đó là kho báu cho người, là câu trả lời cho người, người sẽ đem đi giấu trong lòng và trong trí. Và người đó hết mọi niềm vui và sức mạnh của mình để đeo đuổi, để chuẩn bị cẩn thận, sự hướng dẫn và dẫn dắt được mặc khải cho người và người sẽ nắm giữ được và có được câu trả lời cho người.

CHƯƠNG 8

NƠI KHÓ THĂNG TIẾN

Hai vợ chồng mục sư bạn tôi Peter và vợ anh ấy là mục sư của một hội thánh lớn tại New Zealand đã có kỳ nghỉ ngắn tại Hoa Kỳ. Đó là vào dịp giáng sinh, họ dừng chân tại Colorado Springs trong một khách sạn có tên Broadmoor vài ngày để nghỉ ngơi và tận hưởng khung cảnh giáng sinh. Nếu bạn chưa từng đến Broadmoor thì đó là một trong

những khu nghỉ dưỡng tuyệt vời nhất nước Mỹ, nằm đối diện dãy núi Rocky; họ rất giỏi trong việc trang trí Giáng sinh. Mục sư Peter gọi cho chúng tôi để báo họ đã đến nơi và muốn mời chúng tôi đến chơi với họ. Chúng tôi nắm bắt ngay cơ hội và dành ba ngày tuyệt vời nhất tại đó.

Khi ở với mục sư Peter, chúng tôi thường dành nhiều thời gian để nói chuyện về chức vụ vì anh ấy cũng là một phần của đội nhóm tôi, đây cũng là một phần trong chuyến đi này. Hai chúng tôi dự tính về những kế hoạch sắp đến trong một năm tiếp theo và cùng nhau chia sẻ những ý tưởng. Rồi cũng đến lúc phải nói lời tạm biệt, nói tạm biệt lúc nào cũng buồn vì họ là những người bạn rất thân thiết của chúng tôi. Drenda và tôi thường đi New Zealand để thăm họ mỗi năm một lần hay chỉ ít những năm trước và những năm sau này là như vậy chứ năm nay tôi quá bận nên không lên kế hoạch đi thăm họ được.

Khi về đến nhà thì chúng tôi đã sẵn sàng để đối diện một năm mới với nhiều dự định tuyệt vời. Tuy nhiên, thú vị thay, vào ngày 9 tháng Một, tôi mơ thấy mục sư Peter mời tôi giảng cho hội thánh của anh vào tháng Hai. Tôi nhớ khi ngẫm nghĩ lại việc đó thì tôi thấy thật bất thường vì tôi vừa mới trải qua ba ngày nghỉ cùng với anh ấy mà, anh ấy cũng không đề cập gì đến chuyện mời tôi giảng cả và tháng Hai cũng đã bắt đầu rồi. Tôi kể cho Drenda nghe điều Chúa phán với tôi lúc tôi đang làm bữa sáng trong bếp.

Tôi đặt máy vi tính trên bàn trong căn phòng bếp và như thường lệ tôi đều bật nó lên. Lúc ngồi xuống nhâm nhi cốc cà phê, tôi nhận được một lá thư điện tử từ mục sư Peter. Tôi mở email lên và kinh ngạc khi thấy mục sư Peter mời tôi giảng cho hội nghị tài chính thường niên còn ba tuần nữa sẽ diễn ra của anh. Dĩ nhiên, tôi rất ngạc nhiên nhưng vì tôi đã nhận được giấc mơ đó nên tôi không bị sốc. Tôi lướt nhanh lịch trình làm việc của mình để xem tôi có thể nhận lời hay không vì suốt tháng Hai tôi phải đi công tác nhiều nơi nhưng cùng lúc này mục sư Peter lại có lời mời tôi đi New Zealand. Drenda và tôi đã lên lịch bay đi Buenos Aires, Ác-hen-ti-na một vài ngày trước khi tôi đến Auckland. Cách duy nhất để tôi đến đó kịp lúc là tôi phải rời đi ngay sau khi hội nghị Buenos Aires kết thúc, rồi bay trực tiếp đến Sydney, Úc rồi bắt chuyến bay khác sang Auckland. Tôi chưa bao giờ lên lịch trình di chuyển như vậy nhưng vì Chúa đã phán với tôi nên tôi biết chúng tôi nên đi.

Chuyến đi Ác-hen-ti-na của chúng tôi là chuyến đi của công ty do một trong những đối tác mà công ty tôi làm việc cùng tài trợ cho chuyến đi. Chuyến đi rất tốt đẹp và đó cũng là quãng thời gian vui vẻ vì được gặp lại nhiều người bạn sau mỗi một năm, đại loại thế. Ác-hen-ti-na thời điểm đó đang phải giải quyết với nhiều vấn đề tài chính khá nghiêm trọng và cũng có nhiều cuộc bạo động xảy ra trong thành phố nhưng nói chung chuyến đi rất tốt đẹp vì tôi chưa từng đến đó trước đây. Rồi chúng tôi trải qua 16 giờ bay để đến Sydney, đây là chuyến bay dài nhất trước giờ tôi đi. Máy bay bay trên đỉnh Nam Cực là nơi tôi nghĩ sẽ rất tuyệt vời vì tôi hi vọng có thể nhìn xuống phần xinh đẹp này của thế giới từ trên không.

Suốt chuyến bay, nhìn qua cửa sổ máy bay, tôi không nhìn thấy được gì ngoài tuyết giá dưới chân tôi, tôi chợt nhận ra mình đang đi chuyến bay của hãng hàng không Ác-hen-ti-na, là hãng hàng không cũng gặp nhiều trục trặc tài chính trong nước đang cố gắng để không bị mắc nợ. Có một suy nghĩ xẹt qua đầu tôi lúc đó rằng liệu công ty này có bay đường bay tắt để bảo trì máy bay của họ hay không và chúng tôi sẽ phải đáp xuống nơi này của thế giới không, nếu quả là vậy thì đây không phải là bức tranh đẹp lắm đâu. Nhưng tôi biết tôi an toàn trong tay Chúa, chính Ngài đã dẫn dắt tôi đến với chuyến đi này.

**“VÌ TẤT CẢ NHỮNG
AI ĐƯỢC THÁNH
LINH CỦA ĐỨC
CHÚA TRỜI DẪN
DẮT ĐỀU LÀ CON
CỦA ĐỨC CHÚA
TRỜI.”**

RÔ-MA 8:14

Đến Sydney, chúng tôi gọi nhanh cho mục sư Peter và Bev thì chúng tôi bị sốc khi được biết mục sư Peter đã nhập viện vì bị nhồi máu cơ tim. Anh ấy không thể giảng trong suốt hội nghị vào cuối tuần và chị ấy hỏi tôi có thể nhận lịch dạy suốt hội nghị hay không. Bấy giờ thì tôi biết tại sao Chúa lại dẫn tôi đi New Zealand và tôi rất kính sợ cách Đức Thánh Linh hướng dẫn mỗi bước chúng tôi đi. Đây là lời nhắc nhở quan trọng những gì Rô-ma 8:14 phán.

“Vì tất cả những ai được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dẫn dắt đều là con của Đức Chúa Trời.” (Rô-ma 8:14)

Một lần nữa, chúng ta đang nói về khả năng nghe được sự hướng dẫn, những ý tưởng, những khái niệm đến từ Đức Thánh Linh. Không có câu chuyện nào hay hơn trong Kinh Thánh minh họa bài học tiếp theo của tôi về việc làm thế nào việc lắng nghe Đức Thánh Linh lại có thể mang ra những câu trả lời đến với bạn cho bằng câu chuyện của Đa-ni-ên. Hãy cùng đi theo câu chuyện được bắt đầu trong Đa-ni-ên 2:1-6.

Năm thứ hai triều vua Nê-bu-cát-nết-sa, vua thấy chiêm bao khiến tâm trí vua bối rối, không ngủ được. Vua cho triệu tập các thuật sĩ, pháp sư, phù thủy và người Canh-đê để cắt nghĩa giấc chiêm bao cho vua. Họ vào chầu trước mặt vua. Vua nói với họ: “Trẫm đã thấy một giấc chiêm bao và tâm trí trẫm bối rối vì muốn biết ý nghĩa giấc chiêm bao đó.” Những người Canh-đê tâu với vua bằng tiếng A-ram rằng: “Bệ hạ vạn tuế! Xin bệ hạ thuật lại giấc chiêm bao cho các đầy tớ bệ hạ, và chúng tôi sẽ đưa ra lời giải nghĩa.”

Vua trả lời với những người Canh-đê: “Đây là điều trẫm đã quyết định: Nếu các người không nói cho trẫm biết nội dung và lời giải thích giấc chiêm bao đó thì các người sẽ bị xé ra từng mảnh, nhà các người sẽ thành đồng phân. Nhưng nếu các người nói cho trẫm rõ giấc chiêm bao và lời giải thích thì trẫm sẽ ban cho các người quà tặng, phần thưởng và quyền cao chức trọng. Vậy hãy nói cho trẫm giấc chiêm bao đó và lời giải nghĩa đi.”

Đa-ni-ên 2:1-6

Những người Canh-đê tâu với vua: “Không một người nào trên thế gian này có thể đáp ứng yêu cầu của bệ hạ được, vì chẳng có vua nào, dù có uy quyền vĩ đại đến đâu đi nữa, lại đem việc như thế hỏi thuật sĩ, pháp sư hay người Canh-đê bao giờ. Việc bệ hạ đòi hỏi thật là khó khăn, không ai có thể tỏ cho bệ hạ được ngoại trừ các thần không ở chung với loài xác thịt.” Nghe vậy, vua nổi trận lôi đình và ra lệnh giết hết các nhà thông thái của Ba-by-lôn. Thế là lệnh giết các nhà thông thái được ban ra; người ta tìm Đa-ni-ên và các bạn của ông để giết.

Đa-ni-ên 2:10-13

Rồi Đa-ni-ên trở về nhà và nói rõ mọi việc cho các bạn mình là Ha-na-nia, Mi-sa-ên và A-xa-ria, và bảo họ cầu xin ơn thương xót của Đức Chúa Trời ở trên trời về điều bí nhiệm này, để Đa-ni-ên và các bạn không bị tiêu diệt chung với những nhà thông thái khác của Ba-by-lôn. Đêm ấy, điều bí nhiệm được bày tỏ cho Đa-ni-ên trong một khả tượng. Đa-ni-

ên ca ngợi Đức Chúa Trời trên trời. Đa-ni-ên nói: “Tôn ngợi danh Đức Chúa Trời đời đời vô cùng! Vì mọi sự khôn ngoan và quyền năng đều thuộc về Ngài. Chính Ngài thay đổi thì giờ và mùa, phế lập các vua; Ngài ban khôn ngoan cho người khôn ngoan và hiểu biết cho người hiểu biết. **Chính Ngài bày tỏ những việc sâu xa bí ẩn; Ngài biết những gì xảy ra trong bóng tối và ánh sáng ở với Ngài.**

Đa-ni-ên 2:17-22

Đa-ni-ên đang ở trong hoàn cảnh cận kề giữa sự sống và cái chết, một nơi chết chóc. Nhưng có một chìa khoá lớn cho sự cất nhắc sau này của bạn. Đức Chúa Trời dùng hoàn cảnh này để cất nhắc ông chứ không phải để triệt hạ ông. Đa-ni-ên có thể kể và thông giải giấc mơ của vua Nê-bu-cát-nết-xa bởi tri thức mầu nhiệm của Đức Thánh Linh. Vua rất xúc động về việc này nếu chúng ta xem tiếp phân đoạn sau.

Bấy giờ, vua Nê-bu-cát-nết-xa sắp mặt xuống lạy Đa-ni-ên rồi truyền đem lễ vật và trầm hương dâng cho ông. Vua nói với Đa-ni-ên, “Thật, Đức Chúa Trời của các ngươi là Đức Chúa Trời của các thần, là Chúa của các vua, là Đấng mặc khải những điều bí nhiệm, nhờ Ngài mà ngươi có thể bày tỏ những điều bí nhiệm này.”

Vua đặt Đa-ni-ên vào địa vị cao trọng và ban cho ông tặng phẩm quý giá. Vua lập ông cai trị toàn tỉnh Ba-by-lôn và đứng đầu các thủ lĩnh của các nhà thông thái Ba-by-lôn. Theo lời thỉnh cầu của Đa-ni-ên, vua bổ nhiệm Sa-đơ-rắc, Mê-sác và A-bết-nê-gô cùng cai quản tỉnh Ba-by-lôn; còn Đa-ni-ên thì túc trực trong cung vua.

Đa-ni-ên 2: 46-49

Kết quả của Đa-ni-ên là gì trong việc nghe được tiếng phán của Đức Chúa Trời? Đó là sự cất nhắc và giàu có!

Chúng ta có thể tìm thấy cùng một kết quả như vậy trong một câu chuyện Kinh Thánh khác, câu chuyện về Giô-sép. Đối diện với hoàn cảnh tương tự, Giô-sép được ban cho cơ hội thông giải giấc mộng của vua Pha-ra-ôn. Thành công trong khả năng thông giải giấc mơ cũng như đưa ra được kế hoạch quản trị về việc cung cấp lương thực cứu người

Ai Cập khỏi nạn đói theo giấc mơ được khải tỏ đó, chúng ta tìm thấy được câu trả lời của Pha-ra-ôn trong Sáng Thế Ký 41:39-40.

Pha-ra-ôn nói với Giô-sép: “Vì Đức Chúa Trời bày tỏ cho ngươi biết tất cả những việc này, nên chẳng còn ai khôn ngoan sáng suốt hơn ngươi cả. Vậy, ngươi sẽ cai trị nhà của trẫm, toàn dân của trẫm sẽ phục tùng mệnh lệnh của ngươi. Trẫm lớn hơn ngươi chỉ vì ngài vua mà thôi.”

Sáng Thế Ký 41:39-40

Trong cả hai câu chuyện này, sự tuyệt vọng là cảm dỗ rất thật ngay từ lúc bắt đầu nhưng sự cất nhắc và giàu có mới chính là kết quả. Có thể nói đơn giản hơn rằng thế gian sẽ phải chi trả món tiền lớn cho người biết giải quyết những nan đề lớn. Đức Thánh Linh trong bạn yêu bạn đến nỗi thiết lập quyền lợi cho bạn ngay giữa những nan đề lớn! Đừng bắt đầu sợ hãi khi điều đó xảy ra mà hãy bắt đầu ngợi khen Chúa vì Ngài sẽ giúp bạn giống như Ngài đã giúp Đa-ni-ên và Giô-sép vậy! Tôi luôn nói câu này, đó là Chúa sẽ luôn được vinh hiển, còn tôi sẽ luôn có tiền! Tôi thích điều Đa-ni-ên nói về Chúa, **“Chính Ngài bày tỏ những việc sâu xa bí ẩn; Ngài biết những gì xảy ra trong bóng tối và ánh sáng ở với Ngài.”** Đa-ni-ên nói rằng ánh sáng ở với Ngài. Điều này có nghĩa, giống như việc vừa bước ra khỏi bóng tối, khi bạn bật công tắc đèn, bạn có thể thấy được mình đang đi đâu! Sự sợ hãi sẽ bị cất đi bởi ánh sáng và bạn sẽ thấy được con đường bạn đi. Phao-lô ngụ ý câu này rằng Đức Chúa Trời sẽ phán và giúp bạn trong những giờ phút khó khăn.

*Anh em biết rằng, khi còn là người ngoại đạo, anh em đã bị các thần tượng **câm** dẫn đi sai lạc. (1 Cô-rinh-tô 12:2)*

Phao-lô đang nói rằng mọi tượng thần đều bị câm điếc, còn Đức Chúa Trời thì sống động!

Bây giờ, có thể bạn đang tự hỏi tại sao tôi lại đặt tiêu đề cho chương sách này là “Nơi Khó Thăng Tiến.” Bởi vì trong những nơi khó khăn thì Đức Thánh Linh lại có câu trả lời dành cho bạn. Chính tại nơi khó khăn đó sẽ mang cơ hội hoàn hảo để bạn được cất nhắc. Nơi khó khăn là nơi thiết lập hoàn hảo cho sự thăng tiến tiếp theo của bạn! Không may

thay, có nhiều Cơ đốc nhân lại bị héo hon từ nơi của sự khó khăn. Trên thực tế, có nhiều người nghĩ nếu họ ở trong nơi khó khăn, họ sẽ bỏ lỡ Chúa.

Tôi nhớ khi lần đầu tiên thực hiện chương trình truyền hình, những hoá đơn chúng tôi phải trả tổng cộng là 9000 đô la mỗi tháng. Chà, tôi đã từng nghĩ rằng tháng nào cũng sẽ có nhiều nguồn tiền đổ xuống nhưng ai dè các hoá đơn lại tăng đến 20,000 đô la mỗi tháng và rồi thì lên đến 50,000 đô la. Một ngày nọ khi chúng tôi đang cầu nguyện thì Amy, con gái của tôi bắt đầu nói tiên tri;

“Mùa gặt thật quá lớn cho con. Ta đang mở rộng con. Chỉ bởi Thánh Linh của Ta thì con mới hiểu được điều gì đang xảy ra! Con sẽ bước ra, để Ta dẫn con đến với những điều khó khăn, khó khăn hơn những gì con nghĩ, con có làm được không?”

Trước khi kể cho bạn nghe câu chuyện đó, dựa trên những gì bạn biết tính đến thời điểm này, bạn có thể nói cho chúng ta biết nên thông giải chữ này như thế nào không? SỰ CẤT NHẮC! Tôi thích sự lựa chọn Ngài đã ban cho tôi. Ngài đang hỏi rằng liệu tôi có thể đi xa hơn với Ngài không. Ngài đang mời gọi tôi. Nếu tôi trả lời không, Ngài sẽ cử người khác đi thay tôi, tôi dám chắc luôn. Nhưng tôi lại thích bản thân mình được cất nhắc hơn, bạn có vậy không?

Chà, tôi đáp lại Ngài rằng, “Vâng, thưa Chúa, con biết Ngài sẽ đi cùng con.” Một vài tuần sau đó, nhà mạng Daystar mời chúng tôi tham gia một suất trên truyền hình mỗi ngày dù trước đó chúng tôi chỉ làm chương trình phát sóng hằng tuần mà thôi. Nếu chúng tôi nhận lời, hoá đơn chi trả của chúng tôi sẽ tăng vọt lên đến 200,000 đô la mỗi tháng. Chà, căn cứ trên lời tiên tri và sự cảm thúc của Đức Thánh Linh từ bên trong, tôi đã đồng ý. Mọi người đều nói với tôi rằng khoảng vài tháng nữa thôi chắc tôi sẽ không trả nổi cho những hoá đơn phát sóng trên mạng cho đến khi nào mọi người đều xem chương trình của tôi. Đó chính xác là những gì đã xảy ra nhưng có thêm phần khó khăn hơn những gì chúng tôi đã lường trước. Trong năm tháng, tôi thiếu hụt 500,000 đô la cho mọi khoản phí hoà mạng. Trên thực tế, nhà mạng đã gửi thư điện tử cho tôi để báo cho chúng tôi biết rằng họ có chút lo lắng vì chúng tôi đã trả chậm hoá đơn cho họ.

Tôi thực sự bắt đầu vật lộn với Chúa về điều này với chương trình phát sóng mang tên *Sửa Lại tiền Bận của Bạn*! Tôi bắt đầu có chút nản lòng và nói với Drenda rằng tôi cần

cắt bớt chương trình phát sóng. Nhưng cô ấy đáp, “Chúa đã nói gì với anh? Ngài nói Ngài sẽ trả khoản đó mà, phải không anh?” Liên tục nhiều ngày, đó là tất cả những gì cô ấy nói mỗi khi tôi nói chuyện này với cô ấy. Chà, chúng tôi đã cầu nguyện và mặc dầu lúc đó tôi chưa có câu trả lời nhưng tôi cảm thấy có sự bình an của Chúa. Tuần lễ đó, tôi nằm mơ thấy một chồng ngân phiếu. Điều lạ lùng về giấc mơ ấy là không những tôi thấy những con số trên các tờ chi phiếu mà tôi còn thấy ai đang ghi ngân phiếu nữa. Tôi biết khi tôi tỉnh dậy thì những hoá đơn truyền hình đã được trả xong và tôi thấy bình an với giấc mơ này. Wow, tuần lễ đó tôi có thể nói là một cuối tuần bình thường thôi nhưng đã có 500,000 đô la chảy đến y hệt giấc mơ tôi đã mơ thấy. Con số tôi thấy và người viết ngân phiếu, tất cả đều y hệt trong giấc mơ của tôi.

**BẠN CÓ THỂ TIN
CẬY ĐỨC THÁNH
LINH GIÚP ĐỠ BẠN
VÀ DẪN DẮT BẠN
ĐI QUA MỌI HOÀN
CẢNH.**

Bạn thấy không, nơi khó khăn không hẳn là một điều gì đó tệ hại! Bạn tôi ơi, nơi khó khăn chính là nơi để bạn được cất nhắc! Mọi người nói với tôi rằng họ sợ bước vào nơi khó khăn vì họ sợ mắc sai lầm. Nhưng Đức Thánh Linh có thể cảnh báo cho bạn biết những sai lầm tiềm ẩn nếu bạn chịu lắng nghe Ngài.

Tôi nhớ lúc tôi vận hành công ty thế chấp cách đây nhiều năm, có một vị khách hàng muốn vay thế chấp căn nhà của mình để đầu tư vào công ty mà tôi cảm thấy không được tốt cho lắm. Tôi nhớ lúc mình bước xuống cầu thang văn phòng công ty thế chấp, một trong những đại diện kinh doanh của tôi đã nói chuyện với tôi về việc này. Bất ngờ, tôi cảm thấy Đức Thánh Linh đang hướng dẫn tôi biết phải làm gì trong trường hợp này. Tôi trả lời đại diện bán hàng của tôi rằng, Anh có thể có được hợp đồng nhưng hãy cho khách hàng ký vào một tờ đơn thuộc gói cho vay với nội dung chúng tôi không thuộc bên bộ phận công ty đầu tư mà chỉ thực hiện khoản vay theo yêu cầu của khách hàng.” Chúng tôi còn nói thêm nữa là chúng tôi không chịu bất kỳ trách nhiệm nào liên quan đến sự an toàn hoặc hiệu suất của khoản đầu tư nói trên, cũng như không yêu cầu khách hàng đầu tư vào công ty đó. Khoảng sáu tháng sau, mọi thứ đều tiêu tán hết. Công ty đầu tư phát triển đã làm mất toàn bộ số tiền của khách hàng. Đơn kiện cũng đã được

đệ lên để kiện công ty đầu tư phát triển lẫn công ty tôi. Tuy nhiên, khi luật sư của họ nhìn thấy tờ đơn mà tôi đã yêu cầu khách hàng ký thì chúng tôi đã được bác đơn kiện.

Chính Đức Thánh Linh bất thành linh dừng tôi lại trên cầu thay vào ngày hôm đó và cũng chính Ngài đã khiến tôi nói chuyện với người đại diện về việc làm một lá đơn đưa vào trong chứng từ kết thúc. Cho nên, bạn có thể tin cậy Đức Thánh Linh giúp đỡ bạn và dẫn dắt bạn đi qua mọi hoàn cảnh. Như Chúa Giê-su từng nói, “hỡi con, đừng sợ!”

Tôi đã kể câu chuyện này ở một trong số các cuốn sách của tôi nhưng nó vẫn được lặp lại trong phần thảo luận này. Một ngày nọ, gia đình tôi đi nghỉ ba ngày cuối tuần. Mọi người đều ngồi lên xe và khi tôi khởi động máy thì đột nhiên Đức Thánh Linh bảo tôi dời chiếc xe ô tô còn lại của tôi ra chỗ khác. Trên con đường lái xe vào nhà, tôi còn một chiếc xe ô tô nữa đang đậu kế chiếc xe bán tải này. Vậy mà Đức Thánh Linh lại bảo tôi ra khỏi xe bán tải để lái chiếc ô-tô còn lại của tôi vào bãi cỏ. Thật kì lạ. Tôi nghĩ thầm, “Tại sao Đức Thánh Linh lại bảo mình đem xe ra khỏi con đường lái xe vào nhà để đậu vào bãi cỏ chứ?” Tôi chịu. Nhưng cảm giác ấn tượng này thật mạnh mẽ! Cho nên tôi nói với Drenda điều tôi sắp làm là ra khỏi xe bán tải, ngồi vào xe ô-tô để dời nó ra khỏi con đường lái xe vào nhà để đậu lên bãi cỏ. Tôi không nghĩ nhiều về điều này cho đến khi chúng tôi trở về nhà vào tối Chúa Nhật. Nơi lẽ ra chiếc ô-tô của tôi đậu đã bị một cây thích to lớn ngã ngang con đường lái xe vào nhà ngay vị trí ô-tô tôi thường đậu. Nhưng bây giờ xe của tôi đang nằm trên bãi cỏ nên hoàn toàn không hề hấn gì vì cây thích đó ngã không trúng chỗ xe ô-tô của tôi theo một cách thật hoàn hảo. Nếu nó mà đậu ở đó, có lẽ nó đã bị tan tành rồi.

Dĩ nhiên, Drenda và tôi là những tấm gương hoàn hảo cho việc không biết xử lý tiền bạc như thế nào. Nhưng tất cả những gì chúng tôi cần đó là những chiến lược bí mật và những sự khôn ngoan kín giấu để khiến chúng tôi đứng cao hơn hoàn cảnh của chúng tôi. Bây giờ tôi sẽ phải mỉm cười khi chương trình phát sóng truyền hình của chúng tôi được phát trên toàn thế giới, được gọi là chương trình *Chấn Chỉnh Lại Tiền Bạc!*

Hỡi bạn của tôi, đây là vận mệnh của bạn ngày hôm nay.

“Những người yếu đuối sẽ trở nên mạnh mẽ; họ sẽ trở nên dũng cảm trong chiến trận, khiến quân ngoại xâm chạy trốn.” (Hê-bơ-rơ 11:34b)

Có những nơi khó khăn và tưởng chừng không thể sẽ trở nên dễ dàng và có thể khi bạn biết được câu trả lời!

CHƯƠNG 9

TIẾNG PHÁN ÊM DỊU, NHỎ NHẸ

Khi tôi bắt đầu giảng dạy về tiếng phán của Đức Thánh Linh, có nhiều người nói với tôi rằng họ chưa từng nghe được tiếng phán của Đức Chúa Trời. Nhưng tôi luôn bảo họ rằng, “Có, anh nghe được đấy!”. Nếu bạn cũng có cùng cảm nhận như họ rằng bạn chưa từng nghe được tiếng phán của Đức Chúa Trời thì xin vui lòng mở ra trong 1 Các Vua 19:11-12.

Đức Chúa Trời phán với ông: “Hãy đi ra, đứng trên núi trước mặt Đức Giê-hô-va.” Khi, Đức Giê-hô-va đang đi ngang qua; có một ngọn gió thổi rất mạnh, xé núi ra và làm vỡ các tảng đá trước mặt Đức Giê-hô-va, nhưng không có Đức Giê-hô-va trong ngọn gió ấy. Sau ngọn gió, có trận động đất, nhưng không có Đức Giê-hô-va trong trận động đất ấy. Sau trận động đất, có đám lửa, nhưng cũng không có Đức Giê-hô-va trong đám lửa ấy. Sau đám lửa, có một tiếng êm dịu nhỏ nhẹ.

1 Các Vua 19:11-12.

Mặc dầu tôi nghe được tiếng phán của Đức Thánh Linh theo nhiều mức độ cảm xúc mãnh liệt khác nhau nhưng thông thường tiếng phán của Đức Thánh Linh là tiếng thì thầm nhỏ nhẹ. Đó là tiếng phán êm dịu, nhỏ nhẹ. Như đã nói ở phần trước của sách, theo một cách độc đáo, tiếng phán của Đức Chúa Trời nghe như một dòng tư tưởng với nhiều thanh âm khác nhau. Nó giống như thể bạn có thể nhận diện được tiếng của con bạn ở nơi đông người vậy, bạn cũng có thể bắt đầu nhận biết Đức Thánh Linh đủ tốt để biết đâu là tiếng phán của Ngài khi Ngài nói chuyện với bạn. Nhưng trong chương này, tôi muốn nói cho bạn nghe về tiếng phán của Đức Chúa Trời trong cách chưa ai từng nghĩ đến nhưng tất cả đều đã nghe được tiếng Ngài.

Lúc còn ngồi trong giảng đường đại học Oral Roberts, tôi có học một số môn học thần học Cựu Ước vì đó là chuyên ngành của tôi. Có nhiều thông tin tôi chưa từng biết trước đó; thật sự thì hầu hết thông tin đó tôi đều chưa từng được nghe. Với lượng kiến thức ít ỏi do việc nghỉ học trung học sớm mà tôi bị gặp nhiều áp lực căng thẳng trong việc đeo đuổi sự nghiệp học tập đặc biệt là vào những tuần học cuối cùng. Vào một môn học cụ thể nọ, tôi phải viết bài luận về đề tài Cựu ước, mà bây giờ tôi không còn nhớ là đề tài gì tại thời điểm đó. Nhưng việc viết bài luận làm tôi vô cùng sợ hãi. Thực sự thì khi là sinh viên năm nhất, tôi đã phải viết bài luận đầu tiên rồi và lúc đó, một chữ F to đùng dán ngay trên bài viết của tôi với dòng chữ phê bình đả kích “viết bài như vậy mà anh cũng đi học trung học được sao?” bên dưới bài viết. Ngữ pháp tiếng Anh của tôi khủng khiếp đến nỗi giáo sư của tôi phải kinh ngạc vì sao tôi

có thể đậu được vào trường đại học Oral Roberts. Tôi đã phải học bổ túc tiếng Anh để có thể sống sót qua năm nhất.

Bấy giờ, với áp lực của những tuần học cuối cùng, tôi lại đến hạn phải nộp luận văn. Chà, tôi đã hoảng sợ dự án này đến mức nào cơ chứ. Tôi ngồi xuống viết bài nhưng tôi chưa từng được dạy về cách viết một bài luận; cho nên tôi tra cứu nhiều thứ và sao chép từ ngữ rồi chỉ chỉnh sửa lại một chút để không ai có thể nói là tôi sao chép hoàn toàn từ nhiều nguồn khác nhau được. Khi nhìn vào điều này, lòng tôi biết rõ mình không làm gì sai và tôi thực sự đã chỉnh sửa lại điều tôi đã đọc rồi chuyển thành lời văn của tôi nhưng sự thật của vấn đề là tôi không biết viết.

Chà, lần đó tôi không còn thời gian nữa. Một người bạn của tôi đang từ đại sảnh định vào lớp mà tôi cũng đang có tiết học ngày hôm đó và tôi mong tiết học đó không phải diễn ra trong ngày hôm đó. Bạn bè tôi ngồi trong lớp đang viết cùng một đề tài như tôi nên tôi hỏi cậu bạn tôi rằng liệu cậu ấy có thể cho tôi xem cách cậu ấy lên cấu trúc bài viết hay không. Bấy giờ, vì một vài lý do, khi cầm bài của cậu ấy, tôi biết chắc chắn tôi không tài nào viết giỏi được như cậu ấy nên tôi quyết định sao chép bài của cậu ấy. Tôi biết, tôi biết, bạn đang rất sốc. Nhưng xin nhớ rằng lúc ấy tôi vẫn còn là một Cơ đốc nhân non trẻ. Tôi không sao chép toàn bộ mà chỉ sao chép một nửa bài của cậu ấy vào bài viết của tôi mà thôi. Kết thúc những tuần cuối cùng ấy, tôi nộp bài cho giáo sư của tôi, gánh nặng được trút bỏ vì cuối cùng bài viết cũng xong. Nhưng điều xảy ra sau đó đã dạy tôi một bài học quý giá về việc lắng nghe tiếng phán của Đức Chúa Trời.

Đêm đó khi lên giường ngủ, tôi chẳng thể nào chợp mắt. Lương tâm của tôi trở dậy khiến tôi không tài nào ngủ được. Tôi biết tôi đã làm điều sai, tôi đã ăn trộm, tôi đã nói dối. Tôi cũng không tôn trọng người bạn của tôi. Tôi thật sự rất buồn! Vào lúc ba giờ sáng, tôi đi xuống đại sảnh để đi đến phòng của bạn tôi và tôi đã đánh thức cậu ấy, kể cho cậu ấy nghe điều tôi đã làm và xin lỗi cậu ấy. Cậu ấy nhìn tôi với đôi mắt còn đang ngáy ngủ và bảo, “Đi về ngủ đi, Gary à.” Rồi cậu ấy quay trở vào, lăn ra ngủ lại.

Ngày hôm sau, tôi đi gặp giáo sư và thú nhận điều tôi đã làm. Dĩ nhiên, lẽ ra ông ấy phải cho tôi một chữ F to tướng trên bài viết nhưng thay vào đó ông lại mỉm cười nhìn tôi và nói ông rất vui vì tôi đã đến gặp ông. Rồi giáo sư nói vì tôi đã đến gặp ông nên ông sẽ vẫn cho tôi điểm

B ở môn học này. Nhẹ nhõm làm sao, cảm giác vui làm sao khi tôi cảm nhận được tiếng nói của sự đoán xét cách nhỏ nhẹ và tôi được tự do và tôi cảm thấy bình an.

Cho nên, hãy để tôi hỏi bạn một câu, “Tại sao bạn của tôi có thể cứ thế mà lăn ra ngủ và ngủ lại rất nhanh còn tôi thì bị bỏ lại với cảm giác bi thảm như vậy chứ? Tại sao cậu ấy không hề cảm thấy bi thảm như tôi? Tại sao tôi bị mất ngủ và tại sao tôi lại đau buồn?”. Có một tiếng nói không ngừng dội lên trong đầu tôi dù tôi đã cố gắng đi ngủ. Tiếng phán ấy bắt phục tôi – đó chính là lương tâm của tôi! Định nghĩa về lương tâm là: một sự hiểu biết theo bản năng về điều đúng và điều sai. Nói theo nghĩa đen thì là “biết rõ về” hoặc “nhận thức rõ về.”

Giống như ngọn nến, khi nó sáng lên thì nó phơi bày bóng tối. Lương tâm lưu giữ hồ sơ hoàn hảo về từng tư tưởng và việc làm mà bạn không thể nào chối cãi được. Giống như nhân chứng ở toà án là để chứng minh cho điều bị che giấu vậy. Lương tâm lên tiếng và nhắc cho bạn biết điều gì là đúng và điều gì sai để bạn tránh. Lương tâm là tiếng phán bên trong của Đức Chúa Trời trong mỗi một người. Lương tâm kêu gọi mỗi người nam và nữ giải trình điều họ làm. Lương tâm lên án từng người, như ở tại phiên toà xét xử, lương tâm đưa ra bản cáo trạng trước mặt Đức Chúa Trời. Là nhân chứng thì được mời để đưa ra bằng chứng thì lương tâm của chúng ta cũng vậy, nó lên tiếng thay chúng ta hoặc là để biện hộ, hoặc là để xét đoán (buộc tội) chúng ta.

Có một nghiên cứu được đưa ra bởi Mediacal Xpress xác nhận những thực tế sau:

“Có một giả thuyết phổ biến hiện thời về sự phát triển của nhân loại đó là nhân loại đã bắt đầu sự sống với ‘đạo đức là trang giấy trắng’ nhưng có một nghiên cứu mới đi ngược lại với quan điểm này. Có nhiều nhà nghiên cứu đã tìm thấy trong nhiều trẻ sơ sinh khoảng từ 6 tháng tuổi, chúng đã biết đưa ra nhận định đạo đức và chúng nghĩ mình có lẽ được sinh ra với một ổ cứng đạo đức được cài đặt mật khẩu nằm trong não bộ.”

Bởi điều này, chúng ta biết mình thuộc về chân lý, và được an tâm trước mặt Ngài mỗi khi lòng chúng ta lên án chúng ta. Vì Đức Chúa Trời còn vĩ đại hơn lòng chúng ta, và Ngài biết hết mọi sự. Thừa anh em yêu dấu, nếu lòng của chúng ta không lên án chúng ta thì chúng ta được vững tâm đến với Đức Chúa Trời; và bất cứ điều gì chúng ta xin đều nhận được, vì chúng ta vâng giữ các điều răn của Ngài và làm điều đẹp lòng Ngài.

Lương tâm là tiếng nói của Đức Chúa Trời được đặt trong mỗi người nam và người nữ, là dấu tích về Đấng Tạo Hoá cùng những đòi hỏi của Ngài để chúng ta sống cuộc đời vốn được định để sống. Không ai có thể khoát khỏi lương tâm mình. Tôi đã từng kinh ngạc khi thấy người ta giết người và cướp ngân hàng xong rồi quay lưng đi và bỗng chốc biến thành bộ dạng con người hoàn toàn bình thường như không hề có chuyện gì xảy ra. Nhưng bây giờ thì tôi biết có một sự tra tấn lớn hơn đó là lương tâm sẽ phán xét rằng người ấy có tội! Phao-lô nói trong 2 Cô-rinh-tô 1:12 rằng lương tâm sẽ làm chứng, lương tâm sẽ lên tiếng.

Điều làm cho chúng tôi hãnh diện, ấy là lương tâm chúng tôi làm chứng rằng chúng tôi đã lấy sự đơn thành và chân thật từ Đức Chúa Trời mà cư xử trong thế gian này, đặc biệt đối với anh em. Chúng tôi không dựa vào sự khôn ngoan của xác thịt, nhưng nương nhờ ân điển của Đức Chúa Trời.

2 Cô-rinh-tô 1:12

Bạn có thể sẽ nói “Lương tâm dựa vào đâu mà có quyền lên tiếng? Tại sao lương tâm lại làm chứng trong toà án tâm linh?” Vì lương tâm chính là tiếng nói của Đức Chúa Trời. Một lần nữa, Phao-lô cho chúng ta biết lương tâm chủ động lên tiếng với chúng ta trong Rô-ma 2:14-15.

Dân ngoại vốn không có luật pháp, nhưng tự nhiên làm những việc luật pháp dạy bảo thì mặc dù không có luật pháp, họ là luật pháp cho chính mình rồi. Họ cho thấy rằng những gì luật pháp đòi hỏi đã được khắc ghi trong lòng họ; chính lương tâm họ cũng chứng thực điều đó, còn tư tưởng họ khi thì cáo buộc, khi thì biện hộ cho họ.

Rô-ma 2:14-15

Ai cũng có lương tâm. Có thể bạn sẽ không đồng ý. Có thể bạn biết có một số người dường như vô cảm. Nhưng tôi dám đảm bảo bạn đâu họ không phải như thế. Nếu một người liên tục kháng cự tiếng nói của lương tâm thì tiếng nói ấy sẽ trở nên nhỏ dần và nhỏ dần.

“bởi luận điệu đạo đức giả của những kẻ nói dối mà lương tâm đã chai lì.” (1 Ti-mô-thê 4:2)

Phao-lô đang nói rằng những người này làm cho lương tâm của họ chai lì hoặc khiến cho bản thân họ không thể cảm nhận hoặc nghe được lương tâm do tấm lòng cứng cõi của họ chống lại nó. Hãy liên tưởng đến làn da của bạn. Nếu bạn làm cho làn da bị chai sạn, có nghĩa là làm cho nó bị cháy nắng, thì nó sẽ bị chai sạn cho đến chừng lớp da mới mọc lên thay thế làn da cũ, làn da sần sùi sẽ phải bị bong ra mới thôi. Lương tâm cũng giống y hệt vậy. Lương tâm không thể điều khiển hành động của bạn – lương tâm lên tiếng. Bạn có thể phớt lờ nó hoặc

chống lại nó. Nhưng Phao-lô cảnh báo nếu bạn phớt lờ lương tâm, điều đó sẽ khiến cho bạn gặp rắc rối; hay như Phao-lô nói, nó sẽ nhận chìm cuộc đời bạn.

*Ti-mô-thê con ta ơi, ta truyền mệnh lệnh này cho con, theo các lời tiên tri về con từ trước, để nhờ những lời đó mà con chiến đấu dũng cảm, giữ vững đức tin và lương tâm trong sáng. Có người vì đã chối bỏ lương tâm đó mà **sup đổ** đức tin.*

1 Ti-mô-thê 1:18-19

Về cơ bản, có nhiều người cứng lòng nghịch lại tiếng nói của lương tâm sẽ bị mất đi năng lực lèo lái cuộc đời họ. Chiếc la bàn của họ bị hư và không còn hoạt động được nữa. Họ không thể nói cho bạn biết họ đang đi trên con đường nào. Phao-lô nói chúng ta cần giữ vững lương tâm tốt, tinh sạch để đảm bảo rằng chúng ta đang lèo lái cuộc đời mình đi đúng hướng. Vì chúng ta có thể làm cho tấm lòng chúng ta bị chai lì và huỷ hoại đi năng lực cảm nhận điều đúng và điều sai, Phao-lô nói hãy tuân theo luật và làm điều đúng ấy là điều quan trọng.

Cho nên phải phục tùng nhà cầm quyền, không những vì sợ bị trừng phạt nhưng cũng vì lương tâm nữa. (Rô-ma 13:5)

Nếu bạn không tuân theo luật pháp, lương tâm của bạn sẽ đoán xét bạn. Cho nên Phao-lô mới nói rằng hãy tuân theo luật pháp, làm điều đúng đắn để lương tâm nhẹ nhàng, mềm mại và có thể hoạt động theo cách Đức Chúa Trời đã định cho nó hoạt động, để nó bảo vệ bạn khỏi nguy hiểm.

Nói đến lương tâm, tôi còn nhớ về một điều khờ dại khác mà tôi đã làm và tôi dùng để minh họa nguyên tắc này. Sự kiện đó xảy ra trước khi tôi là mục sư. Bạn sẽ biết tại sao Đức Chúa Trời đã chưa cho tôi làm mục sư lúc đó một khi bạn nghe câu chuyện này. Câu chuyện này liên quan đến một chiếc xe tôi từng sở hữu. Nó thuộc hiệu Peugeot 505 mà tôi rất thích. Chà, một ngày kia có một anh chàng đụng phải đuôi xe của tôi lúc dừng đèn đỏ. Cốp xe sau vỡ tan tành, khung xe bị móp cộng với một vài chỗ khác trên thân xe cũng bị hư nặng là hậu quả của vụ tai nạn. Công ty bảo hiểm đại diện cho anh chàng đâm phải xe tôi chạy đến căn nhà trong trang trại của tôi để xem chiếc xe và ước lượng mức độ thiệt hại cho tôi.

Trước khi kể bạn nghe nghe điều gì xảy ra lúc công ty bảo hiểm đến, tôi cần kể cho bạn nghe một vài tuần trước khi vụ tai nạn xảy ra, bộ giảm thanh đã bị long ra rồi. Cửa mái của cốp xe cũng ngừng hoạt động được vài tuần trước khi công ty bảo hiểm đến để tiến hành thủ tục bồi thường. Khi công ty bảo hiểm đến để kiểm tra chiếc xe, anh ta hỏi tôi có phải bộ phận giảm thanh đang nằm lẫn lóc trên đất bên cạnh chiếc xe (tôi đặt nó ở đó để anh ta có thể nhìn thấy)

là một phần của vụ tai nạn phải không. Tôi cảm thấy cắn rứt lương tâm lúc tôi trả lời, “vâng, đúng thế, thưa anh.” Rồi anh ta hỏi tôi vậy cửa mái của cốp xe là cái tôi nói với anh ta rằng nó bị hư cũng là một phần của vụ tai nạn phải không. Thì một lần nữa, tôi trả lời, “vâng, đúng thế.”

Trong tâm linh, tôi nghe lương tâm la lớn tiếng rằng, “Gary, anh đang làm gì vậy? Anh đang nói dối đấy!” Bây giờ, hãy nghe cách tôi tự lừa dối chính bản thân mình. Tôi thực sự nhớ là tôi tự nói với chính mình rằng mặc kệ đi, cứ phớt lờ giọng nói ấy đi và tự nhủ giọng nói ấy sẽ phải bỏ đi thôi. Hôm nay, tôi không thể tin được làm sao ngày đó tôi lại có thể suy nghĩ được như vậy chứ. Chà, bạn sẽ vui khi lúc đó tôi chưa phải là mục sư phải không? Tôi chắc chắn Chúa đã rất vui!

Dù sao đi nữa, chiếc xe ấy cũng được đem đi sửa và nội một tuần hơn, họ gọi tôi đến lấy chiếc xe về. Lúc nhìn thấy chiếc xe ở tiệm sửa chữa, tôi rất sung sướng. Nó thật hoàn hảo! Tôi lái nó về nhà, vui sướng vì mọi thứ đều được sửa lại hết. Một tuần hơn sau đó, tôi quyết định lái xe về nhà và ăn trưa với Drenda cùng bọn trẻ. Căn nhà trong trang trại cách văn phòng công ty tài chính tôi thuê khoảng hai dặm. Tôi đậu xe trên con đường lái xe vào nhà và đậu nó gần ngay trước cửa, tôi bước vào nhà và đã có một bữa ăn trưa thật vui với gia đình.

Khi rời khỏi nhà, tôi đi bộ ra cửa trước và để ý thấy chiếc xe không còn ở đó nữa. Tôi bối rối. Chiếc xe của mình có thể đi đâu được nhỉ? Tôi nhìn xung quanh và rồi nhìn thấy nó. Nhà tôi nằm trên đỉnh đồi và hình như tôi quên cài phanh. Mặc dầu tôi chưa từng làm điều này trước đó nhưng lẽ ra tôi phải nên cài thắng vì nó có thể sẽ chạy ngược xuống con đường lái xe vào nhà và có thể đâm phải một cái cây nào đấy. Lúc đi bộ xuống chỗ chiếc xe, tôi sửng sốt. Cốp xe bị vỡ tan tành và chỗ hư hại hoàn toàn khớp với chỗ hư lúc chiếc xe bị đụng trước khi được đem đi sửa. Khung xe bị móp y hệt trước đó, bộ giảm thanh bị long ra và cửa mái của cốp xe cũng không hoạt động được. Mọi thứ chính xác trở về nguyên trạng trước lúc chiếc xe được đem đến tiệm sửa chữa từ sau vụ tai nạn.

Tôi đứng đó, sửng sốt rồi tôi hiểu ra và bắt đầu bật cười. Chúa đã dạy cho tôi một bài học, là bài học mà anh chàng thuyết giảng khi đó cần phải học trước khi lãnh đạo dân sự. Tôi không đem nó đi sửa nữa. Thay vào đó, tôi bán rồi từng bộ phận. Tôi cũng còn nhớ có một lần khác trong đời tôi nơi mà lương tâm gào thét bắt tôi dừng lại. Tôi có thể gọi nó là câu chuyện chiếc xe đạp.

Tôi hi vọng câu chuyện này có thể giúp ích được cho bạn. Tôi biết, bạn không bao giờ nghĩ tôi lại có thể làm những điều như vậy nhưng nếu vậy thì bạn đã sai rồi đấy! Tôi vui vì mình được cứu vì tôi có cảm giác đời tôi sẽ khác đi rất nhiều nếu không có những trải nghiệm đó.

Câu chuyện chiếc xe đạp xảy ra một vài năm sau câu chuyện tôi vừa kể cho bạn và đúng thế, lúc đó tôi đã là mục sư của một hội thánh mới vừa thành lập. Tôi lái xe về nhà cha của tôi vào buổi trưa thứ Bảy, và lúc bấy giờ tôi chuẩn bị rời đi nên tôi mới de chiếc xe Dodge Caravan màu bạc về phía con đường có hai làn xe là nơi cha tôi sống. Nhà cha tôi nằm ở chân đồi mà cả hai mặt đều là đường để chạy xe vào nhà. Vì một vài lý do nào đó mà tôi không hề thấy có một anh chàng đang đạp xe đạp từ đỉnh đồi xoắn ốc xuống. Tôi de xe vừa phải, anh ta không ở đằng sau tôi nhưng xe anh ta đang xoắn ốc, đuổi theo tôi ngay lúc tôi rờ ga và bắt đầu chạy đi. Lúc đó tôi không biết anh ta ở đó nhưng bất thành linh tôi nghe tiếng BAM, BAM, BAM bên hông xe tải. Tôi nhìn vào kính chiếu hậu thì thấy anh chàng đạp xe đạp đang ở phía sau xe, anh ta đưa tay lên chỉ ngón tay giữa lên trời về phía tôi và lớn tiếng buông lời xằng xớm. Tôi đi chậm lại phía sau và bị xúc phạm nặng nề bởi cách hành xử ban nãy của anh ta. Tôi biết anh ta có thể xoắn ốc nhẹ nhàng từ phía ngọn đồi cách dễ dàng và thấy được tôi đang de xe chạy ra đường. Tôi cũng biết nếu anh ta muốn, anh ta có thể chạy vòng qua xe tôi với tốc độ xoắn ốc vừa phải. Nhưng thay vào đó, anh ta lại chọn cách này.

Tôi hoàn toàn bị sốc khi anh ta nghĩ anh ta có thể bắt kịp xe tôi. Chà, tôi thiết nghĩ ai đó cần phải được dạy cho bài học về cách cư xử, cho nên tôi chạy chậm lại và chờ anh ta tiến đến gần hơn xe tôi, rồi tôi thắng gấp. Tôi có chút hả hê khi thấy bất thành linh anh ta vịn chặt hai tay mình vào gi-đông xe, cố gắng không để bị đâm vào đuôi xe của tôi. Chà, điều đó khiến anh ta điên tiết chửi thề mà tôi chưa từng thấy hay nghe ai đó làm như vậy trước đó bao giờ. Anh ta cứ đạp xe, dốc lực đuổi theo và đuổi theo tôi.

Xe tôi chạy chậm trên mặt đường rồi tấp vào con đường lái xe vào một toà nhà cho nên xe của tôi đang nằm đối diện với đường lớn. Xe tôi đậu vào một góc khuất, mục đích để anh chàng đạp xe đạp chạy về hướng của tôi. Lúc anh ta thấy tôi đang chờ anh ta, tôi dùng xe của mình nhắm thẳng về phía anh ta thì đột nhiên anh ta yên lặng. Tôi nghĩ cuối cùng anh ta chợt nhận ra rằng anh ta đang ngồi trên chiếc xe đạp còn xe ô-tô thì dĩ nhiên lớn hơn nhiều so với xe đạp rồi. Tôi hạ cửa kính xe chắn gió xuống và đợi anh ta tiến đến gần xe tôi. Khi anh ta gần đến chỗ tôi, tôi hét vào mặt anh ta rằng nếu tôi mà còn gặp lại anh ta trên đường nữa thì tôi sẽ cán vào xe anh ta cho mà xem. Nghĩ như vậy, tôi rờ máy xe với mục đích áp sát ngay xe cậu

ta ước chừng cách 15 thước thôi. Tôi cảm thấy xe của tôi vừa quẹt vào chiếc xe đạp nhưng tôi vừa quẹt hụt cậu ta. Tôi cảm thấy như vậy. Tôi *dám chắc mình đã thấy cậu ta*, tôi nghĩ vậy nhưng không quá lâu.

Từ tâm linh tôi, tôi nghe tiếng Đức Thánh Linh nói bằng giọng mạnh mẽ và đầy thẩm quyền rằng, “Gary, con đang làm gì vậy?” Đột nhiên, tôi nhận ra tôi đã có thể giết chết cậu ta. Tôi nhìn vào kính chiếu hậu, tôi thấy anh ta ở đằng sau tôi, chạy chậm lại, đầu cúi xuống để xem mình có bị thương ở đâu không hoặc cậu ta ngạc nhiên vì mình vẫn còn sống. Tôi không chắc. Tôi nhập xe vào làn đường lớn lại nhưng lương tâm tôi không để tôi yên. Là một tân mục sư, tôi ý thức được cái gì vừa xảy ra. Tôi có thể thấy được trên những mặt báo, sẽ có những dòng chữ như thế này, “Mục sư của hội thánh Faith Life lái xe như điên trên đường cán vào người chạy xe đạp.” Đức Thánh Linh đã nhắc nhở tôi rằng những người như anh ta chính là những người Ngài đã gọi tôi để thành lập hội thánh trong cộng đồng. Tôi thực sự sốc khi nhìn lại những hành động của mình và tôi đã ăn năn trước Chúa bằng những giọt nước mắt.

Cho nên trên thực tế tôi đồng ý với bạn là bạn đã nghe được tiếng của Đức Chúa Trời trước đó. Nhưng muốn giữ cho lương tâm nhẹ nhàng và không để nó trở nên chai cứng thì bạn sẽ phải luôn nghe được tiếng của Ngài. Kinh Thánh nói người Y-sơ-ra-ên làm cho lòng họ chai lì nghịch lại Chúa nên họ không bao giờ còn có thể bước vào Đất Hứa được nữa. Trước giả Hê-bơ-rơ cảnh báo chúng ta, là những tín hữu Tân Ước đừng đi theo tấm gương của họ.

Cho nên, như Đức Thánh Linh phán: “Ngày nay nếu các ngươi nghe tiếng Ngài, thì chớ cứng lòng như lúc nổi loạn, trong ngày thử thách ở hoang mạc.”

Hê-bơ-rơ 3:7-8

Sự cảnh báo này được lặp lại ít nhất ba lần trong chương ba và bốn. Tại sao lại cảnh báo lời này? Vì Đức Chúa Trời muốn chúc phước cho bạn và Ngài muốn bạn thừa hưởng được tất cả những gì mà Chúa Giê-su đã trả cho bạn.

Sự cứng cỏi nhắc tôi nhớ về chú ngựa con tôi nuôi lúc còn nhỏ. Nó là con vật khó thuần phục nhất tôi từng thấy và cũng rất thông minh. Tôi là người duy nhất có thể cưỡi được nó hay có thể nói rằng tôi là người duy nhất dám cưỡi nó. Tôi nhớ một ngày nọ, có một cậu bạn ghé chơi nhà tôi, cậu ấy đồng dục tuyên bố rằng mình rất thích ngựa và có thể chế ngự bất kỳ con ngựa nào. Cậu ấy khẳng định muốn cưỡi chú ngựa Tony (đó là tên của nó). Sau một lúc thì cậu ấy đã có thể thuyết phục được tôi cho cậu ấy thử, vì vậy tôi đã thả yên ngựa cho Tony. Jackie là tên của bạn tôi và tôi sẽ không bao giờ quên chuyện đã xảy ra lúc cậu ấy ngồi trên yên ngựa.

Khi cậu ấy ngồi lên Tony thì cả hai đột ngột phóng đi. Tony phóng thẳng đến cái ao cách nhà khoảng 50 thước. Jackie đã giật mạnh nhất có thể vào dây cương đỏ và hét lên để chú ngựa dừng lại, nhưng Tony chẳng đếm xỉa gì đến cậu. Thay vào đó, Tony đã chạy hết vận tốc đâm thẳng đến cái ao rồi đột ngột phanh gấp chúi đầu xuống thấp ở mép nước. Và tất nhiên là Jackie đã lao thẳng qua chú ngựa và rớt xuống ao. Sau đó Tony đã quay lại và bắt đầu gặm cỏ như thể chưa hề có chuyện gì xảy ra.

Bạn thấy đấy, Tony đã bị giật mạnh nhiều đến nỗi miệng của nó không còn cảm thấy đau nữa. Chú ngựa đã trở nên chai lì với vết thương ấy và vì vậy cậu chẳng còn để ý tới nó nữa. Là một chú ngựa con, Tony không có giá trị đến mức chẳng đem lại ích lợi cho bất kỳ ai ngoài tôi. Tại sao ư? Bởi vì, như đã nói, chú ngựa ấy rất thông minh. Tôi là người đã cho nó

ăn. Và nó đã học được rằng cách duy nhất để nó có thể thoát ra khỏi chuồng ngựa để đến với bầu không khí trong lành và thảm cỏ xanh mướt mà nó thích nhai là để tôi cưỡi nó. Nhưng tôi phải để mắt đến chú ngựa ấy. Nó sẽ đi bộ với cái đầu nghiêng sang một bên để có thể quan sát tôi khi tôi cưỡi nó. Nó sẽ đợi tôi quay đầu về hướng ngược lại. Đó là lúc nó sẽ nhanh chóng đưa hai chân trước lùi về sau và siết chặt chân tôi. Và để tôi nói cho bạn biết rằng nó đau lắm, vì vậy tôi luôn để mắt đến chú ngựa. Nhưng bàn về mức độ hữu ích thì chú ngựa không hề có. Và nếu chúng ta cho phép tấm lòng của chúng ta bị chai sạn, chúng ta sẽ trở nên vô dụng đối với Chúa, giống như Tony vậy. Một lần kia, chúng tôi dùng xích buộc Tony lại bên ngoài. Cha

**CHO NÊN, NHƯ ĐỨC
THÁNH LINH PHÁN:
“NGÀY NAY NẾU CÁC
NGƯỜI NGHE TIẾNG NGÀI,
THÌ CHỚ CỨNG LÒNG
NHƯ LÚC NỔI LOẠN,
TRONG NGÀY THỬ THÁCH
Ở HOANG MẠC,
HÊ-BƠ-RƠ 3:7-8A**

tôi đổ nước vào chậu cho Tony uống. Khi cha tôi quay người đi, Tony chồm tới và đá vào phía sau lưng cha tôi. Cha, cha tôi không tránh được và ông đã nổi giận. Có một bao muối được đặt bên cạnh chậu nước, thế là cha tôi ném từng nắm muối ông có thể nắm được vào chú ngựa nhỏ. Nhưng Tony vẫn sống sót. Nhưng liệu tôi có còn tin tưởng Tony được nữa không? Không bao giờ!

Và đó là cách con người sống. Họ nghĩ họ cứ bất tuân, bướng bỉnh chống lại lương tâm của họ chỉ lần này thôi nhưng những gì họ làm thì họ không hề nhận biết rằng họ đang làm cho vết sẹo ngày càng lớn sau mỗi lần họ làm đó. Rồi một ngày nào đó, họ sẽ trở nên như Tony, mất cảm giác đau đớn hay hối hận khi họ chọn không vâng lời Chúa hoặc không làm theo Lời Ngài. Có một phương thuốc đó là hãy nhanh chóng ăn năn khi bạn nhận thấy bạn đang đi ngược lại với lương tâm mình.

Thi Thiên 51 được Vua Đa-vít viết ra sau khi ông phạm tội cùng Bát-sê-ba. Đây là Thi Thiên ăn năn.

*Đức Chúa Trời ôi! Xin thương xót con theo lòng nhân từ của Chúa; Xin xóa các sự vi phạm con theo đức bác ái của Chúa. Xin rửa sạch hết mọi gian ác và thanh tẩy tội lỗi con. Vì con nhận biết các sự vi phạm con, và tội lỗi con hằng ở trước mặt con. Con đã phạm tội với Chúa, chỉ với một mình Chúa thôi và làm điều ác dưới mắt Chúa. Để Chúa bày tỏ đức công chính khi Ngài tuyên phán và sự thanh sạch khi Ngài phán xét. Thật, con sinh ra trong sự gian ác, mẹ con đã hoài thai con trong tội lỗi. Nay, Chúa muốn sự chân thật trong tâm hồn; Chúa sẽ dạy con sự khôn ngoan trong nơi sâu kín của lòng con. Xin lấy chum bài hương tẩy sạch tội lỗi con thì con sẽ được tinh sạch; Cầu Chúa rửa con thì con sẽ trở nên trắng hơn tuyết. Chúa sẽ khiến con nghe tiếng vui vẻ, mừng rỡ để các xương cốt mà Ngài đã bẻ gãy được hoan lạc. Xin Chúa ngoảnh mặt khỏi các tội lỗi con và bôi xóa mọi gian ác của con. Đức Chúa Trời ôi! **Xin dựng nên trong con một lòng trong sạch** và làm mới lại trong con một tâm linh ngay thẳng. Xin đừng từ bỏ con khỏi mặt Chúa cũng đừng cất Thánh Linh Chúa khỏi con. Xin phục hồi niềm vui cứu rỗi của Chúa cho con, và lấy tinh thần khoan dung mà nâng đỡ con.*

Thi Thiên 51:1-12

Vì Chúa không ưa thích sinh tế, dù con có hiến dâng. Tế lễ thiêu cũng không đẹp lòng Chúa. Sinh tế đẹp lòng Đức Chúa Trời, ấy là tâm linh đau thương; Đức Chúa Trời ôi! Lòng đau thương thống hối Chúa không khinh để đâu.

Thi Thiên 51: 16-17

Đa-vít than khóc cầu xin Đức Chúa Trời tạo nên trong ông một tấm lòng trong sạch, một tâm linh tan vỡ, một tấm lòng ăn năn. Về cơ bản, Đa-vít đang nói rằng ông muốn tấm lòng của ông có thể cảm nhận lại một lần nữa. Nhưng Đa-vít sẽ không bao giờ sa vào khó khăn này nếu như ông biết lắng nghe lương tâm của ông. Vì vậy, hãy nhớ rằng nếu bạn phớt lờ lương tâm, bạn sẽ làm chai sạn tấm lòng và lần sau bạn sẽ thấy nó dễ hơn khi bạn làm sai và rồi thêm lần nữa, thêm lần nữa cho đến chừng bạn không còn có thể nghe được tiếng của Ngài nữa.

Lương tâm là một trong những cách để chúng ta nghe được tiếng nói của Đức Chúa Trời. Dĩ nhiên, Đức Thánh Linh nói với chúng ta một cách trực tiếp những huấn thị và sự chỉ dẫn. Nhưng như tôi đã nói, tôi có thể nghe được tiếng của Đức Thánh Linh chỉnh sửa tôi bằng một tiếng nói lớn và đầy thẩm quyền cũng như khi tiếng Ngài nhỏ nhẹ và êm dịu. Tôi cũng nghe Ngài nói thông qua giấc mơ và Khải tượng, là hai điều tôi sẽ nói ở chương kế tiếp. Nhưng trong chương này, chúng ta học biết rằng nếu muốn nghe được tiếng Chúa thì chúng ta cần giữ cho lương tâm mình được trong sạch khỏi mọi lời tố cáo và nhanh chóng ăn năn để giữ cho lương tâm được mềm mại, nhẹ nhàng hầu cho chúng ta có thể nghe được Chúa!

CHƯƠNG 10

KHẢI TƯỞNG VÀ GIẤC MƠ

Tôi ngồi xuống giường và đột nhiên tôi nói với Drenda rằng, “Em sẽ mang thai con gái của chúng ta!”

Chúng tôi có với nhau cả bảy năm người con, chỉ duy nhất có một lần Chúa cho chúng tôi biết giới tính của đứa con thứ tư là cháu Polly nhà tôi. Tôi tin Chúa cho chúng tôi biết để chúng tôi có thể giữ được cháu làm thành viên trong gia đình chúng tôi lúc Drenda mang thai Polly được sáu tháng thì cô ấy bị tai nạn quét xe. Lái xe với tốc độ 55 dặm/ giờ trên đường hai chiều, một chàng thanh niên vượt tay phải để lên phía trước xe của chúng tôi. Không kịp thắng xe, chúng tôi đã tông vào xe của cậu ấy. Không có ai bị thương nặng nhưng tất cả chúng tôi đều phải đến bệnh viện. Drenda thì đang mang thai, phần da thịt chỗ thắt dây an toàn của cô ấy bị bầm tím và nó ảnh hưởng đến phần bụng của vợ tôi. Cô ấy rất lo lắng về Polly. Vì Chúa đã nói cho chúng tôi biết về Polly rồi nên chúng tôi cảm nhận được sự bình an và biết chắc Polly sẽ ổn và thực sự thì con bé ổn.

Nói đến Polly, tôi còn nhớ lúc con bé làm vợ và mang thai đứa con đầu lòng. Drenda và tôi phải đi công tác nước ngoài vì công việc kinh doanh. Không may thay, ngày dự sinh của Polly nằm ngay giữa chuyến công tác của chúng tôi. Bấy giờ, nếu bạn biết vợ tôi, Drenda thì bạn sẽ biết cô ấy không đòi nào để lỡ khoảnh khắc con gái mình vượt cạn đâu. Cho nên chúng tôi tính sẽ huỷ chuyến công tác. Tôi dành nhiều thì giờ để cầu nguyện về vấn đề này và Đức Thánh Linh đã nói với tôi rằng ngày dự sinh này không chính xác, đứa bé sẽ chào đời ngay sau ngày vợ chồng chúng tôi đi công tác về. Tôi kể cho Drenda điều Chúa nói liên quan đến ngày dự sinh và chúng tôi vẫn đi công tác. Lúc về đến nhà, Polly đi sinh đúng ngày ngày Chúa đã báo trước. Ivory, cháu ngoại của chúng tôi đã chào đời đúng lúc.

Có nhiều ví dụ nói về việc Đức Thánh Linh phán với chúng ta liên quan đến khía cạnh cuộc sống, rằng những lời phán của Đức Thánh Linh sẽ tuôn đổ vào tâm linh chúng ta. Nhưng Thánh Linh cũng phán với chúng ta qua nhiều cách khác mà chúng ta cũng cần phải nhận biết nữa.

Sau đó, Ta sẽ đổ Thần Ta trên mọi xác thịt. Con trai và con gái các con sẽ nói tiên tri; Những người già được báo mộng, các thanh niên sẽ thấy Khải tượng. Trong những ngày ấy, Ta cũng đổ Thần Ta trên các tôi trai tớ gái.

Giô-ên 2:28-29

Tiên tri Giô-ên nói rằng sẽ có một ngày khi Đức Chúa Trời tuôn đổ Thần của Ngài trên loài người. Chúng ta tin ngày đó là bây giờ. Vào ngày Lễ Ngũ Tuần, Đức Thánh Linh đến với những ai đang chờ đợi tại phòng cao. Đám đông thấy hết thấy những người ở phòng cao nói các thứ tiếng lạ và ngợi khen Chúa mà họ tưởng là mấy người đó bị say nên hỏi, “Cái gì vậy?” Phi-e-rơ đứng dậy và trình bày cho đám đông nghe.

Nhưng Phi-e-rơ đứng với mười một sứ đồ, lên tiếng nói với dân chúng: “Thưa anh em là người Do Thái và tất cả những người ở Giê-ru-sa-lem! Hãy biết rõ điều này và lắng tai nghe lời tôi nói: Những người này chẳng phải say như anh em tưởng đâu, vì bây giờ mới là chín giờ sáng! Nhưng đây là điều Chúa đã phán qua nhà tiên tri Giô-ên: ‘Đức Chúa Trời phán: Trong những ngày cuối cùng, Ta sẽ đổ Thánh Linh Ta trên mọi xác thịt; Con trai và con gái các người sẽ nói tiên tri, thanh niên sẽ thấy Khải tượng, và người già sẽ thấy chiêm bao. Phải, trong những ngày đó, Ta sẽ đổ Thánh Linh Ta trên các đầy tớ trai và gái Ta, và họ sẽ nói tiên tri;

Công Vụ 2:14-18

Giấc mơ và Khải tượng là một phần lớn trong cách Đức Thánh Linh phán với chúng ta. Tôi không chắc tại sao có lúc Đức Thánh Linh phán bằng tiếng êm dịu, nhỏ nhẹ và có lúc Ngài lại phán qua giấc mơ. Tôi nghĩ một phần của câu trả lời là do hết thấy chúng ta ai nấy đều quá bận rộn. Khi chúng ta yên lặng, Ngài có thể thu hút được sự chú ý của chúng ta. Hoặc có thể vì chúng ta cứ luôn thắc mắc hoặc hoàn cảnh của chúng ta khiến chúng ta khó lòng nghe được tiếng phán êm dịu, nhỏ nhẹ. Đức Thánh Linh chỉ muốn chắc chắn rằng chúng ta nhận lãnh được sứ điệp. Tóm lại, một bức tranh thì hơn ngàn lời nói. Dù lý do là gì đi chăng nữa, tôi cảm ơn Chúa vì những giấc mơ và Khải tượng Ngài ban. Giấc mơ và Khải tượng tương tự nhau. Cả hai đều là hình ảnh chúng ta nhìn thấy, cái khác nhau đó là chúng ta thấy Khải tượng lúc chúng ta thức và giấc mơ thì là bức tranh chúng ta thấy lúc đang ngủ.

Nói đến khái tượng, tôi chỉ có một vài khái tượng mà tôi gọi đó là những khái tượng mở, là những hình ảnh bạn nhìn thấy được lúc bạn tỉnh táo và bạn thấy hình ảnh đó rất thật. Có một khái tượng ý nghĩa nhất tôi từng được thấy đó là khái tượng tôi được gọi để rao giảng năm tôi 19 tuổi. Lúc ấy tôi mới vừa được báp-tem Thánh Linh khoảng một tháng hơn trước khi chuyện xảy ra. Dĩ nhiên, chuyện được báp-tem Thánh Linh là chuyện vô cùng mới mẻ đối với tôi vì hội thánh thuộc hệ phái tôi tham gia không dạy nhiều về Đức Thánh Linh.

Nhưng vào ngày sinh nhật tôi, tôi cùng một vài người bạn được mời để đi ăn bữa tối cùng nhau. Lúc chúng tôi ngồi xuống bàn ăn, chúng tôi cầu nguyện cảm tạ Chúa về đồ ăn thì bỗng nhiên tôi cảm nhận Đức Thánh Linh đến trên tôi cách mạnh mẽ. Một lần nữa, những việc này thật mới mẻ đối với tôi nhưng tôi biết việc được báp-tem trong Đức Thánh Linh là điều gì đó kiểu như có Đức Thánh Linh sống bên trong bạn vậy. Tôi không biết phải làm gì lúc đó nên tôi nói với bạn bè tôi rằng tôi xin lỗi vì phải đứng dậy ra khỏi bàn ăn và tiến về phía cánh cửa bên ngoài ngay đằng sau tôi.

Lúc bước ra ngoài, sự hiện diện của Đức Chúa Trời thậm chí càng mạnh mẽ hơn và tôi nhìn thấy một khái tượng ngay trước mắt, ý tôi là tôi thực sự nhìn thấy những điều này cứ như thể tôi đang nhìn thấy nó trong tự nhiên vậy. Tôi thấy tôi đang đứng đằng sau một cái bục nhỏ và tôi đang nói trong một cái phòng có người ở. Phòng ấy có khoảng 35 đến 40 người, tất cả đều đang ngồi trên những chiếc ghế xếp. Tôi có thể nói rằng đó là ban đêm vì nhìn qua cửa sổ thấy bên ngoài trời tối đen. Có một tiếng nói cất lên và phán rằng, “Ta gọi con rao giảng Lời Ta.” Câu nói này lặp lại ba lần rồi bức tranh biến mất và sự xúc dầu cũng được cất đi. Lúc quay trở lại bên trong nhà, bạn bè hỏi tôi có chuyện gì vậy, tôi đáp “Tớ nghĩ tớ vừa được Chúa kêu gọi để rao giảng Lời Ngài!”

Tôi nhớ đêm đó về đến nhà, tôi kể cho cha tôi nghe chuyện đã xảy ra. Cha tôi bảo nghề giảng đạo không kiếm được nhiều tiền đâu. Chỉ có vậy thôi. Cha tôi lúc ấy chưa tin Chúa nhưng ngợi khen Chúa, ông đã dâng tấm lòng mình cho Chúa Giê-su năm ông thọ 80 và bây giờ ông ấy đang ở trên thiên đàng.

Trong trường hợp này, tôi tin Đức Thánh Linh đã phán với tôi bằng một khái tượng rõ ràng như vậy là vì trước hết, lúc ấy tôi còn trẻ. Ngài biết tôi sẽ phải đối diện với nhiều sự bắt bớ từ trong gia đình vì sự phục vụ Chúa và Ngài biết tôi cần một cái neo đậu cho hành trình phía trước. Và thực sự thì khái tượng đó vẫn tiếp tục còn phán với tôi suốt những năm tháng sau này.

Có một khái tượng rõ ràng khác đã xảy ra cho tôi lúc chúng tôi còn sống trong căn nhà trang trại. Chúng tôi đã từng sống trong căn nhà trang trại cũ kỹ và xuống cấp gần chín năm, hầu hết là sống trong nghèo đói khổ sở. Nhưng khi chúng tôi bắt đầu học về cách Vương quốc Đức Chúa Trời hoạt động thì chúng tôi bắt đầu thịnh vượng và hoàn toàn thoát khỏi nợ nần.

Suốt thời gian này Đức Chúa Trời thực sự hoàn thành khái tượng tôi nhận được năm tôi 19 tuổi lúc Ngài gọi tôi rao giảng. Tính đến thời điểm đó cũng là 21 năm sau khi nhận được lời kêu gọi đi rao giảng Lời Chúa, Chúa bảo tôi mở hội thánh. Cho đến lúc đó, tôi đang theo học đại học và làm việc trong lãnh vực tài chính được 21 năm. Nhưng bấy giờ đến năm 40 tuổi, Ngài lại bảo tôi tiếp tục tiến về phía trước và mở hội thánh.

Chúng tôi thành lập hội thánh trong một tầng hầm của một phòng thu âm Cơ đốc và vào đêm đầu tiên chúng tôi nhóm tại đó, khung cảnh khớp y hệt với khái tượng Chúa ban cho tôi cách đó 21 năm. Đó là buổi nhóm đầu tiên của chúng tôi, có những người ngồi trên những chiếc ghế xếp, có những ô cửa sổ nhìn ra bên ngoài là màn đêm vì lúc ấy là buổi tối. Còn có cả cái bục nhỏ nữa.

Drenda và tôi đã thành lập hội thánh và chúng tôi hứng khởi về Vương quốc đến nỗi không để tâm nhiều đến nơi chốn vợ chồng chúng tôi đang sống nữa. Sau đó chúng tôi biết mình sẽ phải rời đi vì gia đình chúng tôi lúc bấy giờ đã có năm đứa con đang ngày một lớn hơn và chúng tôi cần không gian rộng hơn. Tuy nhiên chúng tôi quá bận rộn với việc phát triển kinh doanh và hội thánh đến nỗi chúng tôi luôn thấy hạnh phúc.

Nhưng rồi một ngày kia, trên đường từ hội thánh về nhà, tôi bước vào phòng khách và ngồi xuống ghế sofa. Lúc ngồi đó, bỗng nhiên, mọi thứ xung quanh căn phòng biến mất, tôi thấy cũng là căn phòng mình vừa ngồi xuống bấy giờ lại không hề có bất kỳ một nội thất nào. Cánh cửa tôi vừa mới bước vào lại mở ra căn phòng ăn và chiếc ghế sofa tôi đang ngồi lại đang nằm đối diện với cánh cửa đó. Tôi có thể nhìn thấy phòng ăn từ nơi tôi đang đứng là phòng khách. Cho nên không chỉ có phòng khách là trống không mà còn cả phòng ăn nữa. Khái tượng đó chỉ tồn tại khoảng 5 giây và lúc nhìn thấy khái tượng này, tôi biết đã đến lúc rời đi khỏi căn nhà trong trang trại này. Khi khái tượng chấm dứt, ngay lập tức tôi kể cho Drenda nghe những gì đã xảy ra và nói đã đến lúc phải rời đi rồi.

Một lần nữa, tôi tin rằng trong trường hợp này, khái tượng được dùng để truyền thông kế hoạch của Đức Chúa Trời để khiến cho nó được rõ ràng. Chúng tôi bận rộn nên điều đó dễ khiến cho chúng tôi chần chừ. Nhưng khái tượng bày tỏ một sự khẩn cấp, “Đến lúc phải đi

rồi!" Chỉ về sau này chúng tôi mới hiểu tính cấp bách này. Chúng tôi thuê căn nhà trong trang trại được chín năm rồi và chúng tôi biết mình phải rời đi khi việc xây nhà bắt đầu được thực hiện nhưng có điều không ai biết chính xác khi nào điều đó sẽ xảy ra.

Cho nên để tóm gọn câu chuyện, tôi muốn nói Đức Chúa Trời đã hướng dẫn chúng tôi đi tìm một vài khu đất đẹp nơi chúng tôi sẽ xây căn nhà mới. Kế hoạch của chúng tôi đó là xây nhà thật chậm thôi vì chúng tôi cần có thời gian để thực hiện, chí ít cũng mất một đến hai năm. Tuy nhiên, sau khi chúng tôi bắt đầu xây nhà được khoảng sáu tháng thì chúng tôi nhận được cuộc gọi từ chủ đất là người đã nói chúng tôi cần phải dọn ra khỏi căn nhà trong trang trại trong vòng một tháng. Chúng tôi nói với ông ấy rằng chúng tôi đang xây nhà mới nên liệu có thể cho chúng tôi thêm hai hoặc ba tháng không thì họ đồng ý nhưng mà sau đó thì không thương xót gì nữa hết.

Wow, thế là chúng tôi bắt đầu tăng tốc công việc và hoàn tất việc cất nhà vào thời hạn họ đã làm ơn cho chúng tôi. Nếu Chúa không bảo chúng tôi dọn đi lúc Ngài bảo vậy thì chắc suốt thời gian đó chúng tôi phải dọn chỗ ở đến vài lần; và chúng tôi bận rộn như thế thì chắc chắn sẽ gặp nhiều nan đề.

Dĩ nhiên, câu chuyện về làn sương xanh mà tôi kể cho bạn nghe ở đầu sách, đó là sự kiện đời, nó thực sự cũng là một khái tượng rõ mồn một. Sự kiện này có chút khác về mặt ý nghĩa đó là tôi không thực sự nhìn thấy bức tranh tương lai của tôi nhưng khi tôi ngồi xuống đó, ở trong làn sương xanh, tôi nghe rõ từng lời Đức Thánh Linh gọi tôi đi khắp muôn dân.

Tôi chắc chắn mình còn có một số khái tượng khác nữa nhưng giấc mơ dường như phổ biến với tôi hơn. Lúc đi An-ba-ni, thì khoảng một tuần trước khi đi, tôi nằm mơ liên quan đến chuyến đi sắp tới. Vào thời điểm đó của cuộc đời tôi, tôi không đi nước ngoài nhiều như bây giờ; và trước khi Chúa phán với tôi vào ngày ấy, tôi chưa bao giờ thích đi như vậy cả.

Nhưng vào tuần lễ trước khi đi, tôi đã nằm mơ. Trong giấc mơ, tôi thấy tôi đang nằm trên bàn khám bệnh của một bệnh viện nào đó, có một cô y tá bước vào phòng và hỏi liệu cô có thể trích một ít máu từ người tôi không. Rồi cô ấy cầm tay tôi lên, dùng tiêm chích vào ngón tay giữa của tôi để rút ít máu, tôi thấy điều đó thật lạ lùng. Nhưng bạn biết giấc mơ thì như thế nào rồi đó; có nhiều thứ bạn chỉ biết khi bạn ở trong mơ mà thôi.

Trong giấc mơ này, tôi chỉ biết chắc chắn một điều rằng mỗi một ngón tay của tôi đều sẽ bị lấy đi một ít máu. Điều này nói cho tôi biết vì lúc còn ở trường Kinh Thánh, tôi được dạy rằng bàn tay được dùng để nhắc nhở cho bạn nhớ về năm công tác trong hội thánh: ngón cái chỉ

về sứ đồ, ngón trỏ chỉ về nhà tiên tri, ngón giữa nói về nhà truyền giáo, ngón áp út chỉ về mục sư và ngón út nói về giáo sư, hết thấy đều làm việc cùng với mục sư.

Cho nên tôi hiểu hành động của cô y tá nói với tôi điều gì. Tôi biết rằng suốt đời tôi, ít nhất ở một vài thời điểm nào đó của cuộc đời, tôi sẽ hoạt động ở mọi công tác kể trên ở hội thánh. Dĩ nhiên tôi là mục sư và là một giáo sư nhưng tôi cũng biết tôi sẽ đem lời tiên tri đến cho hội thánh liên quan đến Vương quốc và tài chính. Đây là điều Chúa Giê-su gọi tôi lúc tôi đi An-ba-ni. Giấc mơ cho thấy hình ảnh cô y tá đang lấy máu ở ngón tay giữa của tôi, điều đó nói lên rằng tôi được sai đi với tư cách là giáo sĩ đến với quốc gia An-ba-ni để rao giảng Tin Tức Tốt Lành của Phúc Âm. Bây giờ tôi chỉ mới bắt đầu kích hoạt và bước vào phần chức vụ của sứ đồ trong cuộc đời tôi mà thôi.

Dù sao đi nữa, trong giấc mơ ấy, sau khi cô y tá lấy máu ở ngón tay giữa của tôi, tôi thấy cô ấy chấp hai tay của mình vào với nhau như một đứa bé chấp tay cầu nguyện vậy, và cô ấy nhìn tôi, miệng thì cầu nguyện. Cô ấy không cầu nguyện lớn tiếng; cô ấy chỉ mấp máy cầu nguyện như thể bạn cầu nguyện ở nơi không được phép nói chuyện vậy. Từ giấc mơ đó, tôi hiểu tôi được sai đi làm nhà truyền giáo tại quốc gia An-ba-ni và tôi nên cầu nguyện cho chuyến đi này.

Tôi mơ nhiều giấc mơ và nhiều đến mức không thể kể hết ra ở đây được nhưng giấc mơ là tiếng phán của Đức Thánh Linh. Bây giờ, tôi gặp nhiều người dường như đêm nào cũng mơ nhưng mọi thứ lại quá “thuộc linh”. Dĩ nhiên, tôi tin bạn phải có sự phân biệt các giấc mơ và có một số người hăm hở lắm khi được xem là mình thuộc linh khi họ cho phép những giấc mơ đó trở thành sự kiêu ngạo thuộc linh và nhìn thấy nhiều thứ không đến từ Chúa. Tuy nhiên, tôi không thường xuyên nằm mơ. Năm nào trôi qua, tôi cũng mơ được từ khoảng bốn đến mười hai giấc mơ mà tôi biết chúng đến từ Chúa và chúng đang nói đến điều gì đó quan trọng dành cho tôi. Dĩ nhiên con số này có thể thay đổi nhiều hơn hoặc ít hơn theo từng năm. Tôi không nghĩ chuyện mơ nhiều hay mơ ít là quan trọng nhưng quan trọng là bạn học được điều gì từ những giấc mơ ấy.

Có một giấc mơ đổi đời theo đúng nghĩa đen, đó là khi Chúa nói với tôi rằng tôi phải rời khỏi công ty tài chính mà tôi đã làm việc trong vòng tám năm để mở công ty riêng nhằm giúp mọi người hết nợ. Đó chắc chắn là giấc mơ quan trọng.

Rồi cũng có cả những giấc mơ nhằm cảnh báo. Tôi còn nhớ có một giấc mơ nhằm cảnh báo thực sự rất kỳ lạ ở đây. Giấc mơ đó xảy ra vào thời điểm tài chính của mục vụ bị ít đi và tôi

đang chịu áp lực về tài chính. Trong giấc mơ, tôi thấy mình đang nằm trên giường ngủ rồi chợt thiếp đi. Cửa phòng ngủ mở ra, tôi nghe có một tiếng ồn trong giấc mơ nên tôi mở mắt nhìn thoáng về hướng cánh cửa. Tôi thấy có một con quỷ nhỏ, cao khoảng 3-4 feet, đang kéo một cái túi đầy tiền ở đằng sau nó. Cái túi trông như cái túi của ông già Nô-en. Cái túi bị kéo lê lết sau con quỷ và đó là một cái túi rất nặng nên cái túi mới bị kéo lê lết trên sàn nhà như vậy. Nó không đi ra khỏi ngôi nhà nhưng tôi có thể nghe thấy nó rẽ vào góc nhà và đi thẳng lên tầng ba. Lúc tỉnh dậy, tôi suy nghĩ hoài về giấc mơ đó rồi tôi nhận ra rằng Chúa đang chỉ cho tôi biết rằng tài chính đang bị lấy cắp hoặc thất thoát.

Thú vị là trong giấc mơ tôi biết được lượng tiền trong túi đó. Tôi nhớ tôi đã thấy nó xấp xỉ khoảng 25,000 đô la. Tôi cũng cảm thấy trong giấc mơ đó, con quỷ không rời khỏi ngôi nhà mà đơn giản là nó cầm tiền đem lên trên lầu cho một người hoặc nhiều người đang ăn trộm hoặc cho phép tiền bạc bị dùng sai mục đích là một phần của ngôi nhà và bởi vì là ngôi nhà nên tôi biết nó đang nói về mục vụ. Chà, điều đầu tiên tôi làm ngay ngày hôm sau là gọi cho một vị trưởng lão và yêu cầu ông kiểm tra sổ sách trong phòng tài chính. Khi tiến hành kiểm tra, chúng tôi phát hiện có nhiều khoản chi không cần thiết và chúng được kiểm tra lại. Lúc cộng những khoản chi tiêu không cần thiết hằng tháng, chúng tôi cộng được khoản 25,000 đô la. Chúng tôi cũng xác định là không có ai lấy cắp cả mà là qua sự phớt lờ, số tiền đó đã bị lãng phí hoặc có nhiều khoản phải cắt giảm để chúng tôi có thể để dành lúc cần. Chúng tôi cần số tiền đó trong thời kỳ đó vì có nhiều thứ cần phải thắt chặt hết mức có thể.

Những giấc mơ cũng có thể được Chúa dùng để đem lại chiến lược cho bạn. Năm 2018, tôi có một giấc mơ rất đơn giản với tất cả những từ ngữ tôi có thể nghe được là “Hãy tập trung những con tàu lại.” Tôi viết câu đó xuống nhưng không thể hiểu được ý nghĩa. Tôi liên tục hỏi Chúa về câu nói đó và tôi cũng không kể với bất kỳ ai ngoại trừ Drenda. Vào buổi nhóm quý ông đầu tháng Một, lúc tôi đang lên nhiệm vụ trong một năm. Một trong số những nhiệm

vụ đó là lên kế hoạch cho nhóm nhỏ khắp nơi trong nước mà tôi đã từng nghĩ đến khoảng vài năm trước đây nhưng tôi cảm giác đây là năm để thực hiện điều đó. Sau khi kết thúc buổi nhóm, một trong số các quý ông bước về phía tôi và nói rằng đại loại là anh ta cảm thấy ngu ngốc khi phải nói điều này với tôi và anh ta đã nói rằng, “Chúa phán mục sư giống như nàng

**NHỮNG GIẤC
MƠ CŨNG CÓ
THỂ ĐƯỢC
CHÚA DÙNG ĐỂ
ĐEM LẠI CHIẾN
LƯỢC CHO BẠN**

Helen thành Troy.” Tôi không biết anh ta đang nói về điều gì, vì thế anh ta bắt đầu giải thích cho tôi ý anh ta muốn nói. Tôi nói anh ta gọi email cho tôi lặp lại những gì anh ta đã nói cách cá nhân cho tôi. Và sau đây là email anh ta viết cho tôi.

Vua Sparta là Menelaus đã hạ lệnh cho 1000 con tàu xuất chinh để giải cứu vợ ông là Helen từ con ngựa gỗ thành Troy. “Khuôn mặt hạ thủy hàng ngàn con tàu” là câu nói nổi tiếng chỉ về nàng Helen thành Troy.

Thứ Tư, ngày 30 tháng Một năm 2019, đương lúc Mục sư nói chuyện tại buổi nhóm quý ông tại Apex, Chúa phán ông giống như Helen thành Troy, một vị vua cho hạ thủy 1000 con tàu để giải cứu người bị hư mất đức tin, mất gia đình và mất tài chính.

Phụng sự Chúa,

Aaron

Rồi ngày hôm sau, anh ta gọi cho tôi một bức thư khác.

Kính thưa Mục sư,

Tôi muốn đưa ra khung cảnh quân đội tiến về Helen thành Troy. Đối với hầu hết mọi người, đây là câu chuyện kể về một vị vua, người ra lệnh hạ thủy 1000 con tàu để giải cứu người vợ bị con ngựa gỗ thành Troy bắt cóc. Nhưng đối với một người có tư duy quân đội thì đây là sự triển khai quân sự được gọi dưới cái tên Chiến Dịch Helen Thành Troy. Mỗi chiến dịch quân sự đều được đặt cho một cái tên liên quan đến chính hoạt động quân sự đó. Ví dụ, chiến dịch quân sự đội đặc nhiệm SEAL - một đội gồm sáu người lính thiện chiến đột kích căn cứ Osama Bin Laden thì được gọi là chiến dịch Neptune Spear (Neptune Spear - theo tên cây đinh ba xuất hiện trên phù hiệu Chiến tranh Đặc biệt). Tôi từng triển khai nhiều chiến dịch với những sứ mệnh được gọi bằng nhiều cái tên đầy màu sắc chẳng hạn như Operation Forward Mike, Elvis Marshall, và Santa Claus. Những chiến dịch quân sự ở trên sở dĩ được đặt cho những cái tên như vậy là để dễ nhận biết hoặc để làm rõ ràng kiểu chiến dịch tác chiến cụ thể là gì kèm theo cả tên người đứng đầu chiến dịch hoặc chịu trách nhiệm triển khai chiến dịch nữa. Nên khi Chúa bảo mục sư giống như Helen thành Troy thì với tư duy quân sự của tôi sẽ hiểu là Mục sư Gary sẽ phát động chiến dịch Helen thành Troy với sứ mệnh triển khai 1000 tàu đi giải cứu những người hư mất, những người mất đức tin, mất gia đình và mất cả tiền bạc.

Hơn thế nữa, khi nghe đến sự triển khai 1000 con tàu, tôi còn nghĩ đến những chiến binh, đội ngũ hỗ trợ, được huấn luyện đào tạo, những khâu hậu cần, tiến trình quản trị để triển khai với từng con tàu một. Không ai khác có khả năng huy động lực lượng và triển khai kế hoạch với đội quân này cho Vương quốc Đức Chúa Trời ngoài mục sư cả. Mục sư đã dành nhiều năm để huấn luyện chúng tôi cho khoảnh khắc này. Gia đình tôi và tôi dám chắc toàn bộ Thân Thể Đấng Christ đều phấn khích khi tham gia vào kế hoạch này.

Bằng tất cả sự phục vụ Chúa,

Aaron

Aaron thuộc biệt đội hải quân SEAL, anh đã tham gia 9 chiến dịch quân sự trong vòng 21 năm phục vụ trong quân đội. Anh có một câu chuyện lấy lòng về sự biến đổi ngoạn mục bởi quyền năng của Thập Tự Giá. Anh không biết gì về những điều Chúa phán với tôi trong giấc mơ cả, kể cả chuyện những con tàu. Nhưng “lời nói tri thức” của anh đã xác chứng lại những gì tôi nghe được từ Chúa là chính xác và nó giúp tôi bước đi trên con đường Chúa đã dành sẵn cho tôi. Mục tiêu của chúng tôi là đẩy lên 1000 nhóm nhỏ khắp quốc gia để chia sẻ về tin tức tốt lành của Vương quốc. Nếu bạn cũng muốn trở thành một phần của quân đội này thì hãy liên hệ với tôi qua địa chỉ website, Garykeese.com.

Tôi nghĩ bạn hiểu được trọng ý này. Giấc mơ là một trong những cách thức quyền năng Chúa dùng để phán với dân sự Ngài, giúp đỡ họ tìm được hướng đi, chiến lược, sự cảnh báo lẫn sự yên ủi.

Trước khi kết thúc chương này, tôi muốn thêm vào một phương thức khác mà Chúa dùng để giúp mang chiến lược trực tiếp ra cho chúng ta và nó được gọi là ân tứ tiên tri. Aaron đã nhận lãnh được thứ gọi là lời nói tri thức liên quan đến kế hoạch triển khai ý tưởng mới. Lời nói tri thức đơn giản như những gì nó nói, đó là lời của tri thức. Đây là loại tri thức được Thánh Linh ban cho bạn, là điều gì đó bạn không tài nào tự mình biết được. Lời nói tri thức được liệt kê làm một trong chín ân tứ Thánh Linh trong 1 Cô-rinh-tô 12. Bây giờ, tôi không có ý định dạy nhiều về các ân tứ thuộc linh trong sách này nhưng tôi muốn đề cập đến một trong số các ân tứ đó là lời nói tiên tri.

Vì có nhiều người đã làm xáo trộn cuộc sống của họ do hiểu sai về ân tứ này mà tôi nghĩ tôi nên đề cập đến. Khi nhiều người nghĩ về lời tiên tri là họ nghĩ ngay đến một nhà tiên tri nào đó sẽ gọi họ ra và chỉ tay vào mặt họ và nói điều gì đó tựa thế này, “Anh là người sẽ đến Phi

Châu” hoặc “Anh được kêu gọi để làm mục sư”. Cả hai kiểu này có thể nói lên cách chính xác cho một lời tiên tri thật sự nhưng cũng có thể cả hai điều này đều sai. Nó tùy thuộc vào cách bạn hiểu chúng. Nếu những câu nói này được hiểu như là đang định hướng đi thì cả hai đều sai, nhưng nếu chúng được hiểu là sự xác chứng thì cả hai có thể đúng. Phao-lô giải thích mục đích của lời tiên tri.

Còn người nói tiên tri thì nói với con người để xây dựng, khích lệ và an ủi. (1 Cô-rinh-tô 14:3)
Bạn thấy rồi đấy. Không có từ nào ở câu Kinh Thánh trên nhằm chỉ bạn nên tìm kiếm hướng đi thông qua lời nói tiên tri, tuy nhiên đó lại là cách mà hầu hết mọi người nhìn vào lời nói tiên tri – đó là đem lại sự dẫn dắt. Nhưng theo Phao-lô, lời nói tiên tri chỉ để xác nhận hướng đi chứ không phải để đưa ra hướng đi. Bạn thấy đấy, một khi bạn được tái sanh, Đức Thánh Linh bên trong bạn là Đấng sẽ chỉ bảo bạn biết phải làm gì. Bạn không cần một người nam hay một người nữ nào nói cho bạn biết bạn được kêu gọi để làm điều gì đó cho Chúa Giê-su. Nhưng lời tiên tri có thể xác chứng cho điều gì đó bạn đã biết rồi.

**CÒN NGƯỜI NÓI
TIÊN TRI THÌ NÓI
VỚI CON NGƯỜI ĐỂ
XÂY DỰNG, KHÍCH
LỆ VÀ AN ỦI.
1 CÔ-RINH-TÔ 14:3**

Cụ thể, trong ví dụ tôi nói “bạn được gọi để đến Phi Châu,” tôi nói đây có thể là một ví dụ thực tế về lời nói tiên tri nếu Đức Thánh Linh vốn đã phán với bạn điều đó và bây giờ Ngài đang xác nhận lại với bạn thông qua lời nói tiên tri đó. Nhưng nếu việc đi đến Phi Châu chưa từng có trong tâm trí bạn và đó là lần đầu bạn nghe điều đó thì lời nói này sẽ không phải là một ví dụ thực tế về lời nói tiên tri trong hội thánh Tân Ước đâu. Thật quá đổi điên rồ khi nghe nhiều người nói chuyện. Có nhiều Cơ đốc nhân đến với tôi và nói rằng, “Chúa phán với tôi lúc tôi đang nhóm rằng tôi được định để giàu có.” Chà, vâng,

bạn không cần ai đó nói với bạn câu nói rằng bạn nên được giàu có; vì Kinh Thánh đã nói cho chúng ta biết điều đó rồi. Tôi thấy nhiều Cơ đốc nhân cứ đi loanh quanh rồi hỏi người ta có lời nói nào dành cho họ không. Bạn không cần ai đó đến và phán với bạn lời nào cả! Đức Thánh Linh trong bạn sẽ phán với bạn và vâng, Đức Chúa Trời có thể ban lời nói xác chứng đến để khích lệ bạn chứ không phải để dẫn dắt bạn.

Có một ví dụ vô cùng kịch tính về điều đã xảy ra cho chính cuộc đời tôi lúc tôi hẹn hò với Drenda. Tôi đi ra mắt gia đình cô ấy tại Georgia để xin hỏi cưới cô ấy. Khi ở đó, tôi cùng cô ấy đi thăm hội thánh nhà của cô ấy. Lúc đó, tôi vừa mới nhận được công việc trong ngành dịch

vụ tài chính mà tôi đang vất vả với nó lắm. Tôi được kêu gọi rao giảng năm tôi 19 và cũng đã tốt nghiệp đại học, khoa Cựu Ước, tuy nhiên tôi cảm thấy mình được thúc giục để nhận công việc tài chính này. Tôi bối rối không biết phải làm gì khi đó.

Rồi sau khi kết thúc buổi thờ phượng sáng Chúa Nhật tại hội thánh nhà của cô ấy, có một người phụ nữ tôi không quen biết nhưng Drenda nhất định biết, bước về phía tôi và nói bà ấy có lời dành cho tôi. Bà nói, “cậu đang nhìn vào công việc cậu được nhận. Công việc này có 10 khía cạnh sau đây, rồi bà ấy liệt kê từng thứ tôi sẽ làm ở công việc này một cách hoàn hảo.” Rồi bà nói tiếp, “Cậu hãy nhận công việc này và Chúa ở cùng cậu trong công việc này.” Trong trường hợp này, tôi vốn đã cảm thấy mình nên nhận công việc này nhưng tôi bối rối vì không hiểu sao tôi lại có cảm giác đó. Thì lời nói tiên tri của bà ấy mang lại sự nhẹ nhàng và khích lệ cho tôi cũng như xác chứng cho định hướng của tôi. Một lần nữa, Đức Thánh Linh trong bạn sẽ dẫn dắt bạn và Ngài là Đấng Cố Vấn của bạn.

CHƯƠNG 11

ĐỨC THÁNH LINH GIỐNG NHƯ LÀ ÔNG CHỦ CỦA TÔI.

Có một gia đình sinh hoạt ở hội thánh tôi là gia đình nhỏ nhưng đang cần việc làm. Họ là gia đình đáng yêu và luôn muốn giúp hội thánh làm những công việc lặt vặt. Nhưng dường như họ luôn gặp trục trặc về tài chính. Người cha lại bị mất việc nên tôi quyết định sẽ giúp họ. Lúc đó, tôi đang xây nhà và tự mình đi hệ thống điện trong nhà. Tôi phát hiện người cha này biết một số thứ về điện cho nên tôi đề nghị trả lương theo giờ cho anh ta vì gia đình anh sắp hết đồ ăn. Cho nên anh ta đã đến và đi đường dây điện mà tôi đã khoán cho anh ta làm.

Tôi không suy nghĩ gì nhiều về chuyện đó nhưng khoảng một tháng hoặc hơn sau đó, tôi nhận được cuộc gọi từ anh chàng này. Cậu ta nói có một vài người đang nhóm hiệp nhau lại để cầu nguyện cho tôi. Tôi hỏi, “Cầu nguyện về chuyện gì thế?” Cậu ta đáp có nhiều thứ hội thánh cần phải thay đổi và anh ta bắt đầu nói rằng anh ta đã có sẵn một danh sách mười điều mà họ đang bàn thảo. Điểm đầu tiên trong danh sách ấy là căn nhà của tôi quá rộng. Anh ta thẳng thừng hỏi tôi rằng hội thánh đã phải trả bao nhiêu tiền cho tôi để nhóm lại trong căn nhà quá rộng của tôi như thế. Tôi nhanh chóng đáp lại cậu ta rằng hội thánh không hề trả cho tôi một cắt nào, mà tôi cũng không nhận bất kỳ khoản tiền nào từ hội thánh. Sau khi nghe tôi nói đến đó, cậu ta im lặng được một lúc. Rồi cậu ta hỏi tiếp, “hội thánh không trả tiền cho mục sư ư?” Tôi đáp, “đúng thế.” Cậu ta lại yên lặng rồi cuối cùng cậu ta lên tiếng rằng, “Chà, hội thánh nên trả cho mục sư.” Và cuộc nói chuyện kết thúc tại đó.

Khoảng một tuần hơn sau đó, tôi có nghe nói về một chương trình hội thảo việc làm ở một công ty mà tôi nghĩ nó thuộc lãnh vực cậu ta quan tâm nên tôi đã kể cho cậu ta nghe. Cậu ta đến đó, nộp đơn xin việc và đã nhận được việc làm. Bây giờ bạn nên nhớ là tại thời điểm đó,

gia đình cậu ta vừa mới bị đuổi ra khỏi nhà. Cho nên cái tuần cậu ta nhận việc, cậu ta đến hội thánh và nói với tôi rằng cậu ta sẽ nghỉ việc, tôi bị sốc. “Anh nghỉ việc; Tại sao chứ?” Cậu ta bảo với tôi rằng hôm chiều thứ Sáu họ muốn theo kịp tiến độ công việc trong tuần nên họ nói cậu ta lau dọn sàn nhà. Cậu ta kể cho tôi rằng ngay lúc đó cậu ta nghỉ việc luôn và nói với họ rằng cậu nộp đơn xin việc không phải để lau chùi sàn nhà. Tôi gần như không thể tin được điều mình vừa nghe. Tôi biết chàng thanh niên trẻ này thuộc kiểu người khó đào tạo dù cậu ta có muốn thành công trong đời thế nào đi chăng nữa. Tôi luôn cảm thấy tiếc nuối cho vợ của cậu ta. Sau đó không lâu họ đã rời khỏi hội thánh và tôi không biết chuyện gì đã xảy ra cho họ. Nhưng dựa vào thái độ kiêu ngạo và không sẵn lòng làm việc của cậu ta, tôi đoán đơn xin việc của cậu ta cũng nộp đi nhiều nơi nhưng hầu hết không có chỗ nào lưu cậu ta được lâu đâu. Mức độ thịnh vượng của cậu ta gần như là chỉ để tồn tại thôi. Bây giờ, đừng hiểu sai ý tôi. Con người ai rồi cũng sẽ thay đổi và tôi nhất định hi vọng cậu ta đã thay đổi vì ích lợi của cậu ta. Nhưng có một điều tôi biết rõ đó là lúc tôi gặp cậu ta thì cậu ta đã đang đi lệch hướng rồi. Bạn thấy đó, cậu ta phớt lờ tiếng phán của Đức Chúa Trời.

Có thể bạn sẽ hỏi, “Ông đang nói về tiếng phán nào của Đức Chúa Trời thế?” Tôi chắc cậu ta sẽ nói như thế nếu bạn hỏi cậu ta, vì vào lúc đó, cậu ta không hề có được bằng chứng nào cả. Nhưng cậu ta đã lơ đi một trong những phương thức huấn luyện và chuẩn bị con người cách căn bản nhất của Đức Chúa Trời cho vận mệnh của họ: học thuận phục. Tôi biết tựa đề của chương này có thể làm bạn khó hiểu. Ông chủ của tôi thì có liên quan gì đến Đức Thánh Linh chứ? Nhưng trong chương này, bạn sẽ khám phá ra rằng ông chủ của bạn có liên quan rất nhiều đến bạn trong khả năng bạn nghe được tiếng của Đức Thánh Linh đấy!

Tôi muốn chúng ta bắt đầu nghiên cứu chủ đề vô cùng quan trọng này bằng Ma-thi-ơ 8:5-10. Khi Đức Chúa Jêsus vào thành Ca-bê-na-um, có một viên đội trưởng đến nài xin Ngài: “Thưa Thầy, đầy tớ của tôi bị bại, nằm liệt ở nhà, đau đớn lắm.” Đức Chúa Jêsus phán: “Ta sẽ đến, chữa lành cho nó.” Viên đội trưởng đáp: “Lạy Chúa, tôi không xứng đáng rước Chúa vào nhà, chỉ xin Chúa phán một lời thì đầy tớ của tôi sẽ được lành. Vì chính tôi ở dưới quyền người khác, tôi cũng có quân lính dưới quyền tôi; tôi bảo đứa này: ‘Đi!’ thì nó đi; bảo tên khác: ‘Đến!’ thì nó đến; và bảo đầy tớ của tôi: ‘Làm việc này!’ thì nó làm.” Nghe vậy, Đức Chúa Jêsus ngạc nhiên và phán với những người đi theo Ngài rằng: “Thật, Ta bảo các ngươi, Ta chưa thấy ai trong Y-sơ-ra-ên có đức tin như vậy.

Tại sao người đàn ông này dễ dàng tin rằng Chúa Giê-su có thể chữa lành cho đứa đầy tớ của ông vậy? Ông ấy đã tự mình đưa ra được câu trả lời. *“Vì chính tôi ở dưới quyền người khác, tôi cũng có quân lính dưới quyền tôi; tôi bảo đứa này: ‘Đi!’ thì nó đi; bảo tên khác: ‘Đến!’ thì nó đến; và bảo đầy tớ của tôi: ‘Làm việc này!’ thì nó làm.”* Đó là bởi vì ông ấy biết rõ cách thẩm quyền hành động. Khi ông ở dưới quyền của người khác thì cũng có những người khác ở dưới quyền của ông. Ông hiểu rằng lời của chủ ông giống như lời của Sê-sa vậy. Trên thực tế, phải thừa nhận rằng tiếng của chủ ông chính là tiếng của Sê-sa. Ông cũng hiểu rằng tiếng nói của ông đối với những đầy tớ của ông cũng giống như tiếng Sê-sa đối với họ vậy. Đó là cách thẩm quyền thực thi. Vì ông hiểu ở dưới thẩm quyền có nghĩa gì nên ông dễ dàng hiểu được cách Chúa Giê-su dùng thẩm quyền trên hoàn cảnh đó đơn giản bằng việc nói vào hoàn cảnh đó mà thôi. Đó cũng là tất cả những gì ông làm với các đầy tớ của mình vậy. Nếu ông bảo đứa đầy tớ làm việc này thì họ phải làm. Rất đơn giản. Đây là lẽ thật bạn phải biết:

BẠN CHỈ CÓ THỂ BƯỚC ĐI TRONG THẨM QUYỀN KHI BẠN ĐẦU PHỤC THẨM QUYỀN!

Nếu Sa-tan có thể loại bỏ mọi khía cạnh của thẩm quyền và thuyết phục mọi người rằng họ có thể làm bất cứ điều gì họ thích khi họ thích thì thế giới này sẽ rơi vào hỗn loạn và huỷ diệt. Đây là điều hấn đã thách thức Ê-va tại vườn Ê-đen rằng, “Có phải Đức Chúa Trời thực sự nóikhông?” Hãy lắng nghe, mỗi một người sống trên hành tinh này đều ở dưới một hoặc nhiều thẩm quyền khác nhau nào đó. Việc nhận biết bạn đang ở dưới quyền của ai sẽ giúp bạn biết được ai là người bạn phải lắng nghe và ai không. Nhưng ngày nay, ai cũng muốn có thẩm quyền trong khi chính mình không ở dưới quyền ai và đó là điều không thể.

Gần đây, tôi có nói chuyện với một nhà thầu là người đã kể cho tôi nghe cách anh ta dùng tiền mặt để trả cho nhân viên để trốn thuế quỹ lương và phí bảo hiểm bồi thường lao động. Nhưng tôi thì đã biết cách đó biến thành kết quả như thế nào. Một ngày kia, có một người lao động bị thương và xin được bảo hiểm chi trả tai nạn lao động và rồi họ phát hiện ra người chủ của họ chưa bao giờ đóng bất kỳ khoản phí nào cho chương trình Bảo Hiểm Bồi Thường Lao Động cả và người công nhân này đã kiện chủ của mình vì theo luật bắt buộc thì phí Bồi Thường Lao Động phải được đóng đầy đủ. Tôi cũng có cùng câu chuyện như vậy xảy ra ở ngay hội thánh của tôi cũng liên quan đến một vài chủ thầu.

Tuần trước, tôi có nói chuyện với một phụ nữ là người bảo rằng mình không cần mục sư nào cả; Chỉ cần có Đức Thánh Linh và cô là được rồi. Thật thế sao? Chà, nếu vậy, tốt hơn cô nên đi gặp và nói chuyện với Chúa Giê-su về việc đó vì Ngài chính là Đấng chỉ định những mục sư và

thiết lập họ coi sóc hội thánh trong Ê-phê-sô chương 4. Nếu cô thuận phục Chúa Giê-su thì cô sẽ đi theo thẩm quyền mà Chúa Giê-su đã thiết lập. Thực tế là cô không thuận phục Chúa Giê-su và muốn tự làm theo ý mình. Cô gần như bị rơi vào sự lừa dối và sẽ gặp rắc rối vì điều đó. Cách đây không lâu, tôi có nói chuyện với một nhân viên bán hàng là người đã khởi lập công ty bán hàng cho riêng mình và lấy hết khách hàng của công ty cũ mặc dầu họ đã ký vào thoả thuận không cạnh tranh nhưng họ lại không tuân theo. Và họ nghĩ họ sẽ giàu có qua việc làm đó ử? Đó đơn giản là ăn cắp!

Tôi biết có thể bạn không thích chương này nhiều cho bằng những chương tôi nói về những việc làm siêu nhiên, cực ngẫu của Đức Thánh Linh nhưng nếu bạn không hiểu đúng chương này thì có thể bạn sẽ quên hết tất cả những chương còn lại vì chương này là chương Đức Chúa Trời cổ động cho.

Tôi nhớ có lần có một phụ nữ đang đầm đìa nước mắt đến tìm đến tôi trong một buổi nhóm cầu nguyện và cô hỏi tại sao tôi không gọi cô lên để cầu nguyện. Tôi bị sốc! Tại sao chuyện gọi lên cầu nguyện thôi mà lại là chuyện lớn đến vậy, lẽ nào cô này cần sự nhận biết từ đàn ông sao?

Và dĩ nhiên, tôi nói lý do tại sao tôi không gọi cô lên dù chỉ là một phút vì cô có chịu lắng nghe ai bao giờ đâu. Người phụ nữ này không hề tôn trọng chồng và liên tục hạ bệ sự thiếu thuộc linh của chồng bằng những câu chuyện tầm phào mà cô luôn luôn có mặt. Đó là lý do tại sao tôi không gọi cô lên. Trên thực tế, cô ta khóc vì cô ta không được coi là một phụ nữ thuộc linh như cô ta nghĩ trước toàn bộ mọi người, điều đó nói lên việc cô không tôn trọng thẩm quyền và như vậy, cô ta là một phụ nữ nguy hiểm.

Cho nên, hãy để tôi hỏi bạn một câu hỏi. Bạn có đủ điều kiện để đi đến nơi bạn muốn đi, đến nơi bạn mơ ước đến không? Nếu tôi hỏi mục sư của bạn hay người chủ của bạn về suy nghĩ thật của họ về bạn thì bạn nghĩ họ sẽ nói gì? Bạn thấy đó, bạn không thể có thẩm quyền trừ khi bạn vượt qua bài kiểm tra về sự thuận phục. Tôi không nói điều này; mà chính Chúa Giê-su nói.

**VIỆC NHẬN BIẾT BẠN
ĐANG Ở DƯỚI QUYỀN
CỦA AI SẼ GIÚP BẠN
BIẾT ĐƯỢC AI LÀ
NGƯỜI BẠN PHẢI LẮNG
NGHE VÀ AI KHÔNG.**

Ai trung tín trong việc rất nhỏ cũng trung tín trong việc lớn, ai bất nghĩa trong việc rất nhỏ cũng bất nghĩa trong việc lớn. Vậy nếu các con không trung tín về của cải bất nghĩa, ai sẽ đem của cải thật giao cho các con? Nếu các con không trung tín về của cải người khác, ai sẽ giao cho các con của cải riêng của các con?

Lu-ca 16:10-12

Bạn có được tin tưởng để trao thẩm quyền hay không? Chứng cứ nằm ở chỗ thuận phục của bạn.

Hãy cùng nhìn vào một câu chuyện trong Kinh Thánh mà câu chuyện ấy có thể liên quan sâu sắc đến sự thành công trong đời sống của bạn đây.

Khi ấy, người Phi-li-tin tập trung lại để đánh Y-sơ-ra-ên. Chúng có ba mươi nghìn chiến xa, sáu nghìn kỵ binh, và quân lính đông như cát bãi biển. Chúng đi lên đóng trại ở Mích-ma, về phía đông Bết A-ven. Khi người Y-sơ-ra-ên thấy nguy cấp, vì quân mình bị áp đảo, thì dân chúng ẩn trốn trong các hang động, bụi rậm, hốc đá, mồ mả và hầm hố. Một số người Hê-bơ-rơ khác thì vượt qua sông Giô-đanh, đến xứ Gát và Ga-la-át. Nhưng Sau-lơ vẫn còn ở lại Ghinh-ganh, và tất cả những người đi theo ông đều run sợ. Sau-lơ đợi bảy ngày, là thời gian mà Sa-mu-ên đã định. Nhưng Sa-mu-ên vẫn chưa đến Ghinh-ganh, còn dân chúng thì bỏ vua đi tản mác. Bấy giờ, Sau-lơ nói: “Hãy đem đến cho ta tế lễ thiêu và tế lễ bình an.” Rồi vua dâng tế lễ thiêu.

1 Sa-mu-ên 13:5-9

*Sa-mu-ên nói với Sau-lơ: “Người thật đã hành động một cách điên rồ, không vâng giữ mệnh lệnh mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã truyền cho người. Lẽ ra, Đức Giê-hô-va đã lập vương quốc của người vững bền đời đời trên Y-sơ-ra-ên; nhưng bây giờ, vương quốc của người sẽ không bền lâu nữa. **Đức Giê-hô-va đã chọn cho mình một người đẹp lòng Ngài, đặt người ấy làm người lãnh đạo của dân Ngài**, bởi vì người đã không vâng giữ mệnh lệnh của Đức Giê-hô-va.”*

1 Sa-mu-ên 13: 13-14

Sau-lơ không đạt tiêu chuẩn vì ông không thuận phục thẩm quyền. Cho nên, một lần nữa chúng ta thấy nếu bạn không thể thuận phục thẩm quyền thì bạn cũng không thể có được thẩm quyền. Tôi chỉ muốn đưa ra một điểm rất quan trọng ở đây. Chúa đã tìm kiếm người đi theo lòng của Ngài. “Người đi theo lòng của Ngài” có nghĩa là gì vậy?

*Rồi Ngài bỏ vua đó, lập Đa-vít làm vua. Ngài làm chứng về ông rằng: “Ta đã tìm thấy Đa-vít con trai của Gie-sê, **là người Ta hài lòng, người sẽ thi hành mọi ý muốn Ta.**”*

Làm sao Đức Chúa Trời xác định được ai là người đi theo lòng của Ngài? Về cơ bản, đó là người ghét những gì Ngài ghét và yêu những gì Ngài yêu, là người sẽ làm điều Ngài muốn công việc đó hoàn tất nếu Ngài ở đó. Nói cách khác, nếu Đức Chúa Trời ghét tội lỗi thì họ cũng ghét tội lỗi. Nếu Đức Chúa Trời muốn một điều gì đó được hoàn tất thì họ cũng sẽ muốn làm cho hoàn tất điều đó. Trong thế giới của chúng ta, chúng ta nghĩ người đi theo lòng của Chúa là người có ân tứ thuộc linh nổi trội nhất. Chúng ta nghĩ thuộc linh là dòng nhạc thờ phượng du dương. Nhưng Đức Chúa Trời nói rõ ràng rằng sự vâng lời chính là sự thờ phượng bằng tâm linh.

Sa-mu-ên nói: “Đức Giê-hô-va có vui thích về tế lễ thiêu và các sinh tế, bằng sự vâng theo tiếng phán của Ngài chẳng? Kìa, sự vâng lời tốt hơn sinh tế, sự nghe theo tốt hơn mỡ chiên đực. Sự

**MỘT LẦN NỮA, ĐỂ TÔI
NÓI LẠI RẰNG TIẾNG
PHÁN CỦA ĐỨC CHÚA
TRỜI NGHE NHƯ
TIẾNG CỦA ÔNG CHỦ
CỦA BẠN VẬY ĐÓ!**

phản nghịch đáng tội như tà thuật, sự ương ngạnh đáng tội như thờ lạy hình tượng.

Vì vua đã từ bỏ lời của Đức Giê-hô-va nên Ngài cũng từ bỏ vua, không cho vua cai trị nữa.”

1 Sa-mu-ên 15:22-23

Cho nên, một lần nữa, để tôi nói lại rằng tiếng phán của Đức Chúa Trời nghe như tiếng của ông chủ của bạn vậy đó! Đức Chúa Trời cho phép bạn phản hồi lại thẩm quyền để kiểm tra bạn khi không ai biết đến tên tuổi của bạn. Hầu hết mọi người chỉ là không biết thẩm quyền hoạt động như

thế nào. Họ không xem công việc bán thời gian nhỏ nhoi của họ là quan trọng; nó chẳng có gì quan trọng cả. Nhưng điều họ không biết đó là họ đang tôi luyện chính họ trong việc chủ động thuận phục, để phán xét bằng chính những tiêu chuẩn của họ rằng đâu là điều đáng để thuận phục căn cứ trên ước muốn và mục tiêu của họ. Con người không được dạy rằng khoảnh khắc họ đồng ý để được tin cậy, để làm công việc bán thời gian nhỏ nhoi cũng là khoảnh khắc họ đồng ý rằng họ sẽ làm việc đó như làm cho chính mình. Đó không phải là cách hầu hết mọi người nhìn thấy được. Họ hướng đến những mục tiêu to tát hơn. Đến cuối cùng, đây chỉ là công việc bán thời gian để kiếm thêm chút tiền chứ không phải chuyện gì lớn cả. Sai rồi!!!!

Chẳng có công việc nào là không quan trọng cả. Cũng không có nhiệm vụ nào là nhỏ nhất. Đa-vít đã có một công việc nhỏ nhất, không quan trọng, đó là chăm sóc bầy chiên. Nhưng nó lại

là công việc quan trọng cho chàng thiếu niên; chàng trai này đã hai lần liều lĩnh tính mạng để bảo vệ đàn chiên. Nói cách khác, ông nhận lấy sự uỷ thác được trao cho mình là một công việc nghiêm túc. Mặc dầu không có ai khác biết Đa-vít là ai nhưng Đức Chúa Trời biết! Và Đức Chúa Trời biết chính xác Đa-vít đã ở đâu bất kỳ lúc nào.

Đức Chúa Trời cũng biết bạn đang ở vị trí nào lúc này và Ngài cũng biết lòng bạn hướng về thẩm quyền. Nhưng điều quan trọng nhất ở đây là nếu bạn không thể thuận phục người bạn nhìn thấy được thì bạn không thể nào thuận phục Đức Chúa Trời là Đấng bạn không nhìn thấy được. Những người tôi thấy họ bị gán cho cái mác là bị vấn đề về tâm thần, một nạn nhân bị bệnh về tinh thần; luôn nhìn thấy đó là lỗi của người khác. Họ luôn nói lỗi là do ông chủ, cho chính phủ, chỉ làm ở mức vừa đủ, chỉ làm việc khi bị bắt ép. Họ thường phải đấu tranh tâm lý, bị sai khiến mới làm thay vì nghĩ làm là làm cho chính họ. Đây là trường hợp của con cái Y-sơ-ra-ên là những người đã ra khỏi những năm tháng nô lệ nhưng vẫn nghĩ mình là nô lệ dầu đã được tự do. Tâm trí nô lệ sẽ không hiệu quả khi họ đối diện với những kẻ khổng lồ trong xứ hứa. Đức Chúa Trời phải huấn luyện họ thành công trước khi họ tiến vào đất hứa. Ngài cũng sẽ phải huấn luyện bạn trước khi bạn tiến vào xứ hứa. Đất hứa tôi đang nói chính là thiên mệnh của bạn. Vậy Ngài đã huấn luyện họ ư?

Ngài hạ anh em xuống, khiến anh em gặp cảnh đói khổ rồi cho anh em ăn ma-na mà anh em và tổ phụ anh em chưa từng biết, để dạy anh em biết rằng loài người sống không chỉ nhờ bánh, nhưng nhờ mọi lời phán từ miệng Đức Giê-hô-va.

Phục Truyền 8:3

*Trong hoang mạc Ngài cho anh em ăn ma-na, thức ăn mà tổ phụ anh em chưa từng biết, **cho anh em nếm trái đói khổ và thử thách để cuối cùng ban phước hạnh cho anh em.***

Phục Truyền 8:16

Đức Chúa Trời cho họ nếm trái cảnh đói khổ, nghĩa là khiến họ không đầy đủ, khiến họ phải cần đến sự giúp đỡ. Họ phải học cách lệ thuộc Chúa chứ không phải chính họ. Thứ chờ đón họ là những cuộc chiến lớn hơn nhiều so với việc tìm cái ăn cái mặc. Sẽ có những gã khổng lồ và những thành có tường kiên cố chờ đón họ, là những điều sẽ đe dọa họ cách dễ dàng nếu họ không nhìn thấy Đức Chúa Trời lớn hơn nan đề của họ.

Thứ hai, họ sẽ phải học cách tự mình đưa ra những sự lựa chọn đúng đắn chứ không phải bị ép buộc làm. Ngày nay, tôi thấy có nhiều bậc cha mẹ mắc sai lầm khi cố gắng huấn luyện con

cái biểu hiện bằng bề ngoài thay vì tấm lòng. Một đứa trẻ được bảo phải dọn dẹp phòng của chúng rồi chúng sẽ bày tỏ thái độ bằng cách đóng sầm cửa, đó chẳng qua là vì chúng tuân theo lệnh nên chúng thực hiện nhiệm vụ bằng tấm lòng nổi loạn chứ không phải bằng tấm lòng thuận phục. Những bậc cha mẹ muốn làm bạn với con thì họ sẽ đến và xem căn phòng sạch sẽ như thế nào rồi khen con mình rằng chúng đã làm tốt như thế nào. Sai rồi. Con cái chỉ tuân theo ở bề ngoài chứ không phải bề trong. Sự thuận phục là công việc của tấm lòng. Một ngày nào đó, khi cha mẹ không có ở đó để bắt ép chúng ra quyết định đúng đắn. Khi cha mẹ không để mắt đến chúng thì chúng sẽ tự do làm điều chúng thích. Cái gì có trong lòng thì bấy giờ sẽ bày tỏ ra bên ngoài. Đây là nơi mà nhiều bậc cha mẹ thấy khó khăn với con cái của mình và họ bối rối, họ luôn thấy Johnny bé nhỏ của mình là đứa trẻ ngoan và rồi họ bị sốc về hành vi của con mình khi chúng vào đại học hoặc chuyển ra ngoài sống riêng.

Kinh Thánh nói Đức Chúa Trời thử nghiệm dân Y-sơ-ra-ên để đến cuối cùng chính họ là người được ích lợi. Đây chính xác là những gì chúng ta đang nói đến. Khác với những bậc cha mẹ trên đất chỉ quan tâm đến chuyện con cái khi chúng còn nhỏ mà thôi, Đức Chúa Trời quan tâm đến lợi ích lâu dài của con cái Ngài. Ngài sẽ sửa từng thái độ nhỏ nhặt của tấm lòng chúng ta cho đúng đắn trước khi chúng trở thành nếp sống trong con cái Ngài. Đây là ý nghĩa của việc Ngài thử nghiệm họ. Đức Chúa Trời có thể chỉnh sửa họ khi thái độ của tấm lòng họ được phơi bày ra lúc nó bị đòi hỏi phải thuận phục.

Ai cũng phải vượt qua bài thử nghiệm về sự vâng phục cả! Vậy ngày nay Đức Chúa Trời huấn luyện chúng ta ở đâu khi không có sa mạc để băng qua? Chúng ta có thể nghe được tiếng phán của Đức Chúa Trời ở đâu để chúng ta học được sự vâng phục và đạt tiêu chuẩn cho sự cất nhắc tiếp theo đây? Có nhớ điều Đức Chúa Trời phán với Sau-lơ không? Sự vâng lời tốt hơn của tể lễ. Hành động thờ phượng bên ngoài của bạn ở hội thánh không phải là cơ sở để bạn được thăng tiến. Đức Chúa Trời có thể tin tưởng bạn để Ngài trao thẩm quyền cho bạn không? Bắt đầu từ đâu vậy? Từ chính gia đình bạn.

Hỡi những người làm con, hãy vâng lời cha mẹ mình trong Chúa, vì đây là điều phải lẽ. “Hãy hiếu kính cha mẹ người” — ấy là điều răn thứ nhất, có kèm theo lời hứa — “để người được phước và được sống lâu trên đất.”

Ê-phê-sô 6:1-3

Tại sao việc bạn vâng lời cha mẹ lại khiến bạn sống lâu và được phước vậy? Chúa cho bạn biết những điểm cần vâng lời à? Không, mà là nếu bạn chịu học cách tôn trọng và hiếu kính

cha mẹ của bạn, là những người có thẩm quyền trên bạn thì bạn sẽ tôn trọng và kính sợ Đức Chúa Trời. Nếu bạn tôn trọng thẩm quyền của Đức Chúa Trời trong đời sống bạn, thì bạn sẽ vâng lời Ngài và những điều tốt đẹp sẽ đến với bạn. Cho nên tôi có thể nói rằng Đức Chúa Trời giống như cha mẹ của bạn lúc bạn còn nhỏ và bạn sống dưới sự chăm sóc của cha mẹ bạn vậy.

Nơi thứ hai Đức Chúa Trời huấn luyện bạn vâng phục thẩm quyền nữa đó là những thẩm quyền được trao cho con người. Đó là ông chủ của bạn, là mục sư của bạn, là cảnh sát và những nhà lãnh đạo đất nước - họ là những ví dụ về thẩm quyền được Đức Chúa Trời uỷ nhiệm để chúng ta vâng phục.

Tôi nhớ có một gia đình trong hội thánh chúng tôi dường như luôn cảm râm và than vãn về nan đề của họ. Họ bị mất nhà cửa và hiện tại cần có 10,000 đô để tránh bị tịch thu tài sản để thế nợ. Chắc họ đi kể cho hàng tá người trong hội thánh nghe câu chuyện này. Cho nên, có một gia đình đã quyết định tặng 10,000 đô để giúp đỡ họ. Nhưng có điều là vài tháng sau, họ lại trở về xuất phát điểm ban đầu và họ bị mất nhà. Tôi đã nói chuyện với hai vợ chồng này, cả hai đều thất nghiệp. Tôi đề nghị ít nhất họ phải kiếm việc nào đó để làm trong lúc chờ đợi công việc phù hợp đến. Họ có thể làm việc trong bất kỳ nhà hàng nào của thị trấn nhưng họ nói những việc đó không phải để dành cho họ. Hiển nhiên tôi nghĩ tiền bạc không phải là vấn đề của gia đình này mà đích thị là sự hiểu biết về thẩm quyền và trách nhiệm. Vì một vài lý do nào đó, họ không nhìn thấy được rằng họ cần phải chịu trách nhiệm cá nhân cho cuộc đời của chính họ và họ phải làm bất kỳ điều gì cần thiết để giải quyết nan đề của mình.

Rick Renner là một người bạn của tôi đã nói rằng trước khi thuê ai đó, anh đều muốn xem xe ô-tô của người đó hoặc nhiều khi anh sẽ ghé nhà người đó mà không báo trước. Vì anh ấy hiểu rằng nếu người đó không chịu trách nhiệm cá nhân cho chính xe ô-tô của mình thì cũng sẽ không bao giờ chịu trách nhiệm cho những công việc được giao. Đó chỉ là vấn đề thời gian trước khi văn phòng của anh ấy bị biến hình như chiếc xe hơi của người đó mà thôi.

Đời tôi cũng đã phải trải qua thời kỳ huấn luyện tại đồng vắng. Và tôi vui khi Đức Chúa Trời không để tôi chỉ sống sót vượt qua đồng vắng với bất kỳ thái độ thờ ơ nào đối với thẩm quyền. Mà Ngài đã hạ tôi xuống và thử nghiệm tôi để Ngài có thể chuẩn bị tôi cho nhiệm vụ kế tiếp. Tôi nhớ có thời điểm khi tiền bạc của chúng tôi vô cùng eo hẹp lúc còn sống ở ngôi nhà trong trang trại. Thật biết ơn Chúa khi tôi đã dùng một dự án phát triển lớn mà nó sẽ khiến tôi vất chân lên cổ để đóng phí luôn bị trễ hạn nộp. Tiền không bao giờ đến kịp lúc cả nên tôi đã nảy

ra một ý định vô cùng thông minh đó là tôi sẽ mở một tài khoản ngân hàng bằng chi phiếu mà đây không phải là tài khoản ngân hàng chính của tôi, và tôi sẽ viết một khoản chi khống từ ngân hàng này rồi chuyển nó vào ngân hàng chính của tôi với hi vọng ngày hôm sau ngân phiếu sẽ đến và rồi tôi sẽ trả ngược lại cho khoản ngân phiếu khống tôi đã viết ở ngân hàng mới này. Nhưng ngân phiếu đó đã không đến trong vòng hai tuần! Mỗi ngày trôi qua, tôi đều viết một tờ ngân phiếu từ một trong những tài khoản ngân hàng tôi mở trước khi chi phiếu khống đến. Tôi làm việc này cũng được khoản hai tuần và rồi số chi phiếu khống tăng lên trên 2000 đô vì tôi đã dùng để chi cho việc mua đồ ăn. Suốt khoảng thời gian này, con số không ngừng tăng lên.

Nhưng tất cả những việc này phải kết thúc khi quản lý ngân hàng gọi điện thoại cho tôi vào một buổi sáng sớm nọ và những từ ngữ đầu tiên tuôn ra từ miệng của bà ấy là, “Ông Keesee, tôi biết ông đang làm gì và tôi sẽ đóng băng tài khoản của ông. Ông sẽ phải đem tiền đến để trả lại khoản chi trong tài khoản ngân hàng này và có thể ông sẽ không bao giờ được mở tài khoản tại ngân hàng này nữa đâu.” Tôi đã bị tóm! Nhưng điều thực sự tồi tệ trong hoàn cảnh này đó là tôi đã viết Lời Chúa lên trên những tờ ngân phiếu này nên tôi phải chứng minh cho quản lý ngân hàng biết Đức Chúa Trời vĩ đại như thế nào. Cảm ơn Chúa ngày hôm sau có một tờ ngân phiếu đã đến với tôi và tôi có thể mang nó đến ngân hàng mà tôi đã mắc nợ. Nhưng tôi phải bước vào văn phòng của quản lý ngân hàng, ăn năn trước bà ấy và nói bà ấy đừng đổ lỗi cho Chúa vì tất cả những gì tôi đã làm, điều đó thật ngu xuẩn.

Rồi có một thời kỳ khi tôi khởi nghiệp ở những năm đầu tiên, tôi được phó giám đốc vùng huấn luyện cho tôi. Lúc ông ngồi xem lại nhật ký bán hàng của tôi thì ông để ý thấy tôi bỏ trống một chỗ cần phải ký tên. Rồi ông bảo, “Không sao, đánh dấu nó và xem chữ ký của ai bị sót thì ký vào. Vì họ muốn mua sản phẩm và cũng đã ký ở những chỗ khác rồi.” Và đây là những gì tôi đã làm. Khoảng một tháng sau đó, tôi nhận được một cuộc gọi từ người đại diện cho khách hàng của tôi, nói rằng khách hàng của tôi sẽ kiện tôi bồi thường 100,000 đô la vì đã quên nhắc ông ấy ký tên vào đơn rút tiền tại ngân hàng. Số tiền được giảm xuống còn 5000 đô vì phó giám đốc vùng của tôi đã gánh trách nhiệm cho việc đó và ông bị đuổi việc.

Nhưng tôi đã nhận được một bài học! Một trong những đại diện bán hàng của tôi cần thi đậu vào ngành bảo hiểm nhưng lại không có tiền để mua tài liệu học tập nên tôi đã sao chép bộ tài liệu để cho cô ta học. Cô ta đã bỏ nó ở phòng thi và tôi lại bị nhận một cuộc gọi từ một luật sư, là người đang chuẩn bị kiện tôi vì đã đánh cắp bản quyền. Những ngày đó, tôi thông thuộc

văn phòng IRS như trong lòng bàn tay. Tôi luôn phải xử lý chuyện trễ nãi hoá đơn thuế và nộp phạt. Bây giờ khi nhìn lại tất cả những sự kiện của thời kỳ đó, trong tôi hoà lẫn nhiều cảm xúc. Chúa đã huấn luyện tôi, khiến tôi luôn phải chịu trách nhiệm giải trình. Vì Ngài biết một ngày nào đó tôi sẽ phải xử lý hàng triệu đô la nên Ngài không để tôi làm bất cứ điều gì mà không khiến tôi phải gặp trở ngại! Tôi thật biết ơn Chúa vì điều đó!

Tôi đã phải học biết rằng Đức Chúa Trời là Đấng cất nhắc tôi và Ngài không cất nhắc tôi chỉ dựa vào một mình sự thể hiện mà thôi. Tính liêm khiết của tôi cũng phải được thử nghiệm nữa. Đó là lý do tại sao tôi nói Đức Chúa Trời giống như là ông chủ của bạn vậy. Ông chủ của bạn là công cụ được Đức Chúa Trời sử dụng để huấn luyện bạn cho nhiệm vụ kế tiếp và để giữ bạn trong sự vâng phục. Bạn sẽ vượt qua bài thử nghiệm chứ?

Vì chẳng ai từ phương đông, phương tây hay là từ phương nam có thể tôn cao người nào. Nhưng chính Đức Chúa Trời thi hành sự phán xét: Ngài hạ kẻ này xuống, nhắc người kia lên.

Thi Thiên 75:6-7

Tất cả sự sửa phạt lúc này dường như chỉ làm cho đau đớn chứ không phải là vui mừng, nhưng về sau sinh ra bông trái công chính và bình an cho những người đã chịu luyện tập như vậy.

Hê-bơ-rơ 12:11

Hỡi những người nô lệ, hãy run sợ, lấy lòng thành thật vâng phục người chủ trần gian, như vâng phục Đấng Christ, không phải chỉ vâng phục trước mặt, như những kẻ muốn được lòng người, mà như những nô lệ của Đấng Christ, hết lòng thực hiện ý muốn Đức Chúa Trời. Hãy phục vụ với nhiệt tâm như phục vụ Chúa, chứ không phải phục vụ người ta, vì biết rằng bất luận nô lệ hay tự do, mỗi người sẽ nhận được phần thưởng từ Chúa, tùy việc tốt mình đã làm. Hỡi người làm chủ, hãy đối xử với các nô lệ của mình cùng một cách ấy; đừng đe dọa họ, vì biết rằng cả họ lẫn anh em đều có cùng một Chủ ở trên trời, và Ngài không thiên vị ai hết.

Ê-phê-sô 6:5-9

Hãy vâng lời bằng tấm lòng thành thật và kính sợ! Đây là thái độ bạn cần có đối với người chủ của bạn. Sự vâng lời của bạn đối với chủ được Phao-lô định nghĩa cũng chính là việc bạn đang làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời đó. Ngạc nhiên chưa? Tôi rất ngạc nhiên!

Vậy thì tiếng phán của Đức Chúa Trời tựa như điều gì? Tựa như ông chủ của bạn!

ĐÓ LÀ MỘT BÀI THỬ NGHIỆM!

Khi kết thúc sự nghiên cứu này, tôi tin bạn được truyền cảm hứng và khích lệ. Đức Thánh Linh thật sự là Người Bạn Tâm Giao tuyệt vời chúng ta cần có trong đời, là Đấng hứa sẽ không hề lìa bạn hay bỏ bạn. Thật là một niềm vinh dự lớn lao khi chia sẻ những lẽ thật vô giá này cùng với bạn.

Gary Keesee

Để tìm hiểu nhiều hơn về việc thoát khỏi nợ nần và đầu tư an toàn, bạn có thể liên hệ với công ty tôi - tập đoàn Forward Financier theo số điện thoại 1-(800)-815-0818.

Để tìm hiểu nhiều hơn về Vương quốc Đức Chúa Trời, vui lòng truy cập FaithLifeNow.com

Để tìm hiểu nhiều hơn về hội thánh Faith Life, vui lòng truy cập FaithLiftChurch.org

CHƯƠNG 12

CÁCH CẦU NGUYỆN VÀ NHẬN LÃNH PHÉP BÁP-TEM THÁNH LINH

Mọi thứ chúng ta nhận được từ Chúa đều đến qua đức tin đối với những điều Chúa phán với chúng ta và việc nhận lãnh ân tứ này từ Chúa cũng không phải là ngoại lệ. Trước khi bạn cầu nguyện để được nhận lãnh thì hãy chắc chắn rằng bạn sẽ đọc những câu Kinh Thánh được liệt kê trong sách này cho đến chừng bạn chắc chắn đó là ý muốn của Chúa dành cho bạn và những câu hỏi của bạn sẽ được trả lời. Một khi bạn tin chắc rằng phép báp-tem trong Đức Thánh Linh là dành cho bạn thì đơn giản là bạn cầu nguyện theo lời cầu nguyện sau:

“Lạy Cha, con cầu xin Cha ban cho con phép báp-tem Thánh Linh quyền năng của Ngài ngay hôm nay. Con xin nhận lãnh phép báp-tem Thánh Linh NGAY BÂY GIỜ cùng với khả năng cầu nguyện trong Thánh Linh theo như Lời Ngài đã nói. Con xin điều này trong Danh Chúa Giê-su và vì sự vinh hiển của Ngài! Amen!”

Bạn đừng tìm kiếm theo kinh nghiệm hay theo những cảm xúc nhất định nào đó mà hãy kiên định vững vàng trong Lời Chúa, tin chắc bạn nhận lãnh được trong lúc bạn cầu nguyện. Sau khi bạn đã cầu xin và nhận lãnh được, hãy bắt đầu ngợi khen Chúa và cảm tạ Ngài vì Ngài đã xức dầu cho bạn bằng Thánh Linh của Ngài là Đấng Ngài đã hứa ban cho bạn.

Khi bạn cầu nguyện, hãy đảm bảo là bạn hiểu rằng *bạn nhận lãnh được đương lúc bạn cầu xin* chứ không phải theo lúc bạn nhìn thấy bằng chứng rằng bạn đã được nhận. Bằng cớ cho bạn chính là Lời Ngài.

Vì vậy Ta bảo các con, bất cứ điều gì các con xin trong lúc cầu nguyện, hãy tin rằng mình đã nhận được rồi, thì các con sẽ được điều ấy. (Mác 11:24)

Hãy đảm bảo rằng bạn dành thời gian thờ phượng Chúa một khi bạn cầu nguyện, Thánh Linh của Đức Chúa Trời sẽ tự do bày tỏ chính Ngài qua ngôn ngữ cầu nguyện của bạn. Đức Chúa

Trời sẽ không bắt môi miệng bạn cử động đâu! Bạn phải là người mở miệng để cầu nguyện trong tiếng lạ. Thường thì, có nhiều người cảm nhận được một sự sôi nổi mạnh mẽ hoặc là cảm giác căng thẳng trong bụng họ khi họ cầu nguyện hoặc cảm nhận Thánh Linh của Đức Chúa Trời.

Khi bạn tiếp tục thờ phượng, hãy đầu phục trước Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Bạn sẽ bắt đầu cảm nhận những âm thanh khác nhau hoặc những từ ngữ tuôn tràn ra từ tâm linh bạn. Bạn sẽ phải đầu phục những thanh âm, từ ngữ đó bằng đức tin. Khi bạn làm thế, sự tuôn đổ và sự khai phóng Thánh Linh của Đức Chúa Trời càng gia tăng.

Nếu vì một vài lý do nào đó mà bạn không cầu nguyện tiếng lạ được ngay thì cũng đừng lo lắng. Bạn đã nhận được bằng đức tin, cho nên cứ tiếp tục cảm tạ Đức Chúa Trời vì sự xức dầu của Ngài. Tôi thấy có nhiều người trở về nhà từ hội thánh sau khi cầu nguyện nhận lãnh báp-tem Thánh Linh và rồi cứ bắt đầu cầu nguyện trong Thánh Linh trên đường về nhà, rồi lúc họ đi tắm vào sáng sớm hôm sau hoặc lúc họ cắt tỉa cỏ trong sân vài ngày sau đó. Chìa khoá ở đây là sự nhận lãnh bằng đức tin chứ không phải bằng cảm xúc.

Hãy để sự cầu nguyện trong Thánh Linh là một phần của mỗi ngày trong suốt cuộc đời bạn và hãy phát triển điều này thành đời sống cầu nguyện mạnh mẽ. Đức Chúa Trời sẽ phán với bạn và dẫn dắt bạn đến với những câu trả lời liên quan đến mọi thứ! Tôi tin bạn sẽ dành thời gian để cầu nguyện trong Thánh Linh và tận hưởng mọi lợi ích trong Vương quốc Đức Chúa Trời đã được dành sẵn cho bạn!

ĐỘT PHÁ TÀI CHÍNH

Sức Mạnh Của Chiến Lược

Cuộc sống đầy đầy những quyết định lớn.

Làm sao biết tôi nên mua căn nhà nào, tôi sẽ kết hôn với ai, hoặc tôi nên làm nghề gì?

Nếu bạn muốn thành công, bạn sẽ cần chiến lược. Nhưng bạn sẽ lên chiến lược như thế nào trong khi bạn không có hết mọi câu trả lời.

Bí mật của Đức Chúa Trời được ẩn giấu là để dành cho bạn chứ không phải để giấu khỏi bạn.

Đức Chúa Trời muốn bạn có những câu trả lời bạn cần – và đó là lý do tại sao Ngài đã ban cho bạn vũ khí bí mật!

Trong phần thứ ba của loạt sách **Đột Phá Tài Chính**, Gary Keesee tiết lộ một trong nhiều thành phần quan trọng nhất làm nên sự thành công của ông và bí mật **THEN CHỐT** đối với Vương quốc Đức Chúa Trời đó là: **Sức Mạnh của Chiến Lược!** Bất kỳ ai cũng có thể bắt cá nếu họ biết thả lưới ở đâu. Đức Chúa Trời có nhiều câu trả lời bạn cần lắm đấy nhưng bạn phải biết cách nghe được những câu trả lời này của Ngài rồi vận dụng chúng vào cuộc đời bạn – và đó là tất cả những gì mà cuốn sách này nói đến.

Hãy gia nhập hành trình sáng suốt này và khá phá đầy đủ cách áp dụng **Sức Mạnh của Chiến Lược** vào đời sống bạn!

Gary Keesee là tác giả, diễn giả, doanh nhân, chuyên gia tài chính và là mục sư luôn đam mê giúp đỡ mọi người đạt được chiến thắng trong đời, đặc biệt trong lãnh vực của đức tin, gia đình và tài chánh. Gary cùng với vợ - bà Drenda đã thành công trong nhiều lĩnh vực kinh doanh và hiện đang là những nhà sáng lập của Faith Life Now là tổ chức sản xuất hai chương trình truyền hình - *Fixing the Money Thing (Chấn Chỉnh Tiền Bạc)* và Drenda, những chương trình hội nghị quốc tế và nhiều nguồn thực tiễn khác. Vợ chồng ông bà Keesee cũng là những người chăn bầy của Hội thánh Faith Life gần Comlumbus, Ohio.

P.O. Box 779, New Albany, OH 43054
1-(888)-391-LIFE | garykeesee.com